

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TARA SUE ME

The New York Times bestseller

THE *Master*

A SUBMISSIVE NOVEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İTAATKÂR SERİSİ İÇİN ÖVGÜ

"E-okuyucularında biraz daha baharat özlemi çeken Elli Ton hayranları için."

-Los Angeles Times

"En başından itibaren heyecanlandırıyor ve büyülüyor."

-Romantic Times (en iyi seçim)

"Bu kitap size 'Neyin Elli Nesi' dedirtecek. [Me] çok yetenekli ve büyüleyici."

-Southern Fiction Review

"Mükemmel. . . Uzun lafın kısası, Tara Sue Me'yi otomatik satın alma listesine ekliyorum."

-İşte Bundan Bahsediyorum

"Tara Sue Me'ye hayran kaldım... Zarafet ve üslupla yazılmış çok güçlü bir kitap... Sizi kendine hayran bırakacak bir aşk hikayesi daha fazlasını istemek."

-Guilty Pleasures Kitap Yorumları

"Çok iyi yazılmış. . . . Bu, türü muhteşem kılan türden bir erotik yazı."

-Debbie'nin Kitap Çantası

"Çok tutkulu. . . . Karakterlerle ilişki kurmak çok kolay ve duygularının derinliği merak uyandırıcı ve ilgi çekici ... yoğun ve çok, ÇOK H-O-T."

-Harlequin Junkie

"Gerçekten harika bir okuma. . . . Sırf bitirebilmek için kendimi sabahın üçüne kadar ayakta buldum."

-Louisa'nın Yorumları

"Buharlı. . . Derinliği karşısında şok oldum!"

-Kapakların Altında

"Çok baharatlı . . oldukça iyi yazılmış ve kesinlikle eğlenceli."

-Sevgili Yazar

"Harika bir şekilde yapılmış, duygu ve yoğunluk dolu ... piyasadaki pek çok örnekten farklı."

-İyi, Kötü ve Okunmamış

AYRICA TARA SUE ME TARAFINDAN

İtaatkar

Dominant Eğitim

Ateşin Baştan

Çıkardığı

Ayartma Yaka

Teşhirci

ÑÉe
Master

The Submissive Series

TAR suE BEN

NEW AMERICAN LIBRARY

YENİ AMERİKAN KÜTÜPHANESİ
New American Library, an imprint of
Penguin Random House LLC tarafından
yayınlanmıştır
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Bu kitap New American Library'nin orijinal bir yayınıdır.

Telif Hakkı © Tara Sue Me, 2016

Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın onaylı bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

New American Library ve New American Library kolofonu Penguin Random House LLC'nin tescilli ticari markalarıdır.

Penguin Random House hakkında daha fazla bilgi için penguin.com

adresini ziyaret edin. e-Kitap ISBN: 978-0-698-19052-8

KONGRE KÜTÜPHANESİ KATALOGLAMA-YAYIN VERİLERİ:

İsimler: Ben, Tara Sue.

Başlık: Usta/Tara Sue Me.

Açıklama: New York: New American Library, [2016] | Seri: The submissive series; 8 Tanımlayıcılar: LCCN 2015035928 | ISBN 9780451474551 (yumuşak kapaklı)

Konular: LCSH: Cinsel baskınlık ve boyun eğme-Kurgu. | Kadın-erkek ilişkileri-Kurgu. | BISAC: FICTION/Romance/Contemporary. |

FICTION/Romantik/Genel. | FİKSİYON/Çağdaş Kadın. | GSAFD: Erotik kurgu. | Aşk hikayeleri.

Sınıflandırma: LCC PS3613.E123 M37 2016 | DDC 813/.6-dc23 LC

kaydı <https://protect.us.mimecast/s/EJGvBqc8JnvU1> adresinde mevcuttur

YAYINCININ NOTU

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Penguin
Random
House

Sürüm_1

İçindekiler

[Övgü](#)

[Ayrıca yazan Tara](#)

[Sue Me Başlık](#)

[Sayfası Telif Hakkı](#)

[İthaf Teşekkür](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Onbirinci Bölüm](#)

[Onikinci Bölüm](#)

[Sonsöz](#)

[The Exposure'dan alıntı Yazar](#)

[Hakkında](#)

Cole'u benden daha çok seven Danielle ve Elle'e.

Teşekkür

Seduced by Fire'ın yayınlandığı günden beri Cole'un hikayesini soran insanlar. Bir karaktere bu kadar ilgi duyulması bir yazar olarak gurur verici. Aynı zamanda çok korkutucu.

Gerçek şu ki, Cole iki kişinin yardımı olmadan olduğu karakter olamazdı. Baştan Çıkarılmış'ın ilk taslağında Cole'un düz ve sıkıcı olduğunu söyleyecek kadar nazik olan Cyndy'ye sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Ve Danielle'e, "Onunla tekrar konuşmalısın. Bence o bir İngiliz." Gerçekten, siz ikiniz, bu kitap siz olmasaydınız var olamazdı.

Raechel, her zamanki gibi çok değerlisin. Sana naçizane teşekkürlerimi sunuyorum.

Tina, taslağı okuduktan sonra düşüncelerini okuduğumda rahat bir nefes aldım. Benim yanımda olduğun için teşekkür ederim.

Gandy sevgisini paylaşan Anne Marie ve Amy ve "Kim?" dediği için kız kardeşim.

Claire, Jenn ve bu kitap için en az benim kadar hevesli olan tüm Penguen ekibi.

Steve, bunu gerçekleştiren kişi.

Tweetler, mesajlar, e-postalar ve mesajlarla beni zorlayan, cesaretlendiren ve destekleyenlere özellikle zor bir gün geçirirken, beni ayakta tutuyor ve gülümsetiyorsunuz.

Bence yazar eşleri için cennette özel bir taç olmalı. Çok fazla şeye katlanıyorlar. Ne de olsa Bay Sue Me sadece benimle değil, kafamın içinde yaşayan tüm insanlarla uğraşmak zorunda. Her şeyi o yapıyor ve asla şikayet etmiyor.

Son olarak, "Evet, ama Cole'un hikayesi ne zaman çıkacak?" diyen herkes için. Umarım buna değer bulursunuz.

Birinci Bölüm

S terapistiyle uzun bir seans ayarlaması gerekecekti. Sasha Blake gözlerini kapattı ve kendisine daha önce de söylendiği gibi derin temizleyici nefesler almaya çalıştı. tanıdık panik onu ele geçirmeye başladı. Ancak korku ve dehşetin keskin pençeleri göğsüne yapıştı ve basit bir nefes alma eylemi gereğinden fazla güç gerektirdi.

"Sasha?" Nathaniel sordu. "İyi misin?"

Tek gözünü kırarak açtı. Toplantıyı yönetmekle görevli Dominant ona endişeyle baktı. O da ona odaklandı ve diğer her şeyi ve herkesi görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

"Evet, Efendi West," dedi. "Ben iyiyim."

İyiydi. Her şeye verdiği cevap. O iyiydi. İşi iyiydi. Sırtı iyiydi. Ve Partners in Play'in kıdemli üyelerinin BDSM'ye yeniden katılabileceğine karar verdiklerini duyunca Cole Johnson ile yeniden eğitimden sonra grup?

Abso-freaking-fine.

Daniel Covington'ın oyun odasının yan tarafında bulunan ve grup toplantılarının yapıldığı küçük bir odada oturuyordu. Sadece kıdemli üyeler oradaydı, bu da şu anda oval masanın etrafında sadece yaklaşık on kişinin oturduğu anlamına geliyordu.

Yüzünün yan tarafı sanki biri ona bakıyormuş gibi karıncalandı ve o noktayı ovuşturmamak için ellerini uyluklarının altına kaydırды. Bakışlarını Nathaniel'e yöneltmek ve onun oturduğu sağ tarafa doğru hafifçe kaymasına izin vermemek için olması gerekenden daha fazla disiplin uyguladı.

Terapistiyle görüşmek üzere birden beş yüz on ikiye kadar numaralandırılmış maddeler: Cole Johnson.

Son zamanlarda Nathaniel, karısı Abby, kendi en iyi arkadaşı Julie ve Julie'nin Dominantı Daniel ile yaptığı konuşmalara dayanarak, yeniden eğitim teklif edilmesini bekliyordu. Hatta bunu dört gözle bekliyordu: başka birinin kontrolü ele almasına izin vermenin heyecanını yaşamak, yeniden keşfetmek

Dom'unun yapacağını bildiği zaman gelen huzur Onu korumak için her şeyi yapardı - ve başka türlü davranmayacaktı bile, dünyayı sarsan orgazmlar yaşıyordu.

Grubun onu seçeceği aklının ucundan bile geçmemişti, en çılgın, en çılgın, asla gerçekleşmeyecek, belki de gerçekleşecek hayallerinde bile.

Cole.

Onun adını düşününce bile ürperdi. Uzaylı bir uzay gemisi onu alternatif bir evrene taşımış olmalıydı çünkü Cole'un onu yeniden eğiteceğine inanmak bu kadar zordu. Tamamen ilgi çekici bir adamdı.

hemen dikkatini çekti. Ancak genellikle rahat ve uyumlu olmasına rağmen, grubun itaatkârları arasındaki konuşmalar, oyun odasında sert ve boyun eğmeyen bir Dominant'a işaret ediyordu.

Bunu bilmek için Nathaniel'in sağına bakmasına gerek yoktu. onu izlerken bulacağını düşündü. Onu kafasında çok net bir şekilde canlandırdı. Koyu renk bukleli saçlar, şeytani mavi-yeşil gözler ve dikkatle kontrol edilen her hareketiyle baştan çıkarıcı bir şekilde cinsel hazzı ima eden bir vücut. Ve sonra o oh-

çok düzgün İngiliz aksanı.

Evet, yarın terapistini arayacaktı. "İyi misin?"

Arkadaşı Dena'nın fısıltısıyla yerinden sıçradı. "Ben iyiyim," dedi, daha önce söylediği yalanı tekrarlayarak Nathaniel.

Dena inanamayarak gözlerini kıstı ve yeni yeni ortaya çıkmaya başlayan hamile karnını ovuşturdu. "Hmm."

Ancak Nathaniel'in toplantıyı iptal etmesiyle daha fazla bir şey söylemesi engellendi. Mükemmel. Eğer hareket ederse

Yeterince hızlı bir şekilde, muhtemelen hiçbir şey hakkında konuşmak zorunda kalmadan yoluna devam edebilirdi.

Ne yazık ki Dena onun oyununu fark etmiş ve kaçamadan kolundan yakalamıştı. "O kadar hızlı değil; konuşmak istiyorum. Senin için uzun bir gece oldu. Efendi Johnson hakkında ne hissediyorsun?"

Vücudu biraz sarsıldı. Panik geri gelmeden gitmesi gerekiyordu. Ama Dena kararlı görünüyordu ve o kadar kolay gitmesine izin vermeyecekti.

"Çelişkili." Sasha derin bir nefes aldı. "Önerileceğini hayal ettiğim kişi o değildi." Onun önerileceğini düşündüğü en son kişi olduğunu eklemedi. Gözlerini kıstı. "Dur bir dakika. Sen kıdemli bir grup üyesisin. Bunu biliyor muydun?"

"Hayır, konu tartışmaya açıldığında kendimi mazur gördüm. Objektif olamayacağımı biliyordum."

"Peki Jeff?"

"Evet, eminim biliyordu."

Sasha elini kalçasına koydu. Bunu yapmakta zorlanıyordu. Dena'nın kocası Jeff'in, tartışmadan çekilse bile Dena'ya söylemeyeceğine inanıyordu; bu da Julie'nin bilip bilmediğini merak etmesine neden oluyordu. Ne de olsa Daniel'la birlikte yaşıyordu.

Döndüğünde söz konusu kadının kendisine doğru geldiğini gördü.

"Bunun olacağını hissediyordum," dedi Julie. "Sen iyi misin? Eğer Cole'u istemiyorsan, ben-"

"Julie. Dena," dedi rüyalarında duyduğu pürüzsüz İngiliz aksanı.

Sasha arkasını döndü ve Cole'un onun yanında durduğunu gördü.

"Sasha."

Bir okşayış gibi konuştu. Yumuşak, nazik ve şefkatli, ama altında inkar edilemeyecek bir güç ve

Her sesli harfte şehvetli vaatler örülmüştü. Onun tekrar söylemesini duymak için karşı konulmaz bir arzu duyuyordu.

Ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı. Kahretsin, işte bu yüzden ayağa kalkar kalkmaz gitmeliydim.

"Efendi Johnson," dedi Julie ve Dena hep bir ağızdan.

Cole, birkaç adım ötede duran Nathaniel'e "Efendi West," dedi.

Kolunu Abby'ye dolamıştı. "İzin verirsiniz, Julie ve Sasha ile özel olarak konuşmak istiyorum."

Nathaniel hemen cevap vermedi ama Sasha'ya baktı Sanki iyi olduğundan emin olmak istercesine bir aşağı bir yukarı baktı. Kaşlarını çatı. O kadar kötü mü görünüyordu?

"On beş dakika," dedi Nathaniel. "Mutfağı kullanabilirsin. Efendi Covington?"

Daniel Abby'nin yanındaki yerinden, "Julie'yi almaya geliyorum o zaman," dedi.

Cole kolunu uzattı. "Önden buyurun hanımlar."

Konuşmadan mutfağı girmeyi başardılar. Cole ikisi için de sandalye çekti ve sonra kendi sandalyesine oturdu. Gülümsedi ve Sasha kendini onun hakkında duyduğu şeyleri sorgularken buldu.

Belalı İngiliz bu muydu?

"Bir şeyler içmek isteyen var mı?" diye sordu.

"Oturmadan önce sana sormalıydım."

"Hayır, teşekkür ederim,

efendim," dedi Julie. "Ben iyiyim,

efendim," diye espri yaptı Sasha.

Onun bu küstah cevabı karşısında Cole gözlerini kıstı ve gülümsemesi yerini hoşnutsuzluk dolu bir kaş çatmaya bıraktı. Ve o anda

Sasha o an onun hakkında duyduğu her şeyin doğru olduğunu anladı.

- - -

Cole Johnson bakışlarını Sasha'ya odaklayarak onun cevabının ne olduğunu anlamasına yetecek kadar uzun tuttu. Panik atakla mücadele ettiğinden şüpheleniyordu.

ve büyük olasılıkla iyi olmaktan başka bir şey değildi. Daha iyi bir yargıya karşı, onu çağırmamaya karar verdi. Bu seferlik.

Kendini neyin içine soktuğunu merak etti.

Nathaniel ona bu konuda yaklaştığında, neredeyse hemen kabul etmişti. Zihninde Sasha'yı onunla ilk tanıştığı haliyle canlandırdı: kötü giden bir sahnenin sonuçlarıyla uğraşan korkmuş bir itaatkâr. O gece onu yakaladığını hatırlıyordu.

Neredeyse düşüyordu ve onun kollarında nasıl da sıcak ve duyarlıydı. Ta ki nerede olduğunu fark edip ondan kaçmak için güvenli kelimesini kullandı.

Haftalar sonra Hindistan'a gittiğinde, ne kadar sık Aklının, etkileyici yeşil gözleri ve çelik gibi iradesi olan sorunlu kadına geri döndüğünü fark etti. Ve onun gruba yeniden katılmayı düşündüğüne dair bir söylenti duyduğunda gizliden gizliye memnun olduğunu inkâr edemezdi. Bir Dom'un gücünü anlayacak kadar uzun süredir Dom'du.

Travmatik bir olaydan geçip tekrar topluma dönmekle ilgili. Bu güce saygı duyuyordu. Aynı zamanda onu kontrol etmek için güçlü bir arzusu vardı.

Boğazını temizledi. "Sadece on beş dakikamız var ve Daniel'in gözünün saatte olduğundan eminim, o yüzden hadi "Bu işi halledelim." Her iki kadını da izleyebilmek için sandalyede arkasına yaslandı. "Görünüşe göre ünüm benden önce geliyor ve şüphesiz ikiniz de grubun tavsiyesiyle ne düşündüğünü merak ediyorsunuz."

Julie'nin gözlerinde başka bir şeyle birlikte mizah da parladı ama hiçbir şey söylemedi. Sasha'nın aksine, şu anda ona "Boo" dese odadan fırlayacakmış gibi bakan Sasha'nın aksine, onun adı verildiğinde o kadar da şaşırmamıştı.

Parmak uçlarını masaya vurdu. Bir şey vardı. bir itaatkârı zorlama zamanı -bu o zamanlardan biri değildi. Onu kendine çekmesi, güvenini kazanması ve bir bağ kurması gerekiyordu.

"Yavru kedi nasıl?" diye sordu ona.

Geçen hafta sonu Nathaniel ve Abby, Jeff için bir parti verdiler. ve Dena. Herkes dışarıdayken, bir yılan başıboş bir kedi yavrusuna saldırdı. Cole ve Nathaniel onu kurtardılar ama daha sonra onu sakinleştiremediler. Cole yavru kediye Sasha korkmuş yavru kediye ondan alıp saniyeler içinde mırıldanmasını sağlayana kadar ne yapacağını bilemeyen kıpır kıpır bir tüy yığınıydı. İşte o güven Yavru kediye yardım etme arzusu daha önemli olduğu için korkusunu bir kenara itme şekli, grubun onu yeniden eğitime talebini kabul etmesini sağlamıştı.

Şüphelendiği gibi, kurtarılan yavru kedisinden bahsedince, Sasha'nın yüzündeki tüm endişe ve korku izleri kayboldu ve yerini şefkatli bir gülümseme aldı. "Harika gidiyor efendim. Çok oynuyor, çok yiyor ve buzdolabının önünde uyuyor."

Onun heyecanı karşısında gülümsemesini gizleyemedi. küçük tüy yumağı. "Seni bulduğuna sevindim. Görünüşe göre ikiniz iyi anlaşılmışsınız."

Başını salladı. "Onun etrafta olması hoşuma gidiyor. Yani, onun sadece bir kedi yavrusu olduğunu biliyorum, ama daireyi o kadar da yalnız."

Göz ucuyla Julie'nin gizlice saati kontrol ettiğini gördü. Daniel yakında dönecekti.

Cole boğazını temizledi. "Grubun tavsiyesine şaşırmanı anlayabiliyorum, Sasha." Aksine bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı ama Cole başını salladı. "Duygularını saklamana gerek yok. Üstat West bu öneriyi yaptığında oldukça şaşırmıştın. duyuru."

Dudaklarını birbirine bastırdı ve bu küçük hareketle, Peter olayından önce olduğunu duyduğu alingan itaatkârın bir anlık görüntüsünü yakaladı.

Öne doğru eğildi. "Basit gerçek şu ki, cinsel partnerlerimden çok şey bekliyorum ve sen bu talepleri karşılamaya hazır değilsin. Senin için seçilmemin ana nedeni de bu. Vücudunun sınırların dışında olduğunu bildiğim için, zihnini tekrar boyun eğmeye hazır hale getirmek için zaman ayıracağım."

Çenesi düştü. "Ne?"

"Vücudun en önemli cinsel organı nedir?" diye sordu.

"Zihin," dedi Sasha.

"Doğru. Ve bunu o kadar sık duyuyoruz ki, cevap genellikle düşünülmeden veriliyor." Julie'nin parmaklarının masanın üzerinde hafifçe ilerleyişini izledi. Onları geri çekti ve Julie eliyle onu durdurana kadar hareketi birkaç kez tekrarladı. Devam etti. "Bu yüzden bir an durup düşünelim. Seks zihinde başlar. Teslimiyet zihinde başlar. Bir Dominant olarak, sizi fiziksel olarak alma hakkını kazanmadan önce zihninizdeki yerimi kazanmalıyım. Anlatabiliyor muyum?"

"Vücudunu sikmeden önce zihnini mi sikeceksin?" diye cevap verirken sesi sakindi.

Adam uzun bir süre kadının bakışlarını tuttu, ta ki kadın bakışlarını indirene kadar. "Evet, kesinlikle. İşte bu yüzden bedenini sikmeyeceğim. Sadece zihnini, Sasha."

Nefesini yarım bir iç çekişle bıraktı ve masaya baktı. "Anlıyorum, efendim."

Gülmemek için kendini zor tuttu. Anlıyor olabilirdi ama bundan memnun değildi. "Sorusu olan var mı?"

Sasha başını salladı.

"Hayır, efendim," dedi Julie. "Açıkladığınız için teşekkür ederim."

Daniel mutfağa girdi ve Julie'nin arkasındaki gölgede durdu.

"Yeni bir itaatkârla çalıştığımda," diyor Cole, "kendimi onun düşüncelerinin içine örmek istiyorum, böylece yaptığı her hareket beni düşünerek yapılmış oluyor. Birlikte olduğumuzda olduğu kadar ayrı olduğumuzda da varlığımı güçlü bir şekilde hissetmesini istiyorum. Bunu yavaşça yapacağım, Sasha." Bakışlarının onun vücudunda dolaşmasına izin verdi. Çarpıcı bir kadındı. "O kadar metodik ki fark etmeyeceksin. Ve hayır, vücudunu sikmeyeceğim ama zihinsel oyunumuzu fiziksel oyundan daha samimi bulacağına inanıyorum."

O konuşurken, kadın hafifçe ona doğru eğilmiş, dudaklarını ayırmıştı. Adam ona yaklaşmamak için direndi. Evet, diye düşündü,

Bu sefer kendi kontrolünü test edecekti.

Masada oturan diğer kadına döndü. "Julie, Daniel'da ilk fark ettiğin şey neydi?"

"Gözleri."

"Neden gözleri?"

"Çok mavi, derin ve yoğun." Titredi. "Sanki hiç tanışmamış olmamıza rağmen beni tanıyor gibiydi."

"Ve bir sahnenin ortasındayken, neden bakışlarını seninle buluşturursun ki?"

"Beni topraklamak için. Dikkatimi ona yeniden odaklamak için. Ama bundan daha fazlası. Sanki içimdeki derin bir şeyle konuşuyor."

Cole sesini alçak ve eşit tutarak Julie'nin yanıtlarını zorlanmadan çıkardı. "Peki seni düzeltmek zorunda kaldığında ve sen onun gözlerinin içine baktığında ne görüyorsun?"

"Suçluluk. Pişmanlık. Çok üzgün görünecek." Birkaç damla gözyaşını kırptırdı. "Onun üzgün olmasını istemiyorum. Mutlu olmasını istiyorum ve-"

"Bu kadar yeter Cole," diye araya girdi Daniel, masaya doğru yürürken. Julie'nin arkasında durdu ve elleriyle onun omuzlarını ovdu. "Sana konuşabileceğini söyledim, aklını oynatabileceğini değil. oyunlar."

"Yapmayacağımı biliyorsun-"

"On beş dakikanız doldu. Siz ikiniz istediğiniz kadar zaman geçirebilirsiniz." Sandalyeyi geri çekti ve Julie'yi kollarına aldı. "Hadi yukarı çıkalım, kedicik."

Kollarını ona doladı. "Özür dilerim. Sadece hatırlamamı sağladı ..."

"Sorun yok." Başka ne söylediye Cole'un anlayamayacağı kadar alçak sesle söylemişti.

Julie Daniel'la ayrıldığında Sasha'nın omuzları sanki kendini koruyormuş gibi kıvrıldı. Cole onunla yalnız kalmaktan korktuğunun ima edilmesinden hoşlanmamıştı. Ama belki de bir şeyler olduğunu ima etmişti.

Son zamanlarda Julie ve Daniel arasında.

Her neyse, ateşin Sasha'ya geri döndüğünü görmek istiyordu. Onun içinde derinlerde bir yerde gömülüydü

ve o

onu ait olduğu yere geri çekmek gerekiyordu.

Yeterli zaman ve sabırla onun itaatkâr ruhunu geri kazanabileceğinden emindi. Belki aynı şekilde değil eskisi gibiydi ama muhtemelen daha güçlü ve daha bilgiliydi. Ve onun şımarık ve keskin tavrını geri görmek istediğini itiraf edecek kadar dürüsttü. O cesareti olan bir denizaltıyla oynamayı severdi.

"Sasha," dedi. Kucağından başını kaldırdı ve gözlerinde öyle bir duygu kakofonisi vardı ki -özlem, pişmanlık, umut, endişe ve beklenti- ona inanana kadar cesaretlendirici sözler fısıldamaktan başka bir şey istemedi. Bir bakıma, bu yeniden eğitimin neredeyse uzatılmış bir bakım seansı gibi olduğunu fark etti.

Bakım sonrası için tipik tercihi, itaatkârına sarılıp başını göğsüne yaslamaktı. Sasha'ya kendisinden çok şey beklediğini söylediğinde dürüst davranmamıştı. cinsel partnerler. Bu kadar yoğun bir oyundan sonra, o da en az denizaltısı kadar zamana ihtiyaç duyduğunu fark etmişti. Sadece zaman Kendisine itaat etmesi için güvenen kadına kollarını dolamıştı. Ne var ki, ilk kez birine bir şey yapmadan önce sarılma isteği duyuyordu.

Sasha'ya karşı dikkatli olmalıydı. Yavaşça onun güvenini kazanmalıydı. Ellerini kendine saklamalı ve fiziksel her şeyi sınırlamalıydı.

Yine de şu an için onun daha fazla konuşmak için doğru ruh halinde olup olmadığını ya da onu eve götürmesi gerekip gerekmediğini bilmesi gerekiyordu. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

Omuz silkti ve dikkatini tekrar kucağına verdi. "Peki, efendim."

Kesinlikle hayır. Buna katlanmayacaktı. "Ben aksini söyleyene kadar gözlerini benden ayırma." Öne doğru eğildi. Tartışmak için doğru ruh halinde olsun ya da olmasın, yapması gereken şeyler vardı zamanlarının nasıl geçeceğini anlamak. "Sahip olduğum en önemli kural, müzakere edilemeyecek olan, kabul edemezseniz bunu şimdi bitireceğimiz kural şudur aramızda her zaman tam bir dürüstlük olmalı. Ben oynarım.

daha azı için çok yoğun. İhtiyacımı ve bunu karşılayıp karşılayamayacağınızı düşünün. Eğer karşılayabileceğinizi düşünüyorsanız, bana sözlü bir yanıt verin ve sorduğum soruyu düzgün bir şekilde yanıtlayın. sordu."

Gözlerinde bir şey parladı. Eğer o olmasaydı onu o kadar dikkatle izliyordu ki, bunu kaçırmış olabilirdi. Ama çok kısa bir süre için oradaydı. Emin değildi ama bunun bir özlem olduğunu düşündü.

Bu konuda kendinize dikkat etmeniz gerekecek.

Muhtaç bir itaatkâr, hizmet etmeyi arzulayan. Korunmaya ihtiyacı olan yaralı bir ruh. Neredeyse tüm düğmelerine basmıştı. Birlikte geçirdikleri onca yıldan sonra Kate'in reddinden sonra, derinlerde bir şeyler kırılmıştı. Ve Sasha'nın fiziksel olarak yaralandıktan sonra iyileşmeye daha ne kadar ihtiyacı vardı? Sahne mi? Belki de Sasha'nın iyileşmesine yardım ederek kendisini de iyileştirebilirdi.

"Şartınıza katılıyorum, efendim," dedi kadın o kadar yumuşak bir sesle ki, adam zar zor duyabildi.

Ve bu işe yaramazdı. Kadının neden bazen zorlayıcı, bazen de neredeyse fare gibi davrandığını merak ediyordu. "Otoriteyle tekrar söyle. Konuştuğunuz kelimelere sahip çıkın. Dil, bir mırıltıyla heba edilemeyecek kadar önemlidir."

Gözleri parladı ve tekrar konuştuğunda ciddi olduğuna hiç şüphe yoktu. "Şartınıza katılıyorum efendim."

"Çok daha iyi, ufaklık. Bana o faremsi dış görünüşünün altında bir cehennem kedisi olduğunu düşündürüyorsun."

"Ben fare değilim, efendim."

Bir kaşını kaldırdı ve sırtışını gizledi. "Güzel, çünkü faremsi itaatkârların önümde diz çökmeye hiç hakkı yok. Ben sadece kendi zihinlerini tanıyacak kadar güçlü kadınlara hükmediyorum, kontrolü almak isteyen bir Dominant'a teslim edecek kadar bedenlerine saygı duyanlara. Ve hata yapmayın; aldığım şeyi tamamen alırım."

Onun sözleri karşısında titredi.

"Kendimi iyi hissetmiyorum efendim," dedi aceleyle.

Birkaç saniye boyunca bakışlarını onun üzerinde tuttu ve onu ne kadar doğru okuduğunu bildiğinden emin oldu. "Öyle olduğunu düşünmemiştim.

Sonuç olarak, 'iyi' kelimesi sözlüğünüzden çıkarılmıştır. Bunu söylemeyecek, yazmayacak ya da düşünmeyeceksiniz.

Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

Başını salladı. "Tekrar deneyelim. Nasıl hissediyorsun?"

İlk seferki gibi kucağına bakmadı. Bunun yerine gözlerini ondan ayırmadı. "Yorgunum ve bu beni hayal kırıklığına uğrattıyor çünkü bazı şeyleri konuşmamız gerektiğini biliyorum."

"Eğer tartışmaya çalışsaydık daha büyük bir sorun olurdu. Harcandığınız süre boyunca hiçbir şeyi müzakere etmediniz. Hayatta yeterince sorun varken bile daha fazlasına davetiye çıkarmaya gerek yok, öyle değil mi?"

"Evet, efendim."

Bu sefer sırtına izin verdi. "Çok uysalsın ufaklık. Benimle aynı fikirde olmadığında nasıl davranacağını merak ediyorum." Yüzünden çelişkili duygular geçti. "Bunu o zaman düşünürüz. Şimdilik seni eve götürmemiz gerekiyor. Yarın öğleden sonra müsait olursan

bir tartışma için evinizin aşağısındaki kafeye davet

ediyorum." "Teşekkür ederim, efendim." Sandalyesini geri itmek için hamle yaptı ama

Onu sakinleştirmek için elini uzattı.

"Bir şey daha var. Seni yeniden eğitmeyi kabul ettiğime göre, bu geceden itibaren benim korumam altındasın. Bunu tutuyorum

en yüksek saygılarımla." Kadının gözleri anlayışla parlayana kadar bekledi ve ekledi: "Geçici de olsa, bir sonraki emre kadar benimsin."

İkinci Bölüm

W Yatağının yanındaki saat sabahın dördünü gösterdiğinde, Sasha tüm uyuma numaralarını bıraktı. O

uykusuzluktan nefret ederdi. Peter'la yaşadığı olaydan sonra bunu sık sık yaşamıştı ama bugüne kadar bütün gece uyuyamadığı aylar olmuştu.

Yatağının ayak ucunda duran bornozunu çekiştirerek kahve yapmak için mutfağa girdi. Çok uzun sürmedi neden uyuyamadığını anlamaya çalışıyordu. Gözlerini her kapadığında Cole Johnson'ı görüyordu. Akli bir türlü Onu yeniden eğitecek kişinin o olacağı gerçeğini anlamaya çalışırken dönmeyi bıraktı.

Neden? Bu onun ilk sorusuydu. Grup içinde bunu yapabilecek başka Dominantlar varken neden Cole? Cole neden bu anlaşmayı kabul etmişti? İstedığı itaatkâra sahip olabilir miydi? Neden onunla seks bile yapamayacak kadar berbat bir itaatkarı yeniden eğitmeye karar verdi?

Dokuz aydan fazla bir süredir seks yapmamıştı, Peter'dan beri. Bazen bir daha seksten zevk alıp alamayacağını merak ediyordu. Cinselliği boyun eğme ihtiyacıyla o kadar iç içe geçmişti ki, biri olmadan diğerini yaşamak mümkün görünmüyordu. Asla bir daha seks yapabileceği bir yerde olamayacağından korkuyordu.

kendini tamamen bir Dominant'a vermişti. Cole'un işi kesinlikle başından aşkındı.

Kahve fincanı fokurdayıp dururken tezgâha yaslandı. Bugünün hafta içi olmasını diledi. Öyle olsaydı Julie birkaç saat içinde alt kattaki çiçekçi dükkânına gelirdi ve konuşabilirlerdi. Ama bugün Pazar'dı ve Julie artık Daniel ile yaşıyordu. Tasmalıydı, ona bağlıydı.

Sasha artık geçmişte yaptığı gibi habersizce uğramaktan çekinmiyordu.

"Gerçekten önemli değil," dedi boş mutfağa. "Sabahın dördünde onu arayacak değilsin ya. Her neyse."

Bir fincan kahve doldurdu ve tarihi bölgeye bakan bir pencereye doğru yürüdü. Cole'un şu anda uyanık ve pencereden dışarı bakıyor olma ihtimali neydi? Uykusu hafif miydi? Yorgana mı sarılırdı?

Başını sallayarak kendini durmaya zorladı. Onu yeniden eğitmek için seçilen Dominant oydu ve bunun ötesinde bir ilişkileri yoktu. Onun yatağın hangi tarafını tercih ettiğini ya da kahve içmeden önce huysuz olup olmadığını asla bilemeyecekti.

Birden kendini çok yalnız hissetti.

Gruptaki diğer herkes son zamanlarda eşleşiyordu. Julie'nin Daniel'i vardı. Dena'nın Jeff'i vardı. Ve Abby ile Nathaniel sonsuza dek evlenmişlerdi.

Sokak kedisi Pip sanki onun düşüncelerini duymuş gibi usulca miyavladı ve başını ayak bileklerine vurdu. Sasha uzandı ve onu kaldırdı.

"Tanrıya şükür tamamen yalnız değilim. Sen varsın."

Pip mırlamaya başladı ve Sasha yüzünü yumuşak beyaz kürke gömdü. Bunu yapmak ona Cole ve Nathaniel'in onu kurtardıkları günü hatırlattı. Cole ölümden yeni kurtulmuş bu yavru kediyle nasıl başa çıkacağını pek bilmiyordu, özellikle de

Zavallı hayvan kaçmak için çırpınıyordu. Ama Sasha onu elinden aldığı anda Cole ona garip bir şekilde bakmıştı. Bunun ne olduğundan emin değildi, belki de şaşkınlıktı? Ama bir şey vardı.

Parmağını koyamadığı başka bir şey.

Kahvesinden uzun bir yudum aldı. Cole bir köpek insanı mıydı? Hayır, muhtemelen değildi. Çok fazla seyahat ediyordu. Tanrım. Onu düşünmemeye çalıştı ama sorular gelmeye devam etti. Delaware'de uzun süre kalacak mıydı? Onu yeniden eğitmek için ne kadar süreye ihtiyacı olacaktı?

Onun ve aynı zamanda uzun süreli kız arkadaşı olan önceki itaatkârının aylar önce ayrıldıklarını biliyordu. İkisi arasında tam olarak ne olduğunu hiç duymamıştı. Diğer grup üyelerini dinleyerek Cole ve Kate hakkında ufak tefek bilgiler edinmişti. Ayrılmadan önce sekiz yıl birlikte olduklarını ve Kate'in onu terk ettiğini biliyordu.

Daniel ve Cole çok yakın arkadaş oldukları için belki Julie daha fazlasını biliyordu. Dena da uzun süredir gruptaydı. Ona birkaç soru sormaktan zarar gelmezdi. Ama muhtemelen en iyisi Abby ile konuşmak olacaktı. Ne de olsa Sasha'nın Nathaniel'e evraklarını verdikten sonra gruba geri dönme konusunu görüşmek için ilk oturduğu kişi Abby'ydi.

Sasha Abby'den hoşlanıyordu. Çevresinde olması kolay ve eğlenceliydi. Kocasından daha çok. Nathaniel Sasha'nın zevkine göre fazla sessiz ve yoğundu.

Ama, diye düşündü, Kate hakkında gerçekten ne kadar şey bilmek istiyordu? Cole gibi bir adamla bu kadar uzun süre çıkan bir kadın nasıl olurdu? Sadece çıkmak değil, birlikte yaşamak.

Onunla yaşamamanın nasıl bir şey olacağını hayal etmeye çalıştı: aynı banyoyu paylaşmak ve diş macunu için kavga etmek, bir kanepede oturup film izlemek ve bir akşam yemeğinden sonra yatağa kıvrılmak
Uzun bir gün.

Her şey onun hayalindeki adam için fazla evcil görünüyordu.

Pip'i yere bıraktı ve kendine bir fincan kahve daha doldurdu, ve örgüsünü bıraktığı oturma odasındaki kanepeye doğru ilerledi. Peter'la yaşadığı olaydan sonra örgü örmek zihnini sakinleştirdi. Öğleden sonra Cole'la yapacağı toplantı yaklaşırken, örgü şişleriyle biraz vakit geçirmek tam da ihtiyacı olan şeydi.

Şu anda yerel bir hastane için bebek battaniyeleri üzerinde çalışıyordu. El sanatları mağazasına yaptığı son gezide en yumuşak ipliği bulmuştu. İndirimdeydi ve ellerinde ne kadar iplik varsa hepsini almıştı. Şimdiden iki battaniyesi vardı.

tamamlandı. Kahvesini bir kenara bırakarak rahatladı ve üçüncüye başladı.

- - -

Onunla buluşmaya neredeyse geç kalıyordu. Sabah mesaj atıp saat ikinin buluşmaları için uygun olup olmadığını sormuş.

kahve dükkanı tartışması. İşe yarayacağı cevabını verdi ve duş almaya gitti, ancak sıcak suyu olmadığını fark etti. Sorunu bulup çözdükten sonra oturma odasına girdiğinde yere dökülmüş ipliklerle karşılaştı. Nefesinin altında Pip'e küfretti ama sadece kendini suçlayabileceğini biliyordu. Cole'un telefonu o kadar sarsılmıştı ki, örgüsünü bir kenara koyamamıştı. O sırada dağınıklığı temizledi, zamanı azalıyordu.

Gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı.

Kahve dükkânının kapısı arkasından kapandı. Birisi yeni bir parti kruvasan pişirmişti. Sıcak mayalı koku onu karşıladı ve midesi guruldadı. Her şeyle birlikte su ısıtıcı ve iplik karmaşası yüzünden öğle yemeği yiyecek zamanı olmamıştı.

Yine de yemek biraz daha beklemek zorunda kalacaktı. Dükkânın etrafına şöyle bir göz gezdirdi ve Cole'u uzak köşedeki تنها bir kabinden dikkatle onu izlerken buldu. Gözleri buluştuğunda bir kaşını kaldırdı. İkna edici olduğunu umduğu bir gülümseme takındı ve ona doğru ilerledi.

"Sasha," dedi, gülümseyerek ayağa kalktı ve onu kabine doğru el salladı. "Bugün nasılsın?"

Onun karşısındaki kabine kaydı. "Ben-" diye başladı ama sonra durdu, önceki geceki sözlerini hatırladı. "Bilmeniz gerekiyorsa, efendim, dün gece iyi uyuyamadım. Su ısıtıcım bozuldu ve duş alabilmek için onu tamir etmek zorunda kaldım. Sonra oturma odasına girdim ve Pip ipliğini yerde sürüklemiştim. Hiç ipliğim yoktu.

zamanım kalmadığı için öğle yemeği yeme şansım olmadı. Yorgunum, açım ve birazdan yapacağımız tartışma konusunda biraz endişeliyim."

Ona rahat bir gülümseme verdi. "Gördün mü? Dün o iğrenç kelimeyi dağarcığından çıkarmamış olsaydım duymayı kaçıracağım şu şeylere bak."

Onu sert bir Dominant olarak hayal ettiği için, günlük kişiliğinin neşeli, rahat tarafı onu hazırlıksız yakaladı.

"Bunun korkunç bir kelime olduğunu hiç düşünmemiştim ama ne demek istediğinizi anlıyorum efendim."

Öne doğru eğildi. "Tartıştığımız konu yüzünden Bugünden itibaren bana 'Cole' demenizi rica edeceğim. 'Efendim'i daha resmi olduğumuz zamanlara saklayacağız."

Başıyla onayladı. Ona "Efendim" demesinden memnun değildi ama verdiği emirle ilgili bir şey karnının derinliklerinde bir ateş yaktı. Çok uzun zamandır deneyimlemediği bir şey. Tanrım, bunu çok özlemişti.

"Ayrıca," diye devam etti, "normalde diyet konusunda aşırı katı değilimdir ama öğün atlamak için fazla zayıfsın. Sana bir sandviç getireceğim ve ben yokken, yeniden eğitilmekle ilgili hedeflerin hakkında düşünmeni istiyorum."

Sandviçinin hazırlanması fazla zaman almazdı. Aslında, birkaç dakika önce gitmişti. İsteddiği jambon ve peynirle yeniden ortaya çıktı. Ama ona hedefleri hakkında düşünmesini söylemiş olmasına rağmen, bu konuda onu hemen sorgulamadı.

Sandviçten bir ısırık aldı ve mutluluk içinde mırıldandı. Çok güzeldi. İki ısırık daha yuttu.

"Yavaşça," dedi ve sesi bir oktav alçalarak yavaş ve baştan çıkarıcı bir nitelik kazandı. "Acele etmeyin. İnsanlar yemeklerini aceleye getirme eğilimindedir. Tadını çıkarın.

Her ısırığın tadını çıkarın. Kruvasan fırından yeni çıkmış ve peyniri de keskin bir kaşar. Ben yeterince yaşadım Taze yiyeceklerin keyfini takdir etmeyi öğrendiğim uzak bölgeler. Kendinize zaman tanıyın ve bu duygunun tadını çıkarın. tat."

Tanrı yardımcısı olsun, bir sandviçten bahsediyordu. Ama bundan da öte, ona sandviç yemesi konusunda emirler veriyordu. Bunun onu soğutacağını düşünebilirdi, ama bunun yerine karnındaki ateşi daha da körükledi.

"Şimdi," dedi, kendinden memnun görünüyordu ve bir kez daha eğlendi. Tanrım, kendini beğenmişin tekiydi. "Hakkımda ne duydunuz bilmiyorum ama dün geceki ifadenize bakılırsa, itaatkârları kırıp kahvaltıda yediğime dair bir söylenti olduğunu tahmin ediyorum."

Bir lokmayı yuttuktan sonra olabildiğince donuk bir sesle, "Ve dişlerinizi onların kemikleriyle karıştırın," dedi.

"Doğru." Sol kaşı yukarı kıvrıldı. "Ama öğle yemeğinden önce asla ikiden fazla değil."

"Tabii ki hayır. Bu görgüsüzlük olur."

Güldü. "Görgüsüz, hmm? İnanıyorum ki Sasha, sen ve ben çok iyi anlaşıyoruz."

Bir saniyeliğine onun sadece Onu yeniden eğiten Dom. Sözlerinin kastettiğinden daha fazlasını ifade ettiğini. Ama yapamayacağını biliyordu. bunun kalıcı bir ilişki ya da duyguları içeren bir ilişki olmadığını her zaman hatırlaması gerekiyordu.

"Lafı açılmışken, her şeye yavaş yavaş başlamamız gerektiğini düşündüm." Adam arkasına yaslandı ve kadın adamın

Her hareketi metodik ve kasıtlı görünüyordu. Onu içine çeken sadece sesi değildi, onunla ilgili her şeydi.

Onun ününe sahip birinin yavaş bir şey yapmasını beklemiyordu. Bu onun endişesini biraz olsun hafifletti. "Yavaş olsa iyi olurdu."

"Bence haftada iki kez buluşarak başlamalıyız. Ve her gün bir şekilde iletişim halinde olacağız." Sanki dünyadaki en önemli şey oymuş gibi onu izledi. O tepkilerini katalogladı, yanıtlarını inceledi. Başka biri olsa kendini utangaç hissederdirdi ama onun gözetimi altında kendini korunmuş hissediyordu.

"Bu çok değil mi?" diye sordu. "Her gün mü?"

"Eğer aklına girmeyi planlıyorsam, hayır." Bunu gülümseyerek söyledi ama ses tonu ciddiye.

"Tamam." Başını salladı. "Hâlâ Daniel'da mı kalıyorsun?" "Şimdilik. Aslında yeni bir yer arayışındayım." "Wilmington'da mı?"

"Evet, bu bölgeyi ve insanları seviyorum. İşimin avantajlarından biri de bu. Her yerden uzaktan çalışabiliyorum."

Sadece başını sallayabildi, Wilmington'da temelli kalacağı haberiyle bir an için sersemlemişti. Olacağını bilmek

Yeniden eğitildikten sonra ayrılması, bir ilişki içinde olmadıkları gerçeğinin anlaşılmasına yardımcı olabilirdi.

"Herhangi bir emlakçı ya da emlakçı tanıyor olamazsınız, değil mi?" diye sordu.

"Her meslekten insan tanıyorum. Bunun avantajlarından biri benim işim."

Gülümsedi.

"Bazı isimlere bakmama izin ver," dedi. "Bir dahaki sefere konuştuğumuzda sana birkaç isim veririm."

"Teşekkür ederim."

Bir garson onları kontrol etmeye geldi. Cole ona güvence verdi. İhtiyaçları olan her şeye sahiptiler. Çok normal görünüyordu, çok Her gün. Onun oyun odasında nasıl davrandığını duyduğundan çok uzaktı.

Kadın uzaklaştığında, "Daniel'in misafirhanesinde buluşacak mıyız?" diye sordu.

"Sanırım öyle. Bu senin için sorun olur mu?"

"Hayır, zaten o tarafa çok gidiyorum." Adamın kendisini orada görmekle ilgili bir şey söyleyip söylemeyeceğini görmek için bekledi. O zamandan beri Konukevinde yaşadığına göre, onu daha önce Daniel'ın evinde fark etmiş olması mümkündü. Ama o sadece başını hafifçe eğdi.

Daniel'ın evinde onunla karşılaştığı zamanı hatırladı. Julie'ye bazı ekim işlerinde yardım ediyordu.

Adam aniden karşılarında duruyordu. Yanındaki güzel kadını fark edene kadar kalbi göğsüne fırlamıştı. Daha sonra üzerinde mor değnek gösterisi yaptığı kadın.

Bahse girerim o aletle bir tür harikaydı.

"Birlikte geçireceğimiz zamanı açık uçlu bırakmak istiyorum," dedi. "İşin içine girene kadar, ne kadar süre birlikte olacağımıza dair bir fikrim olmayacak. potansiyel olarak ihtiyaç duyar."

"Bu mantıklı."

"Yol boyunca bunu tartışacağız, zamanlama konusunda birlikte karar vereceğiz."

"Tabii ki."

Elini yanına götürdü ve bir şey aldı. Masanın üzerine koyduğunda bunun bir günlük olduğunu gördü.

"Ben bir yazarım," dedi. "Bu nedenle yazılı kelimelere çok önem veririm. Düşüncelerinizi kağıda dökmek için zaman harcamanızı istiyorum. Her gün. Yazdıklarınızı okuyacağım ama ne yazacağınız ve nasıl yazacağınız size kalmış, ancak bazen size özel ödevler de vereceğim. Bu yazıların hem anlayışlı hem de gramer olarak doğru."

Kaşlarını çatarak parmaklarını bez ciltli kitabın üzerinde gezdirdi. Yazmak en sevdiği şey değildi ve dilbilgisiyle her zaman mücadele etmişti. "Yani not mu vereceksin?"

"Onun gibi bir şey." Sesi bir şekilde aynı anda hem mizah hem de uyarı içeriyordu. "Yazma fikrinden hoşlanmıyor gibi görünüyorsun. Bir fikir oluşturmadan önce biraz zaman ver. Birçok insan yazmayı terapötik bulur. Hiç BDSM yolculuğunuz hakkında yazdınız mı?"

Kaşları daha da çatıldı. Terapisti yazmasını önermişti ama bir türlü yazmaya fırsat bulamamıştı. Şimdi artık başka seçeneği yokmuş gibi görünüyordu. "Hayır," diye cevap verdi iç çekerek. "Asla."

"O zaman bundan hoşlandığını fark edebilirsin."

Abby günlük tutardı, hatırladı. Çok iyi yapardı ve O kadar uzun zaman oldu ki, artık bunu bir kariyer haline getiriyordu. Bu onda asla olmazdı.

Başını iki yana salladı. "İçimden bir ses bunun sadece hoşlanmadığımı doğrulayacağını söylüyor." Özellikle de not verecekse. Ne yapacaktı, kırmızı bir kalem mi çıkaracaktı? Kötü not verirse onu köşede mi bekletecekti? Şaplak mı atacaktı?

Şaplak at ona. Oh . . .

Cole'un onu dizlerinin üzerine itip şaplak yüzünü sıcak hissettirdi. Nefes alış verişi hızlandı ve bacaklarının arasında donuk bir ağrı zonklamaya başladı. Hafifletmeye çalışmak için koltuğunda kaydı.

"Peki, şimdi." Onun karşısına oturdu, gözleri yaptığı işe sabitlenmişti. "Bu çok ilginç bir düşünce olmalı. Neydi, Sasha?"

Ona söylemek istemedi. Ona şaplak atma düşüncesinin kendisini ne kadar tahrik ettiğini bilmesini istemiyordu.

Masanın üzerinde öne doğru eğildi. "Önemli bir şey olmadığını söyleyebilirim, ama söylersem eminim beni hemen anlayacaksın ve muhtemelen 'önemli bir şey değil' kelimesini benim de lügatımdan çıkaracaksın. Bunun şu anda paylaşmamayı tercih ettiğim utanç verici bir kişisel ifşaat olduğunu söylememe izin verir misin?"

Adam, kadının isteğini düşünürken alnı kırıştı ve kadının elleri, adamın Yine de paylaşmasını istedi. Ama tam da gururunu bir kenara bırakıp ne kadar çok Ona şaplak atma düşüncesi onu tahrik edince, yüz ifadesi gevşedi.

"Evet, bu konuyu burada bırakabiliriz. Henüz güveninizi kazanmadığımın farkındayım. Sırlarınızı saklayabilirsiniz. Şimdilik."

Kadın ürperdi. Adamın şu anki hali ona hiçbir belirsizlik bırakmıyordu: sırlarını isteyeceği bir zaman gelecekti. Tek umudu o gün geldiğinde onları vermeye hazır olmasıydı.

- - -

Cole, sözlerinin anlamının Sasha için netleşmesini izledi ve onun tepkisi karşısında bir gülümsemeyi gizledi. Onun çözülmesi zor bir bulmaca olduğunu söyleyebilirdi. Çok az şey vardı

Dün gece tanık olduğu ürkek itaatkârın kanıtları, muhtemelen uykusuzluğundan ve gayri resmi protokolden kaynaklanıyordu.

tartışmalarının başında ısrar etmişti. Kızın kendisine karşı biraz daha rahat görünmesi hoşuna gitmiş ve gece uykusunu aldıktan sonra da bunun devam etmesini ummuştu.

"Size bu tavizi vereceğim," dedi. "Ancak taviz vermeye pek de meyilli olmayacağım birkaç konu var."

"Bunları göz önünde bulundurmaya hazırım," dedi ona hiç şüphe bırakmayan bir ses tonuyla.

İtaatkâr olsun ya da olmasın, Sasha pazarlık hakkında bir iki şey biliyordu. Bu bilgi onu memnun etti. Bir kadının kendisine boyun eğmesi için güçlü olması gerektiğini söylerken söylediklerinde ciddi idi.

Peter'la geçirdiği o olaylı gecede aklından neler geçtiğini ilk kez merak etmiyordu. Sırlar. Eninde sonunda onun da olacaktı.

Sağındaki yığının en üstünde duran kâğıdı aldı ve masanın üzerinden ona uzattı. "Benim tercihlerim."

"Bunları yazdın mı?" diye sordu listeye bakarak. "Her şey açıkça yazılırsa daha az karışıklık olduğunu görüyorum. yazıldı."

"Önceki hayatında avukat mıydın?"

Güldü. "Hayır, muhtemelen her zaman bir yazar oldum." Kadın listenin tamamını okumadan önce, adam listenin üzerinden konuşmak istedi. "Öncelikle, benim iznim olmadan orgazm olmanı istemiyorum."

Kağıt masaya düştü. "Yapamam... İstemiyorsun... Özür dilerim, ne dedin?"

"Bunun ortak bir gereklilik olduğuna inanıyorum."

"Evet, ama dün gece bizim ... olmadığımızı söyledin."

"Doğru." Sesini alçalttı. "Sana gitmeyeceğimi söyledim. Siktir git. Ancak, seni uygun bir şekilde ödüllendirmeyeceğimi asla söylemedim."

Yanakları pembenin en hafif tonuna döndü ve yumuşak bir "Oh" ile cevap verdi.

"Aynı şekilde, seni cezalandırmayacağımı hiç söylemedim. gerekli. Belgenin ilerleyen bölümlerinde daha fazla bilgi var." Kağıdı aldı ve ona uzattı. "Madde iki."

Söz konusu bölümü hızla taradı. "Bir olayda fiziksel olarak yaralandınız," dedi.

"Bunu kabullenmek, bununla başa çıkmayı öğrenmek zaman ve partnerinize güven gerektirir. Birlikte geçirdiğimiz süre boyunca önceden söylemeden sana asla dokunmayacağım ve sana nerede dokunacağımı söyleyeceğim."

Onun sözlerini düşünürken alını kırıştı. Büyük olasılıkla neden böyle bir şey yaptığını anlıyordu ama nasıl işleyeceği konusunda emin değildi.

Elini uzattı. "Elini benimkinin içine koy, küçüğüm."

Çekingen bir tavırla masanın diğer tarafına uzandı ve elini onun elinin üzerine koydu.

"Avuç içi yukarı, lütfen."

Kısa bir süre tereddüt etti. Elini avuç içine koymak onu daha savunmasız hissettiriyordu; bu yüzden ona bunu yaptırmıştı. Elini ters çevirirken parmakları titredi.

"Teşekkür ederim." Onun bu hareketinin gösterdiği küçük güven ölçüsü karşısında alçakgönüllü davrandı. "Diğer elimin bir parmağıyla avucunuzun içini çizeceğim."

Diğer elini masanın üstüne getirirken bakışlarını onunkilere kilitledi. Yavaşça bir parmağını başparmağının dibinde gezdirdi. Kadın nefesini içine çekti ve adamın omzunun üzerinden arkasındaki duvara baktı. Dokunuşunun onu bu kadar etkilemesinden memnundu.

Parmağı diğer tarafa doğru gitti. "Sana ihtiyacım var Her zaman yapacağımı söylediğim şeyi yapacağımı anlayın, daha fazlasını değil."

Başını salladı.

"Güvenli kelimeler nedir, Sasha?"

Konu güvenli kelimelere geldiğinde dilini bulmakta hiç zorlanmadı. "Daha fazlası için yeşil. Yavaşlamak için sarı. Durmak için kırmızı."

"İyi, güzel ve kolay." Parmağı avucunu okşamaya devam etti. "Yeniden eğitimin sırasında, seni asla konuşma yeteneği. Nathaniel'in sana bir kontrol listesi doldurttuğunu biliyorum."

Ama bir tanesini daha tamamlamanı isteyeceğim. Bilmelisin ki, tıkaçları zor bir sınır olarak işaretlemesen bile, onlar senin üzerinde kullanacağım bir şey değil." Gülümsedi. "Bunu benim zor sınırlarımdan biri olarak düşün."

Ona bakabilmek için başını geriye attı. İlginç. Demek ki bu zor sınıra şaşırmıştı. Tıkaç kullanmamasının onu neden şaşırttığını merak ediyordu. Açıkçası, bir daha tıkaçlarla rahatça oynayabileceği bir noktaya gelip gelmeyeceğinden emin değildi.

Ona nasıl ve ne zaman dokunacağı konusundaki dürüstlüğünün ve tıkaç kullanmama konusundaki ısrarının güvenini kazanmaya bir adım daha yaklaştıracaklarını umuyordu. Oyun odasında bir piç olarak ün yapmış olsa da kalpsiz olmadığını anlamasını istiyordu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı sonunda ona.

"Bir Dominant'ın da tıpkı bir itaatkar gibi katı sınırları olmalıdır. Senin üzerinde tıkaç kullanmaktan rahatsız oluyorum. Ya paniklersen, çok korkarsan ve güvenli sinyalinı unutursan?

Ağzınızı tıkamak hiçbir amaca hizmet etmez ve size daha fazla zarar verme potansiyeline sahiptir. Bunu yapmayacağım."

Başını salladı, masaya baktı ve derin bir nefes aldı. Adam bekledi. Kafasının içinde olup bitenlerle mücadele ettiğini anlayabiliyordu.

Ama sonunda konuştuğunda fısıldamadığına memnun oldu. "Bana bir kontrol listesi doldurtacağınızı söylediğinizi biliyorum ama şimdi söylemem gerektiğini düşündüğüm bir şey var."

"Tabii ki."

Adam hâlâ kızın sol elini tutuyordu ama kız sağ elini yumruk yaptı. "Ne yaparsak yapalım, gömleğim üzerimde kalacak. Üstsüz olmak istemiyorum."

Kızın ne istediğini düşünürken avucuna daireler çizmeye devam etti. Gömleğinin üzerinde kalması konusunda güçlü hisleri vardı ve bunu dile getirmek onun için zordu. Adam

muhtemelen üzerinde olacak yara izlerini hayal etmemeye çalıştı

Geri. Dikkatli davranması gerekiyordu. "Garip bir istek. Hoşlandığım bir aktivite olan göğüs oyununu kısıtlayacak bir istek."

"Ben de bundan zevk alıyorum. Gömlek giyme ihtiyacımın göğüslerimle bir ilgisi yok."

"Oh?"

"Hayır." Oturduğu yerde hafifçe kıpırdandı. "Sırtımla ilgili. Peter'dan sonra üstsüz gezemem. Asla."

Konuşurken sanki ne kadar ciddi olduğunu görmesini istiyormuş gibi bakışlarını onun üzerinde tuttu. İçinden bir ses bunun pazarlık etmeye istekli olduğu bir konu olmadığını söylüyordu.

"Anlıyorum," dedi sonunda. "Pekala, gömleğin her zaman üzerinde kalacak. Fikrinizi değiştirirseniz bana haber vermek size kalmış."

Rahatlayarak iç çekti. "Teşekkür ederim."

"Bunun senin için önemli bir mesele olduğunu söyleyebilirim." Avucunu okşayan parmağını ölümüne kavramış olan elinin olduğu yere baktı. "Aksi takdirde sol parmaklarımdan kan akıyor olurdu."

"Oh," diye nefes nefese kaldı ve onu tuttuğu yerden bıraktı. "Özür dilerim." Başını iki yana salladı. "Bu itiraf senin için kolay olmadı.

Bana paylaşacak kadar güvendiğin için memnunum." İsteksizce elini bıraktı. "Bu da beni bir sonraki maddeye götürüyor. Haftada bir kez Abby West ile görüşmeni ayarladım. Onunla konuşmanın faydalı olacağını düşünüyorum."

Başını salladı. "Abby'den hoşlanıyorum."

"Çok deneyimli bir itaatkâr ve grup dinamiklerini geliştirmek için Nathaniel ile birlikte çalışıyor."

"Onu arayıp bir tarih ve saat ayarlamam gerekiyor mu?" "Evet, onu arayacağın konusunda bilgilendirdim. Eğer

Mümkünse bu hafta için bir şeyler ayarlamanızı istiyorum."

Sasha başını salladı. "Bunu yapabilirim."

"Abby ve Nathaniel ile son oyun partisine gitmiştin."

Onun bu ifadesi karşısında biraz kıpırdandı ve adam içten içe gülümsedi. O zaman bunu hayal etmemiştii. Sadece kız

değil

Peter'dan sonraki ilk oyun partisine Nathaniel ve Abby ile birlikte katılmış, Peter'ın sıradan bir oyun arkadaşıyla yaptığı gösteriyi izlemişti. Menekşe asanın nasıl kullanılacağını göstermiş ve gösterinin ortasında kafasını kaldırdığında Sasha'nın onu öyle bir dikkatle izlediğini görmüştü ki bu onu hazırlıksız yakalamıştı. Şu anda umutsuzca onu daha fazla sorgulamak istiyordu ama Sasha'yı beklerse her ikisi için de daha iyi olacağını biliyordu.

ona daha çok güvenirdi.

Ayağa kalktı. "Biraz ara verelim. Gidip tatlı bir şeyler alacağım ve bitirdiğimizde daha fazla detayın üzerinden geçeceğiz."

- - -

Daniel'in evine döndüğünde misafirhaneye gitmek yerine motosikletini park etti ve ana evin ön kapısına doğru ilerledi. Arkadaşıyla Sasha hakkında konuşmak istiyordu. Evin anahtarı kendisinde olmasına rağmen, nadiren rahatça kullanabiliyordu. Özellikle de Julie taşındığından beri. Ama kapı ziline kimse cevap vermeyince, kendini içinde.

"Daniel?" diye seslendi mutfağa bakarak. Her ikisi de arabaları dışarıdaydı. "Julie?"

Ev boş görünüyordu. Birkaç dakika bekledi ve tam çıkmak için arka girişe doğru yürümüşü ki alt kattaki kapı açıldı ve yumuşak sesler yukarı doğru süzüldü.

Ah, oyun odası.

Oyun odasına inen merdivenlerin başına doğru ilerledi ve Daniel ile Julie'nin el ele tutuşmuş, ana kata doğru yürüyorlardı. Julie'nin üzerinde bornoz vardı.

"Bölüyor muyum?" Cole kollarını kavuşturarak sordu. Julie irkildi ve tökezledi.

"Tanrım. Kahretsin," diye küfretti Daniel, düşmesini engellemek için kollarını korkmuş denizaltısına doladı. "Bir dahaki sefere biraz uyarır mısın Cole?"

Cole çoktan merdivenleri yarılamıştı. "Affedersiniz, sizi korkutmak istememiştim. İyi misin Julie?"

"Biraz titrek." Daniel'ın kucağından dışarı baktı. "Endişelenme."

Daniel onun yanağına bir öpücük kondurdu ve hep birlikte merdivenlerden yukarı ıktılar. Julie'nin yüzünde hâlâ tatmin olmuş bir kadının hafif ışıltısı vardı. ve Cole uğrama kararından şüphe etmeye başladı. Açıkça görülüyordu ki

Daniel'in oyununu izleyeli uzun zaman olmasına rağmen, arkadaşının bakımını henüz bitirmediği hissine kapıldı.

Daniel Julie'yle birlikte oturma odasına geçerken Cole mutfakta bekledi. Cole bardaki koltuğundan Daniel'ın Julie'yi kanepeye oturtmasını izledi ve sonra ona döndü.

"Bizimle buraya gel," diye seslendi Daniel, oturdu ve Julie'yi kollarının arasına aldı.

Gitmesi gerekiyordu. Daniel Julie'yi yalnız bırakmaya hazır değildi ve Cole onun önünde Sasha hakkında konuşmayacaktı. Oturma odasına yürüdü ve kanepenin yanında durdu. "Ben sonra gel. Seninle konuşmak istediğim birkaç şey var ve şu an uygun bir zaman değil."

Daniel başıyla onayladı. "Bu akşam daha sonra uğrayabilirim." "Orada olacağım. Muhtemelen şimdi koşuya ıkıyorum." Koşmak her zaman zihnini temizlemeye yardımcı olurdu. Öngörülebilir gelecekte çok fazla koşacağını hissediyordu.

"Bana yaklaşık bir saat ver," dedi Daniel. "Ben-" diye başladı ama kapı ziliyle bölündü. "Kahretsin, bu da ne? Grand Central Station?"

"Dur ben bakayım." Cole yere geçti. "Her kimse onu göndereceğim ve sonra da kendimi dışarı atacağım."

Kapıyı açtı, her kimse kimsenin ilgilenmediğini söylemeye hazırlanıyordu, ama iki şaşkın yeşil göz ona bakınca kelimeler dilinde kayboldu.

"Sasha?"

Onu görmeye mi geldi? Hayır, gözleri fal taşı gibi açılmışken pek olası değil. Görünüşe göre o da Onu gör.

"I . . . Julie'yi görmeye geldim."

Tabii ya. Eğer onu arıyor olsaydı, misafirhaneye giderdi. Yüz ifadesini sertleştirdi, onun herhangi bir duygu görmesini istemiyordu.

"Tamam." Onu içeri almak için kenara çekildi. "Daniel'la birlikte oturma odasında. Az önce oyun odasından çıktılar."

Solgunlaştı ve alnında boncuk boncuk terler oluştu. "Oh. O zaman belki ... belki daha sonra gelmeliyim. Ben sadece ..." Arkasını döndü ve adamın göğsüne doğru koştu.

İçgüdüsel olarak, elleri onu sabitlemek için uzandı. Kolları titredi ve dudakları titredi. Adam ellerini bıraktı. "Sasha? İyi misin?"

"Evet, efendim," diye fısıldadı.

"Bana bak." Kız başını kaldırıana kadar bekledi. "Az önce ne oldu?" Kız tereddüt edince ekledi: "Sasha, sana yardım edebilirim ama bana karşı dürüst olmalısın. Bu benim tartışılmaz şartımdı."

"Özür dilerim, efendim." Derin nefesler alarak yutkundu. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var. Oturabilir miyim?"

"Buraya gel," dedi ve onu oturma odasına götürdü. Fuayede ne olup bittiğinden emin değildi ama bu işin aslını öğrenecekti.

"Hey, Sasha." Daniel başını kaldırıp Julie'ye fısıldadığı yere baktı. "Bana biraz daha zaman ver, hepsi senin olsun." Önce Cole'a, sonra tekrar Sasha'ya baktı. "Sanırım Julie'yi görmeye geldin?"

Sasha başını salladı ve en yakındaki sandalyeye çöktü. "Biraz solgun görünüyorsun. İyi misin?"

Daniel sordu.

"Cole?"

"Henüz bu konuda konuşma fırsatımız olmadı." Cole önce Sasha'yla konuşmadan Daniel'la bir şey tartışmak istemiyordu.

Julie yüzünde bezgin bir ifadeyle Sasha'yı inceledi.
"Sasha, bir şey mi oldu?"

Ses tonu kibar ve arkadaşçaydı ama Cole satır aralarını okuyabiliyordu. Bir şey olup olmadığını soruyordu. Sasha ile arasında olanları. Onun endişesi çok hoştu, gerçek bir dostluğun işaretiydi ama Sasha'ya zarar vereceği iması umurunda değildi.

Cole, Sasha'ya hitaben, "Bunu seninle özel olarak konuşmayı planlamıştım," dedi. "Ne yazık ki seni oturma odasına getirerek herkesi endişelendirmeyi başardım. Bu yüzden bunu şimdi yapmak zorundayım."

Sasha kendi içine kıvrılmış gibiydi. Her şeye rağmen bu konuşmayı özel olarak yapması gerekip gerekmediğini merak etti. Belki de arkadaşlarının yanında kendini daha rahat hissetmiyordu.

"Daniel ve Julie'nin oyun odasında olduğunu söyledimde hafif bir panik atak geçirmiş gibi göründün. Ne oldu?" Benimle kal ufaklık, yardım etmeme izin ver.

Kadının omurgası kararlılıkla dikleşti ama adam bunun göstermelik olduğunu hissetti. "Birini endişelendirdiysem özür dilerim. Bazen böyle küçük nöbetler geçiriyorum. Ne olacağını asla bilemiyorum. bir tane getir."

Daniel, "Gruba yeniden katılman hakkında konuştuğumuzda onlardan bahsettiğini hatırlıyorum," dedi.

Julie başını eğdi. "Ama nadir olduklarını söylemiştin. Hala yaşadığını bilmiyordum."

Sasha, "Muhtemelen uykusuzluktan ve son yirmi dört saat içinde onlardan dolayı," dedi.

Sessizlik odayı doldurdu. Cole Johnson, sessizlik fısıldıyor gibiydi. Son yirmi dört saatte ne olduysa o oldu.

"Belki biraz daha zamana ihtiyacınız vardır," dedi Daniel. "Yeniden eğitime çok hızlı başlamış olabiliriz."

"Beklemek istersen sorun değil, değil mi Daniel? Acelemiz yok." Julie beklentiyle Dom'una baktı.

Daniel'a sorarak ne halt ediyordu?

Sasha koltuğa daha da gömülmüş gibiydi ve o anda Cole yaklaşımını değiştirmesi gerektiğini anladı. Boğazını temizledi.

"Affedersiniz Üstat Covington," dedi. "Ama Sasha ve onun yeniden eğitimiyle ilgili her şeyin benim gözetimim altında."

"Evet, ama-" Daniel başladı.

Cole elini kaldırdı. "Kimsenin beni sorgulamasından hoşlanmadığımı bilecek kadar uzun süredir beni tanıyorsun. Şimdi, herkesin Sasha'nın iyiliği için endişelendiğinin farkındayım, ancak grup onun bakımını bana emanet etti. Bu nedenle, Sasha aksini söylemedikçe, ona bakacak kişi ben olacağım.

nasıl ve ne zaman yeniden eğitileceğine karar verecektir."

"Özür dilerim," dedi Daniel. "Haklısınız."

"Sasha, yeniden eğitiminin şartlarını hâlâ benim belirlememi istiyor musun?" Cole sordu.

Cevabı hemen geldi. İsteddiği şey için ayağa kalkma şeklinden memnun görünüyordu. "Evet, efendim."

"Bu salondaki herkesin şunu kabul etmesini istiyorum Sasha'nın rızasının anlamı. Bu konuda daha fazla tartışma olmayacak." Önce Daniel'ın, sonra da Julie'nin gözleriyle karşılaştı.

Onların başını sallaması üzerine Sasha'ya döndü.

"Programınızda bir değişiklik oldu. On dakika içinde konukevinin oturma odasında olacağım. Orada beni bekliyor olacaksın, tamamen giyinik ve dizlerinin üzerinde."

- - -

Oh, kahretsin. Oh, kahretsin. Oh, lanet olsun.

Bu iki kelime Sasha'nın kafasında tekrarlanıyor ve diğer tüm düşünceleri bastırıyordu. Gerçekçi olmak gerekirse, endişelenecek bir şey olmadığını biliyordu. Cole ona sormuştu

Yeni bir kontrol listesi doldurmaya karar vermişti ve nadiren yaşadığı panik atakları not etmeye niyetliydi. Ve her ne kadar

diz çökmesini ve onu beklemesini söylediğinde, bir sahne yapmayacaklarını biliyordu.

Ancak tüm bu bilgi birikimi Cole'un sakince söylediği ama farklı bir şey yapmayı aklından bile geçirme emrinin yanında sönük kalıyordu. Özellikle de bu emir onun ipek gibi pürüzsüz aksanıyla verildiğinde. Vücudunun birinin önünde diz çöktüğü için paniğe mi daha yakın olduğunu yoksa

eriyerek bir yapışkan su birikintisine dönüştü.

Kendini misafirhaneye bıraktı. Daniel'in evi hem grup toplantıları hem de oyun partileri için popüler bir yer olduğundan, daha önce birçok kez eve girmişti. Cole'un ne gibi değişiklikler yaptığını görmek için etrafına bakmaya zahmet etmedi, doğruca oturma odasına gitti ve halının üzerine diz çöktü.

Bir şekilde vücudunun sakinleşeceğini umuyordu. dizlerinin üstüne çöktüğünde. Ama öyle olmadı. Ellerini avuç içleri yukarı bakacak şekilde dizlerinin üzerine koyduktan sonra bile kolları titredi. Daha önce pozisyonları tartışmışlardı.

kahve dükkanında. Araba kullanırken bunları kafasından geçirirdi ve bunu yaparken bir atağa yenik düşer.

Çok yaklaştı, onu ele geçirmekle tehdit ettiğini hissediyordu. Bu Eski dehşet ve yeni belirsizlik çok fazlaydı. Çok fazlaydı ve geri dönmekle hata etmişti, hata, hata.

"Sasha."

Sesi sakın ve nazikti. Ona tutunmak ve asla bırakmamak istedi.

"Gözlerini kapat ve sesime odaklan."

Gözlerini sıkıca kapadı ve onun sesini karanlığın içinde parlak bir ışık olarak hayal etti.

"Derin nefes alın. Sonra nefesini ver ve tüm korkunun gitmesine izin ver. Ben buradayken kimse sana zarar vermeyecek."

Derin bir nefes aldı, vücuduna giren ve çıkan hava akımına konsantre oldu. Dehşetin etkisi azaldı.

"İşte bu kadar. İyi işti. Bir tane daha. Aynısından."

Tekrar nefes aldı. Güvendeydi. Nefes verdi.

Güvendeydi.

"Tekrar."

Güvenli.

Kalp atışları yavaşladı. Dehşeti kayboldu.

"Tekrar."

Sakin ol.

"İşte böyle ufaklık. Eğer yapabileceğini düşünüyorsan, o pozisyonda kal."

"Burada kalabilirim, efendim."

Yumuşak bir onaylama mırıltısı verdi. "İstedığınız kadar zaman ayırın ve kapıyı çaldığınızda ve ben açtığımda neler olduğunu bana anlatın."

Bir nefes daha aldığı anda, onun kokusunu aldı. tıraş losyonu ve yaklaştığını biliyordu. Gece yarısının hayal ettiği gibi kokuyordu: seksi, gizli ve günahkâr.

Bir derin nefes daha aldı ve hazırды. "Julie ile konuşmaya geldim. Eve gidip biraz kestirmem gerektiğini biliyordum ama kendimi yorgun hissetmiyordum. Julie ile konuşmam gerekiyordu."

"Julie ile ne hakkında konuşacaktın?"

Tereddütü sadece bir saniye sürdü. "Sen."

"Omuzlarına dokunacağım ve sırtını ovacağım."

İki eli nazikçe omuzlarını kavradı. Başparmakları ensesine masaj yapıyordu. Bu hareket hem Aynı anda hem rahatlatıcı hem de şehvetli. Adamın emin elleri kısa süre içinde kadının zevkle iç çekmesini sağladı.

"Seni korkutuyor muyum?" diye sordu.

Bir dakika düşündü. "Hayır. Öyle olduğunu sanmıyorum. Sadece seni henüz çözemedim. Bu beni uzak tutuyor denge."

Başparmakları masaj yapmayı bıraktı. "Söz konusu bir şey olduğunda dengeni kaybetmeye alışmanı önerebilir miyim?"

Ben mi?"

Buna nasıl cevap vereceğini bilemediği için sessiz kaldı.

Başparmakları bir kez daha hareket etti. "Bu nedenle, bugün tetikleyicinin ben olmadığımı varsaymak doğru mu?"

"Sizin yaptığınızı sanmıyorum, efendim."

"Julie ile konuşmaya geldiğinizi söylediniz, sizi içeri aldım ve Daniel ile oyun odasından yeni çıktığını söyledim. Bu kısa bir süre sonra oldu."

Kırbaç havada şakladı ve ete temas etti. Çok üşümüştü. Vücudu titriyordu.

"Sasha." Yumuşak sesi anıları kovdu. "Burada benimle kal küçüğüm. Bana neler olduğunu anlat."

Ona ne zaman "küçüğüm" diye seslense, kendini sıcak ve korunmuş hissediyordu. "Hatırlıyorum."

"Ne hatırlıyorsun?"

"Daniel ve oyun odası. Sanırım hepsi buydu."

Bir an sessiz kaldı ama elleri hiç durmadan hareket etti. Bir şekilde dokunuşu onu toprakladı, sabit ve güvende tuttu.

"Daniel mıydı?"

"Hayır, efendim." Bir an durakladı ve sonra devam etti. "Yine de sizinle bir oyun odasında olmayı düşünüyordum."

"Anlıyorum. Yani oyun odaları potansiyel bir tetikleyici gibi görünüyor."

"Bilmiyorum, efendim. Belki de. Şu anda kendimi paniklemiş hissetmiyorum."

"Ben de bilmiyorum ama bu üzerinde çalışacağımız bir şey." Adam sırtının üst kısmını ovmaya devam etti ve kadın da nadiren izin verdiği bir şekilde rahatlayarak adamın dokunuşuna kendini bıraktı.

Ona kendisini becermeyeceğini söylediğinde, ona dokunduğunda hiçbir şey hissetmemeyi ummuştu. Bu olabilirdi.

Bu şekilde çizgileri net tutmak daha kolaydı. Ama şimdi onun ellerinin vücudunda nasıl hissettirdiğini deneyimlediğine göre, onları tekrar hissetmek isteyeceğini biliyordu.

Aptalca. Paniklediğin için sana iyi davranıyor. Buna alışma.

"Yine geriliyorsun," diye azarladı. "Her ne düşünüyorsan, dur."

Birkaç derin nefesten sonra kendini yeniden rahatlamış ve gevşemiş hissetti ve ona itaat etmenin bu kadar kolay olmasına biraz şaşırdı.

"İşte böyle," dedi usulca ve elleri daha yumuşak bir hal aldı. "Sadece farkında olman için söylüyorum, bence sen inanılmaz

Cesur bir kadın ve bu süreçte size yardımcı olmak için seçilen kişi olmaktan onur duyuyorum."

Dizlerinin bağı çözüldü. Sesi birdenbire çok yumuşak, çok pürüzsüz olmuştu ve hayal ettiğinden çok farklıydı. Hiç de hayal ettiği gibi değildi. Ve adam onun cesur olduğunu düşünüyordu. Bu düşünce midesini alt üst etti. Sonsuza dek bu kadar zayıf, bu kadar hasarlı ve bu kadar korkmuş hissettikten sonra, biri onu cesur olarak görmüştü.

Belki eski benliğinin bir parçasını tekrar kazanabilir ve Ona rehberlik edecek kişi o olacaktı.

"En son ne zaman saldırıya uğradınız?" "Sanırım iki ay önce, efendim."

Masajı tüm sırtını kapsayacak şekilde genişletti, hem sözleriyle hem de dokunuşlarıyla onu daha da rahatlattı. "Buna neyin sebep olduğunu biliyor musun?"

"Peter beni aradı."

Elleri kısa bir an için durdu. "Seninle iletişime geçtiğini bilmiyordum."

"Onun hakkında konuşmaktan hoşlanmıyorum," dedi. "Özür dilemek için aradı. Bunun akıl hocalığının bir parçası olduğunu söyledi."

Derin bir nefes verdi. "Peter seni bir daha aramayacak."

Gözleri yaşardı. Adamın bu koruyucu yanı onu çok şaşırtmıştı. "Teşekkür ederim, efendim."

"Sana merhamet gösterdiğimde ya da doruğa ulaşmana izin verdiğimde bana teşekkür et. Seni koruduğum için teşekkür etmene gerek yok. senin iyiliğini düşünüyorum. Ben buyum işte."

Sözleri bir kez daha içini ısıttı. Onu çözdüğünü sanıyordu ama karakterinde çok daha fazlası olduğunu görmeye başlamıştı.

"Konuştuklarımız dışında bir saldırıyı tetikleyen herhangi bir söz, yer veya eylem var mı?"

"Son birkaç ay içinde değil. Sonra-" Yutkundu. Bunu yapabiliirdi. "Olay olduktan sonra

sık sık. Gittiğim ilk grup toplantısını hatırlıyorum ..."

"Acele etme." Sesi yumuşaktı. Sabırlıydı. Garip, diye düşündü, çünkü onda gerçekten yumuşak bir şey yoktu.

"Julie gitmem gerektiğini düşünmüyordu. Tartıştık. Ben Dena'nın yasal düzenlemelerle ilgili bir konuşma yapacağı için sorun olmayacağını düşündüm. sorunlar. Konuşmasının ortasında kötü bir kriz geçirdim. Kimseye söylemedim. Bittikten sonra ayrıldım ve Julie'nin."

Herkesin ona nasıl baktığını, yan bakışlarını, gözlerini kaçırmalarını hayal edebiliyordu.

Onlar. İnsanlar konuşmak için ona yaklaştıklarında bile sadece dükkanın nasıl olduğunu sorarlardı ve o da bir keresinde şöyle cevap verirdi

"iyi" deyince konuşma kesildi.

"Eğer bir tane daha yaşarsan," dedi, sesi artık yumuşak değildi, "hemen benimle iletişime geçeceksin. Gecenin bir yarısı olması ya da benim şehir dışında olmam ya da senin çalışıyor olman umurumda değil. Anladın mı?"

Bir kez daha ona korunduğunu hissettirdi. "Evet, efendim." "Şimdi nasıl hissediyorsun?"

"Çok daha iyi, efendim." Kelimelerin kendiliğinden geldiğini fark etti.

"İyi" demek aklının ucundan bile geçmedi. "Sakin ve rahatım. Hiç panik hissetmiyorum."

"Ayağa kalk ufaklık. Dikkatli ol; uzun süredir diz çöküyorsun."

Gözlerini açtı ve yavaşça ayağa kalktı, Artık sırtına masaj yapmadığı için biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Yine de bir elini kızın omzuna koyarak onu sabitlemeye çalıştı. ayağa kalktı. Öğleden sonra gölgeleri odada uzamaya başlamıştı ve tam olarak ne kadar zaman geçtiğini merak etti. Bir gece önce çok fazla uyumamış olmasına rağmen kendini dinlenmiş hissediyordu.

Cole onu yüzüne çevirdi ve sonra ellerini indirdi. "Sanırım çok verimli bir öğleden sonra oldu."

"Ben de öyle düşünüyorum efendim." Elini cebine sokarken izlediği yolu takip etti ve kendisine bir daha ne zaman dokunacağını merak etti.

Dudakları köşelerinden biraz yukarı kıvrıldı. "Sana dokunmam seni rahatsız ediyor mu?"

"Sırtımı ovmandan hoşlandım."

"Soruya cevap ver, Sasha."

Yaptığı hiçbir şeyin yanına kâr kalmasına izin vermeyecekti. Yüz ifadesi çoktan değişmiş, tüm neşesi kaçmıştı. "Hayır efendim, bana dokunmanız beni rahatsız etmiyor. Hoşuma gidiyor."

"İşte görüyorsunuz, hiç de zor olmadı." Gülümsemesi geri döndü. "Şu andan itibaren sorduğum sorulara her zaman cevap vereceksin. Eğer cevabı bilmiyorsan, 'Bilmiyorum efendim' diye cevap verebilirsin ve oradan devam ederiz. Sorudan kaçamazsınız ya da bana yarım cevaplar veremezsiniz."

Beklentilerim açık mı?" "Evet, efendim."

"Onlar hakkında herhangi bir sorunuz var mı?" "Hayır, efendim."

Uzun saniyeler boyunca onu dikkatle inceledi. "Sana yardım edebilirim."

Ancak bana güvenmeniz gerekiyor ve buna dürüstlüğünüz de dahil."

Tıpkı söylediği gibi, yavaş yavaş zihnine girmeye başlamıştı. Bu ona şaşırtıcı bir güvenlik hissi verdi.

"Eğer hâlâ Julie ile konuşmak istiyorsan, ana evi arayıp yolda olduğunu söyleyeceğim."

"Teşekkür ederim, efendim. Bunu çok isterim." "Yarın görüşürüz."

"Peki efendim. Ve bana verdiğiniz görevi tamamlayacağım."

"Dört gözle bekliyorum," dedi hafif bir gülümsemeyle.

- - -

Julie, Daniel'in evinin yan kapısında onu bekliyordu. Sasha adımlarını hızlandırdı. Julie onu içeri buyur ederken, Sasha omzunun üzerinden konukevine doğru baktı. Cole

ön kapıdan çıkıyordu. Şort ve tişört giymişti ve gölete doğru koşmaya başlamadan önce elini kaldırarak selam verdi.

Julie onu mutfaktan geçirerek oturma odasına götürdü ve kanepelerden birine oturdular.

"İyi olup olmadığını sormayacağım," diye başladı Julie. "Daniel Cole'a güvenmemiz gerektiğini söyledi, ben de bunu yapmak için gerçekten çok çalışacağım. Ayrıca"- Sasha'ya sırtıttı-"tamamen rahat görünüyorsun ve seni uzun zamandır böyle görmemiştim."

"Muhtemelen Cole'un bana yaptığı sırt masajıdır."

"Seni masaj yapmak için misafirhaneye mi götürdü?"

"Hayır, aynı zamanda konuştuk."

Julie kaşlarını kırıştırdı ve bacaklarını altında toplayacak şekilde kıvrıldı. "Daniel ayrıca Cole'un Wilmington'a taşınacağını da söyledi."

Sasha kucağında tuttuğu koltuk minderindeki gevşek bir ipliği topladı. "Bana söyledi."

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

Sasha omuz silkti. "Bunun bir önemi var mı? Bu sadece bir yeniden eğitim. Onun üzerinde herhangi bir etkim yok ve bir ilişkimiz de yok."

"Ama Peter'dan sonra ilgi gösterdiğin ilk Dom oydu ve seni yeniden eğitiyor."

"Seks yok ama."

"Yüzün kızarıyor." Julie gülümsedi. "Bir şeyler oluyor."

Sasha oturma odasına göz gezdirdi. "Daniel nerede?"

"Bilmek istediğin için mi soruyorsun yoksa konuyu değiştirmek mi?" "İkisinden de biraz."

"Bir şeyi kontrol etmeye gitti ama birazdan döneceğini söyledi. Seninle konuşmak istiyor."

"Nedenini biliyor musun?" "Hey, Sasha."

Daniel odaya girip yanındaki sandalyeye oturduğunda Sasha başını kaldırdı. Yüzünde endişeli bir ifade vardı ama

Julie'nin Cole'a güvenmekle ilgili söylediklerinden sonra, Cole'un ona burada geçirdiği zamanı nasıl geçirdiğini soracağını düşünmüyordu. misafirhane.

"Peter'ın seni aradığını bilmiyordum," dedi Daniel.

"Ne?" Julie'nin gözleri büyüdü. "Bana söylemedin."

"Bir dakika Julie." Elini kaldırdı ve Sasha'ya döndü.

"Sasha, keşke bana söyleseydin."

"Bir anlamı yoktu. Her şey bitmişti." Ama içten içe birine söylemesi gerektiğini biliyordu. Daniel değilse bile, diğer kıdemli grup üyelerinden birine.

"Telefon panik atağı tetikledi." Sözleri basitti ama doğrudu ve göz ucuyla Julie'nin kollarını kavuşturup dudaklarını birbirine bastırdığını gördü.

"Terapistime söyledim."

Başını iki yana salladı. "Aynı şey değil, bunu sen de biliyorsun. Peter'a belirli kısıtlamalarla grupta kalabileceği söylendi. Ama bundan da öte, gruptan biri başka bir üyeye zararlı bir şey yaptığında bunu bilmem gerekiyor. Eğer bilmezsem seni nasıl güvende tutabilirim?"

Sasha, Julie'nin şanslı bir kadın olduğunu kabul etmek zorundaydı. Başlangıçta en iyi arkadaşı hakkında şüpheleri vardı. ve daha sonra böyle deneyimli bir Dominant'ın tasmaını takıyordu, ama Daniel onun yanıldığını kanıtlamıştı. Gerçekten güçlü bir koruyucuydu ve Julie'yi nefesini kesen bir yoğunluk ve tutkuyla seviyordu.

"Kendi başıma halledebileceğimi düşünmüştüm," diye itiraf etti. "Bunu takdir ediyorum ama biz yardım etmek ve destek olmak için buradayız.

ve bize neler olduğunu anlatmazsan bunu yapamayız.

Şimdi" - ona bilmiş bir gülümseme verdi - "bir dahaki sefere böyle bir şey olduğunda, bana ya da birine başkaları da biliyor. Ama içimden bir ses bir dahaki sefer olmayacağını söylüyor." "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Julie kendi köşesinden sordu

Kanepeye.

Daniel kıkırdadı. "Şu anda Peter'ın akıl hocası olmak istemezdim diyelim."

- - -

Cole duştan çıktı ve beline bir havlu bağladı. Pencereye doğru yürüdü ve Sasha'nın arabasının Daniel'ın evine park edip etmediğini görmek için dışarıya baktı. Koşudan döndüğünde Sasha hâlâ oradaydı. Şimdi ana evde kimse yokmuş gibi görünüyordu.

Kurulanmayı bitirdi ve temiz bir kot pantolon ve uzun kollu bir tişört giydi. Yapması gereken bir telefon görüşmesi vardı ve aramadan önce bilerek koşusunu ve duşunu bitirene kadar beklemişti. Yıllar içinde nadiren öfkeyle tepki verdiğini fark etmişti ama nedense Peter'ın Sasha'yı arayacağı düşüncesi kanını kaynatmıştı.

Efendi Greene üçüncü zil sesinde telefonu açtı.

"Merhaba." "William, ben Cole Johnson."

"Cole, merhaba. Neler oluyor?"

"Bugün Sasha ile görüştüm. Onu yeniden eğitmeye başladık." Telefonun diğer ucundan bir ses gelmeyince devam etti: "Yeniden eğitime sadece çırağınızın davranışları nedeniyle ihtiyaç var."

"Durumun son derece farkındayım." William'ın sesi biraz sinirli çıkıyordu. "Ayrıca size hatırlatmak isterim ki, olay gerçekleştiğinde o benim öğrencim değildi."

"Olay. Ne kadar temiz ve derli toplu bir kelime. Gerçekte ne olduğunu söyleyelim, ne dersiniz? Sasha'yı bağlayıp ağzını tıkadığı, sonra da bayılana kadar kırbaçladığı gece Peter'ın akıl hocası sen değildin."

"Efendi Johnson, beni çağırmanızın bir nedeni var mı?" "Elbette var. Herhangi bir şeyiniz var mı bilmek istiyorum."

Mentinizin Sasha'yı araması veya başka bir şekilde onunla iletişime geçmesi için ek planlarınız var mı?"

"Ek planlar derken neyi kastettiğinizi anlamadım."

"Peter özür dilemek için onu aradı. Bunun onun bir parçası olduğunu söyledi. mentorluk."

Cole'un aldığı tek cevap yumuşak küfürler oldu ve Peter'la ilgili şüpheleri doğrulandı. "Cevabınızdan anladığım kadarıyla ondan Sasha'yı aramasını istememişsiniz."

"Hayır, ondan Sasha'yı aramasını istemedim. Ben söyledim. Bu tür bir şey gelecekte her ikisi için de faydalı olabilir. Zamanlamanın henüz doğru olmadığını açıkça belirttim."

"Bana onun aradığını söylediğinde, gittiğinden şüphelendim. arkandan iş çeviriyor." Cole, Peter'ın Sasha'nın iyiliğini umursamadığını düşününce öfkesinin arttığını hissetti. "Ancak yine de seni kısmen sorumlu tutuyorum. Akıl hocan üzerinde daha iyi kontrol sahibi olmalısın."

"Bana karşı geleceğini bilmeme imkan yoktu." "Her ne olursa olsun, öngörülebilir bir süreyi telefon görüşmesinin yarattığı hasarı gidermeye çalışıyor. Peter'ın onunla bir daha temasa geçerse, kırbacımın ucunda olacağını bildiğinden emin olun. Ve ben Daniel kadar iyi biri değilim."

"O noktaya gelmemesini sağlayacağım. Ben halledeceğim. Kırılğan itaatkârlarla çalışmanın bir yolu var."

Oturma odasında diz çökmüş panik atakla mücadele eden Sasha'nın görüntüsü gözünün önünden geçti. Sesini alçalttı. "Usta Greene, hiç size zarar vermeyeceğine güvendiğiniz biri tarafından bilincinizi yitirecek kadar kırbaçlandınız mı?

size? Ve aylar sonra aynı ortama geri dönüp bu güveni bir başkasına vermeye istekli misiniz?"

"Hayır, ama-"

"O zaman onun için nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok. Ama sizi bir konuda temin ederim: Sasha kırılğan değildir. O ikimizin toplamından daha güçlü."

William boğazını temizlemeden önce uzun bir süre sessiz kaldı. "İzin verirsiniz, bir sonraki toplantıda Peter adına ona özürlerimi sunmak isterim."

"Bunu düşüneceğim ve size haber vereceğim." "Yeterince adil."

Telefonu kapattıktan sonra Cole telefonu sandalyesinin yanındaki masaya bıraktı ve bir sonraki makalesine hazırlanmak için okumak üzere çıktısını aldığı kâğıt yığınınca baktı. Nedense Hindistan'daki kast sistemiyle ilgilenmeye bir türlü cesaret edemiyordu.

Şu an.

Kendini halsiz hissediyordu, önünde beliren hiçbir şeyin donuk acısı. Hâlâ Hindistan'da olsaydı, kendisine yardım edecek zaman geçirmek için itaatkâr. Son görevi için oradayken, hiç kadınsız kalmamıştı. Arkadaşlık etmek istemezse.

Ve Hindistan'dan önce Kate vardı. Onun yokluğu muhtemelen şu anki melankolisinin sebebiydi, özellikle de Pazar gecesi olduğu için. Birlikte oldukları zaman, Pazar gecesi rutinleri vardı. Güneşlenme odasında birlikte otururlar ve gelecek haftanın programlarını gözden geçirirlerdi. Eğer üzerinde çalışması gereken bir şey olduğunu düşünürse, ona bir görev verirdi. Bu aynı zamanda onun için endişelerini dile getirebilirdi, ancak bunu hafta boyunca da yapma özgürlüğüne sahipti.

Konuştuktan sonra, akşam birkaç farklı şekilde ilerleyebilirdi. Bazen oyun odasına giderlerdi, bazen de güneşlenme odasında onu dizlerinin üzerine yatırırды. Diğer zamanlarda, sadece onu alırdı. Ama o gitmişti ve onunla birlikte, kapıdan çıkıp gittiği gün fark ettiğinden çok daha fazlası da gitmişti. Yine de onu rahatsız eden şey, onu mu özlediğinden yoksa onun neyi sembolize ettiğinden emin olamamasıydı.

İçini çekti ve saatler önce Sasha'nın diz çöktüğü yere baktı.

Sasha.

Gözlerini kapattı ve zihninin Kate'in, Sasha ayaklarının dibindeyken önünde diz çöktüğünü hayal etti. Onun adını çağırdığını ve kendisine nasıl baktığını hayal etti. O etkileyici yeşil gözler.

"Ne istiyorsun ufaklık?" diye sordu parmaklarını kızın

kısa siyah saçlarında gezdirirken.

"Size hizmet etmek istiyorum efendim. Nasıl isterseniz."

"Peki ya yan odada oturup akşamı tek başınıza geçirmenizi istersem?"

Yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu. "O zaman yan odada oturup akşamı yalnız geçireceğim. Ama sen düşüncelerimde bana eşlik edeceksin."

"Pantolonumun fermuarını aç ve çıkar."

Kadın onu çabucak belden aşağısını çıplak bıraktı. Ereksiyonunu eline aldı. "Peki ya sana dizlerinin üzerinde kalmanı ve ben boşalırken izlemeni söylersem?"

"O zaman ben de senin kendine zevk verişini izlemekten zevk alacağım."

"Peki ya sana sikimi ağzına sokmak ve gırtlığına kadar sokmak istediğimi söylersem?"

"O zaman size derin boğaz becerilerimin nasıl geliştiğini memnuniyetle göstereceğim."

Saçlarından tuttu ve başını kasıklarına doğru itti. "Beni olabildiğince derine em ve boğazını önce sikimle sonra da sikimle doldururken kıpırdamadan dur.

Gel. Eğer iyi bir iş çıkardığına karar verirsem, seni ödüllendireceğim. Eğer bana dayanamazsan ya da bir şey dökersen, kıcını kayışla bağlarım."

"Memnuniyetle efendim," dedi ve onu içine almak için dudaklarını araladı.

Cole, Sasha'nın ağzını kullandığını hayal ederken kalçalarını kaldırarak elini sikinde aşağı yukarı hareket ettirdi. Parmakları derisini kazıyor, onu olabildiğince sıkıca kendine doğru tutuyordu. Derinlere, daha derinlere inecek ve Sasha onu alacaktı.

Serbest kaldığını hissettiğinde mümkün olduğunca sert ve uzağa bastırıyordu.

Telefonu çaldığı anda homurdanarak eline döküldü.

"Siktir," diye soludu, elini temizleyecek bir şey arıyordu. En son ne zaman ergen bir çocuk gibi otuz bir çekmişti?

Telefonunun zil sesi daha da yükseliyor gibiydi.

"Lanet olsun." Arayanın kimliğine bakmadan temiz elinin bir parmağıyla hoparlör düğmesine bastı. "Lanet olsun, Ne?"

"Cole?" diye sordu tanıdık bir ses, nefes nefese ve kadınsı. "Özür dilerim, kötü bir zamanda mı geldim?"

"Kate?" diye mırıldandı. Telefonu banyoya götürdü ve ellerini yıkayıp kıyafetlerini düzeltirken tezgahın üzerine koydu. "Hayır, böyle iyi. Neler oluyor?"

Kate'le aylardır konuşmamıştı. Bu gece onu arayacağını düşündüğü son kişi o olmayabilirdi ama buna oldukça yakındı.

"Bugünü bavulları boşaltmakla geçirdim," dedi.

Sonunda kalıcı bir yer bulmuştu. Şimdiye kadar bir kız arkadaşının evinde kalıyordu. Cole, Kate söz konusu olduğunda hiçbir şey hissetmediğini düşünüyordu ama Yeni bir eve taşındığını duymak onun yanıldığını kanıtladı. Birdenbire, sessiz misafirhanenin ne kadar yalnız olduğunun farkına vardı.

"Yeni bir ev bulmana sevindim." Göğsündeki gerginliğe rağmen konuşmak için kendini zorladı. "Adresinizi bana e-posta ile göndermeniz gerekecek, böylece dosyamda yer alacak."

"Bu yüzden aramadım."

"Beni affet o zaman. Bana adresinizi göndermek zorunda değilsiniz."

"Götlük yapmayı bırakıp beni dinler misin?"

Derin bir nefes aldı ve ses tonunun ona kendisinden daha medeni gelmesini umdu. "Neden aradın?"

Telefonun diğer ucunda onu hayal etmek çok kolaydı. Onu bir elinde sıkıca tutuyor, soğuk mavi gözlerinden öfke fışkırıyor olurdu. Sakinleşmek için ona kadar saydığını hayal etti.

"Bugün bazı kutuları açtım," diye tekrarladı.

Evet, bunu zaten söyledin, demekten kendini alıkoydu ve bunun yerine "Oh?" diye cevap verdi.

"Kutularınızdan biri benimkiyle karışmış."

"Bu durumda, size şimdilik kaldığım yerin adresini vereceğim ve bunu bana postalayabilirsiniz."

"Daniel ile kaldığını biliyorum, eski evimizi kapattığımızda bana söylemiştin. Annenin mücevherlerinin olduğu kutu. Onu postalamanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Nefesinin altında küfretti. O kutunun geçici olarak depoya kaldırıldığını düşünüyordu. Annesi soyunun izini 15. yüzyıla kadar sürebilir. Sekizinci Henry'yi kızdırdığında unvanını ve mülkünü kaybeden bir konta kadar. Mücevherler o zamanlar saklanmış ve nesilden nesile aktarılmış. O asla parçalarla hiçbir şey yapmadı. Aslında onları bir müzeye vermeyi düşünmüştü. Ne olursa olsun, onlar Kate'e vereceği herhangi bir şey vardı ve Kate haklıydı, onları postalamamalıydı.

"Yakın zamanda New York'u ziyaret etme planım yok," dedi Sasha ile yapacağı seansları düşünerek. "Ve ne yazık ki önceki taahhütlerim nedeniyle ziyaret için herhangi bir plan yapamıyorum."

"Eğer senin için de uygunsa, bir ay sonra annemle babamın yanına gideceğim. Yolda uğrayıp bunları sana verebilirim."

Ailesi Florida'da yaşıyordu. Birlikte oldukları zamanlarda, birkaç ayda bir onları ziyaret ederdi. "Bu iyi olur.

Teşekkür ederim,
Kate." "Önemli
bir şey değil."

Bunu rahatsız edici bir sessizlik izledi. Rahatsız edici sessizlik, sadece bu sessizliği paylaşanlar tarafından paylaşılabildi.

Bir zamanlar her şeyi paylaşmışlardı ama artık söyleyecek hiçbir şeyleri yoktu. Aralarındaki hava, konuşulmamış geçmiş ve fısıldanan keşkelerle doluydu.

"Aradığınız için teşekkür ederim." Konuşabildiğini keşfettiği tek kelimeler bunlardı. Sevdiği ve yıllarca köle tasmaını taktığı kadına dört lanet kelime.

"Seninle konuşmak güzeldi," dedi ama bunu kastettiğini düşünmüyordu.

Vedalaştıktan sonra oturma odasına döndü ve bir süredir kaçındığı araştırmayla kafasını dağıttı. Ya bunu yapacaktı ya da saatlerce Kate'i düşünecekti. Zaten Kate'in o gece rüyalarına gireceğini biliyordu.

Ama o uyurken kafasını dolduran uzun siyah saçlı, mavi gözlü bir kadın değil, yaralı bir kadındı. Kendisine dokunulmasından hoşlandığını itiraf eden çelik gibi sinirleri olan bir itaatkâr.

- - -

Sasha Pazartesi günü işten sonra West'lerin evinin zilini çaldı. Bir gün önce Abby'yi aradığında Çarşamba günü Cole ile buluşacağından bahsetti ve Abby, Cole ile tekrar buluşmadan önce konuşmak istediğini söyledi.

Abby kocaman bir gülümsemeye kapıyı açtı. "Selam, Sasha. İçeri gelin."

Sasha Abby'den gerçekten hoşlanıyordu. Arkadaş canlısı, ayakları yere basan, her yönüyle iyi bir insandı. Ve bunları bulmak gittikçe zorlaşıyordu.

Evin içinde yürürken, çocuksu kıkırdamalar ve çığlık sesleri onları koridorda karşıladı.

"Nathaniel eve yeni geldi," diye açıkladı Abby. "Çocuklarla oynuyor. Biz ofise gidelim, orası daha sessiz."

Onu geniş, erkek-erkek tarzı bir ofise götürdü ve bir koltuğa el salladı.

"Burası muhteşem," dedi Sasha, geniş odayı incelerken. İki masa alanın çoğunu kaplıyordu, ama aşk koltuğu küçük bir oturma alanındaki resimli pencerenin önüne yerleştirilmişti. Tıpkı sahibi gibi davetkâr ve sıcaktı.

"Teşekkürler. Daha yeni yaptırdık. Nathaniel sık sık evden çalışmıyor ama çalıştığında ikimizin de kendi alanımıza ihtiyacı oluyor."

Oturdular ve Abby onunla yüzleştirdi. "Dün Cole'la nasıl geçti anlat bakalım."

"Beklediğimden farklıydı. Ama iyi anlamda." Onun kendisini nasıl sakinleştirdiğini ve sırtını nasıl ovduğunu düşündü.

"Karmaşık bir adam ama sizin çıkarlarınızı düşünüyor. Muhtemelen grubun seçeceğini düşündüğün kişi olmadığını biliyorum." Abby biraz kıkırdadı. "Başta beni şaşırttığını biliyorum ama şimdi gerçekten onun en iyi seçim olduğuna inanıyorum."

"Benimle seks yapmayacağını biliyor muydun?" Bu cesur bir soruydu ve Abby bir an için şaşırmış gibiydi -Ama Sasha bilmek istedi.

"Evet, aslında bu bilgi beni sonunda onun senin yeniden eğitimini yapmasını kabul etmeye ikna etti."

Sasha ona bir kaşını kaldırdı.

"Fiziksel olarak boyun eğmeden önce zihinsel olarak güçlü olmalısınız. Zihinsel olarak güçlü olduğunuzda, fiziksel olarak da güçlü olursunuz," diye açıklıyor Abby.

"Kafamda bir anlamı var." Ama lanet olsun, tekrar seks yapmak istiyordu. Ve şimdi, Cole onun izni olmadan orgazm olamayacağını söylediğine göre, bu yakın zamanda olacak gibi görünmüyordu.

"Cole ile daha önce zihinsel bir sahnede oynamıştım," dedi Abby, onu şaşırtarak. "Ve bundan iki şey öğrendim: Bir, ne yaptığını biliyor ve iki, ne yaptığını biliyor."

Sasha güldü. "Ona boyun eğmek nasıl bir şeydi?" "Çok yoğun biri, bunu biliyorsun. Ondan çok daha fazla Nathaniel, ve güven bana, Nathaniel çok gergin. Ama Cole iyi bir adam ve adil. Endişelenmenizi gerektirecek bir şey olduğunu sanmıyorum."

Sasha bir keresinde Julie'ye Nathaniel'i çok gergin bulduğunu söylemişti. Abby'nin Cole'a söylediğini duyunca midesi bulandı.

Nathaniel'den bile daha yoğundu. Cole'un düşüncesi neden onu Nathaniel kadar korkutmuyordu?

"Size güveniyorum," dedi Sasha. "Ve gruptaki herkes tarafından gerçekten desteklendiğimi hissediyorum."

"Çok sevindim. Çarşamba günü Cole ile buluşacağını söylemiştin. Ne yapacağınıza dair bir fikriniz var mı?"

"Bana bir yazı ödevi verdi." Sasha kaşlarını çattı. Dün gece yazmaya başlamış ve çok ilerleyemeden bırakmıştı. Yazmaktan nefret ederdi. "Sanırım bunun üzerinden geçeceğiz."

"Bu konuda heyecanlı görünmüyorsun."

"Yazmıyorum. Ama herkes düşüncelerimi yazmanın ne kadar faydalı olduğundan bahsediyor, o yüzden yazacağım ve nasıl gideceğine bakacağım." Bunlar onun sözleriydi ama Sasha nasıl gideceğini çok iyi biliyordu. Her saniyesinden nefret edecekti.

- - -

Cole ona verdiği yazı ödevini okurken **Sasha** Çarşamba günü alt dudağını çiğnedi. Pazartesi günü Abby'den eve döndüğünde yeniden eğitimle ilgili hedeflerini yazmak için saatlerini harcamıştı. İyi bir iş çıkardığını düşünmüştü ama misafirhanenin yatak odasında diz çökmüş Ofis olarak kullandığı yerde, masasında otururken, şüphelenmeye başladı. Elinde kırmızı bir kalem vardı ve çok sık kullanıyordu. Yüzündeki çatık kaşlara bakılırsa, Müthiş bir içgörü ya da Mükemmel bir çalışma yazmadığını tahmin ediyordu.

Adam sonunda kalemi bırakıp bir eliyle gözlüğünü çıkarırken ona baktığında şüphesi doğrulanmıştı. Daha önce, onu içeri buyur etmek için kapıyı açtığında, onun gülünç derecede seksi görüldüğünü düşünmüştü. Şu anda ise düpedüz korkutucu görünüyordu.

"Sasha."

Konuşmaya çalıştı ama ağız çok kuruydu. Dudaklarını yaladı ve "Evet, efendim?" diye mırıldanmayı başardı.

"Öncelikle bana öyle bakmayı kes. Seni bedensel olarak cezalandırmam için yeterince yakın değiliz.

O zamanın geldiğini düşündüğümde çok net bir şekilde bilgilendirileceksiniz."

"Teşekkür ederim, efendim."

"Ancak bu, herhangi bir cezayı rahat bulacağınız anlamına gelmiyor."

"Elbette hayır, efendim." Neden cezadan bahsediyordu?

"Size günlüğü verdiğimde, yazılı ödevlerin iki şey olması gerektiğini belirtmiştim. Bu iki şey neydi?"

"Anlayışlı ve dilbilgisi açısından doğru, efendim."

"Evet, bu hedeflerin anlayışlı olduğunu düşünsem de, korkunç dilbilgisi bunları tespit etmemi engelliyor tamamen."

İrkildi. "Özür dilerim efendim. Dilbilgisi hiçbir zaman güçlü olduğum bir alan olmadı."

Başını öne eğdi. "Dün sana beklentilerimi iletteğimde bunu bana söylemedin."

Hayır, yapmamıştı. "Hayır, efendim."

Günlüğü ve siyah kalemi ona uzattı. "Gel bunları al ve arkadaki sayfalardan birini çevir."

Onun emrini yerine getirmek için acele etti ve masasının yanında durdu, elinde kalem ve temiz bir sayfaya açılmış günlük.

"Kafede senin yanında otururken alacağın pozisyonu konuşmuştuk," diye bağırdı. "Ya diz çök ya da otur aşağı."

Hay sikeyim. Nasıl bu kadar çabuk unutabildi? Yere bağdaş kurup oturdu ve beklemeye başladı.

"Üstüne 'Efendi Johnson'a Borçlu Olduğum İhlaller' yaz." Kızın gözleri onunkilerle buluşmak için yukarı fırladı. Adam kızgın görünüyordu. "Parayı almadan önce bir hafta uyarı alacaksın."

Titrek bir el ile en üste başlığı yazdı.

Bitirdiğini görünce başıyla onayladı. "Şimdi 'Bir Numara: Üstat Johnson'a dilbilgisi ile ilgili zorlukları bildirmeyi ihmal etmek' yaz." Yazması için ona zaman verdi ve sonra devam etti. "'İki Numara: Efendi Johnson otururken onun önünde durmak.'" Bitirdiğinde, elini uzattı. "Günlüğü bana ver ve diz çökmeye devam et. zeminin ortasında."

Geri dönerken kalbinin göğsünden fırlayacağına yemin etti. Ayağa kalktı ve elinde günlükle ona doğru yürüdü.

"Genellikle yazma ödevlerinde sizinki gibi hatalar bulduğumda, itaatkarımın kalkık avuçlarına bir cetvel koyuyorum ve sonra ödevi yeniden yazmasını istiyorum. Bu kombinasyonun etkili bir öğrenme yöntemi olduğunu düşünüyorum." Bir kaşını kaldırdı. "Ama sen böyle bir cezaya hazır değilsin."

Yere bakmak istedi. Onu bu kadar derinden hayal kırıklığına uğratmış olmaktan nefret ediyordu. Aralarında şimdiden iki cezanın belirmiş olmasından nefret ediyordu. Ve yaptıklarından dolayı hak ettiğini düşündüğü şeyi alabileceği bir yerde olmadığı için gerçekten nefret ediyordu.

"Ne düşünüyorsun ufaklık?" diye sordu daha yumuşak bir sesle.

Yumuşak tonu onu yatıştırdı. "Seni hayal kırıklığına uğratmaktan hoşlanmıyorum ve uygun bir ceza alamadığım ve bunun sonucunda aramızda kalmasına neden olduğum için kendimde hayal kırıklığına uğradım."

"Benim uygun gördüğüm şekilde disipline edilmeye hazır olmaman tamamen senin suçun değil. Bunun için kendini suçlayamazsın. Ve evet, hayal kırıklığına uğradım ama davranışlarını düzelterip yolumuza devam edeceğiz. Ben kin tutacak biri değilim, Sasha ve inanıyorum ki geçmişteki suçları da deşmediğimi göreceksin."

Sasha dudaklarında küçük bir gülümsemenin filizlendiğini hissedebiliyordu. Şimdiye kadar onun hakkında hoşuna giden şeylerden biri de tutarlı görünmesiydi. Onunla nerede duracağını her zaman biliyordu.

"Bu konudaki endişelerimden birini sizinle paylaşacağım Bu anlaşılmayı kabul etmemin nedeni bana karşı açık ve dürüst olmayacağın korkusuydu. Dilbilgisiyle ilgili sorunlarını bana anlatmamanın dışında son derece samimi."

"Bana karşı dürüst ve açık sözlü olduğunuz için teşekkür ederim, efendim." "Bir Dominant her zaman dürüst ve açık sözlü olmalıdır. onun itaatkârı."

Onun itaatkârı. İki basit kelime midesini kelebekler için bir üreme alanı haline getirmemeliydi. "Bunu herkes söylüyor efendim, kulağa da hoş geliyor. Ama durumun her zaman böyle olmadığını gördüm."

"O zaman yanlış Dom'larla oynuyorsun."

Kendini tutamadı; güldü. "Sanırım o kadarını anladım efendim, yoksa burada olmazdım."

Ona nadir gülümsemelerinden birini verdi. "Yeterince doğru, ufaklık. Hedefler listene eklememiz gereken bir şey daha var: İyi bir Dom'un nasıl belirleneceği."

"Gruptaki herhangi birinin birlikte oynamak için iyi bir seçim olacağını düşünürdüm."

"Evet, varsayım bu olurdu. Ne yazık ki hiçbir program mükemmel değil, Nathaniel ve Abby'nin üzerinde çalıştığı değişikliklerle bile. Ve hiçbir şey kişisel bilginin yerini tutamaz."

Peter'la geçirdiği gece hakkında konuşması için onu zorlamadı. Yapacağı ilk şeylerden birinin bu olacağını düşünmüştü. Ama

Bu konuyu sadece gelişigüzel bir şekilde açmış, onu ya bu konuyu konuşmayacaklarını ya da konuşmak için daha sonrasını beklediğini düşünmeye itmişti.

Günlüğüne bir not düştü. "Kesinlikle daha sonra konuşabileceğimiz bir şey. Şimdi, bu hatalardan bazılarının üzerinden geçelim. Önce listenin üzerinden geçeceğim. Dikkatli olun, çünkü sonra hepsini kendiniz yazacaksınız."

O bir iş kadınıydı, bu yüzden hatırlamakta zorlanmaması gerekirdi. Ama yine de endişelendi.

"'Onun' mu 'onun' mu?" diye başladı. "Kesme işareti koyduğunuzda, her zaman 'öyle' olarak okunur."

Bu sadece dikkatsiz bir hataydı.

"'Etki'ye karşı 'etki'. İstisnalar olsa da 'affect' neredeyse her zaman fiil olarak, 'effect' ise neredeyse her zaman isim olarak kullanılır."

Duygu bir fiildi. Fiil bir eylemdi. A, duygulanım. A, eylem. Bunu hatırlayabiliyordu.

"Yapabilirdim, yapardım, yapmalıydım," dedi. "Asla, asla, asla yapamazdım, yapardım ya da yapmalıydım."

Şimdi kendini aptal gibi hissediyordu.

"Son olarak, 'kelimenin tam anlamıyla' kelimesini kullandığınızda, bu şu anlama gelir tam olarak ne yazdığınızı. Örneğin, 'Parmaklarını kelimenin tam anlamıyla kadının derisine batırdı' demek, parmaklarının kadının derisine battığı anlamına gelir ki bu muhtemelen kastedilen şey değildir ve korkunç derecede acı verici olurdu. Bunu daha önce de söyledim ama tekrarlamakta fayda var: kelimelerin anlamları vardır, onları doğru kullanmayı öğrenmelisiniz."

"Evet, efendim. Gelecekte daha iyisini yapacağım." Yapacaktı. Bir sonraki görevi onu uçuracaktı.

"Eminim yapacaksınız. Şimdilik hatalarınızın ve düzeltmelerinizin bir listesini yapacaksınız. Daha sonra da Kelimleri doğru kullanarak aklınıza gelebilecek en iğrenç cümleleri kuracaksınız. Son olarak, gerekli düzenlemeleri yaparak bu makaleyi yeniden yazacaksınız."

Yarım bir gülümsemeyi gizledi. Bu hiç de zor bir ceza gibi görünmüyordu. Bunu halledebilirdi, sorun değil.

"Bunu gördüm, Sasha," dedi. "Ve sadece farkında olman için söylüyorum, bu cezanın sadece bir parçası."

Yutkundu ve çalışmaya başladı. Hataların ve düzeltmelerin listesi kolaydı ama cümleleri bulmak daha zordu. Sonunda onları bitirdi ve hedeflerini yeniden yazmaya devam etti.

Kalemini bıraktığında Cole ortalıkta görünmüyordu. Başka ne yapacağını bilemediği için günlüğü kapattı ve başını eğerek diz çöktü.

Dakikalar sonra odaya girdi. "Ödevini bitirdin mi ufaklık?"

"Evet, efendim."

"Ayağa kalk," dedi. "Ellerin arkada, göğsün dışarıda ve ayakların açık olsun."

Tamamen giyinik olmasına rağmen, pozisyonunu alırken neredeyse çıplakmış gibi hissediyordu. Aslında, adamın ona bakma şekli kendisini çıplak hissetmesine neden olmuştu. Bu çok fazlaydı

vücudunu ona sunduğunu hayal etmek kolaydı.

Kollarını kavuşturmuş, kanepenin yanında duruyordu. "Cümlelerinizi 'onun' ve 'onun' kullanarak tekrarlayın."

Bunları söylemesini mi istedi? Yüksek sesle mi? Ağzı pamukla doluymuş gibi hissetti. Bir sorunu yoktu. ama bunu hep bir sahnenin ortasında yapardı. Gerçek seksin olduğu bir yerde. Bir ofiste kıyafetleriyle dururken değil. Bu bir şekilde garip hissettiriyordu.

"Sinekleri yakalamaya mı çalışıyorsun, Sasha? Sorun nedir?" "Bunun yerine cetveli üzerimde kullanmanı isteyebilir miyim?" Bu hızlı olur ve utanç verici olmaz.

"Olmayabilir. Sizi temin ederim ki, benden gelecek acıyı kabul etmeye hazır değilsiniz. Cümleler. Şimdi."

Derin bir nefes aldı. Bunu yapabilirdi. "Vibratörü komodinın arkasındaki yerine koydum. Kesme işareti yok. Çok büyük ve bu da onu benim favorim yapıyor. Kesme işaretiyle."

Çenesi gerildi. "Ne kadar zamandır cinsel itaatkâr olarak faaliyet gösteriyorsun?"

"Altı yıl, efendim."

"Altı yıl ve 'onun' kelimesini kullanarak kurabildiğin en iğrenç cümle 'Vibratörü komodinın arkasındaki yerine koydum' mu?"

Hiçbir şey söylemedi. Elbette bunu söylerken bile ne kadar utandığını anlayabilirdi.

"Tamamen kabul edilemez," dedi. "Tekrar deneyin."

Pislik. Bir şeyler düşünmeye çalıştı ama her lanet şey beynini terk etmişti.

Kelimelerin peşinden koşuyor, onları yakalamaya ve cümleye benzeyen bir şey haline getirmeye çalışıyorum.

"Vibratör başlangıç için iyi bir parça, ama onu başka bir yere koymayı deneyin." Geri adım atmayacaktı. Bunu ona yaptıracağını biliyordu.

Gözlerini kapattı. "Vibratörü içimde kaydırıyor ve genişliği nefesimi kesiyor."

"Daha iyi. Bu cümleyi al ve kirlet."

Gözlerini açtı ve ona ters ters bakmamak için kendini zorladı. Bunu her kelimesinde yapacak mıydı? "Vibratörü amımın derinliklerine sokuyor." Yüzünün sıcak olduğunu hissetti. "Ve genişliği nefesimi kesiyor."

"Son kısım üzerinde çalış. 'Vibratörü amımın derinliklerine ve genişliğine sokuyor' Peki ya genişliği, Sasha?" Odanın diğer ucundan bile adamın bakışlarındaki sıcaklığı hissediyordu. Arayışında acımasızdı. "Gerekirse gözünde canlandır.

Sırt üstü yatıyorsun, kolların başının üstünde bağlı. Ben de Elinde vibratörle yanında duruyorum. Bacakların benim için açılmış ve amın beklentiyle karıncalanıyor, onu bekliyor, Onu istiyorsun ve aynı zamanda bu kadar sert ve kalın bir şeyi içine alabileceğinden biraz emin değilsin. Ve sonra bunun bir önemi kalmıyor çünkü o devasa vibratörü içine sokuyorum ve genişliği ..." Yerden karşıya geçmek için durakladı

ve kulağına fısıldamak için eğildi, "Cümleyi bitir. Bana genişliğin sana ne yaptığını söyle. Seni onunla becerdiğimde nasıl hissediyorsun?"

Kelimeler düşünmeden ağızından döküldü. "Ve beni dolduruyor, geri geliyor ve daha fazlası için umutsuzca kalçalarımı kaldırıyorum."

"Evet." Adamın sıcak nefesi kızın kulağına değdi ve kız ürpermesini kontrol edemedi. "Evet, yapardın ve sana daha fazlasını verirdim. Sana daha fazlasını vermekten zevk duyarım."

Adamın ne kadar sert olduğunu anlamak için üzerine bastırmasına gerek yoktu. Nefes alış veriş zorlaşmıştı. Kesinlikle tahrik olmuştu, ama bunun nedeni kadın mı yoksa kelime oyunu muydu?

söyleyemedi. Uzaklaştığında gözleri hâlâ ihtiyaçtan kararmıştı.

"Kesme işaretiyle kullandığın cümlelerin ne olduğunu bir daha söyle," dedi sakince.

Vücudu titriyordu ama kendini toparlayarak "Çok büyük ve bu da onu benim favorim yapıyor" diye tekrarladı.

Sırıttı. "Oh, Sasha. Benim utangaç küçük denizaltım. Uzun bir öğleden sonra olacak."

- - -

Ertesi sabah Sasha düzenli müşterilerinden biriyle vedalaşırken Julie ona "Sanırım bir molaya ihtiyacın var," dedi.

"Neden?" Sasha yaşlı kadının arabasına binip uzaklaşmasını izledi.

"Bayan Preston'a kocasına merhaba demesini söylediniz." "Ve?" Sasha Julie'nin neden ayakta durduğunu anlayamıyordu. elleri kalçalarında. "Kibar olmaya çalışıyordum. Ve Bay Preston-"

"Öldü," diye bitirdi Julie ve arka odaya doğru yürüdü. "Geçen yıl cenazesini kaldırmıştık."

"Oh, kahretsin." Yaşlı kadının dönmemesine şaşmamalı. Kapıdan çıkarken etrafına bakındı ya da bir şey söyledi. Sasha, Julie'yi dinlenme odasına kadar takip etti.

"Kahve içmeye, biraz kestirmeye ya da başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

Sasha iç çekerek masaya oturdu. "Kahve yok, şekerleme yok, sadece bir şeyler."

Cole'un evinde ikisinin de planladığından çok daha geç bir saate kadar kalmıştı. Cümlelerini tamamlaması o kadar uzun sürmüştü.

Sonunda bitirdiklerinde, o kadar ateşli ve rahatsız olmuştu ki, sadece Cole ona baktığı için boşalacağından korkmuştu.

Hâlâ içinde belli belirsiz bir arzu olmasına rağmen ona doğru hiçbir hamle yapmadı. Sadece cümlelerinin aldığı süre nedeniyle, geride kaldıklarını belirtti.

ve yarın gelebilir mi?

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" Julie sordu.

"Hayır, kız kıza ilişkilere hiç ilgi duymadım." Julie'nin ağzı açık kaldı ve Sasha güldü. "Ve eğer yapsaydım da fark etmezdi. Cole onun izni olmadan orgazm olmama izin vermez."

Julie ağzını kapattı. "Bu bilgilerle ne yapacağımı bilmiyorum."

"Hadi ama, bahse girerim Daniel o söylemedikçe orgazm olmana izin vermiyordur."

"Tabii ki hayır." Julie'nin parmakları yakasını okşadı ve kapı zilinın sesiyle ön tarafa doğru yürümeye başladı.

"Sadece bir şeye ihtiyacın olduğunu söylediğinde, çığlık atan bir orgazmdan bahsettiğini bilmiyordum."

"Çığlık atmak zorunda değilsin. Sessiz bir tane alacağım." Sasha sıırttı. "Kahretsin, son zamanlarda o kadar tahrik oldum ki, bana ne şekilde olursa olsun bir orgazmı kabul edeceğim."

"Efendi Johnson'ı bu hafta içinde Dominantların yapacağı özel toplantıda gördüğümde ona bunu söyleyeceğimden emin olabilirsiniz."

Sasha ve Julie arkalarını döndüler. Kelly Bowman, nam-ı diğer Mistress K, Abby ile birlikte küçük dinlenme odasının kapısında duruyordu. Grubun birkaç hizmetçisinden biri olan Kelly, uzun kızıl saçlı, ufak tefek bir kadındı. Sasha bir keresinde kızıl saçlıların ya çok sade ya da çok güzel olduklarını duymuştu. Kelly bunlardan biriydi muhteşem olanları. Şu anda takındığı bilmiş gülümsemeyle bile.

Abby güldü. "Bu çok kaba, Kelly."

"İşte bu yüzden dükkânda seks muhabbeti yapmama kuralımız var," dedi Julie. "Selam Abby. Petal Pushers'a hoş geldin Kelly."

"Bu kuralın her zaman berbat olduğunu düşünmüşümdür." Sasha iki kadına başıyla onay verdi. "Neler oluyor?"

"Aklıma bir fikir geldi," dedi Abby, çantasını masanın üzerine bırakıp yakındaki bir banka oturarak. "İyi görünüyorsun,

Sasha."

Arkadaşının yüz ifadesinde gizlenen bir şey vardı ama Sasha ne olduğunu anlayamadı. "Teşekkür ederim."

"İyi görünüyorsun," dedi Kelly onaylayarak. "Son grup toplantısında olduğundan daha renklisin ve o kadar zayıf görünmüyorsun. Efendi Johnson'la çalışmak sana yaramış. Orgazmı inkâr etmene rağmen."

"Beni orgazmdan mahrum bıraktığı söylenemez. Sadece izin vermedi."

"Belki de ondan bir tane istemelisin." Julie dinlenme odasına doğru ilerledi. "Kahve isteyen var mı?"

"Benim için siyah," diye seslendi Kelly.

"Benim için de siyah, teşekkürler," dedi Abby.

Bunu yapabilir miydi? Tek yapması gereken bunu sormak mıydı? Bunun dünkü dersin bir parçası olup olmadığını merak etti. İhtiyacı olan şeyi utanmadan istemeye alışmasına yardımcı olmak için.

Ama sonra Cole'un önünde durup orgazm olmak istediğini hayal etmeye çalıştı. Ya kabul etseydi, ama O izlerken kendine bir tane mi verdi? Bunu başka Domlar için de yapmıştı ama onlar bir ilişki içindeydiler. Cole'la olan bu şey, bu yeniden eğitim, kafasını karıştırmıştı.

Gerçek bir ilişki içinde değillerdi. Ona yardım ediyordu ve orgazmları üzerinde hak iddia etse de bu sonsuza dek sürecektir bir şey değildi. Onu eğitimden serbest bırakacak ve o da daha önce olduğu gibi devam etmekte özgür olacaktı. İstedığı kişiyle oynayabilirdi. Kendini istediği sıklıkta boşaltabilirdi.

Kafasını kaldırdığında Julie'nin kahveleri dağıttığını gördü. "Ee Abby, bu sabah hepimizi bir araya getirmenin senin fikrin olduğunu söylemiştin?" Julie sordu.

"Evet, herkesi arayacaktım ama sonra Kelly ile konuşuyordum ve uğrayacağını söyledi." Abby kahvesinden bir yudum aldı. "Sanırım onun için sürpriz bir parti yapmalıyız."

Dena."

"Bu fikre bayıldım," dedi Julie. "Sadece kadınlar mı, yoksa erkekleri de davet edecek miyiz?"

"Ben sadece kadınlara oy veriyorum," dedi Kelly. Sasha da "Ben de," diye aynı fikirdeydi.

"Sadece kadınlarla sorunum yok." Abby not defterine bir şeyler yazdı. "Bu, erkekler hakkında konuşabileceğimiz anlamına geliyor."

Kelly, "Jeff ve Dena için çok mutluyum," dedi. "Çok şey atlattılar. Biliyor musun, duşu bir spa merkezinde ayarlamalıyız. Dena'yı şımartalım."

"Bunu sevdim." Abby başını salladı ve daha fazlasını yazdı. "Düğünleri çok romantikti," dedi Julie iç çekerek.

Diğer üç kadın anılar, düğünler ve bebekler hakkında sohbet etmeye başladığında Sasha'nın aklı başka yerlere kaydı. Cole bu akşam saat tam yedide onu bekliyordu. Bir gün önce planladığı aktiviteyi yapacaklardı. Merak ediyordu.

Konuşmada bir durgunluk oldu ve üç kadının da kendisini izlediğini fark etti. "Özür dilerim," dedi. "Bugün biraz dağınık durumdayım."

Julie gülümsedi. "Ona sor."

Tanrı yardımcısı olsun. Olabilir.

Üçüncü Bölüm

Cole, yediye beş kala kapı çaldığında ayakta durmuş, oturma odasının düzenine son bir kez daha bakıyordu. Sasha'yı bulmak için kapıyı açtı. Yanakları kızarmış ve nefes alış veriş biraz zorlaşmıştı. Sanki koşuyormuş gibiydi. Sık sık dakik olmakta zorlanıyormuş gibi görünüyordu ve Sasha'nın dakik olmak için çaba göstermesi onu memnun etmişti. onun için zamanında ol.

"İyi akşamlar, Sasha." Geçmesine izin vermek için yana doğru adım attı. "İçeri gelin ve ofise gidelim."

Burnunu kırıştırdı ve tepkisini gizlemek istercesine arkasını döndü. Ama yakında onun pek bir şey kaçırmadığını öğrenecekti.

Sırıttı. "Hayır, bu gece seni müstehcen cümleler kurmaya zorlamayacağım. Seninle biraz konuşmak istiyorum ve oturma odasını dikkat dağıtıcı bulabilirsin. an."

Koridorda ilerledi ve ilk o girdi. Odanın ortasına kadar geldi ve ona doğru bakarak

Talimatlar. Adam yere bakınca, kadın diz çöktü.

Zarifçe hareket ediyor ve önünde diz çökerken çok narin görünüyordu. Bir kez daha, onun sadece yeniden eğitilmek üzere kendisine ait olduğu konusunda umutsuzluğa kapıldı. Ustalaşmak için mutlak bir zevk olacağına bahse girmeye hazırdı. "Çok güzel, ufaklık. Bu gece oldukça güzel görünüyorsun."

"Teşekkür ederim, efendim."

Ona dokunmamak için yumruğunu sıktı. Ona dokunmayacağını söylemişti ve bu hiçbir işe yaramayacaktı. Olmayacaktı.

Çünkü onun kendisine cinsel olarak hizmet etmesi planında yoktu. Çok sert davranacaktı ve kızın buna ihtiyacı yoktu.

Bu. Onu yavaş yavaş itaatkâr zihin yapısına geri döndürmek zorundaydı.

Onun dikkatli bakışları altında masasına oturdu ve yanına gelmesini işaret etti. "Buraya diz çok ufaklık, böylece konuşabiliriz."

Daha önce olduğu kadar titremiyordu. Ona yaklaştıkça, yardım edemedi ama ne olduğunu merak etti Ama yumruğunu kalçasının üst kısmına bastırdı ve sesinin düzgün çıkmasını umdu.

"Dün sana neden cümleler kurdurduğumu biliyor musun?"

"Çünkü dilbilgim korkunçtu ve yeniden eğitim hedeflerim üzerine yazdığım başka türlü anlaşılır makalemi anlamamanızı engelledi, efendim."

Boğazında fokurdayan kıkırdamayı bastırdı. Tavrının bir kısmını geri kazanıyor gibi görünüyordu. Mükemmeldi.

"Evet, ama başka bir amacı daha vardı - bunun ne olduğunu tahmin etmek ister misin?"

"Bir sahnede olmadığımız zamanlarda bir Dom ile belirli şeyleri isteme ve konuşma konusunda rahat olmama yardımcı olmak için."

"Çok güzel, ufaklık. Bana bu sonuca nasıl vardığını anlat."

"Yapmamayı tercih ederim, efendim."

"Tercihinizin bu konuşmayla hiçbir ilgisi yok."

Başını eğdi ve omuzları çöktü. "Bu utanç verici, efendim."

"Demek ki dünkü dersi tam olarak öğrenememişsiniz. Gözlerimin içine bak ve sonunda 'yapmalıydım' kelimesini kullanarak kurduğun cümleyi tekrar et."

Tahmin etmesi gerekirse yüzü utançtan çok öfkeyle kızarmıştı ama sakın bir şekilde konuştu: "Kalçalarına oturduğumda sikiinin ne kadar büyük olduğunu gördüm ve onu kıcıımı sikmeye davet etmeden önce daha fazla kayganlaştırıcı kullanmam gerektiğini fark ettim."

Bu cümleyi özellikle seçmişti çünkü tartışmak istediği bir konuyu gündeme getiriyordu. "Sen hiç

"Kıçını sikmesi için birini davet ettin mi,
Sasha?" "Hayır, efendim."

"Ama kontrol listenize göre, anal seks yaptınız
mı?" "Evet, efendim."

"Beğendiniz mi?"

"Hayır, efendim."

Eğer bundan hoşlanmadıysa, muhtemelen daha önce
birlikte olduğu Domlar acemiydi ve işleri aceleye
getirmişlerdi. Eğer onunla birlikteyse, vücudunu onu kabul
etmeye hazır hale getirmek için zaman ayıracaktı. Ona
nasıl rahatlayacağını ve kendini ona nasıl açacağını
öğretecekti. Onu yatağına almak için can atıyordu.
gece. Yavaş yavaş ona zihninin ve vücudunun bilinmeyen
zevklerini gösterecekti. Bir daha asla anal seksten
hoşlanmadığını iddia edemeyeceğinden emin olacaktı.

Böyle düşünmeyi bırakması gerekiyordu. Ama yine de
kadının dört ayak üzerinde kendini ona sunuşunun
görüntüsü aklından çıkmıyordu.

"Kıçınızda bir penis varken orgazm olabildiniz mi?"

"Bir kez, efendim."

"Bir kez." Bu kelimeyi olabildiğince küçümseyerek
söyledi. "Diğer seferlerde ne oldu?"

"Bitirirler, çekilirler ve beni başka bir şekilde çıkarırlardı."

Fikirlerini kendine saklamaya karar verdi. Ne de olsa
durumun tamamını bilmiyordu. Ve onunla asla anal seks
yapmayacağı için, bunun bir önemi yoktu.

"Bana dünkü dersin ikinci amacına nasıl ulaştığınızı
anlatın."

Omurgasını çelikleştirdi, omuzlarını dikleştirdi ve derin
bir nefes aldı. "Julie'yle orgazm olmayı ne kadar çok
istediğim hakkında konuşuyordum ve o da senden bir tane
istemem gerektiğini söyledi. O zaman aklıma geldi, bu senin
Dünkü egzersizin amacı."

Yüz hatlarını düzene soktu, kendini göstermediğinden
emin oldu.

dürüstçe paylaştığı zevkten başka bir şey

onunla birlikte. "Ne kadar kolay olduğunu gördün mü?" Onun cevap vermesini beklemeden devam etti. "Bana bir sorunuz mu var?"

Bunu reddetmek istedi, bu fikir onun için bir değer taşıyor gibi görünüyordu, ama doğrudan ona baktı ve "Orgazm olmak için izniniz istiyorum efendim" dedi.

İlk seferinde sorusuna cevap vermediği için birden sevinmişti, çünkü bu ona bir fikir vermişti. "Elbette. Aslında, önümüzdeki üç gün boyunca, istediğin sıklıkta gelebilirsin. mümkün." Kadın muhtemelen teşekkür etmek için ağzını açtı, o da devam etti. "Şartlı olarak. Anal tıkaçınız var mı?"

Birkaç dakika önceki kadar mutlu görünmüyordu. "Hayır, efendim."

"Bir dakika burada bekle."

Yatak odasına girdi ve komodinin alt çekmecesinden sarılı bir paket aldı. Paketi ona uzattığında Sasha hâlâ kaşlarını çatıyordu.

"Orta büyüklükte bir tane. Anal bakire değilsin, bu yüzden küçük bir taneye ihtiyacın yok, ancak aşırı olumlu deneyimler yaşamadın, bu yüzden örneğin benim horozumdan daha küçük."

Sanki kendisini ısıracaktı gibi sarılı tıkaca baktı.

"Benim şartım, tıkaçı taktığın sürece mümkün olduğunca sık gelebilirsin. Aslında, sana emrediyorum önümüzdeki üç gün boyunca günde en az iki kez orgazm olacaksın." Sessiz kaldı.

"Bir şeyi unutuyorsun, Sasha." "Evet, efendim, talimatlarınızı anlıyorum."

Kollarını kavuşturdu ve bekledi. Kadın ağırlığını değiştirdi. Kadının başka bir şey söylemeyeceği belli olunca, adam konuştu.

"Birkaç gün önce Peter'ın sizi bir daha aramayacağını söylediğim için bana teşekkür etmiştiniz. Cevap olarak ne söyledim?"

Onun sözlerini kusursuzca tekrarladı. "Sana merhamet gösterdiğimde ya da doruğa ulaşmana izin verdiğimde bana teşekkür et."

"Günlüğün nerede?"

Kişisel eşyalarını koyduğu köşeye doğru başıyla işaret

etti. "Çantamın içinde."

Masasından siyah bir kalem aldı, çantasından günlüğünü çıkardı ve ona uzattı. "Üç Numara: Efendi Johnson'a cömertçe verdiği günde iki orgazm hakkı için teşekkür etmemek."

Başını iki yana salladı. "Ama ben-"

"Sus. İki seçeneğiniz var. Bir: Özür dile, bana teşekkür et ve yaz. Sonrasında oturma odasına geçer ve yeniden eğitiminize devam ederiz. Ya da iki: Karşılık verir ya da tartışırsan seni nefret edeceğin çok ama çok rahatsız edici bir cezayla tanıştıtırırım. Sonrasında yine özür dileyecek, bana teşekkür edecek ve bunu yazacaksınız. Tabii ki, yeniden eğitim seansınız için çok geç olacak, bu yüzden Yarın tekrar gel." Ona sert bir bakış attı. "Karar senin."

Kadın tereddüt etti, bu hareketi tartışmayı ciddi olarak düşündüğü anlamına geliyordu, ama sonra iç çekti. "Cömertliğinizi kabul etmediğim için beni affedin efendim."

"Özrünüz kabul edildi. Disiplin cezanız tarafımdan belirlenecek ileri bir tarihe ertelenmiştir."

"Ve üç gün boyunca günde iki kez orgazm olmama izin verdiğin için teşekkür ederim."

Pek müteşekkir görünmüyordu, ama insan bu sözleri yeterince sık söylerse, niyetinin ve minnettarlığının da onu takip edeceğini erkenden öğrenmişti. "Bir şey değil. İkinci ödeviniz her orgazmı belgelemek. Unutmamak için yaz, sonra üçüncü ihlalini de diğer ikisiyle birlikte arkaya yaz. Bitirdiğinizde oturma odasına geçeceğiz."

Her şeyi yazması uzun sürmedi. Bitirdi ve günlüğü yere koydu.

"Bitti mi?" diye sordu.

"Evet, efendim."

"Oturma odasına gitmeden önce gözlerinizi bağlayacağım."

Ayağa kalktı ve daha önce masanın kenarına koyduğu ağır göz bağına da yanına aldı. Kadın hiç endişe göstermedi

onun ifadesi. Yine de onu dikkatle izledi. "Başına dokunacağım," dedi malzemeyi gözlerinin üzerine ve başının etrafına sabitlemeden önce. Kızın nefes alış verişini sakın kaldı.

"Artık gözlerin olmam için bana tamamen bağımlısın." Ona tekrar dokunmaya kalkışmamak için parmaklarını yumruk şeklinde kıvırdı. "Seni yanlış yönlendirmeyeceğime dair güvence veriyorum. Bana tamamen güven. Bunu yapabilir misin?"

"Evet, efendim."

"Benim için ayağa kalk, ufaklık."

Dengesini sağlamak için kollarını kullanarak yavaşça ayağa kalktı. "Bu biraz korkutucu, efendim."

"İşte bu yüzden bana güvenmek zorundasın. Seni korkutmadığımı zaten söyledin."

"Bu siz gözümü almadan önceydi, efendim."

"Herhangi bir şeyin birincil temeli nedir?"

"Dominant/itaatkar ilişkisi?" "Güven, efendim."

"Doğru. Birlikte geçirdiğimiz süre boyunca seni zorlayacağım. Zihniniz benim tamamen güvenilir olduğumu öğrenmeli, böylece bedeniniz sorduğum şeye karşı çıksa bile zihniniz içgüdüsel olarak cevabı bilecektir."

İçinden bir ürperti geçti. "Çok şey istiyorsunuz efendim," diye fısıldadı.

"Ve çok daha fazlasını veriyorum. Elini tutacağım." Adam onun eline dokundu ve parmakları elinin etrafına dolandı.

"Şimdi benimle gel. Altı adım sonra kapıda olacağız."

- - -

Adım adım onu oturma odasına götürdü. Biliyordu, çünkü ona söylemişti ve bu ona mantıklı geliyordu. misafirhanenin düzenini biliyordu. Oraya vardığında onu girişte durdurdu. Sasha onun elini sıkıca tuttu,

Kendine korkmamasını, Cole'la birlikte olduğunu ve Cole'un ona zarar vermeyeceğine söz verdiğini söylüyordu. Güvenmek zorundaydı.

ve ona güvenmek istiyordu. "Nerede olduğumuzu biliyor musun?" diye sordu, aksanı o kadar pürüzsüz. Onu sonsuza dek dinleyebilirdi. "Oturma odası."

"Evet, ama değiştirilmiş. Onu tanıyamazsınız." Onun elini sıktı. "Şimdi bırakacağım ve sana odada nasıl gezineceğini söyleyeceğim. Beni dinlediğin ve komutlarıma uyduğun sürece iyi olacaksın. Ama ya yapmazsan?" Kıkırdadı. "Masaya, sandalyeye ya da duvara çarpmanın bir cezası var.

Ceza almadan güneşlenme odasına girmeyi başarırsanız bir ödül kazanacaksınız."

Kendi kendine, çok kötü bir şey olmayacağını söyledi. Bir şeye çarpsa bile, daha kötüsü muhtemelen ona kirli cümleler yazdıracaktı. Öte yandan, ya başarırsa?

Evet, Efendi Johnson'ın ödülllerinden birini deneyimlemek istiyordu.

"Ben hazırım, efendim."

"İyi iş, ufaklık. İki adım ileri."

Yeterince kolay başladı. Küçük adımlarla ilerledik. Sağa dön ve iki adım daha. Ama odanın derinliklerine doğru ilerledikçe ve ondan uzaklaştıkça, sinirleri ve kendinden şüphesi onu alt etmeye çalıştı.

"Bana güvenmiyor musun?" Peter'ın sesi suçlayıcıydı. Sanki yaptıkları şey hakkında söz hakkı olmadığını söylüyordu.

"Elbette sana güveniyorum, ama ..." Nasıl güvenli sözcük kullanacaktı? "Aması yok. Ya güvenirsin ya da güvenmezsin."

"Sasha?" Cole'un sesi Peter'ınkine hiç benzemiyordu. Anı kayboldu. "Evet, efendim?"

"Donup kaldın. İyi misin?"

Birkaç derin nefes aldı. Güvendeyim. Cole'un yanımdayım. Beni koruyacaktır. "Geçmişe döndüm efendim, ama daha iyiyim."

Onun kendisine doğru yürüdüğünü duydu ve sonra yakınlığını hissetti.

Nefesi kulağını gıdıkladı. "Omuzlarına dokunacağım."

Başını sallamak için ancak adamın elleri omuzlarını ovuyordu. Vücudu içgüdüsel olarak ona doğru hareket etti.

"Öncelikle nefes al küçüğüm. Sonra bana ne olduğunu anlat."

Daha önce ona söylediği gibi birkaç derin nefes aldı. Bu kadar basit bir hareketin onu daha iyi hissettirmesi ne tuhaftı. "O geceye bir geri dönuştü. Peter. Bana ona güvenip güvenmediğimi sordu ama ben korkuyordum. Kendimi güvende hissedemezdım."

"Yani ilerlememeniz gerektiğini biliyordunuz?" Ses tonu hafif ve suçlayıcı değildi. Ve elleri çok iyi hissettiriyordu.

"Evet, ama hiçbir şey söylemedim. Birbirimizi o kadar iyi tanıyorduk ki artık güvenli sözcüklere ihtiyacımız yoktu."

"Bunun neden bir hata olduğu konusunda size ders vermeyeceğim. Eminim yeterince duymuşsunuzdur. Yaptığımız herhangi bir şeyden rahatsız olursan, senden sararmanı beklediğimi söyleyeceğim. Beni üzecek tek şey, güvenli kelimelerinizi kullanmamanızdır. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

Omuzlarını ve sırtını ovmaya devam etti. Gerginliğinin tamamen geçmesi uzun sürmedi.

Ona doğru sallandı. "Daha iyi misin?"

"Evet, efendim."

"Durmamız gerekiyor mu?" "Bitirmek istiyorum."

Nefesi yine kızın kulağını gıdıkladı. "İşte benim kızım," dedi omzunu son bir kez sıkarak. "Sen beni gurur duyuyorum."

Övgüsü ona bitirmek için ihtiyaç duyduğu gücü verdi. Bilgili bir Dom bulabileceğinden şüphe etse de içgüdüleri ona onun boyun eğmeye değer bir Dom olduğunu söylüyordu. Ne yazık ki, sadece bu küçük zaman dilimi için onun olmuştu. Kızın ona boyun eğecek kadar itaatkâr olduğunu bile düşünmüyordu. seks yapmak.

Ama ona bunu gösterebilirim. Bunu yapabileceğimi kanıtlayabilirim.

Yenilenmiş bir güvenle onun sesine odaklandı ve güneş odasına ulaştığını söylediğinde kocaman bir gülümsemeye boğuldu.

"Olduğun yerde kal. Gözlerin bağlı kalsın." Sesi ona doğru yaklaştı.

Adam gözbağını çıkardığında hâlâ gülümsüyordu. Gördüğü ilk şey kendi gülümsemesiydi.

"Başardın," dedi. "Harika bir şekilde ve ceza almadan. Seninle çok gurur duyuyorum."

Vay anasını, o gülümseme yüzüne ne yaptı öyle. O kadar muhteşemdi ki canı yanıyordu.

"Teşekkür ederim efendim," diyebildi.

"Peki, ödülün ne olacak? Ne istiyorsun? Eğer makulse, senindir."

Dudakları onu büyülemişti. Dolgundu ve çok seksi görünüyorlardı ve o öyle gülümsediğinde kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu.

Sözcükler, o onları durduramadan ağzından dökülüyordu. "Bir öpücük, efendim. Bir öpücük istiyorum."

Dondu kaldı. "Öpücük mü?"

Kendini tekmeleyebilirdi. Adam ondan çok memnun ve mutluydu. Şimdi ona aklını kaçırmış gibi bakıyordu.

Onun ayakkabılarına baktı. "Sorun değil, yani, zorunda değilsin. Ben-"

"Dur, Sasha."

Sessizlik etraflarını sardı ve sonra usulca, "Sana dokunacağım," dedi.

Adamın eli hafifçe çenesini kavradı ve başını kaldırdığında adamın ağzına baktığını gördü. Başparmağı bir soru soruyormuş gibi alt dudağının üzerinde geziniyordu. O kadar sessizdi ki, ona hayır demenin kibar bir yolunu düşündüğünü biliyordu. Nasıl

Bu kadar aptalca bir şeyi ağzından kaçırabilir miydi? Bunun aralarındaki ilişkiyi daha da kötüleştirmemesini umuyordu.

"Ah, Sasha," dedi, başparmağı son bir kez alt dudağını taradı ve başını eğerek dudaklarını hafifçe onunkini fırçaladı.

Boğazından kaçan kısık iniltiyi tutamadı.

Bir küfür fısıldadı ve sonra dudakları tekrar onunkilere yapışarak nefesini kesen bir öpücük kondurdu.

Dudakları dolgun olmaktan öte, sert ve talepkârdı. Kolları kızın etrafına dolandı ve kalçalarını kızın kalçalarına bastırdı, böylece kız onun oldukça büyük ereksiyonunu hissetti.

Bir öpücükten daha fazlasıydı. Bu bir iddiaydı, bir emirdi ve her şeyden öte bir güvenceydi. Hâlâ bir erkeğe karşı arzu, istek ve ihtiyaç hissedebiliyordu. Hatta bir Dom'a.

Dudaklarını ayırdı ve nane tadı aldı. Daha fazlasına ihtiyacı vardı, onun dokunuşundan daha fazlasını istiyordu. Cinsel partnerlerinden çok şey beklediğini söylerken ne demek istediğini bilmek istiyordu. Arzuladığı her şey ondaydı ve her ne kadar içinde onu korkutması gereken bir tehlike barındırsa da, korkutmuyordu.

Ellerinden biri kalçasından ayrılıp vücuduna doğru ilerledi, Göğüslerini geçip başının arkasında durdu. Parmakları saçlarına gömüldü ve istediğini alırken onu kendisine doğru tuttu. Yarım adım daha yaklaştı, Aralarında kalan mesafeyi ortadan kaldırıyor.

Ona dokunmalıydı, dokunmak zorundaydı. Kollarını onun beline doladı ve sikini daha fazla hissetmek umuduyla hafifçe kışına doğru itti. Nefesi kesildi. Lanet olsun.

Kalçaları sarsıldı ve bir iniltiyle geri çekildi. Başını eğdi ve ona bakmaya cesaret edemedi. Biliyordu ki

Bunu yaptığında, gözlerinde sadece pişmanlık görecekti ve henüz bununla yüzleşemiyordu. Ama onun adını söyledi ve başını kaldırdığında sadece ona olan arzusunu gördü.

"Özür dilemeyeceğim," dedi öncekinden birkaç derece daha kısık bir sesle.

"Umarım öyle değildir, efendim. Ben de bunu istemiştim."

Gülümsemedi. "Öyle yaptın ufaklık. Ama bence en iyisi bunu bir daha yapmamamız."

- - -

Öpücüğün üzerinde durmamak için elinden geleni yaptı. Ne de olsa bir öpücük neydi ki? Yüzlerce kez öpülmüştü. Onunkini bu kadar özel yapan şey neydi? Yoksa Peter'dan sonra ilk olduğu için mi?

İçten içe daha iyi biliyordu.

Kendi kendine bunu söylese ve buna kısa bir an için inansa bile, günde iki kez vücudu ona yanıldığını kanıtlıyordu. Korkunç tıkaçı yerleştirdikten sonra sırt üstü yatağına uzanıyordu. Gözleri kapanıyor ve rahatlarken dizlerinin birbirinden ayrılmasına izin veriyordu. Ve her seferinde fantezi, yaptıklarıyla ilgili olarak farklı olsa da, bir şey tutarlıydı - sırtını eğdiğinde ve Serbest bırakılmanın verdiği zevkle nefes nefese kalırken aklındaki tek düşünce Cole Johnson'dı.

Bu kısmı günlüğünün dışında bırakmaya karar verdi.

Cumartesi öğleden sonra, Julie ile birlikte dükkânı kapatırken onunla buluştu.

"İyi günler hanımlar," dedi, yıpranmış bir çift haki pantolon ve pazularını vurgulayan ve gözlerindeki mavi tonları ortaya çıkaran mavi bir tişört içinde şeytani bir şekilde yakışıklı görünüyordu.

"Hey, Cole." Julie çantasını aldı ve karıştırarak anahtarlarını çıkardı. "Siz ikiniz eğlenceli bir yere mi gidiyorsunuz?"

Ona nereye gittiklerini söylememiştii, sadece kapanışta onu alacağını söylemişti. Onu biraz kızdırmaya karar verdi,

Sasha başını kaldırıp ona baktı. "Bilmiyorum, bana nereye gittiğimizi söylemedi. Beni eğlenceli bir yere mi götürüyorsun?"

Gözleri kızın üzerinde gezindi ve cevap vermek yerine, "Sasha, çok hoş görünüyorsun. Seni daha önce elbise içinde gördüğümü sanmıyorum."

"Teşekkür ederim." Giyecek bir şeyler bulmak için uzunca bir süre uğraşmış ve dolabının arkasından bu elbiseyi çıkarmıştı.

Julie homurdandı ama neyse ki elbise giymesinin ne kadar nadir olduğu hakkında bir şey söylemedi. "Hoşça kalın çocuklar," dedi ve dışarı çıktı.

Cole, Sasha kapıyı kilitlerken onun yanında durdu ve sonra onu bekleyen arabasına götürdü.

"Bugün," dedi ona yolcu tarafındaki kapıyı açarak, "seni en sevdiğim şeylerden birini yapmaya götürüyorum."

Zihni, olasılıkları hayal etmeye çalışarak koşturdu. Tarihi bölgenin dışına çıktıklarında başka bir şey söylemedi. Onun en sevdiği şeylerle ilgili olasılıkları düşünmeye çalıştı ama ne yapacağını şaşırmıştı ve nereden başlayacağını bile bilmiyordu.

Şimdi, en sevdiği şeylerden biri onu öpmek olmalıydı, sadece bir öpücüklerinden sonra bile. Ama öpüştüklerinden şüpheliydi.

bunu yapacaktı. Özellikle de bunun bir daha olmayacağı konusunda çile çektiği için.

Göz ucuyla onu izledi. Öpücükten etkilenmiş gibi görünmüyordu. Dükkânda bile her zamanki gibi davranıyordu. Muhtemelen olaydan sonra aklından bile geçmemişti.

oldu ve fişle geçirdiği zamanın tüm ayrıntılarını yazmadığı için daha da mutluydu.

Petal Pushers'ın iş yaptığı üst düzey bir otelin otoparkına girdiler.

"Beni bir otele mi götürüyorsun?" Cole'la bir otelde yapmayı hayal edebileceği tek bir şey vardı ve Cole hafta başında bunun olmayacağını açıkça belirtmişti.

"Evet, ama düşündüğün sebepten değil. Bugün çay içerek birbirimizi tanıyacağız."

"Çay?" Adamın uzattığı kolu tuttu ve onunla birlikte içeri yürüdü.

"Ben bir İngilizim."

"Ben de öyle düşünmüştüm, bilirsin, aksanını falan düşününce."

Belli ki otele sık sık geliyordu. Yanından geçtikleri neredeyse her çalışan onu "Merhaba, Bay. Johnson," dediğinde Cole onlara isimleriyle hitap ederek gülümsüyor ve başını sallıyordu. Dikkatini Cole'a çevirmeden önce ona yukarıdan aşağıya bakan muhteşem bir kadın olan ev sahibesine gelene kadar hiçbir şey söylemedi.

"Buraya sık sık geliyorsunuz, değil mi?" diye sordu onları pencere önündeki bir masaya götürürken.

Ev sahibesine milyon dolarlık gülümsemesini gösterdi, masanın mükemmel olduğunu söyledi ve Sasha'nın sandalyesini ona uzattı. "Kolonilerde iyi çay bulmak çok zor."

"Koloniler mi? Cidden, savaşa karar verileli iki yüz yıldan fazla oldu. Bırakın gitsin."

"Canım, söz konusu çay olduğunda, 'boş ver' demekten asla hoşnut olmam."

Çayını seçerken ve onun çayı için önerilerde bulunurken kaygısız, rahat ve mükemmel bir şekilde kendi ortamındaydı. Birkaç dakika boyunca havadan sudan konuştular, sadece garson çaylarını getirdiğinde durdular.

Adamın çayını hazırlamasını izledi ve kendi başına kopya çekti. Çok geçmeden minik sandviçler ve hamur işleri servis edildi. Sunucuların sessizliği ve verimliliği dikkatini çekti ve bundan ona bahsetti.

"Bu bir şey değil." Çayından bir yudum aldı. "İkinci çayında tam zamanlı bir kölenin sergilediği hizmeti görmelisiniz.

Mükemmellik."

Bu düşünce karşısında elleri hafifçe titredi. Aynı hızla, Cole'u üç parçalı bir takım elbise giymiş, resmi bir masada oturmuş, ona çay servisi yaparken hayal etti. Üzerinde kısa bir etek vardı ve ona su doldururken eli kalçasına doğru kaymış.

"Sasha?" diye sordu ve bir an için dalgın olduğunu fark etti. "Kriz mi geçirdin?"

"Hayır." Oturduğu yerde kıpırdandı. Adamın devam eden bakışları üzerine, "Aslında tam tersi," diye ekledi.

Kaşları havaya kalktı.

"Gerçekten mi?" "Evet, efendim."

Bu konuda başka bir şey söylemediği gibi, ona "Efendim" derken yaptığı hatadan da bahsetmedi. Hatta konuyu tamamen değiştirerek ona üniversiteye nerede gittiğini ve Julie'yle nasıl tanıştığını sordu.

Konuşmaya devam etti, onun sorularını yanıtladı ve sonra ona kendi eğitimi hakkında sorular sordu. Bir süre Daniel'la birlikte üniversiteye gittiğini biliyordu ama sonraki hayatı hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

İngiltere'deki memleketinden, Oxford'daki günlerinden ve İngiltere'yi çok sevmesine rağmen artık ABD'yi evi olarak gördüğünden bahsetti.

"Yaşam tarzına ilk ne zaman dahil oldun?" diye sordu ona ikinci bir fincan çay hazırlarken.

"Oxford'da." Koltuğunda arkasına yaslandı. "Biraz araştırma yapıyordum ve biraz da uygulamalı deney yapıyorum."

"Kulağa oldukça . . . titiz." "İşin kolayına kaçtığım asla söylenmesin."

"Kimsenin bunu söyleyebileceğini sanmıyorum."

Yanıt olarak başını eğdi. "Peki ya sen, bu yaşam tarzına ilk ne zaman girdin?"

"Üniversitedeyken. Erkek arkadaşlarımdan biri seks sırasında beni kısıtladı."

"Ve hoşuna gitti mi?"

"Hem de çok." Kısa bir süre önce Julie ile yaptığı bir konuşmayı hatırladı. "Ama kalmamın asıl nedeni esaret değil, gerçi o kısmı da seviyorum."

"Seni geri getiren neydi?"

"Kontrolü başkasına verebilmek. Onun beni koruyacağını bilmek. Sadece birlikte olduğum süre boyunca hissedebilmek

Bunu yaparak onu memnun edeceğimi biliyorum."

"Peter'la birlikte olduğun gece yaptığın şey bu muydu? Kontrolü ona vermek? Memnun etmeye mi çalışıyordun?"

Nedense, o gece hakkında konuşulduktan sonra göğsünde her zamanki gibi bir sıkışma hissetmedi. Muhtemelen bir otelde çay içtiği içindi. Ya da belki de Kiminle konuştuğu yüzünden.

"Eninde sonunda bunu tartışmak zorunda kalacağımızı biliyordum," dedi. "Bugün, senin istemediğin hiçbir şeyi tartışmak zorunda değiliz.

istiyorum. Ama evet, eninde sonunda bu konuya daha fazla değineceğiz. Yine de hatırlatayım, ben bir terapist değilim. Ben sadece yaşam tarzına geri dönerken sana yardımcı olmak istiyorum."

Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Etraflarındaki sessiz konuşmalara, porselenlerin belli belirsiz şingirtısına, baharatlı çayın aromasına odaklandı.

Bunu yapabilirim. Güvendeyim. O beni koruyacak.

Gözlerini açtığında hazırdı ve karşısında Cole usulca gülümsedi. Boğazındaki yumrunun etrafında yutkundu.

"Sadece hazırsan, küçüğüm. Bekleyebilir."

"Beni yakalamak istedi. Daha önce hiç kimse bunu yapmak istememişti." Zihnini bir soru doldurdu. "Kaç tane itaatkârı tasmaladın?"

"Sadece bir tane," dedi neredeyse tereddütle.

Kate. Ve orada başka bir şey daha vardı. Ona söylemediği bir şey, ama şimdi bunu sormanın zamanı değildi.

"İstedim," diye başladı ve sonra durakladı. "Biri için bu kadar çok şey ifade etmek istedim. Altı yıldır itaatkârdım ve hiç kimsenin tasmağını takmamıştım. Sence bu kötü bir şey mi?"

"Birinin tasmağını takmanın büyük bir adım olduğunu düşünüyorum. Henüz doğru Dom'u bulamamış olmanız sizi yansıtmıyor. Bu sadece doğru kişi için beklediğinizi gösterir."

"Ve onu bulduğumu sandığımda çok çabuk atladım." Ve bu kötü kararın izlerini ömür boyu taşıyacaktı.

hayatının geri kalanı. Kelimenin tam anlamıyla, diye homurdanarak ekledi Cole'un görevini düşünerek.

"İstenmek bir hata değildir," dedi yumuşak bir sesle. "Ve verdiğin güvenin gerektiği gibi önemsenmediği ve el üstünde tutulmadığı için üzgünüm. Bu öğrenmesi zor bir ders zor yoldan."

O kadar şefkatle konuşmuştu ki gözleri yaşardı. Daniel bile onunla o gece hakkında konuştuğunda, sözleriyle onu hiç bu kadar derinden etkilememişti.

"Sasha." Elini tutmak için masanın öbür ucuna uzandı. "Çok güzel bir kadınsın ve tatlı, boğucu bir havan var, ve şımarık itaatkâr doğası. Biri henüz tasmasıyla sizi sahiplenmediyse, bu sizin üzerinizde bir yansıma değildir."

Burnunu çekti ve gözlerini devirdi. "Lütfen bunun ne kadar özel olduğumu görmedikleri için olduğunu söyleme."

"Bunu söylemeyecektim."

"O zaman ne söyleyecektin?"

Adam kızın elini daha sıkı kavradı. "Çünkü senin gibi bir itaatkâra hükmedecek kadar erkek olmadıklarını biliyorlar."

Neredeyse ona gülecekti ama bir bakışı onun ciddi olduğunu gösteriyordu. Ne yazık ki, ona hükmedebilecek tek bir erkek olduğu hissine kapılmıştı ve o da zaten ilgilenmediğini söylemişti. Başını iki yana salladı. "Altı yıldır itaatkâрім, böyle bir adamın var olmadığına bahse girerim."

"Yerinde olsam bu bahse girmezdim. Kaybedersin."

- - -

Çaydan sonra onu evine bıraktığında, Salı günü işten sonra muhafazakâr bir kıyafetle konukevine gelmesini söylemişti. Kadın beş dakika erken geldi ve adam onun saçlarını sık sık yaptığı gibi diken diken değil de düz bir şekilde topladığını görünce memnun oldu.

"İyi akşamlar, ufaklık."

"İyi akşamlar, efendim." Gülümsemesi son zamanlarda ona daha kolay geliyor gibiydi. Bu düşünce onu mutlu etti.

Eve girmesi için ona işaret etti. "Benim Bu gece hoşuna gideceğini düşündüğüm bir şey planladım. Günlüğünü bana ver ve beni oturma odasında bekle."

"Teşekkür ederim, efendim." Ona günlüğünü verdi ve koridorda ilerlemeye başladı.

Günlüğü ofisine götürdü ve fişle ilgili yazdıklarını okudu. Hepsini bitirdi, sonra defteri kapattı ve sandalyesinde arkasına yaslandı. Kadın

ödevi tamamladı ve daha öncekinin aksine, son derece başarılı oldu.

Yazdıklarının çoğu kurşun kalemle doldurulmuştu ve sayısız leke ne kadar dikkatli olduğunu ve ne kadar çok hata yakaladığını gösteriyordu. Yine de hoşuna gitmişti.

ona kirli cümleleri ezberletirken, kendini geliştirmeye ve daha çok çalışmaya olan bağlılığı çok şey anlatıyordu.

Masasından kalktı ve onu bulmaya gitti. Kadın oturma odasında diz çökmüş onu bekliyordu.

Onu izlemek için bir dakika. Diz çökmenin onun üzerinde sakinleştirici bir etkisi varmış gibi görünüyordu. Dizlerinin üzerinde beklerken genellikle çok dingin görünüyordu.

Adamın istediği şey bu sakinliğin hayatının diğer alanlarına da yayılmasıydı.

"Bu hafta ödevinde büyük bir gelişme oldu ufaklık."

"Teşekkür ederim, efendim."

"Çabanız beni memnun ediyor."

Hiçbir şey söylemedi ama yanakları açık pembe bir renk aldı.

"Ayağa kalk ve benimle gel," dedi.

Onu yemek odasına kadar takip etti ve masanın başından bir sandalye çekip oturmasını söylediğinde ona sorgulayan bir bakış fırlattı.

"Cumartesi günü çay servisi yapan bir köleden bahsettiğimde yüzünüzde belli bir heyecan ifadesi vardı. Bir köle

Çay servisi yapma fikri size de cazip geliyor,
değil mi?" "Evet, efendim."

"Çay servisi ritüelinin neredeyse ilkel bir yanı var. Dışarıdan bakıldığında, bir kişinin diğerine çay döküp yemek ikram etmesinden başka bir şey değildir. Ve bazıları için hepsi bu kadar. Öte yandan, bir köle ve efendi arasında yapıldığında, erotik bir nitelik kazanabilir."

Gümüş ve porselenlerle dolu bir arabanın durduğu tarafa baktı. Bir kez daha onun yüz ifadesinde bir özlem parıltısı gördüğünden emindi.

"Sana nasıl çay servisi yapılacağını öğretmeyi çok isterim küçüğüm. Bu istediğin bir şey mi?" O değildi. Genelde kararsızdı ama Sasha çaya bu kadar güçlü bir tepki verince, onun rahat olduğundan emin olmak istedi.

"Evet, efendim." Yavaşça konuştu. "Bunu çok isterim."

"Teşekkür ederim, Sasha."

Elleri, parmaklarını onun saçlarında gezdirmek ya da ensesine dokunmak için kaşınıyordu ama kendini tuttu. Şu anda ona dokunmak istemesinin dışında hiçbir neden yoktu.

"Bu gece size hizmet ederek göstereceğim. İzleyecek, öğrenecek ve bir sonraki seansımızda bana hizmet edeceksiniz. Herhangi bir sorunuz var mı?"

Dudaklarını yaladı ve bacaklarını çaprazlayıp açtı. "Bu doğru görünmüyor, efendim. Bana hizmet etmeniz."

"Bunu yapmak beni memnun ediyor."

Tekrar servis arabasına baktı. "Bu durumda, efendim, onur duyarım."

"Teşekkür ederim küçüğüm. Şimdi ister sadece Efendinize, ister yirmi kişilik bir gruba hizmet ediyor olun, ev sahibi her zaman masanın başında oturur." Onun oturduğu yeri işaret etti. "Herkes oturduktan sonra, bir köle sabırla Efendisinin başlama zamanının geldiğini belirtmesini bekler. Efendiniz

Muhtemelen senin nasıl yapmanı istediğine dair bir tercihi vardır. Grup halinde servis yapın. Ya onur konuğu ile başlayacaksınız, sonra kadınlar, ardından erkekler ve ev sahibi ile bitireceksiniz ya da ev sahibinin sağındaki konukla başlayacaksınız.

ve sonra masanın etrafında ilerleyerek ev sahibiyile sona erer." Bir kaşını kaldırdı. "Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim. Hangisini tercih ettiğinizi benimle paylaşır mısınız?"

Kadının onun tercihlerini öğrenmek istemesi karşısında boğazındaki yumruyu yuttu. Ne zamandır böyle tatlı servis yapan biriyle çalışmamıştı?

ruhu mu? Bir gün bir Dom'u çok mutlu edecekti.

"Genellikle ikinci seçeneği talep ederim."

"Genellikle mi efendim?"

"Bana hizmet edenleri tetikte tutmayı severim." Bana hizmet edenleri. Neden "bana hizmet edenler" yerine Kölem diyerek mi? Belki de onun sadece bir kadını yakaladığını bildiği içindir? Onun adını söylemiş olabilir.

Sasha'nın Kate'in onun itaatkârından daha fazlası olduğunu bilip bilmediğinden emin değildi. Kate'in ona Daniel ve Julie gibi bir Dominant/itaatkâr ilişkisi yerine yirmi dört/yedi bir köle olarak hizmet ettiğini. Bu bilginin onu daha çekingen yapmasından ya da panik atak geçirmesine yol açmasından korkuyordu.

Ama şu anda Sasha'yla birlikteydi ve Kate'i düşünmek istemiyordu. Ve Sasha kaşlarını çatıyordu.

"Çay servisi benim için özeldir, Sasha. Bunu birlikte yaptığım sadece ikinci kişisin."

"Gerçekten mi?" diye sordu ve adam alnındaki kaş çatma çizgilerinin hafiflediğini görmekten memnun oldu.

"Gerçekten." Gülümsedi ve devam etti. "Çay yemekten önce sunulur ve her zaman sağdan servis yaparsınız."

Adam nasıl ve ne zaman doldurulacağını ve servis edileceğini anlatırken dikkatle dinledi. Hiçbir şeyi kaçırmayan dikkatli gözlerle fincanın, tabağın ve kaşığın nasıl yerleştirileceğini inceledi. Kendisine hizmet edeceği düşüncesi onu tedirgin etse de, hatırlaması gereken ne kadar çok şey olduğunu fark ettikçe bu tedirginliğin arttığını fark etti.

Kadın onu durdurduğunda bir kölenin hizmet ederken nasıl davranması gerektiğinin üzerinden geçiyordu.

"Affedersiniz efendim ama günlüğümü alabilir miyim? Hatırlamam gereken çok şey var, bunları yazmak istiyorum, böylece unut."

"Hayır," dedi. "Yapmayabilirsin. Birkaç gün sonra bana hizmet ederken ne kadarını hatırladığını görmek istiyorum." Kaşları yeniden çatıldı. "Bu bir öğrenme egzersizi, küçüğüm. Bir şey unutursan ceza almayacaksın." Onun gülümsemesi üzerine ekledi, "En azından ilk seferinde."

Neredeyse iyi yaparsa bir ödül olabileceğini de ekleyecekti ama cümleyi kuramadan, onu en son ödüllendirdiğinde ne istediğini hatırladı. Bir şey söylememeye karar verdi. Ne de olsa, kendini çok disiplinli görse de, bir erkek ancak bu kadarına dayanabilirdi.

- - -

Ertesi gün Julie ile dükkânı kapattıktan sonra Sasha dairesine gitmek yerine aşağıda bekledi. Işığı açmak için dinlenme odasına gitti ve biri kapıyı çaldığında masadaki dağınık kağıtları henüz toplamıştı.

Abby'yi bekliyordu ama Nathaniel elinde büyük bir kutuyla karısının yanında duruyordu. Abby küçük Henry'yi kucağına almış, Elizabeth ise kendi etrafında dönüyordu.

"Hey, çocuklar. İçeri gelin." Kenara çekildi ve ailenin geçmesine izin verdi.

"Başım çok dönüyor." Elizabeth güldü.

Abby, Henry'nin yerini değiştirdi ve elini kızının omzuna koydu. "İçeri gel, şapşal."

"Hey, Sasha," dedi Nathaniel. "Bana bunu nereye koyacağımı söyle, ben ve çocuklar da senin yakandan düşelim. Çocuk Müzesi'nde bir randevumuz var."

"Dinozorlar." Henry başıyla onayladı. "Rawr."

"Mola odası harika olur, teşekkürler." Henry kız kardeşine dinozor pençeleri yaparken Sasha kıkırdadı.

"Günlerdir dinozorlardan başka bir şey konuşmuyor," dedi Abby. "Rawr," dedi Henry tekrar.

"Buraya gel, koca adam." Nathaniel dinlenme odasından döndü ve Henry'ye uzandı. "Hadi gidip dinozor avlayalım."

"Size iyi eğlenceler," dedi Abby, parmak uçlarında yükselip Nathaniel'i öperek.

"Eve gitmeye hazır olduğunda beni ara," dedi dudaklarına karşı.

Adam gittiğinde Abby ona döndü. "Tamam, bilmek için sabırsızlanıyorum. Çay servisi? Normal bir demlik yeterli değil mi?" Gülümseyerek konuştu. Belli ki buna ne için ihtiyaç duyduğuna dair bir fikri vardı.

"Cole beni çay servisi için eğitiyor ve ben de pratik yapmak istiyorum."

Dinlenme odasına girdiler ve Abby porselenleri yerleştirmeye başladı. "Bunu hiç yapmadım, o yüzden muhtemelen pek yardımcı olamayacağım."

"Sorun değil, sadece masaya oturmanı istiyorum." "Bunu yapabilirim."

Sonraki on beş dakika boyunca Sasha, Abby'ye elinden geldiğince iyi çay servis etme alıştırmaları yaptı ve hafızasından şunları çıkardı

Cole'un bir gün önce ona anlattığı her şeyi hatırlıyordu. Birkaç kez doğru servis yaptığından emin olamadı ama sonuçta hatırladıklarından memnundu.

İkinci denemeden sonra Abby'nin yanındaki sandalyeye oturdu. "Tamam, sanırım iyiyim."

"Bence harikaydın. Elbette bunu dayandırabileceğim önemli bir şey yok."

"Önemli değil. Burada bulunarak ve eşyaları getirerek tahmin ettiğinden çok daha fazla yardımcı oldun."

"Buna sevindim." Abby gülümsedi. "Madem bu haftalık buluşmamız sayılıyor, neden Cole'la nasıl gittiğini anlatmıyorsun?"

Sana çay servisi öğretmesi dışında."

"Şimdiye kadar çok iyi," diye itiraf etti Sasha. "Birlikte oynadığım herkesten farklı biri. Yumuşak başlı adam ile saçma sapan Dominant'ın karmaşık bir kombinasyonu."

O tam bir koruyucuydu. Çay içerken, asla yakalanmama konusundaki korkularını itiraf ettiğinde onun ne kadar şefkatli ve nazik davrandığını hatırladı. Onunla konuşurken nadiren karşılaştığı bir nezaket ve içtenlik vardı. Bir an için zihninin dolaşmasına izin verdi ve bir yeniden eğitimden daha fazlası için onun olmanın nasıl bir şey olacağını düşündü.

"Bu hüzünlü bakış ne için?" Abby sordu.

Sasha aklından geçenleri itiraf etmek istediğinden emin değildi ama sonra güvendiği biriyle konuşamayacaksa başka kiminle konuşabileceğine karar verdi.

Bakışlarını masanın üzerinde duran çay fincanının üzerindeki narin çiçek desenine dikti. "Cole gibi biri tarafından yakalanmanın nasıl bir şey olacağını düşünüyordum."

Abby hiçbir şey söylemedi. Sessizlik çok uzayınca başını kaldırıp diğer kadına baktı. Abby'nin yüzü okunmuyordu.

Sasha ona zayıf bir gülümseme verdi. "Böyle bir şey için hazır olmadığımı biliyorum ama düşünmekten zarar gelmez, değil mi?"

"'Cole gibi biri' derken tam olarak ne demek istiyorsunuz?"

Sasha, Abby'nin sorusunun arkasında sorulandan daha fazlası olduğunu hissediyordu. "Bana yaptığınızı söylediniz onunla biraz zihinsel oyun. Nasıl biri olduğunu biliyorsun. Yoksa soruda daha fazlası mı vardı?"

Abby parmaklarını yumuşattı. "Kate ile olan ilişkisi hakkında ne biliyorsun?"

"Uzun süre birlikte olduklarını, birlikte yaşadıklarını ve kadının onu terk ettiğini biliyorum."

"Dahası da var. Bu bir sır falan değil. Kate onun kölesiydi."

Sasha bu kelime karşısında vücudunun kaskatı kesildiğini hissetti. "Köle mi? Yani . . . ?"

"Yirmi dört/yedi. Evet."

"Vay canına. Bu-" Durdu. "Tamamen beklenmedik" diyecekti ama sadece birkaç saniye düşündükten sonra bu ifade mantıklı geldi.

Ve onu tahrik etti.

"Ne?" Abby sordu.

"İlginç. Bu ilginç," dedi Sasha, merakını ve beklenmedik uyarılmışlığını gizlemeye çalışarak. Abby bir kaşını kaldırdı, o da devam etti: "Yaptığı bazı yorumlar şimdi daha anlamlı geliyor."

"Ve?"

Sasha koltuğunda arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Bir Dom kadar kötüsün. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Abby güldü. "Bana böyle bir şey söylendiğini hiç sanmıyorum ama teşekkürler. Şimdi bana aklından başka neler geçtiğini söyle. kafa."

"Bence Cole ile Efendi/köle olma fikri çok ateşli."

Gülümseme Abby'nin yüzünü terk etti. "Bekle. Ne?"

"Peter bana tasma takmayı önerdiğinde, hafta sonları yirmi dört/yedi olmak istediğini söyledi." Sasha, Peter hakkında konuşurken sadece hafif bir tedirginlik hissettiğini fark etmekten memnun oldu. Hiçbir şey geçmişte hissettiği gibi değildi. "Bu fikir hoşuma gitmedi ama nedense Cole ile bu şekilde olmayı düşünmek daha çekici geliyor."

"Sasha." Abby'nin sesi çok ciddileşmişti. "Şu anda böyle bir Dom'a hizmet edecek durumda değilsin, hele hele ..."

Konuşmayı kesti ve kucağına baktı. Önce Başka bir şey söyleyemedi, Sasha onun yerine cümlesini tamamladı.

"Cole gibi birinden daha mı az?"

"Üzgünüm ama evet." Abby derin bir nefes aldı. "Dom Cole'un sadece bir kısmını görüyorsunuz. Mükemmel bir eğitmen olduğu için çok şey saklıyor ama yanılmayın, hizmet etmesi kolay bir Efendi değil."

"Bu şekilde düşünmüyordum bile. Her gün, bütün gün onun bakımına ve korumasına sahip olmanın nasıl bir şey olacağını düşünüyordum."

"Ve bütün gece, her gece. Bir köle olarak her şeyin kontrolünü bırakıyorsun. O sabahın ikisinde sevişmek istiyor, sen de sabahın ikisinde sevişiyorsun ve bu hoşuna gidiyor."

Abby'nin bunu caydırıcı bir şey olarak söylediğini biliyordu ama bunu düşünmek bile onu tahrik ediyordu.

"Sasha, uyan."

Sesi ısrarcı ve yatak sıcak olmasına rağmen ve uykuyu cazip bulsa da, onu memnun etmeyi sıcak yataktan ya da uykudan daha çok istiyor. Son zamanlarda gece boyunca çalışıyor ve yalnız uyurken, her gece onu uyandırmasının çok uzun sürmeyeceğini biliyor. Adamın önce onu almadan uyuyamamasını seviyor.

Yüzünü ona dönmek için yuvarlanıyor. "Evet, Efendim?"

Yatağın yanında çırılçıplak duruyor, elleri kalçalarında, ereksiyonu yukarı doğru çıkık. Bir parmağını ona doğru uzatıyor. "Buraya gel. Kıçını yatağın kenarına koy. Çabuk ol, çok sertim ve sevişmeye ihtiyacım var."

Hazır olup olmadığını sormuyor. Sormasına gerek yok. Onun siki için her zaman hazır olmak onun görevidir. Yatağın kenarına doğru ilerliyor ve bunu yaparken bacaklarının arasında artan ıslaklığı hissediyor.

Her iki dizine de birer elini koyar, onun için yayılmasını sağlar ve tek bir hamleyle tamamen içine girer. "Siktir, evet."

Daha derine bastırıyor.

"Kahretsin, söyledığım hiçbir şeyi duymadın."

Sasha gerçekliğe geri döndü. "Sabahın ikisinde sevişme kısmını duydum."

Abby inledi.

"Bir de şu açıdan bak," dedi Sasha. "Fantezilerimde güvendeyim."

Üç gün sonra Cole'un ofisinde diz çöktü ve köle fantezisini onun okuması için yazmanın zekasını sorguladı. Başı eğik olmasına rağmen, günlüğünü okurken onun nasıl görüldüğünü net bir şekilde hayal edebiliyordu. Kaşlarını çatıyor olacaktı

ve kaşlarının arasında endişe çizgileri olurdu.

Okuması uzun zaman aldı.

Sonunda sandalyenin yere sürtündüğünü duydu. Ayak seslerini bekledi ama ardından sadece daha fazla sessizlik geldi.

Tam sonsuza kadar diz çökeceğini düşündüğü anda koltuk minderinden yumuşak bir gıcırtı geldi ve ardından yavaş ayak sesleri yaklaşıp arkasında durdu.

Sesi sertti. "Bugün ilginç bir kitap okudun ufaklık."

Seni eğlendirebildiğime sevindim. Ama o daha iyi biliyordu ve tartışmaya yanlış bir başlangıç yapmak istemiyordu, bu yüzden hiçbir şey söylemedi.

"Köle olmaya ilgi duyduğunu bilmiyordum," dedi.

"Bu haftadan önce bir ilgim olduğunu bilmiyordum efendim." "Bu ilgiyi ne tetikledi?"

"Abby ile konuştum."

"Anlıyorum." Kaba bir kahkaha attı. "Abby sana Kate'in kölem olduğunu söylemişti."

"Evet, efendim. Yirmi dört/yedi yaşında olduğunuzu söyledi." Kendini, nasıl hazır olmadığına dair bir derse hazırladı.

ve neden böyle bir şeyi düşünmekle bile aptallık ettiğini. Kahretsin, bunu onun için yazarken ne düşünüyordu?

"Cazibesini görebiliyorum," diyerek onu şaşırttı. "En azından belli bir seviyede, belli bir güvenlik söz konusu. Ve tabii ki karşılıklı bağlılık da var. Ama Sasha, bir M/s ilişkisinin konumunu romantikleştirme.

"Efendiniz size sahip. İsteddiği gibi alay etmek ve eziyet etmek için onunsun. Ona hizmet etmek senin her şeyi tüketen tutkun ve onu memnun etmek tek amacın. Eğer seni kullanmak isterse

Bir ay boyunca sadece senin ağzınla onun sikini yalayacak ve onu tatma ayrıcalığına sahip olduğun için minnettar olacaksın. Eğer size çıplak bir şekilde oturmanızı ve amınızın onun seyir zevki için sergilenmesini söylerse, bacaklarınızı açarak oturacaksınız, böylece amının görüntüsünün tadını çıkarabileceksiniz. Saatlerce o şekilde kalmanızı istese ve bu sürenin çoğunu başka bir odada geçirse bile. Anladınız mı?"

"Evet efendim," dedi ama emin değildi. Olası tüm senaryoları gözden geçirmemişti.

"Tek değerinin kıkına, ağzına, amına ve onları ne sıklıkta sikmeye karar verdiğine bağlı olduğunu hissedeceğin günler olacak. Örneğin, evdeyken çıplak olmanı isterdim, aynı odada olduğumuzda diz çökmeni ve kendini benim kullanımına sunmanı emrederdim. Ve hata yapma, Sasha, seni kullanacaktım ve sık sık kullanacaktım.

"Sabahları yatağımdan çıkmadan önce beni ağzının derinliklerine kadar emerdin. Öğle yemeği için seni eve çağırırdım ve masama yayardım, orada seni becermeden önce amınla ziyafet çekerdim. Ve işten sonra seni çıplak tutup saatlerce orgazmın eşiğine getirirdim ve sonunda boşalmana izin verirdim, ama sadece sikim kıkının derinliklerine gömülüyken."

Eğildi ve kulağına fısıldadı, "İstediğin bu mu Sasha? Ne zaman, nerede ve nasıl istersem kullanabileceğim bir oyuncağım olmak mı? Dürüst olmak gerekirse, eğer sen kitap okurken, sana ellerini ve dizlerini yere koymayı emrettim çünkü sikimin sikişmeye ihtiyacı olduğuna karar verdim

okuma ihtiyacından daha mı ağır basıyor?"

Onun sözleri karşısında kaskatı kesildi. Bundan daha fazlası vardı. Ve hayır, sadece seks için kullanılmakla ilgilenmiyordu. Efendi/köle ilişkisinin tüm dinamiği buydu. ona çekici gelen bir ilişki.

"Bundan daha fazlası var, efendim. Her zaman böyle değildir."

Onun arkasından ayrılmamıştı. "Böyle bir ilişkinin pek çok yönü olduğunun farkındayım. Benim de bir

birkaç yıl boyunca tasmalı köle. Ve eğer sorarsanız, eminim size yeterince zaman böyle olduğunu söyleyecektir."

"O zaman onun böyle kullanılmaya ihtiyacı olan bir parçası vardı." Derin bir nefes alarak kendini dengeledi. "O zaman

Eğer tatmin olmasaydı ilişki bu kadar uzun sürmezdi."

"Cinselliğin ötesini düşün," dedi, onun ifadesine yanıt vermeyerek. "Bir işiniz var. Ya ustan çalışmanı istemediğine karar verirse? Çiçekçi dükkânının sana ait kısmını satmaya hazır mısın?"

"Kate işe yaradı mı efendim?"

"Çalışmasına izin verdim. Gerçekten böyle bir durumda yaşayabileceğini düşünüyor musun? Hayatının her alanında kontrolü ona devrederek? Saç kesiminizden kıyafetlerinize, istediğiniz zaman kız arkadaşlarınızla öğle yemeği yiyip yiyemeyeceğinize kadar?"

"Bilmiyorum, efendim."

"Güvenli kelimeleri kullanmayan Efendi/köle çiftler var."

Basit ve gerçekçi bir şekilde konuşuyordu ama amaçlanan darbe. Nefesini içine çekti ve paniğini bastırdı. Sesinde korku belirtisi yoktu: "Her şey hâlâ tartışılabilir. Ben olsam herhangi bir güvenli bir kelime olmadan ilişki. Bu zor bir sınır."

"Ve bunun için seni alkışlarım. Ancak seni kölem olman için eğitmeyeceğim. Acımasız olmak istemem ama zihinsel olarak böyle bir rolü üstlenmeye hazır değilsin."

Tırnakları avuçlarına batacak şekilde yumruklarını sıktı. "Köleniz olmak istemiyorum, efendim. Bu yüzden yazmadım Bu."

Ayağa kalkarken arkasındaki hava hareketlendi. "O zaman amacın neydi?"

"Bana tam zamanlı köle hizmeti konusunda biraz eğitim vermeni istiyorum, sadece küçük bir tat."

"Hayır."

Derin bir nefes aldı, onun yanıtı tam da düşündüğü gibi olacaktı. Tartışmanın onun fikrini değiştirmeyeceğini biliyordu. Büyük olasılıkla, bu onu sadece kızdıracaktı. "Bir uzlaşma önerebilir miyim, efendim?"

"Bir uzlaşma mı?"

"Hani şu karşılıklı olarak tatmin edici bir anlaşmaya varmak için ikimizin de biraz kıvıldadığı şey var ya?"

Sesi sert ve alaycı değildi. "Hayır, bu kavrama aşına olduğumu söyleyemem."

"Şu anda köle olarak hizmet etmeye, hatta köle olarak eğitilmeye bile hazır olmadığımı kabul ediyorum. Ama bir ay kadar sonra bu fikri tekrar gözden geçirebilir miyiz?" Arkasında sadece sessizlik vardı. "Lütfen, efendim?"

Birkaç saniye öylece durdu ve sonra yavaşça ondan uzaklaştı. Pencereye doğru, diye düşündü. Odanın öbür ucundan adamın iç çektiğini duydu.

"Pekala, bir ay o zaman. Ve sana küçük bir tat vermek için, önümüzdeki ay boyunca külot giymen yasak." Kızın şoktan nefesi kesilince sıırttı. "Ve emin ol, ben kontrol ediyorum."

- - -

Cuma öğleden sonra Cole, arkadaşı ızgarada pişirmek üzere biftek hazırlarken Daniel'in mutfağında oturuyordu.

"Akşam yemeğine kalmak istemediğine emin misin?" Daniel ellerini yıkarken sordu. "Bende çok var."

"Eminim. Bir saat içinde bir kaynakla telefon görüşmem var." Daniel'in mülkünde kaldığı için kendini üçüncü tekerlek gibi hissetmeye başlamıştı. Onunla ve Julie'yle yemek yemek durumu daha da kötüleştirecekti.

"Eğer fikrini değiştirirsen ..." Daniel teklifin havada asılı kalmasına izin verdi.

"Teşekkürler, ama sanırım bu hafta Julie ile Cuma gecenizi baş başa geçirmenize izin vereceğim." Julie'nin bakışını kaçırmadı.

Daniel'ın yüzünde beliren beklenti. Cole homurdandı. "Belli ki akşam için planların var."

"Tabii ki evet!"

"Sanırım bunun anlamı-"

Daniel'le konuşması bir sesle kesildi.

Ön kapıdan kadınsı kahkahalar geliyordu. Sasha'nın sesini hemen tanıdı. Sesi kaygısız ve mutluydu ve adam da buna karşılık gülümsedi. Daha fazla gülmeye ihtiyacı vardı.

"Mutfaktayız," diye seslendi Daniel ve Sasha'nın kahkahası kesildi.

Birkaç saniye sonra Julie mutfağa girdi, ardından da artık sakinleşmiş olan Sasha geldi. Julie Daniel'a doğru ilerledi.

onu kendine çekti ve eve hoş geldin öpücüğü verdi. Bu sırada Sasha mutfağın kapısında durmuş, elleri arkasında, gözleri öpüşen çiftten başka her yerdeydi.

"Sasha," dedi Cole.

Bakışlarını ona çevirdi. "Efendim."

Sesi soluk soluğaydı ve yanakları hafifçe kızarmıştı. Kadının külot giyip giymediğini merak etti.

"Sen ve Julie güzel bir öğleden sonra geçirdiniz mi?" "Evet, efendim."

Onunla bakışlarını kilitledi.

bir sonraki yorumunu anladım. "O halde gezintinizden daha öncelikli bir şeyiniz olmadığı için ne kadar şanslısınız."

İkna olmuş görünmüyordu, dudakları birbirine yapışmıştı ve daha dik duruyordu. "Sanırım."

Ağırlığını kaydırды, bu da ona iki şeyden biri. Ya külot giyiyordu ve onun yanında olmak onu rahatsız ediyordu. itaatsizlik ya da külot giymiyordu ve sadece onun huzurunda olmanın bile Hakimiyetinin ağırlığını hissetti.

"Daniel, sen ve Julie bize biraz müsaade etmek zorundasınız. Sasha ile özel bir dakikaya ihtiyacım var."

Julie kaşlarını kırıştırdı ama Daniel sadece başını salladı. "Ev senindir."

"Teşekkürler." Dikkatini tekrar Sasha'ya çevirdi. "Benimle gel, ufaklık."

Koridorun sonunda mutfağın yanında büyük bir misafir odası vardı. Onu oraya ve bitişindeki geniş banyoya götürdü. Oraya vardıklarında kapıyı açtı ve önce onun girmesini istedi. Kapıyı arkalarından kapattı.

"Diz çök," diye emretti ve kız dizlerinin üzerine çöktü. "İyi bir itaatkâr oldun mu, Sasha?"

"Evet, efendim."

"Teşekkür ederim, sana inanıyorum, ama sana kontrol edeceğimi söylediğim için kontrol edeceğim. Ayağa kalkmanı ve şortunu çıkarmanı istiyorum." Bir dakika boyunca bunu düşündü. Eğer kadın talimatlarına uyarsa, bu onu ilk kez çıplak gördüğü an olacaktı. "Eğer gördüklerim hoşuma giderse, ödüllendirileceksin."

Çok yavaşça ayağa kalktı ve şortunun düğmelerini açtı. Kadın şortunu aşağı indirirken nefesini tuttu, sadece çıplak tenini ortaya çıkarıyordu. Tıraşlıydı ama şortu dar gelmiş ve teninde kırmızı izler bırakmıştı.

"Aferin kızıma." Onun arkasında durmak için hareket etti. Bu pozisyonda ikisini de aynadan görebiliyordu.

"Pantolonsuz olmanın nasıl bir şey olduğunu anlat bana."

"Bu beni tahrik etti, efendim. Ve ne zaman ne kadar tahrik olduğumu düşünsem aklıma hep siz geliyordunuz."

"Tam olarak istediğim şey. Şimdi tahrik oldun mu? Daniel'in tuvaletinde yarı çıplak, amın bana açık bir şekilde dururken?"

Nefesini içine çekti. "Evet, efendim."

"Bu kadar iyi bir kız olduğun için normalde seni orgazma ulaştırırdım. Ama sana bu şekilde dokunmam için hazır olduğunu sanmıyorum, bu yüzden ellerim olman gerekecek."

"Efendim?"

"Benim için kendini tatmin edeceksin."

Kadın inledi ve adam aynada onun gözleriyle buluştu, ona bir gülümseme verdi.

"Bacaklarını daha fazla aç," diye emretti. Kız açtığı anda duruşunu genişletti ve ekledi, "Belinden başla, fırçala

Hafifçe teninizi okşayın, parmaklarınızın nereye gittiğini düşünün."

Gözlerini kapattı ve parmakları beline doğru kayd. Alt dudağı konsantrasyon içinde ağzına çekilmişti.

"Parmaklarını aşağıya doğru sür, ama klitorisine dokunma."

Sözleri üzerine yanaklarındaki renk derinleşti. "Bana ne düşündüğünü söyle."

Gözleri kapalıyken konuşmayı daha kolay buluyor gibiydi. "Parmaklarınızı düşünüyorum efendim. Nasıl hissedeceklerini."

"Nasıl hissederler? Aminla oynarken anlat bana."

Dudaklarını yaladı. "Güzel, iyi hissederler, efendim. Ne kadar ıslak olduğumu görerek başlayabilirsiniz."

"Ne kadar ıslaksın?"

"Çok ıslak, efendim."

Kadının kaba sesi onu tahrik etti, ama kendini sikini görmezden gelmeye zorladı. "Küçük amcığın çok ıslak ve parmağımı yarığına sokup o acıyı dindirmem için can atıyor, değil mi? Onu doldurmam için çaresiz. Sence iki parmak mı, yoksa üç mü?"

"Efendim?" diye mırıldandı.

"Seni kaç parmağımla becereceğim, Sasha? İki mi, üç mü?"

Vücudu ihtiyaçtan titriyordu. "Oh, Tanrım, üç, efendim."

Ona dokunmadan olabildiğince yakınına eğildi. "O zaman yap." Parmakları bacaklarının arasında çalışıyordu. "Daha sert. Seni çok sert becerirdim."

Kadın parmaklarını derinlere doğru pompalarken dişlerini sıktı. Ellerini kenara itmemek ve onu serbest bırakmak için okşamamak için neredeyse tüm kendini kontrol etmesi gerekiyordu. Parmaklarının etrafındaki ıslak sıcaklığı neredeyse hissedebiliyordu. Nefesi kesik kesik geliyordu. ve vücudu sallanmaya başladı.

"Sana destek olmak için omuzlarını tutacağım," diye fısıldadı. "Sen kendini becermeye devam et. Eğer düşünmezsem

iyi bir iş çıkarıyorsun, seni durduracağım ve iki hafta boyunca gelmeyeceksin."

Adamın elleri kadının omuzlarındayken, kadın ona doğru eğildi. Bu küçük hareket onu memnun etti. Muhtemelen kendisi bile farkında olmadan, vücudu onu sabit tutması için ona güvenmişti kendini doruğa çıkarırken.

"Parmaklarım şimdi nasıl hissediyor?" diye sordu.

Başını salladı ve kalçalarını parmaklarına doğru kaldırdı. "Derin... çok yakın. . . . İhtiyacım var... lütfen..."

Orgazm yaklaştıkça kızın daha da güzelleştiğini düşünüyordu. "Klitorisini benim için ovala, küçüğüm. Bana nasıl sevdiğini göster."

Onun bakışları altında, başparmağı klitorisini okşarken parmakları vücuduna girip çıkıyordu. İnlemeye başladı.

"İşte bu kadar. Aferin kızıma. Şimdi gel de göreyim seni."

Başparmağını birkaç kez daha geçirdi ve serbest bırakılmasıyla vücudu hareketsiz kaldı. Ellerini omuzlarında tutarak onu sabit ve dik tutarken, bir yandan da Titremesi durana kadar zevkinin ne kadar güzel olduğunu fısıldadı.

Ona doğru yığıldı, ağır ağır nefes alıyordu. "Teşekkür ederim, efendim."

Toparlanıp kendine geldikten sonra Cole onu mutfığa geri götürdü ve bir sandalyeye oturttu. Kontrol listesinde toplum içinde oynamanın tahrik edici olduğu belirtilmiş olsa da, Cole onun ilk külot kontrolünü özel olarak yapmak istemişti.

Yanaklarında hâlâ normalden biraz daha koyu bir renk vardı ve gözleri memnuniyetle doluydu. Yumuşak bir Gülümsemesi ağzının kenarını gıdıkladı ve arada bir bakışlarını yakalayıp hızla kaçırdı.

Julie onu samimi bir değerlendirmeye inceledi, ancak geçmiş zamanların aksine, gördüklerinden memnun görünüyordu.

Daniel elbette hiçbir şey olmamış gibi davrandı ama Cole hiçbir şeyi kaçırmadığını biliyordu.

"Julie ve ben gelecek yılın planlarını yapmaya başlayacağız. yarın melanoma yararına. Birkaç mekâna bakacağız. İkinizden biri gelmek ister mi?" Daniel sordu.

"Tabii ki hayır," dedi Cole. "Etkinlik planlamak dış çektirmekle eşdeğer bir iş. Misafirhanede kalıp konserve ürünleri alfabetik sıraya dizmeyi tercih ederim."

Daniel homurdandı. "Sanki kutuların zaten alfabetik sıraya dizilmemiş gibi konuşuyorsun. Sasha?"

Cole, Daniel ve Julie'nin yanında kendini üçüncü teker gibi hissediyorsa, Sasha'nın nasıl hissettiğini ancak hayal edebilirdi. Koltuğunda kıpırdandı.

"Aslında," dedi Cole. "Yarın Sasha'dan yardım isteyecektim."

Sasha usulca güldü. "Oh, oğlum. Ya bütün günümü otel balo salonlarına bakmak ya da teneke kutuları düzenlemek. Tüm bu heyecanı kaldırabileceğimi sanmıyorum. İkisini de reddedip saçımı yıkamam gerekebilir."

Cole ona, "Bana yardım edersen teneke kutularla hiçbir şey yapmayacağımıza söz veriyorum," diye teminat verdi. Kadın ona bir kaşını kaldırdı. "Bir ev görmek için randevum var."

Sasha, yeniden eğitim için ikinci kez buluştuklarında ona birkaç emlakçı ismi vermişti. Taşınmak için acelesi yoktu ve itiraf etmek gerekirse yeni bir yer aramakla uğraşırken kimseyle iletişime geçmeyi erteledi. Sonunda birkaç gün önce birini aramıştı ve kadın ona yeni listelenmiş bir evi göstermek istemişti. mülk.

Sasha sahte bir düşünceyle çenesine vurdu. "Ev avı kesinlikle otel balo salonlarından daha iyi, ama bilemiyorum. Gerçekten saçımı yıkamalıyım. Düşünmem için bana bir saniye ver."

Onunla orgazm olurken konuşmanın bu yeni oyuncu yanını ortaya çıkaracağını bilseydi, bunu daha önce yapardı. Sandalyesine uzandı ve kollarını başının üzerine koydu.

"Her iki yol da benim için uygun. Ama yarın bütün gün evde olacaksan, senin için yeni bir yazı ödevim var."

"Sanırım buna şantaj deniyor, efendim."

"Bu durumda, neye karar verirsiniz verin yazma ödevini yapabilirsiniz."

Gözleri şok içinde açıldı. "Bunu bilerek yaptın." "Tabii ki yaptım." Kendini beğenmiş bir sırıtışla aralarında şakalaşıyorlardı. Ne yazık ki on beş dakika sonra yapması gereken bir röportaj vardı. Masadan kalktı. "Bir telefon görüşmesi ayarladım. Herkesle sonra görüşeceğim. Sasha, benimle gel lütfen."

Kadın aşığı atladı ve sessizce dışarı çıktılar. Konukevinin önüne geldiklerinde, adam ona döndü.

"Yarın gitmek istersen, seni sekizde alırım." Yalnız olmalarına rağmen yüzündeki neşeli ifadenin devam ettiğini görmek onu memnun etmişti. Kızın yarın Herkes gitmişken onun yanında garip hissediyorum.

"Gitmek istiyorum." Omuzlarını silkti. "Saçımı bu gece yıkayabilirim."

Eğildi ve fısıldadı, "Yarın sabah yıka. Bu gece külotsuz kalmanın seni neden bu kadar ıslattığına dair beş yüz kelime yazacaksın."

- - -

O gece huzursuzca uyudu, düşünceleri Sasha'nın vücudunun bakışları altında nasıl kıvrandığı ile tükenmişti. Nasıl Onun emirlerini yerine getirmiş ve kendini onun emriyle serbest bırakmıştı. O harika bir cinsel yaratıktı ve Kendine birkaç dakika izin verdi ve keşke seks yapmamaları konusunda bu kadar ısrarcı olmasaydı dedi.

Elbette, onu köle olarak eğitme konusunu tartışacaklarına söz vermişti. Böyle bir şeyi düşündüğü için bile piçin tekiydi. Kendi kendine bunu yaptığını çünkü yapmazsa kızın başka birini bulabileceğini ve böyle bir şey olursa lanetleneceğini söyledi.

Ama herhangi bir köle eğitimini kabul ederlerse, anlaşmalarını yeniden müzakere etmeleri gerekeceğini biliyordu. Tam bir deneyim yaşayabilmesi için onun yanına taşınması gerekecekti, günün bir kısmında onu çıplak tutacaktı ve eğer

Kız kabul ederse, adam seks kısıtlamasını kaldıracaktı.

Kendi kendine söylediği şey, bir ay içinde potansiyeli tartışmayı kabul etmesinin gerçek sebebiydi: Çalışırken onun ayaklarının dibinde diz çökmüş, çıplak ve siki için çaresiz olması.

Birdenbire, fantezisi yapboz parçaları gibi oynamaya başladı:

"Beklemek zorundasınız. Bu makaleyi bitirmek zorundayım."

Onu bilerek görmezden geliyor, yazıyormuş gibi yapıyor ama tüm zaman boyunca onu izliyor. Cildi yeni yıkanmış ve ona aldığı limon otu losyonunun kokusunu alabiliyor. Onu memnun ettiğini bildiği için hareketsiz kalmaya çalışıyor ama adam onun vücudundaki küçük hareketleri görüyor.

Bir süre sonra ona ayağa kalkmasını ve kendini göstermesini söyler. Bir taslak üzerinde okurken onu okşar ve ellerinin nereye gittiğini yönlendirmeye çalıştığında kıcını tokatlar.

"Yaramaz köle, efendisinin nereye dokunması gerektiğini bildiğini sanıyor."

Sonra, onu bacaklarını açarak masasına oturtuyor ve doruğa ulaşmadan kendini parmaklıyor. Ona hazırlanmasını, yeterince ıslansa iyi olacağını söylüyor. Tehlikeli bir şekilde yakın

kaybediyor. Ayağa kalkar ve sikini çıkarır, eğer boşalırsa üç gün boyunca sikini alamayacağını söyler.

Sonunda ikisine de istediklerini verir ve adam geri çekilmeden önce kadın iki kez boşalır. Hâlâ sert olan aletini alır ve ona masanın üzerine eğilmesini söyler. Planını biliyor ve onu kayganlaştırıcıyla hazırlarken bile gergin.

Ama onun bütünlüğünü ellerinde tutuyor ve sadece ona zevk vermek istiyor. Ve sonunda kendi serbest kalsa da, gerçek ödülü onun yumuşak haz ıçığıdır.

Ertesi sabah rahatsız edici bir ereksiyonla uyandı. Normalde meseleyi kendi eline alırdı ama bunun yerine hızlı bir koşuya çıkmaya karar verdi. Umduğu gibi, sabah havası ve huzurlu ortam zihnini temizlemeye yardımcı oldu, ancak libidosunu sakinleştirmek için pek bir şey yapmadığından korkuyordu.

Sekize beş kala Sasha'nın kapısını çaldığında ve kadın kapıyı açtığında varsayımının doğru olduğu ortaya çıktı. Saçları hâlâ hafif nemliydi ve hiç makyaj yapmamıştı. Doğal görünüyordu ve etkisi çok güzeldi.

"Günaydın, efendim. İçeri gelmek ister misiniz?" Onun Gülümsemesi muhtemelen ondan daha iyi uyuduğunu gösteriyordu. Elbette, ikisi arasında bir gün önce akıllara durgunluk veren orgazmı yaşayan o olmuştu.

"Teşekkür ederim." İçeri adım attı, aniden ev dediği yeri merak etti.

Dairesi şık ve zarif bir şekilde dekore edilmişti. Çağdaş siyah ve beyaz, koyu kırmızının antika dokunuşlarıyla harmanlanmış. Bu, herhangi bir dekorasyon rehberinde bulunabilecek bir tarz değildi, ama bir şekilde onun kişiliğine mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Nathaniel'le birlikte kurtardıkları sokak kedisi Pip kanepenin bir ucuna kıvrılmıştı. Yavru kedi tek gözünü açtı, onun zaman ayırmaya değmeyeceğine karar verdi ve tekrar uyumaya başladı.

"Pip iyi görünüyor," dedi. "Beyaz olduğunu bilmiyordum."

"Üzerindeki o kirle bunu söylemek zor. Ben olsam sana biraz

ama ben yemek yapmam." Mutfağa doğru el salladı.

"İstersen biraz kahvem var. Kona, en sevdiğim."

"Böyle iyiyim, teşekkürler. Kahve içmeyi hiç sevmedim." Oturma odasına doğru ilerlerken, küçük mutfak alanına da göz atabildi. Tezgâhın üzerinde duran çay servisine kadar her şey düzenli ve tertipliydi. "Varsa biraz çay alayım."

"Oh, hayır. Yok. Üzgünüm."

Bir kaşını kaldırdı. "Böyle zarif bir servisin yanında çay yok mu? Bu bir rezalet."

"Bu Abby'nin. Pratik yapabilmem için getirdi."

Kadının itirafı onu gülümsetti. Ona öğrettiği çay protokolü onun için o kadar önemliydi ki sadece pratik yapmakla kalmamış, bir arkadaşına gerekli malzemeleri getirtmişti.

"Pratik mi yapıyordun ufaklık?" "Evet, efendim. Her gün."

"Yarın bana çay servisi yapmak ister misin?" O da Aslında başka bir şey planlamıştı ama eğer pratik yapıyorsa onu ödüllendirmesi gerektiğini düşündü.

Başını eğdi, ama yanaklarının kızardığını görmeden önce değil. "Çok isterim, efendim."

"Bana bak küçüğüm." Kız başını kaldırdığında gülümsedi ve kızgın yanağına dokunma isteği o kadar güçlüydü ki yumruğunu sıktı. "Bu benim de hoşuma giderdi."

İkisini de beklenti dolu havada bir dakika bekletti. Heyecan yüz hatlarını aydınlattı.

ona hizmet ediyordu. Aynı şekilde, çay servisi konusunda ona öğrettiklerini ne kadar iyi öğrendiğini ve hatırladığını görme arzusunu da ona hissettirdi.

Sonunda saatini kontrol ederek onların transını bozdu. "Zamanında yetişmek istiyorsak yola çıkmamız gerekiyor."

Başını salladı ve çantasıyla günlüğünü aldı. Bir kez Dışarı çıktıklarında ona yolcu kapısını açtı. Yalnız seyahat ediyor olsaydı motosikletini alırdı ama Sasha da gideceği için arabayı seçmişti.

Mülk Güney Pennsylvania'daydı, bu yüzden oraya varmak yarım saatten fazla sürdü. Araba sürerlerken Sasha sakin ve rahat görünüyordu. Özel bir şey hakkında sohbet etmediler.

Sakin bir yola girdiklerinde, "Seni bir çatı katında falan hayal etmiştim," dedi.

"Bunu düşündüm," dedi. "Ama mahremiyetimi seviyorum ve bu bir apartman dairesinde her zaman mümkün olmuyor. Daniel'in arazisinde koşu yapmaktan da hoşlanmaya başladım. Bir ev daha mantıklı geldi."

Bir araba yoluna saptı. Uzaktaki ev bir an için Sasha'nın dikkatini çekti.

"Evin doğru kelime olduğundan emin değilim," diye fısıldadı.

Güldü ama evin aklındakinden daha büyük görüldüğünü kabul etmek zorunda kaldı. Temsilci ön girişin yanında bekledi ve ikisini de sıcak bir şekilde karşıladı.

"Bay Johnson," dedi minyon kadın elini uzatarak. "Sizinle şahsen tanıştığıma memnun oldum."

Cole onun elini sıkarken, Sasha'yı gördüğünde gözlerinde beliren şaşkınlık parıltısını fark etti.

"Sasha Blake," dedi. "Bay Johnson'a adımı verdiğinizi biliyorum ama bugün geleceğinizi bilmiyordum."

"Evet," diye yanıtladı Sasha. "Dünya bazen ne kadar küçük, değil mi?"

Sanki çenesini kaşıyormuş gibi davrandı ve gülümsemesini gizledi. Sasha küçülen bir menekşe değildi. Bunun için ona gerçekten hayranlık duyuyordu.

Ajan ön kapının kilidini açtı ama onları içeri kadar takip etmeye başladığında Cole onu durdurdu.

"Sakıncası yoksa, önce Sasha ve benim etrafa bakmamızı istiyorum. Bir şeye ihtiyacımız olursa gelip sizi buluruz."

Sanki bir şey söylememek için kendini zor tutuyormuş gibi dudaklarını birbirine bastırdı ama sonunda başını salladı. "Bana ihtiyacın olursa arka tarafta, verandada olacağım."

Kadın gittiğinde parmağını Sasha'ya doğru uzattı.

"Buraya gel ufaklık. Burayı kontrol etmeme yardım et."

Alt kattan başladılar ve Cole hem düzeni hem de tasarımı beğendiğini görünce şaşırdı. Baktığında Dışarıdan bakıldığında evin içinin kendi beğenisine göre fazla geleneksel olacağından korkmuştu. İçeride her şey modern ve çağdaş görünüyordu.

"Vay canına, burası kocaman bir mutfak." Sasha bağımsız bir adanın yanında durdu ve yavaşça etrafında döndü. "Ben olsam tüm bu alanla ne yapacağımı bilmiyorum. Tüm mutfağım bu dolaplardan birine sığar. Yemek yapar mısın?"

Onun yanında durmak için adaya doğru ilerledi. "Evet, kendim öğrendim. Dünyanın ücra bir köşesindeyken çok işime yarıyor. Gerçekten yemek pişirmiyor musun?"

"Asla. Atom bombası atamazsam ya da paket servis menüsünden sipariş edemezsem mutfağıma girmez." Bir elinin parmaklarını adanın tezgahında gezdirdi. Parmak uçlarının altındaki taşın serinliğini neredeyse hissedebiliyordu.

"Sanırım granit benim en sevdiğim tezgah türü," dedi. "Neden biliyor musun?"

"Hayır, efendim."

Adanın etrafında yavaşça yürüdü. "Diyelim ki benim kölemsin ve sana akşam yemeğini tam altıda servis etmeni söyledim. Normalde çok itaatkâr bir köleydin ama her ne sebeple olursa olsun bu sefer çok geç kaldın ve ben de seni arıyorum.

"Mutfakta oturuyorsun. Başını kaldırıp saate bakıyorsun ve inliyorsun. Çok geç kaldığını biliyorsun. Pantolonumdaki kemeri çıkarıyorum ve adaya doğru eğilmeni söylüyorum. Emrimi yerine getiriyorsun ve yanağını granite bastırıyorsun. Nasıl bir his?"

Gözleri tezgâha kilitlenmişti, sanki kendini tezgâha yaslanmış olarak hayal ediyordu. "Harika, efendim."

"Birazdan kışına vereceğim ısıtmaıyla büyük bir tezat oluşturuyor, öyle değil mi?"

Başını salladı.

"İşimi bitirdiğimde minnettarlığını göstermek için sikimi emip ememeyeceğini soruyorsun. Normalde buna izin verirdim, ama bunun yerine seni tezgâhın üzerine kaldırıyorum, böylece soğuk taş Kışının alevli sıcaklığı. Ama hala sikime hizmet etmek zorundasın, bu yüzden bacaklarını açık tutup seni alıyorum. Sertçe. İçine giriyorum, vücudun farklı hislerle çalkalanıyor: sıcak ve soğuk, zevk ve acı."

Sasha'nın dudakları hafifçe aralandı ve eskisinden biraz daha ağır nefes alıyordu.

"Şimdi neden en sevdiğim olduğunu anlıyor musun?" diye sordu ve kız nefes nefese "Evet, efendim" diye cevap verdi.

"Adanın karşısına geç, Sasha."

Dördüncü Bölüm

H zihninde yankılanan emirdir. Adanın karşısına geç, Sasha. Paniği bastırmaya çalıştı ama panik oradaydı, yüzeyi tırmalıyordu. Ve bu sefer biliyordu ki kazanacaktı. Çünkü adanın üzerine eğilmiş bilinmeyen bir kişi değildi ve bu bir fantezi de değildi. Bu oydu ve o onu bir Dominant'a geri sunmak.

Yumruklarını sıktı, gözlerini kapadı ve boğuk bir sesle "Sarı" dedi.

"Sasha, bana bak." Sesi sakin ve kararlıydı. Tek gözünü araladı, korku hâlâ boğazında düğümleniyordu. "Aferin kızıma. Diğerini de açabilir misin?"

Derin bir nefes aldı ve iki gözünü de açtı. Cole önünde durdu, yakındı ama dokunmuyordu ve endişeli gözlerle onu izledi.

"Güvendesin. Benimlesin ve hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim."

Başını salladı ama bu otomatik bir tepkiydi. Her şeyi söyleyebilirdi.

"Söyle," dedi Cole. "Kiminlesin?"

"Seninle."

"Benim adım ne?"

"Cole. Sen Cole'sun."

"Peki sen nesisin?"

"Güvenli." Güvenli. Güvenli. Güvende. Onun sabit mavi yeşil gözlerine baktı ve bunun doğru olduğunu anladı. "Özür dilerim, efendim."

"Hayır." Sesi hâlâ sakindi ama içinde bir altta yatan kenar. "Güvenli bir kelime kullandığın için asla özür dileme. Anladın mı?"

"Evet, efendim."

"Bana ne olduğunu anlat. Ben senden adanın üzerine eğilmeni istemeden önce tahrik olmuştun."

Derin bir nefes aldı ama onu topraklayacak bir şeye daha ihtiyaı vardı. "Elimi tutar mısınız?"

"Elbette, küçüğüm. Hiçbir şey beni daha fazla memnun edemez."

Elini tuttu ve eli sıcak, rahatlatıcı ve korkuyu kovacak kadar güçlüydü.

"Daha önce, sen konuşurken, sanki başkasına oluyor. Birlikte olduğun benmişim gibi konuştuğunda bile. Çünkü bu onu sadece bir fantezi yapıyordu. Ama bana o pozisyona girmemi söylediğinde, bu onu gerçek yaptı."

"Anlıyorum."

"O zamandan beri böyle bir pozisyonda, sırtımı sunarak bulunmamıştım. Peter'dan beri."

Başparmağını elinin st kısmına sürtmeye başladı.

"Anlıyorum ve neden sararma ihtiyaı hissettiğini kesinlikle anlıyorum. Eğer istersen, gelecekte sana neyin yardımcı olabileceği hakkında biraz konuşmak isterim."

"Evet, lütfen."

"Sana bir sahneyi sözlü olarak anlatıyordum ve sen tahrik oldun. Niyetim buydu ve verdiğin tepki bana zevk verdi. şimdi, eğitiminizin başlangıcında, size söylemeden asla bir şey yapmayacağımı söylemiştim. Hatırladın mı?"

Başını salladı. "Bana söylemeden asla dokunmayacağını söylemiştin."

"Ve buna göre hareket ettim mi?"

"Evet, efendim."

"Peki ilk cezayı hak ettiğinde sana ne demiştim?"

"Hazır olmadığımı ve hazır olduğumu düşündüğünüzde bana bir hafta önceden haber vereceğinizi söylediniz."

"Doğru. Çok iyi. Peki sana adanın karşısına geçmeni söylediğimde, bundan sonra ne olacağına dair hangi iki çıkarımı yapabildin?"

Alçak, yatıştırıcı bir tonda konuşuyordu ve aksanı, ona aradığı yolu yavaşça gösteren sakinleştirici bir ritimdi.

"Bana dokunmayacağını ve beni cezalandırmayacağınızı söylediniz."

"Mükemmel." Gülümsemesi kadının içindeki soğuk yerleri ısıttı. "Bu şekilde düşünmek gelecekte sana yardımcı olacaktır."

"Teşekkür ederim, efendim." Korkuyla savaşmak için yeni silahları varmış gibi hissediyordu.

"Pozisyonun kendisine gelince, bu pratik yapmanız gereken bir şey. Zaman alacak."

Adada durmuş, onun elinden tutmuş, olanları anlatırken kendini güçlü ve cesur hissediyordu. "Şimdi denemek istiyorum, efendim."

İfadesinde hiçbir değişiklik olmadı. "Yapar mıydın? Emin misin?"

"Kendimi güçlü hissettiğimde, şimdi denemek istiyorum."

Elini ovmayı bıraktı ve nazikçe sıktı, sonra bıraktı. "Hazır olduğunda o zaman."

"Bana yapmamı söylemenizi istiyorum, lütfen, efendim."

Bu kez kızın isteği üzerine yüz ifadesi değişti ve kız onaydan çok saygı gördü. "Adanın karşısına doğru eğil, Sasha."

Cole'un görüntüsünü zihninde tutarak ve onun yanında güvende olduğunu kendine hatırlatarak paniğe kapılmadan adayı terk etti.

"Çok güzel, ufaklık. Şortunu indir."

Kendini tokatlamak istedi. Tabii ya. Külot giymediğinden emin olmak için kontrol ediyordu. Elini uzattı. arkasına geçti ve şortunu aşağı iterek ona çıplak arka tarafını gösterdi.

"Çok sikilebilir görünüyorsun, Sasha." Ona yaklaştı ve başının hemen yanında durdu. Eğildi ve fısıldadı, "Eğer zamanımız olsaydı ve biri olmasaydı Dışarıda bekleseydin, dünkü kadar sert boşalmanı sağlardım."

Adam bir adım geri çekildi ve göz ucuyla onun elini yumruk yapıp bıraktığını gördü.

"Bugün bu kadar cesur olduğun için," dedi, "bu gece istediğin kadar gelebilirsin. Fiş olmadan."

"Cömertliğiniz için teşekkür ederim efendim," dedi, bu gece fantezilerinin merkezinde kimin yüzünün yer alacağını biliyordu.

"Bir şey değil ufaklık. Şimdi elbiselerini düzelt ve evin geri kalanına bakmama yardım et."

Kendini daha iyi hissettiğinde ikinci katı keşfettiler. Çağdaş havayı sevmiştii ve Cole'a mükemmel uyduğunu düşünüyordu. Ana yatak odası dışında dört yatak odası daha vardı, bu yüzden birlikte hangisinin en iyi ofis, hangisinin en iyi oyun odası olacağını tartıştılar.

Sonunda dışarı çıktıklarında, ajan telefonuyla konuşuyordu. Sadece bir dakika daha kalacağını belirtmek için parmağını kaldırdı ve verandanın uzak tarafına doğru yürüdü.

"Bununla yaptıklarına bayıldım," dedi Sasha. "Yaz boyunca burada yaşardım." Arka bahçede profesyonelce düzenlenmiş ve iki katlı tuğla verandaya sahiptir.

Cole bahçeye bakarken elleri cebindeydi. "Yakınlarda hiç komşu olmaması ve تنها olması hoşuma gidiyor. Burada istediğin her şeyi yapabilirsin ve kimse de bundan haberdar olmaz."

Cole ve başka bir kadının dışarıdaki yalnızlıktan faydalandıkları düşüncesine karşı koydu. Cole hangi yatak odasının en iyi oyun odası olacağını seçerken de aynı şeyi üst katta yapmak zorunda kalmıştı.

Tuğlayı işaret etti. "Tuğlaya dikkat etmelisin. Dizler için öldürücü olabilir."

"Güven bana." Gözleri kararmıştı. "Dizleri onun endişelerinin en küçüğü olacaktır. Ama ilginç bir noktaya değindin. Sen bir köle olsaydın ve efendin seni buraya getirseydi, o istediğinde diz çöker miydin?"

Kaba görünümlü tuğlaya baktı. "Cevap vermeden önce bir soru sorabilir miyim, efendim?"

"Evet."

"Efendi neden kölesinden potansiyel olarak acı verici ve rahatsız edici olabilecek bir şey yapmasını istesin?"

"Birkaç nedenden dolayı. Onu zorlamak için. Çünkü onun diz çökmesini istiyor. Ya da belki de onun diz çökmeye istekli olup olmadığını görmek için. onu memnun etmek ve ona hizmet etmek için rahatsız edici. Bir köle için efendisinin istek ve ihtiyaçları her zaman kendininkilerden önce gelir."

Efendi/köle ilişkisinin işleyişinden her bahsettiğinde gözlerinde bir yoğunluk vardı. Bu yoğunluğun sürekli odağı olmak nasıl bir şey olurdu? Kölesini de aynı bakışla izlerdi. Kızın istek ve ihtiyaçları onunkilerden sonra gelebilirdi ama Sasha, Cole'un herhangi bir kölesinin korunacağını ve el üstünde tutulacağını biliyordu.

"Ve" diye devam etti, "eğer dışarıda geçirdiğimiz zaman biraz sertleşirse, daha sonra vücuduna o kadar iyi bakardım ki, bunu tekrar yapmak için iki kez düşünmezdi."

Sasha'nın ağzı aniden çok kurudu. Adamın onun yanında durması ve baştan çıkarıcı bir şekilde kulağına fısıldaması hiç de yardımcı olmadı.

"Söyle bana Sasha, seni kullanabilmem için tuğlanın üzerine diz çökmüş ve çıplak bir şekilde çıkmanı söylesem bunu yapar mıydın?"

Bunu düşünmesine bile gerek yoktu. "Evet, efendim."

"İyi kız. Efendini çok mutlu edeceksin ve o da seni uygun bir şekilde ödüllendirecek."

Ajanın sesiyle birbirlerinden ayrıldılar. "Bunun için üzgünüm. Çocuk draması." Ajan yaklaştı geniş bir gülümsemeye. "Peki ne düşünüyorsun?"

Evin, az önce olan diğer her şeyin yanında neredeyse ikinci planda kalması ne tuhaf.

"Hoşuma gitti," dedi Cole. "Ama henüz bir teklif yapmaya hazır olduğumdan emin değilim."

"Bilin diye söylüyorum, piyasaya yeni çıktı ve satılacak fiyatta."

Onun yorumunu önemsizmiş gibi elinin tersiyle itti. "Endişeli değilim ve bir karar vermek için acele

etmeyeceğim."

"Herhangi bir sorunuz var mı ya da size başka bir mülk gösterebilir miyim?"

"Hayır, sanırım Sasha ve ben öğle yemeğine gidip bunu düşüneceğiz. Yarın öğleden sonra seni ararım."

Üçü de arabalarına doğru yürüdüler, ajan Evin konumu ve çevresindeki alanlar hakkında sohbet ediyorlardı. Cole herhangi bir soru sormadı, sadece söylediklerini başıyla onayladı. Muhtemelen bölgeyi çoktan araştırmıştı.

Arabasına bindiklerinde Cole Sasha'ya baktı. "Öğle yemeği için uygun musun, yoksa eve dönmen mi gerekiyor?"

"Öğle yemeği yiyebilirim."

"Tam yerini biliyorum." Bir kaşını kaldırdı. "Tatlı olarak dondurma?"

"Kulağa harika geliyor."

Restorana gitmek on beş dakikadan az sürdü. Huzurlu görünen manzaranın tadını çıkardı ama Cole'un şehir ortamında kendini daha rahat hissedip hissetmeyeceğini merak etti. Yakınlarda bir şehrin kalp atışlarıyla daha iyi anlaşıp birine benziyordu.

"İşte geldik," dedi, ticari olmaktan çok konut görünümüne bir arazideki uzun bir araba yoluna girerken.

"Arkadaşların mı?" diye sordu.

"Hayır, aslında buraya hiç gelmedim. Daniel bana o."

Ağaç dallarının arasından baktığında iki katlı bir bina gördü. etrafı çevrili bir verandası olan bir bina. "Bir yatak ve kahvaltı!" "Anladığım kadarıyla bir itirazınız yok?"

"Hayır, bu mükemmel." Yoldan çıkmış küçük yerleri severdi. Çok az kişi bilinmeyen yerlere gitti, ancak gidenler de sık sık geri döndü.

"Dondurmalarını da kendileri yapıyorlar." "Bunu daha da çok sevdim."

Arabayı park etti ve kapısını açmak için yürüdü. Hanın bahçeleri çok güzeldi ve en sevdiği çiçeklerden birkaçını gösterdi.

"Yeni evime taşındığımda çiçeklerle ilgili görüşlerinizi almam gerekecek," dedi.

Çevre düzenlemesinde ona yardım etmeyi düşünmek bile onu heyecanlandırıyordu. Bugün baktıkları evin arazisini ve yapacağı değişiklikleri hayal etti. "Ben peyzajcı değilim, efendim."

"Belki değil, ama az önce konuyu açtığımda gözlerindeki heyecanı gördüm."

"Siz Dominantlar hiçbir şeyi kaçırmazsınız," diye homurdandı.

"Eğer iyiyseniz, yapmayız." Ev sahibesine doğru ilerlediler. "Öğle yemeği için iki tane lütfen."

Bahçelere bakan bir masaya oturduktan sonra ona bir menü uzattı. "Yeni bahçemi tasarlamanızdan onur duyarım."

Onun gözlerini dikkatle izledi ama yalan söylediğine dair hiçbir ipucu bulamadı. Elbette, onun yalan söylemediğini bilecek kadar yakınında bulunmuştu.

Öyleyse neden ondan şüphe ediyordu?
onun mesleğine mi geldi?

"Teşekkür ederim, efendim." Boğazındaki yumrunun etrafında konuştu. "Bu, bugün gördüğümüz ev için bir teklif yapacağınız anlamına mı geliyor?"

"Sanırım gideceğim. Aradığım her şeye sahipti." Ona çok seksi bir gülümseme attı. "Ya şu tezgahlar? Mükemmellik."

"Bekâr biri için çok yer var." Sözler ağzından çıkar çıkmaz dudağını ısırды, bunları yüksek sesle söylediğine inanamıyordu.

Onun patlamasından etkilenmiş gibi görünmüyordu. "Muhtemelen, ama çok fazla alana sahip olmayı seviyorum. Ve oyun partileri için iyi bir yer olacak. Hem çok sayıda oda var, hem de parti kıyafetlerinizle komşuları şoke etme konusunda endişelenmenize gerek yok."

Bir kaşını kaldırdı. "Sırf partiler için kullanışlı olsun diye bir ev almadığınızı biliyorum."

"Tabii ki hayır. Birini şu adanın üzerinde domaltmak ve onu anlamsızca becermek istiyorum."

Bunu tüm samimiyetiyle söyledi, ancak dudaklarında hala bir gülümseme vardı.

"Sen ciddisin," dedi sonunda.

"Genelde öyleyimdir."

Menüsünü okumaya başladı ama adam onu durdurdu. "Gözlerini benden ayırma, Sasha."

Menüyü bıraktı ve yukarı baktı.

"Evimdeki partide ne giyeceğini söyle, ufaklık. Ve dinleyen biri var mı diye gözlerini benden ayırma. Bu benim işim."

Kahretsin, onu iyi tanıyordu. Derin bir nefes aldı ve gözlerini onun gözlerinde tutmaya zorladı. "Ustam ne giymemi isterse onu giyerim."

"Kaçamak cevaplar veren itaatkârları cezalandırırım. Sana bu soruyu sordum çünkü bilmek istiyorum. Oyun partimde ne giyersin?"

Bir fantezisi vardı. Bu ona göre değildi ve bunu gerçek hayatta yapabileceğini hiç sanmıyordu - ama eğer bunu gerçekleştirirse, bu Cole'un oyun partisinde olacaktı.

"Bunu hiç yapmadım," dedi, "ama her zaman Siyah dantel iç çamaşırı giydiğimi hayal ettim. Göğüs dekoltesi veren bir sutyen, doğru giyildiğinde insanı tahrik ettiği için bir tanga ve sırf kendimi çok seksi hissedeceğim için şeffaf çoraplarla jartiyer."

Neredeyse hırlıyacaktı. "Eğer böyle giyinirsen, sen hariç herkesi eve gönderirim."

Alt dudağını yaladı, adamın gözlerinin dilinin izlediği yolu takip etmesinden memnun oldu. Birden kendini cesur hissetti. "Evinizde tek başımıza ne yaptık efendim?"

"Başlangıç olarak, size mutfağı gezdirmek isterim." "Oh?" Amcığı ihtiyaçtan zonkluyordu.

"Özellikle de adayı."

"Gerçekten yakından bakmam gerekir mi?"

"İşimi düzgün yapsaydım, gözlerin hiçbir şeye odaklanamazdı." Boğazını temizledi ve menüsünü eline aldı. "Garson kız."

Sanki şu anda herhangi bir şeye odaklanabilirmiş gibi. Ama menüyü aldı ve elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı. Sonunda tavuklu salataya karar verdi. Cole'a dondurmaya yer bırakmak için, diye açıkladı.

Garson gittiğinde Sasha konuyu Cole'dan ve mutfak adasından uzaklaştırması gerektiğini biliyordu. Ayrıca Cole'un geçmişi hakkında çok az şey biliyordu ve bu mükemmel bir fırsattı.

fırsat.
"Gazeteci olmak istediğinizi ne zaman anladınız?" diye sordu.

Suyundan bir yudum aldı ve içerken bakışlarını ondan ayırmadı. "On bir yaşındayken biliyordum."

"On bir mi? O kadar genç mi?"

"Onu erken keşfettim. Ya da belki daha iyi bir ifadeyle, o beni buldu." Arkasına yaslandı ve koltuğa yerleşti. "Annemle babamın pek bir evliliği olmamış. Sadece bir yıl önce evlenmişler.

Çünkü onlardan bu bekleniyordu." "Görücü usulü evlilik mi?" İnsanlar hâlâ bunu yapıyor muydu?

"Çok benzer, evet. Ben beş yaşıma geldiğimde babam canına tak etmişti ve son metresiyle kaçtı. Annem de ondan intikam almak için son erkek arkadaşıyla evlenmeye karar verdi. Onun açısından kötü bir karardı. Annem de Erkek arkadaşım tam bir pislikti ve babamın umurunda bile değildi. Daha da kötüsü, benim yaşımda bir oğlu vardı, o da daha büyük bir göttü ve aynı zamanda bir kabadayıydı."

"Birinin size zorbalık yapacağına inanmakta güçlük çekiyorum, efendim." Homurdandı. "Ben biraz değıştim."

"Böldüğüm için özür dilerim. Devam edin."

"İlk başlarda suçu bana atıyordu: kilerdeki kurbağalar, şekerlikteki tuz gibi küçük şeyler. Herkes ona inandı. Çünkü çok parlak bir öğrenciydi ve neredeyse mükemmeldi." Başını iki yana salladı. "Sonra bir gün annemin

Mücevherler

kayboldu." "Uh-oh."

"Aynen öyle. Ve bu normal bir mücevher değildi. On beşinci yüzyılın sonlarında aileme verilmiş bir mücevherdi. Bu

Atalarımdan biri Sekizinci Henry'yi kızdırdığında neredeyse kaybediyordum-"

"Bekle bir dakika. Sekizinci Henry mi?"

Yumuşak bir şekilde güldü. "Sadece bir tane var, değil mi?" "Vay canına."

"Çok etkilenmeyin. Bunun sonucunda unvanımızı kaybettik ama hızlı düşünen biri mücevherleri sakladı. Biz de elimizde tuttuk."

"En azından Pislik Çocuk ortaya çıkana kadar."

"Doğru, ben de dünyanın onun gerçek yüzünü öğrenmesinin zamanının geldiğine karar verdim. Biraz araştırmacı gazetecilik yaptım. Bir sürü insanla konuştum. Evdeki yardımcıları, komşuları, herkes. Bir hafta sonra anneme raporumu sundum."

"On bir yaşındaki biri için oldukça yaratıcı. Ne oldu?"

"İnkâr etti elbette ama mücevherler ertesi sabah ortaya çıktı." Onun arkasından bir şeye doğru baktı. "Yine de annem gerçeği biliyordu. Ve ben de ona aşık oldum. yazmak."

Garson yemeklerini getirdi ve o gidene kadar hiç konuşmadılar.

"Hiç roman yazmayı düşündün mü?" Sasha salatasını keserken sordu.

"Elbette, ama gerçek hayat bu kadar ilginçken neden bir şeyler uydurmak isteyeyim ki?"

"Gerçek hayat her zaman mutlu sonla bitmez."

Gülümsemesi nazikti. "Ve sen de sonsuza dek mutlu bir kız mısın?"

"Dışarıda bir yerde olduğuna inanmak zorundayım."

"Bu dünyada çok boktan şeyler gördüm. Gerçek şu ki, sonsuza dek mutlu olmak norm değil."

"Bu çok üzücü."

"Bu gerçekçi."

"Fantezi için direniyorum," dedi.

"Keşke senin inancına sahip olsaydım, ama gerçeği uzun zaman önce fark ettim."

"O da ne?"

"Ben kimsenin sonsuza dek mutlu sonu değilim."

- - -

Cole, Kate'in onu ifadesi konusunda zorlamadığı ya da fikrini değiştirmeye çalışmadığı için minnettardı. Ne de olsa yıllardır birlikte olduğu Kate onu terk etmişti. Ne yapacağını bilecek durumda olmadığını biliyordu.

Sasha'nın ihtiyaı vardı. Masanın karşısında, salatasına odaklanmış olan Sasha'nın yüzü ifadesizdi. Bir süre sessiz kaldılar, ikisi de lezzetli yemeklerin tadını çıkarmaya çalışıyordu. Başladıklarında

Yine Hindistan'daki son çalışmaları hakkında konuşuyordu.

Yemeklerini bitirdikten sonra, ikisi de şu anda dondurma yiyemeyecek kadar tok olduklarına karar verdiler. Sasha önerdi

bahçelerde yürümeyi teklif etti ve o da kabul etti. Daha önce çiçeklerden bahsederken gözlerinde belli bir kıvılcım vardı ve bunu tekrar görmek istedi. Son zamanlarda o kadar umutsuz görünmese de, gerçekten canlı göründüğü zamanlar hâlâ hoşuna gittiğinden daha azdı.

Yürürken çok hareketliydi. Karşılaştıkları her çiçeği, bitkiyi ve ağacı biliyordu ve onlar hakkında konuşmaktan heyecan duyuyor gibiydi. Çocukluğunun geçtiği evin hâlâ ailesine ait olmasını diledi. Bahçede bir labirent vardı ve Sasha buna bayılırdı.

"ieklerden ve bahçeyle uğraşmaktan her zaman hoşlandınız mı?" diye sordu. Yolun kenarındaki taş bankı işaret etti. "Oturmak ister misin?"

Başını salladı ve onun yanına oturdu. "Julie ve ben üniversiteden oda arkadaşımdı. Her zaman bir dükkan açmaktan bahsederdi ve sonunda beni de işin içine çekti."

"Yapmak istediğin hiçbir şey yok muydu? Büyük bir hayalin yok muydu?"

Başını iki yana salladı. "Ben her zaman bir şeylerden bir şeylere srklendim. Hiçbir zaman büyük bir 'bydğmde' vizyon."

"Yaptığınız işten memnun musunuz?"

"Ah, tabii. Bu yüzde elli benim işim. Ayrıca, Julie ve ben birbirimizi dengeliyoruz. O daha çok iş ve rakamlarla ilgileniyor, ben ise daha çok kişisel ilişkilerle."

"Beş yıl sonra kendinizi nerede görüyorsunuz?"

Başını eğdi ve bir kaşını kaldırdı. "Bu, başvurduğumu bilmediğim bir pozisyon için iş görüşmesi mi? Şimdi de bana tek başıma mı yoksa bir ekiple mi çalışmayı tercih ettiğimi mi soracaksınız?"

Onun küstahlığına gülümsemekten kendini alamadı. "Hayır, bunu ikinci tura kalırsan diye saklayacaktım."

Hafifçe güldü, müzikal olarak kadınsı bir ses.

"Gülmen hoşuma gidiyor, Sasha," dedi.

Gülümsedi ve başını eğdi. Birdenbire, o Vücudunun ona ne kadar yakın olduğunun farkındaydı. Çenesini nazikçe kaldırıp dudaklarını onunkilere indirmesi ne kadar kolay olacaktı.

"Sanırım son birkaç aydır gülecek pek bir şeyim olmadı," dedi ve gerçekçiliği ona acı verdi.

"Gezimizin sana ihtiyaç duyduğun çıkışı sağlamasına sevindim," dedi.

"Ben de," diye fısıldadı. "Bunun için teşekkür ederim."

Aralarındaki hava uğulduyordu ve eğer bir şey yapmaz ya da konuyu değiştirmezse, sonunda pişman olacağı bir şey.

Boğazını temizledi ve büyü bozuldu. "Dondurma için hazır mısın?"

Konuşmak için ağzını açtı, kapattı ve baktı

"Evet, bu harika olur." demeden önce birkaç saniye dalgın kaldı.

Ayağa kalktılar ve arazinin krema fabrikası kısmına doğru yürüdüler. Yürüyüş sessizdi ama rahatsız edici derecede değil. Cole her zaman birlikte sessizliğin tadını çıkarabildiğiniz zaman bunun biriyle ne kadar iyi anlaştığınızı daha iyi gösterdiğini düşünmüştür. Çoğu zaman kendini sessizliği doldurmaya çalışırken bulurdu. Özellikle anlaşılamadığı birinin yanındayken kelimelerle sessizlik.

Sasha onun yanında yürürken ellerini arkasında kavuşturmuştu. Bu pozisyon göğsünü hafifçe dışarı çıkarıyordu ve adam bunu bilerek mi yaptığını merak etti.

Dondurma imalathanesine yaklaştıklarında yaşlı, sarı bir Labrador yavaşça onlara doğru ilerledi. Yolun ortasında, onlara doğru giderken durdu ve bekledi.

Sasha'nın adımları hızlandı. "Oh, bak. Çok güzel."

Onun önünde durdu ve elini uzattı, Labaratuvar köpeğine koklaması için verdi. Köpek bunun yerine onu yaladığında, kadın güldü ve köpeğin başını okşadı. "Ne güzel Tatlım."

Cole yandan izledi ve onu görmek kalbini sızlattı. Peter'dan önce var olan mutlu ve neşeli Sasha'yı nadiren gördüğünü biliyordu.

Köpekle olan etkileşimi doğal ve kolaydı, sanki farklı bir insanmış gibiydi. Gülümsemesi zahmetsizce geliyordu ve kahkahası gerçektir. Sadece adamın gözlerini üzerinde hissettiğinde ayağa kalktı ve ellerini fırçaladı.

"Sence onu arabana sığdırabilir miyiz?" diye sordu. "Sanırım onu özleyeceğiz."

Laboratuvara kulaklarının arkasından bir çizik attı. "Muhtemelen."

Kısa mesafeyi yürüyerek kat etmeye devam ettiler. krema dükkanı. Dışarıda bir avuç insan dolaşıyordu. Tezgâhın önünde durdular.

"Her şey çok güzel görünüyor." Sasha vitrini inceledi ve o da aynı şeyi yapmayınca dönüp ona baktı. "Ne varmış diye bakmayacak mısın?"

"Hayır, ben ne istediğimi biliyorum."

Siparişlerini verip kûlahlarını aldıktan sonra yıpranmış bir piknik masasına oturdular.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" diye sordu ona.

"Vanilya almışsın."

"Ve?"

"Bu sadece vanilya. Sade." Burnunu kırıstırdı. "Sade değil, basit. Ve o kadar basit ki olağanüstü karmaşık."

"Anlamıyorum."

"Gözlerini kapat ve zihnini boşalt." Gözleri kapanana kadar bekledi ve sonra külahını dudaklarına götürdü. "İlk seferinmiş gibi tadına bak."

Dili dışarı fırladı ve dondurmayı yaladı. Onun dilini gerçekten nerede sevebileceğini düşünmemeye çalıştı.

"Mmm." Dudaklarını yaladı. "Yum."

"Gördün mü?" diye sordu, kızının dersi bu kadar çabuk kavramasından memnun olmuştu.

Gözlerini açtı ve ona muzip bir gülümseme verdi. "Evet, nane şekerimin ne kadar lezzetli olduğunu hayal edebiliyorum.

Aynı şeyi ona uyguladığımda çikolata parçacıklarının tadı nasıl olacak?"

"Bunu söyleyeceğini tahmin etmeliydim."

Kendi külahını yaladı. "Evet, gerçekten yapmalıydın."

Dondurmayı bitirdiler, havadan sudan konuştular ve daha önce gördükleri evin ayrıntılarını tartıştılar. Bir ara Sarı Labrador gezinerek Sasha'nın ayaklarının dibine oturdu. Sasha boşta kalan elini uzatıp onun başını kaşdı.

Sohbetin durgunlaştığı bir anda öne doğru eğildi ve sesini alçalttı. "Önümüzdeki hafta sonu bir oyun partisi var."

Kadın dondu kaldı ve adam onun rahatlamadan önce sözlerini ve anlamlarını sindirdiğini görebiliyordu. "Evet."

"İyi iş, Sasha. Sana daha önce söylediğim şeyi yaptın, değil mi?" Nerede ve nasıl olduğunu söylemeden ona dokunmayacağını hatırlamıştı.

"Evet, efendim."

Başını salladı. "Hızlı öğrenen biri. Bu hoşuma gitti. Partiye benimle birlikte katılmanı istiyorum."

Onun tepkisini ölçmek için durakladı. Kızın yanakları heyecandan kızarmıştı. "Bunu isterim," dedi.

"Parti Efendi Greene'in evinde yapılacağı için ve granit tezgahı olup olmadığını bilmiyorum, sana siyah iç çamaşırı giydirmeyeceğim."

"Bana ne giydireceksiniz efendim?" diye sorarken sesi sakindi.

"Bu hafta size göndereceğim." Bırakın bir süre düşünsün.

"Dört gözle bekliyorum."

"Resmi olarak herhangi bir sahneye katılmayacağız, ancak benim itaatkârım olarak hizmet edeceksin."

Dudakları aralandı ve başını salladı. "Evet, efendim."

"Efendi Greene bana Peter'ın davranışları için özür dileyip dileyemeyeceğini sordu." Herhangi bir panik belirtisi aramak için onu dikkatle izledi.

"Peter orada olacak mı?" diye sordu sessizce.

"Hayır, aslında anladığım kadarıyla telefon görüşmesinin bir sonucu olarak, grupta kalmasına izin verilip verilmeyeceğini belirlemek için bir toplantı yapılacaktır."

Gözleri şok içinde açıldı. Bunu hiç duymamıştı. Julie'nin ona söylememiş olmasına şaşırmıştı ama yine de Daniel Julie'ye söylememiş olabilirdi.

Omuzlarını dikleştirdi. "Bu durumda, Greene Usta'nın özür dilemesi benim için sorun değil."

"Ben de ona öyle söyledim ama önce sana danışmak istediğimi de söyledim."

Başını salladı ama sonra bakışları uzaklaştı ve onun omzunun üzerinden baktı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu. "Tereddütlerin mi var?"

Dikkatini yavaşça ona verdi. "Hayır, ben sadece Peter'ı düşünürken. Artık onu düşünebildiğim ve bir kriz riskine girmediğim için, kendimi sık sık bir şeyi, bir işareti kaçırpıp kaçırmadığımı merak ederken buluyorum."

"Bunu neden yaptığını anlıyorum, ama zamanını bir Dom'da aradığın niteliklerin neler olduğunu kendine sorarak geçersen daha iyi olur." Elini cebine attı ve yirmi dolarlık bir banknot çıkardı. "İnsanları nasıl eğittiklerini biliyor musun? sahte parayı tanıyabilir mi?"

Alnı kırıştı ve şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Efendim?"

Yirmiliği ona uzattı. "İncelemeleri için onlara sahte banknot vermiyorlar. Sadece gerçeğine dokunup tutuyorlar. Gerçek paraya o kadar alışıyorlar ki sahtekarlığı hemen fark ediyorlar."

"Ne söylemeye çalıştığınızı anladığımdan emin değilim, efendim." "Bir Dom'dan ne istediğinize, onu nasıl istediğinize odaklanın.

size davranması için. Bir Dom'un özelliklerini düşünün oynamak istersiniz. Böylece biriyle tanıştığınızda ve onu tanıdığınızda, onun bir sahtekar olup olmadığını anlayabilirsiniz."

Başını salladı.

"Anladığınızdan emin olmak için, bir Dom'dan en önemli on isteğinizin bir listesini yapmanızı istiyorum. Bunun üzerinden geçeceğiz.

bir dahaki sefere görüşürüz."

Bakışları tekrar hüznü bir hal aldı ama gülümsedi ve yumuşak bir sesle, "Evet, efendim," dedi.

- - -

O Cuma gecesi Sasha yatak odasında durup günün erken saatlerinde teslim edilen kutuya baktı. Kutu Eşlik eden not, parti için hazırlanana kadar bakmasını yasaklıyordu. Cole onun yanında olacağından onu almak için yirmi dakika içinde apartmanda olacaktı, zamanın geldiğine karar verdi.

Derin bir nefes aldı ve kapağı kaldırdı. Ona siyah iç çamaşırı olmayacağını söylemişti ve ne seçtiğini görmek için heyecanlıydı. İtaatkârlarını nasıl giyinirken görmekten hoşlanırdı?

Beyaz mendili kenara itti ve bir çift kısa siyah şortu havaya kaldırdı. Kesimine bakılırsa dar geliyordu. Gerçi bunun ne önemi vardı ki? Zaten iç çamaşırı giymeyecekti.

Sonra bacakları dikişli, şeffaf bir çift siyah hortum çıkardı ve başıyla onayladı. Güzelmiş. Kadınların üzerinde nasıl göründüklerine her zaman hayran olmuştu. Siyah

Seçtiği gömlek sırtını tamamen örtüyordu. Bu da önü için söyleyebileceğinden daha fazlaydı.

Beş dakika sonra aynanın karşısında dururken, üzerinde hortumu ve şortu olduğu halde, boş yere dekolteyi yukarı çekmeye çalıştı. Ama ne kadar çekerse çeksin ya da yeniden düzenlerse düzenlesin, daha fazla teni örtmeyi başaramadı. İç çekerek ellerini iki yanına bıraktı ve yansımasını inceledi. Belki dikkatli hareket ederse bir meme ucunun dışarı çıkmasını engelleyebilirdi.

Saate baktı ve onun merdivenlerden çıktığını duymadan birkaç saniye önce yine onun seçtiği topuklu ayakkabılarını ayağına geçirdi. Kapıyı çalması üzerine kapıyı açtığı anda, onu siyah kot pantolon ve tişört giymiş bir halde kapının önünde dururken buldu. İçeri girmesine izin vermek için kenara çekildi ama adam öylece durup onu inceledi.

"Bu kıyafet sana çok yakışmış," dedi. "Sanırım Partideki her erkek size asıldığını hayal edecek. Ama oradaki her erkek aynı zamanda size dokunmasına izin verilmediğini de biliyor. Bu kombinasyon onları çıldırtacak."

Bir yıl önce onun sözlerine ne kadar da sevinirdi. Ancak şu anda tek bilmek istediği onun onu istiyordu.

Ona doğru başıyla işaret etti. "Kapının hemen içine gir ve benim için diz çök."

Bir adım attı ve dizlerinin üzerine çöktü, hortumunun yırtılmamasını ya da kaçmamasını umuyordu. Adam onu içeri kadar takip etti ve kapıyı arkasından kapattı.

"Partide daha yüksek protokol hizmeti talep ediyorum" dedi, önünde durdu. "Ben izin vermedikçe konuşmayacaksın. Eğer oturuyorsam, ayaklarımın dibinde diz çökeceksin. Bana 'Efendim' ya da 'Efendi Johnson' diye hitap edeceksin. Sorusu olan var mı?"

Onun bu yönü, yani talepkâr Dom yönü karşısında nabızı hızlandı. Bunun onu ne kadar tahrik ettiğine şaşırmişti.

"Hiçbir sorum yok, efendim."

"Bir partiye gitmeden önce malımı işaretlediğim bilinir. Hızlı bir sikiş için ağzını kullan, çekil ve gel."

göğsünde. Benim kölem olsaydın, sahipliğimi böylesine bariz bir şekilde gururla sergiler miydin?"

Bir yanı bunu inkâr etmek, bunun çok kaba, çok fazla olduğunu söylemek istiyordu. Ama o dürüstlük talep etmişti ve gerçek şu ki, onun kendisini böylesine ilkel bir şekilde işaretlemesini isteyecek kadar kasıtlı olmasını istiyordu.

"Evet, efendim. Yapardım," diye itiraf etti. Başı eğik olduğu için onu göremiyordu ama keskin nefes alışını duydu.

"Lanet olsun, Sasha. Bana düşünmeye hakkım olmayan şeyler düşündürüyorsun." Devam etmeden önce birkaç derin nefes daha aldı. "Ben yapmadan önce arabaya binmeliyiz.

pişman olacağım bir şey."

Açık sözlülüğü onu hazırlıksız yakalamıştı bile. Ondan böyle bir tepki alabildiği için içinde bir sevinç vardı.

"Şimdi, Sasha."

Aceleyle ayağa kalktı.

"Palton nerede?"

İşaret etti. "Dolapta, orada, efendim."

Dolabını açıp ceketini alırken ve ona uzatırken tek kelime etmedi. Kollarını içine soktu ama tüm bu süre boyunca onun kendisine karşı soğukluğunu hissetti. Bir an için verdiği cevabı sorguladı ve acaba özür dilemeli.

Siktir et, diye düşündü. Dürüstlük isteyen oydu.

Başını kaldırdı ve kapıyı açmak için uzandı, ama adam elini kapıya doğru itti ve onu durdurdu.

"Sana kızgın değilim, Sasha."

"Efendim?"

"Kendime kızgıyım. Bu senin hatan değil ve senin yaptığın bir şey de değil." Yüksek sesle nefes verdi.

"Kendimi daha iyi kontrol etmeye alışkırım."

"Bana karşı dürüst olduğunuz için teşekkür ederim, efendim." Nasıl Bu kadar dürüst biriyle birlikte olmak ferahlatıcıydı.

ve açık. Başka biri olsaydı, rahatsız ve garip bir araba yolculuğuna maruz kalırdı.

Vücudu hafifçe gevşedi. "Bu kıyafetin içinde inanılmaz görünüyorsun. Eğer yapmasaydım-" Başını salladı. "Ama giydim, hadi çıkalım da geç kalmayalım."

Greene Usta, evinden ve dükkânından çok da uzak olmayan, gelecek vaat eden bir mahallede yaşıyordu. Arabayı durdurduklarında evinin önündeki sokakta birkaç araba sıralanmıştı bile.

Kalbi biraz daha hızlı atmaya başladı.

Cole motoru durdurdu ama arabadan inmek için hiçbir hareket yapmadı. Bunun yerine döndü ve ona baktı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Korkmuş, heyecanlı, gergin." Titrek bir nefes aldı. "Bu işi bitirmeye hazır ve bütün gece burada oturmaya istekli." Ona yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Bunun senin için büyük bir adım olduğunu biliyorum. İçiniz rahat olsun, her adımda yanınızda olacağım. Ve eğer bunalırsanız, hemen bana haber verin.

Anladınız mı?"

"Evet,
efendim."

"İçeri girdiğimizde Efendi Greene'i bulacağız.
Onunla konuşmakta

özgürsünüz." "Teşekkür
ederim, efendim."

"Hazır mısın?"

Gözlerini kapadı, son bir derin nefes aldı ve dürüstçe "Olabileceğim kadar" diye cevap verdi.

Başka bir şey söylemedi ve daha fazla güvence istemedi ama kendi kapısını açtı ve arabanın önüne geçerek onunkini açtı.

Eve doğru yürürlerken kırmızı bileziğiyle oynadı. Bunu yapabiliirdi. Cole onunlaydı. Panik hissetmiyordu, sadece biraz endişe duyuyordu. Elbette bu normaldi.

Cole kapı zilini çaldı. Bekledikleri sırada ona baktı. "Seninle gurur duyuyorum, küçüğüm."

Kapı açılıp içeri girdiklerinde hâlâ gülümsüyordu.

Beşinci Bölüm

“Giyi akşamlar, Efendi Johnson,” dedi yıllardır tanıdığı bir astsubay onları içeri buyur edip ceketini alırken.

Cole cevap olarak başını salladı.

“Seni tekrar görmek güzel, Sasha,” dedi.

Cole'a baktı, çünkü ona yapması gerektiğini söylemişti. biriyle konuşmadan önce izin alması gerektiğini söyledi. Yine de yüz ifadesi boştu ve hiçbir onay vermedi, bu yüzden kadın

sadece gülümsedi ve başını salladı.

Evin içine doğru yürüdüler ve grubun tanıdık vızıltısını duyunca garip bir şekilde kendini evinde hissetti. Bu, başka hiçbir yerde duymadığı bir sestir: sohbetin uğultusu, orada burada bir zevk iniltisi, hatta ara sıra tenin tene çarpması.

Cole oturma odasının arka tarafına doğru yürürken, “İşte Efendi Greene,” dedi.

Usta Greene herkesten ayrı durmuş, gözlemliyordu. Yaklaştıklarını görür görmez tezgahı geri çekildi ve Cole'a elini uzattı.

“Efendi Johnson,” dedi. “Ofisime gidelim.”

İki adamı küçük odaya kadar takip etti ve ilk kez içinde bir endişe hissetti. Bu yersizdi, çünkü kendi kendini azarladı, Cole'la birlikte olacaktı. O güvenli olurdu.

Cole ayakta kaldı. Böylece diz çökmek zorunda kalmayacağını düşündü. Üstat Greene'in sakinleştirici bir ifadesi vardı ve kalan korkusunun geçmesi için ona bir kez bakması yetti

Uzakta.

Cole'a “Bana bu fırsatı verdiğin için teşekkür ederim,” dedi ve sonra başını Cole'a doğru eğerek

Kaş.

Cole başını salladı.

İzni aldıktan sonra Üstat Greene onunla konuştu. "Sasha, bunun senin için ne kadar zor olduğunu tahmin edebiliyorum.

Tüm grubun desteğine sahip olduğunu bilmeni istiyorum." Elini kaldırdı ve Cole'a baktı. Cole başını sallayınca elini bıraktı.

Sasha rahat bir nefes aldı ve Cole ona arabada kendisiyle konuşmakta özgür olduğunu söylediği için, "Teşekkür ederim efendim. Bunun anlamı çok büyük."

"Bir katılımcının güvenliğini son derece ciddiye alıyoruz. Peter bu güveni bir kez kırdı ve biz de ona şüpheyile yaklaştık. Ancak sizi aradığında, kendisine güvenilemeyeceğini ilk ve son kez kanıtlamış oldu."

Onunla bir daha asla oynayamayacağını biliyordu ama bir yanı da ilişkilerinin başlangıcındaki neşesini hatırlıyordu. Bir zamanlar neşeli olan bu kişi onun için küçük de olsa bir umut beslemişti. Belki bir gün, eğer Akıl hocalığını başarır, kendisine daha uygun birini bulacaktı.

Efendi Greene devam etti. "Peter artık bu grupta hoş karşılanmıyor. Onun söz konusu olduğu durumlarda güvenliğinizi sağlayamadığım için lütfen özrümü kabul edin."

Boğazındaki yumrunun etrafında yutkundu. "Özrünüz için minnettarım efendim, ama lütfen bilin ki hiçbir şekilde Peter'ın davranışlarından seni sorumlu tutuyorum. Bırakın bir başkasını, kendimizi kontrol etmek bile yeterince zor."

Üstat Greene kıkırdadı. "Doğru, ama hala biraz hissediyorum sorumluluk. Aslında hepimiz sorumluyuz." Cole'a döndü. "Bu gece geldiğiniz ve Sasha ile konuşmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. İzin verirsiniz, partiye geri dönmem gerekiyor. Sen İkiniz keyfinize bakın."

"Rica ederim," dedi Cole ve sonra sırtarak ekledi, "Ve niyetimiz de bu yönde."

Onu ofisten çıkarıp mutfağa götürdü. "Bakalım gözlemlemek için bir demo bulabilecek miyiz?"

Onun sakın bir şekilde söylediği sözler karşısında içi ürperdi. Bir an için Üstat Greene'in evinde değildi, Üstat Covington'ın misafirhanesindeydi ve Peter'la yapacağı demo için merdivenlerden çıkmaya hazırlanıyordu. Birkaç hafta önce Abby ve Nathaniel ile bir demo izlemişti ama bu farklı hissettirdi.

Daha çok bir itaatkâr gibi giyindiği için mi? "Lütfen efendim," diye fısıldamayı başardı. "Biraz bekleyebilir miyiz

Bunu yapmadan önce birkaç dakika?"

Döndüğünde yüz ifadesinde hiçbir şaşkınlık yoktu. Sanki onun tepkisini önceden tahmin etmiş gibi. "Elbette küçüğüm. Bir süre oturacak bir yer bulmak ister misin?"

Onun onayıyla rotasını değiştirdi ve oturma odasına geçerek bir kanepeye oturdu. Kadın rahat bir nefes alarak dizlerinin üzerine çöktü. Bu pozisyon şimdi Rahat. Cole, bir eğitim seansında olduklarında her zaman diz çökerek vakit geçirmesini isterdi.

Gözlerini kapattı ve vücudunun gevşediğini hissetti. Derin bir nefes aldı ve yumruk olduğunu bilmediği parmaklarını açtı. Evet, bunu yapabiliirdi.

"Nasıl hissediyorsun?" Cole sordu. "Daha iyiyim, efendim."

"Başına dokunacağım." Sesi yumuşak ve nazikti ve meraklı grup üyelerinden bazı bakışlar aldıklarını bilse de, eli saçlarının arasına girdiğinde daha da rahatladı.

Eli kalan sinirleri yatıştırdı. Her zamankinden daha şefkatli bir şekilde kafa derisini ovuşturdu.

Neredeyse erotik bir masaj. Kendini ona kolayca sürtebilirdi ama itaat etmesini istediğini bildiği için hareketsiz kaldı.

"Çok iyiydin ufaklık," dedi. "Rahatsız oldun ve durup bana söyledin. Gerçi biz Domlar genellikle her şeyi biliyormuşuz gibi davranırlar.

Biz bilmiyoruz. Bu yüzden dürüst iletişim her iki tarafta da işe yarar."

Etraflarındaki kalabalık büyüdü ve kimse onlara yaklaşmasa da birkaç bakıştan fazlasını almaya devam ettiler. Tuhaf, diye düşündü. Ama sonra tekrar, belki de onu tekrar itaatkâr olarak görüyordu. Ya da onun Cole'un Parti için itaatkâr. Muhtemelen ikisinin bir kombinasyonu, diye karar verdi.

Grubun Dom'larından biri olan Evan Martin ona takdir dolu gözlerle baktı ve onlara doğru yürüdü.

"Efendi Johnson," dedi Cole'un önünde durarak. "Bu gece sizi gördüğüme sevindim. Bir konuda fikrinizi almak istiyordum."

İki adam yaklaşan bir toplantı hakkında konuşmaya başladı. Onu ilgilendiren bir şey değildi. Bakışlarını yere indirdi ve işte o zaman gömleğini fark etti.

kaymış ve sağ meme ucu ortaya çıkmıştı.

İki kez düşünmeden, yakasını düzeltmek için elini kaldırdı. İnsanların bakmasına şaşmamalıydı.

Saçındaki el acı verici bir şekilde sıkıldı. "Onu rahat bırak, denizaltı."

Adamın sesindeki sertlik onu hazırlıksız yakaladı ve gömleğini düzeltmek için hareket etmese de, adam tekrar konuşana kadar elini de bırakmadığını fark etti.

"Ciddiyim. Benim zevkim için açığa çıktın. Yerine geri dön." Emri yumuşak bir sesle söylenmişti, ama yeterince otorite taşıyordu ki kadın hemen elini Bacaklarının arasında arzusunun kabardığını hissetse bile dizine geri döndü.

Hiç vakit kaybetmeden Evan'la konuşmaya geri döndü. Onun komutuna verdiği tepkiyi özel olarak değerlendirmek için birkaç dakikası olduğu için rahatlamıştı. Tepkisi anında ve içgüdüsel olmuştu. Adamın talebi üzerine bir yanı huzur bulmuştu. Bu farkındalık onu Mutluyum.

"Affedersiniz, Efendi Johnson, burada oturup bekleyebilir miyim?" Sasha, Julie'nin sesiyle dikkat kesildi. Göz ucuyla hızlıca baktığında Efendi Evan'ın gittiğini gördü.

"Olabilir," diye yanıtladı Cole.

Sasha onun bir şey söylemesini bekledi. ama konuşmadı. Belki de Daniel'in eğitiminin parti görgü kurallarını kapsadığına güveniyordu.

"Efendin nerede Julie?" Cole ona sordu.

"Garajda kamçı teknikleri öğretiyor efendim ve onu burada beklememi söyledi."

Daniel'in Sasha'yla olan sahnesi nedeniyle Peter'ı cezalandırmak için kırbaçladığı gece Julie de oradaydı. Cole'un dikkati onun üzerindeydi ama Julie neredeyse Kendinden geçti.

"Ah, evet," dedi. "O gece neredeyse düştüğünü hatırlıyorum."

"Ve sen Sasha'yı çoktan yakalamıştın. Ona ilk ben ulaşmadığım için kendimi suçlu hissettim."

Sanki duyma mesafesinde değilmiş gibi onun hakkında konuşmalarını dinlemek garipti. Konuştukları gece hakkında pek bir şey hatırlamıyordu. Cole'un ona sarıldığını hatırlıyordu.

"Sen iyi bir arkadaşınsın Julie. Bunu içtenlikle söylüyorum." "Teşekkür ederim, efendim."

Birkaç dakika sessiz kaldılar ve Sasha'nın bakışları odanın içinde dolaştı.

artık ona bakmıyordu. Herkesin dikkatini Sasha'nın tanımadığı bir kadın çekmişti. Kıvırcık kahverengi saçları vardı ve belli ki özellikle birini arıyor, etrafına bakınıyordu.

Birisi kanepenin yanından hızla geçti. Efendi Greene, diye fark etti, tanımadığı kadına doğru bir adım attı. Her kimse, onu gördü ve kollarına koştı. "Onlar izleyeceğimiz demo, ufaklık," Cole onu bilgilendirdi.

Kucaklaşan çifti izlerken, adamın sözleri ona çarptı ve adamın onların bir film izlemesini asla istemediğini fark etti. toplantıdan hemen sonra mutfakta demo. "Şimdi hazırım, efendim."

- - -

Ayaklarının dibindeki itaatkâr her geçen gün daha da güçleniyor ve kendine güveniyordu. Buraya kadar gelmesinden memnun olsa da bir yanı üzgündü çünkü bunun zamanlarının sınırlı olduğu anlamına geldiğini biliyordu.

Tabii köle eğitimi isteğini kabul etmediyse. Bu ona daha fazla zaman kazandırır.

Aklı şimdiden planlar yapmak için can atıyordu. Onu tamamen merhametine ve özel kontrolü altına almak için. Ona dokunmak için. Onu hissetmek.

Siktir et onu.

Arzusunu kontrol altına alana kadar parmaklarını yumruk yaptı. Onu ilk kez elde ettiğinde muhtemelen ödünü koparacaktı. Nazik olmayacağını çok iyi biliyordu. Sert ve kaba olacaktı.

Kahretsin, bunu düşündüğü için bile birinci sınıf bir piçti.

"Efendim," dedi Julie kanepeden kayarak ve dizlerinin üzerine çökerek.

Daniel öğretisini bitirmiş olmalıydı. Yakınında duruyordu. kanepeye uzandı ve elini uzatarak Julie'nin ayağa kalkmasına yardım etti. Onu kollarının arasına aldı ve Cole'un tarafına baktı.

"Kalıp konuşamadığım için üzgünüm, Julie'ye seansımdan sonra gideceğimizi söyledim." Onu alnından öptü. "Çalışıyordum Bu hafta fazla mesai yapacağım ve hafta sonu sadece ikimiz olacağımıza dair ona söz verdim."

Cole kıkırdadı. "Ana evden uzak durmaya özen göstereceğim."

"Gerek yok," diye güvence verdi Daniel. "Hafta sonu için gidiyoruz."

Birkaç dakika daha konuştular ama Cole tüm bu süre boyunca Daniel'ın söylediklerini düşünüyordu. Hafta sonu için uzaklara gitmek. Sasha'yı köle olarak eğitmeye karar verirse, onu bir hafta sonu için götürmeliydi. Bu eğlenceli olurdu ve oynamak için yeni yollar sağlardı.

Onlar gittikten sonra ayağa kalktı ve Sasha'ya şöyle dedi: "Ayağa kalk ve gömleğini düzelt ufaklık. Neredeyse gösteri zamanı geldi."

Hafta başında Daniel ile demoların ne olacağı ve bunları kimin yapacağı hakkında konuşmuştu. Elinde bir Greene ve emrindeki adamı izlemekten keyif alacağını hissediyordu.

Gösteri garajda yapılıyordu ve beklediği gibi büyük bir kalabalık toplanmıştı. Herkes ayaktaydı, bu yüzden onu hem izleyebilecekleri hem de kimseyi rahatsız etmeden konuşabilecekleri gözlemcilerin köşesine götürdü.

"Önümde dur küçüğüm. Arkanda olacağım ama sana dokunmayacağım."

Ona dokunmuyordu ama o kadar yakındı ki sıcaklığını hissediyor ve hafif limon otu kokusunu alıyordu. Şampuan. Eğer geriye doğru hareket ederse, ereksiyonuna doğru bastıracaktı ama ondan daha fazla uzaklaşmak istemiyordu. Onun yakınlığının farkında olmasını istiyordu.

Onların önünde Greene itaatkâriyle alçak sesle konuşuyor, ellerini vücudunda gezdiriyor ve sonunda bağlamak için ellerini başının üzerine getiriyordu. O çalışırken, kız yumuşak ve güven dolu gözlerle onu izliyordu.

Greene onu emniyete aldıktan sonra tekrar fısıldadı ve alnına bir öpücük kondurdu. Kadın başını salladı ve gözlerini kapattı.

Cole başını Sasha'nın kulağına eğdi. "Onun kim olduğunu ve nasıl bir bağlantıları olduğunu merak ediyorsun. Onlar uzun mesafeli bir çift. Kadın Kaliforniya'da yaşıyor ve birbirlerini sadece birkaç ayda bir görüyorlar."

Sasha daha yakından bakmak istercesine öne doğru eğildi.

"Duygusal bir kırbaç gösterisi yapacak. Çok yoğun bir şey değil, en azından biz izleyenler için. Onun için oldukça yoğun olacağını tahmin ediyorum. Sizden yapmanızı istediğim şey, kendinizi onun yerine koymanız. Kendinizi bırakın. O duyguyu hatırlayın. kontrolünü devrettiğin kişi tarafından tatmin edilmek. Ve bu gece, bu zevke karar verecek olan benim."

Sözleri istediği etkiyi yarattı ve kız tepki olarak titrediğinde içinden gülümsedi. Şimdiye kadar onda herhangi bir panik ya da sıkıntı belirtisi fark etmemişti ama nasıl olduğunu hatırladı

Eve bakmaya gittiklerinde bunu hemen fark etmişti. Bunun tanık olduğu ilk kırbaçlama sahnesi olduğuna inanıyordu. Peter'la geçirdiği zamandan beri. Ve onun şehvetli bir kırbaçlamayı izleyebilecek kadar güçlü olduğunu hissetse de, gözünü ondan ayırmaması gerekiyordu.

Greene başlarken, "İzle," diye emretti. "Sen Önümde bağlı duruyordu. Çıplak ve muhtaç. Bana gelmenin tek bir nedeni var: İhtiyacın olanı sana verebileceğimi biliyorsun. Ama şimdi seni bağladığıma göre, ihtiyacım olanı senden de alacağımı anlıyorsun."

İkisi de Greene'in denizaltısının etrafında dönmesini, arada bir kamçıyı ona doğru savurmasını ama henüz onunla vurmamasını izlediler.

"Seni kuyrukların düşmesini bekletiyorum ve sen Tahmin et. İlk nereye ineceklerini hayal etmeye çalışın. Zorlayıcı olmasını bekliyorsun, bu yüzden deri sırtını yumuşakça süpürdüğünde şaşıırıyorsun. O kadar nazik davranıyorum ki ikinci bir kırbaç aldığımı fark etmiyorsunuz, ta ki onu sırtınızda hissedene kadar. Daha fazla güç veriyorum

ve sen ciyaklıyorsun. Sessiz olman için fısıldıyorum, sana verdiğim şeyi sessizlik içinde alacağını söylüyorum."

Sasha'nın bakışları önündeki çiftin üzerindeydi ama Cole onun göğsünün hızla inip kalktığını gördü.

"Her iki kırbacı da senin üzerinde daha sert bir şekilde çalıştırmaya devam ediyorum.

kıçına ve daha yumuşak bir şekilde sırtına. Benim zevkim için bağlandığında ve kırbaçlandığında ıslanıp ıslanmadığını

soruyorum." Artık demo sahnesini izlemiyordu. Onun odak noktası

Sasha'dan bahsettiğinde hiç rahatsızlık göstermemiş olmasından memnundu.

"Kontrol et, denizaltı," diye alçak sesle emretti. "Elini o şortun önünden aşağı kaydır ve kendini parmakla."

Sarsılarak kendine geldi.

"İhtiyatlı ol. Dikkatleri üzerinize çekmeyin." Kadın kontrol ederken bekledi. "Öyle misin?"

"Evet, efendim."

"Güzel, çünkü şimdi sana ıslak olman gerektiğini söyleyeceğim çünkü kırbacın sapını içine sokacağım."

Sertleşti.

"Benimki kadar büyük değil ama kuru kuru denemek isteyeceğin bir şey değil." O kadar yakınına eğildi ki neredeyse dudakları kulağına değecekti. "Buna kendini beni almaya hazırlamak olarak bak. Klitorisini ovala ama boşalma."

Bu kez ona iki kez söylemesine gerek yoktu. O da itaat etti. Hemen. Greene ve denizaltısını gözlemlerken onun kendisiyle oynamasına izin verdi.

"Ben vücudunu benimkiyle çalıştırırken o muhtaç klitorisini ovala kırbaçlar," diye fısıldadı. "Bazen yüzlerce parmak seni okşuyormuş gibi hissediyorsun, neredeyse bir öpücük gibi. Ama daha sert salladığımda, tatlı acıyı kabul ediyorsun çünkü ardından sadece zevk geleceğini biliyorsun."

Sesi gergindi. "Lütfen efendim, gelmeme izin verin."

"Henüz değil. Çünkü siz hala yüzerken kırbaçladıktan sonra, sapı bacaklarının arasına hafifçe sokacağım ve onunla kendini becermeni sağlayacağım."

"Lütfen, lütfen, lütfen," diye usulca yalvardı.

Odanın sessizliğini Greene bozdu

Denizaltısına gelmesini emrediyor ve onun salıverilme çığlığını duyuyordu. Aleti erotik sesle dikkat dağıtacak kadar sertleşti ama yine de Sasha'nın omurgasının sertleşmesini ve ardından yoğun bir titremeyi kaçırmadı.

Kahretsin, hayır, yapmadı.

"Az önce izinsiz mi geldin, denizaltı?" diye sordu sıkılmış dışlerinin arasından.

"Evet, efendim. Özür dilerim."

"Özr n kabul edildi ve cezan ertelendi. Umarım bu orgazmdan zevk almışsındır,   nk  bu son orgazmın olacak. uzun bir s re i in deneyim."

- - -

Cole, " Bu akşamki planlarımı değiştirmeye karar verdim," dedi. G steri sona ermişti ve i eride kalan birkaç kişi

Garajda bir sonraki seferi beklerken kendi aralarında konuşuyordlardı. "Biz gidiyoruz."

İzensiz geldiği i in planlarını değiştirdiğini biliyordu. Hay sikeyim. Bir orgazmı zapt etmek zorunda kalmayalı  ok uzun zaman olmuştu ve Greene Usta ve arkadaşlarını izlerken onun hınzırca lezzetli fısıltılarını dinlemek Denizaltı  ok fazla gelmişti.

Arabasına doğru giderlerken sessizdi. Arada sırada ona bakıyor ve ruh halini  l meye  alışıyordu. Kızgın mıydı? Hayal kırıklığına mı uğramıştı? N tr m ? Onu okumak  ok zordu.

Kendisi binmeden  nce sessizce arabanın kapısını onun i in a tı. O bir şey s ylemeden  nce Daniel'ın evine giden yolu yarılamişlardı.

"Erken ayrılmak bir ceza değildi. Bir sonraki buluşmamızda bir şeyler yapmayı planlamıştım ama onun yerine bu gece yapmaya karar verdim."

Arabanın camından dışarı bakmaya devam etti. Adam ona konuşma izni vermemişti ve doğrudan bir soru da sormamıştı.

"Misafirhaneye vardığımızda diz   kmene ve beni ofiste beklemene istiyorum."

Paniğin bir dayanak noktası olmasına izin vermek yerine, ona s ylediği gibi yaptı ve ne olacağını bildiği şeyin  zerinden ge ti: o

Onu cezalandırmadan önce bir hafta önceden haber verecekti, ona söylemeden dokunmayacaktı ve bunu o itaatsizlik etmeden önce planlamıştı. Korktuğu panik ortaya çıkmadı.

Arabayı garaj yoluna çektiler ve Daniel'ın arabasının yokluğu, onun ve Julie'nin hafta sonu için çoktan ayrıldıklarını gösteriyordu. Cole'un baktıkları ev için yaptığı teklifin kabul edilip edilmediğini ve eğer edildiyse ne zaman taşınacağını merak ediyordu. Julie'yi her ziyaret ettiğinde konukevine doğru bakıp Cole'un içeride olup olmadığını tahmin etmeye çalışmaktan hoşlanıyordu.

Sessiz eve girdikten sonra ofise doğru ilerledi. Küçük bir lamba açık bırakılmıştı, bu yüzden oda tamamen karanlık değildi, ancak herhangi bir şeye takılmaması için yeterince aydınlıktı.

Kadın dizlerinin üzerine çöktükten birkaç dakika sonra odaya girdi. Çıplak ayaklarının yumuşak gümbürtüsü Odanın ortasına yaklaştı ve önünde durduğunda ayak parmaklarını gördü.

"Devam etmeden önce," dedi, "biz demoyu izlerken garajda neler olduğunu bilmem gerekiyor."

"Orgazmımı ertelemek zorunda kalmayalı çok uzun zaman oldu, efendim.

Daha fazla tutamadım." Yanağının içini ısırdı ve onun anlamasını umdu.

"Seni yapamayacağını düşündüğün bir şeyi yapmaya zorladığımı düşünüp düşünmediğin hiç aklından geçti mi?"

"Hayır, efendim," dedi küçük bir sesle. Olmamıştı. Kahretsin, gelmiş geçmiş en kötü itaatkârdı.

"Güvenli sözcükler kullanmayı öğrenmelisin küçüğüm. Aksi takdirde değersizdirler. Eğer bir dakikalığına bile seni köle gibi eğitmeye çalışabileceğimi düşünüyorsan onları kullanacağınızdan eminseniz, yanılıyorsunuz. Anlıyor musunuz?"

"Evet, efendim."

"Bir sonraki ödeviniz, kelime sınırı olmaksızın, teslimiyet, anlamı ve güvenli kelimelerin oyunumuzu nasıl geliştirdiği üzerine bir kompozisyon yazmak. Bu biraz zaman alacak, yani bir haftanız var.

Herhangi bir sorunuz var mı?"

Önceleri yazma ödevlerinden korkarken, bu ödev kulağa ilginç geliyordu. Güvenli kelimeler hakkındaki düşüncelerini keşfetmek aydınlatıcı olacaktı.

"Hayır, efendim. Hiçbir sorum yok."

"Bu durumda, garajdaki oyun odasında gerçekleşecek olan bir sonraki dersinize geçeceğiz."

Göğsü sıkıştı ve kalbi çılgınca çarptı. Sanki kafasının içinde iki ses tartışıyordu. Oyun odası.

Seni oyun odasına götürüyor. Diğeri karşı çıktı, Ben Cole. Güvendesin.

"Sasha." Tek kelimesi sesleri kovdu ve onu toprakladı. Onu sadece ona bağladı.

"Efendim."

"Endişelenecek bir şey yok. Her şeyi açıklayacağım. Bana güveniyor musun?"

O yaptı. Yüzde yüz. Hiç soru sormadı. "Evet, efendim."

"Seni güvende tutacağım. Kendine bu gerçeği hatırlat." "Emredersiniz, efendim."

"Şu anda üzerinizde olan kıyafetle kalacaksınız. Sizi altuzaya sokmaya çalışmayacağım çünkü tüm sahne boyunca zihinsel olarak yanımda olmanıza ihtiyacım var. Şimdiye kadar sorusu olan var mı?"

Daha önce hiç kıyafetleriyle oynamamıştı. Bu kesinlikle ilginç olacaktı. Ama Cole'un ne yaptığını bildiğine güveniyordu. Onun görevi sadece itaat etmek ve ona öğrettiği dersi öğrenmekti. "Hiçbir sorum yok, efendim."

"Sana dokunacağım," dedi. "Her yerine. Ve bunu sana önceden söylemeyeceğim. Bu benim sana haber verişim. Eğer bu seni herhangi bir şekilde rahatsız ederse, bana haber ver ve sahneyi yapmayayım."

Onun sözlerini ve anlamlarını düşünmek için birkaç dakika ayırdı. Adam ona dokunacaktı. Her yerine. Birkaç hafta önce bu zor bir sınır olurdu ama şimdi Cole'u tanıdığı için artık öyle değildi. Cole onu güvende tutacaktı. Ve bundan da öte, onun ellerinin üzerinde olmasından hoşlanıyordu. Onun ellerinin üzerinde olmasını istiyordu.

"Bununla ilgili bir sorunum yok efendim."

"Ayrıca sizi daha önce hiç olmadığı kadar zorlayacağım ve sınırlarınızı test edeceğim. Yine, bu senin seçimin. Eğer kendini rahatsız hissedersen, bunu yapmayız."

Neredeyse ona hayır diyecekti, kulağa çok fazla gelmişti. ve onun kendisini zorlamasını ve sınırlarını test etmesini istemiyordu. Ama içinde, gizli arzularını sakladığı o sessiz yerde, tam da istediği şey buydu. Ve zaten ona güvendiğini teyit etmemiş miydi?

"Bunu yapmak istiyorum efendim," dedi güçlü bir sesle.

Gülümsemesi kalan tüm endişeleri yok etti. "Çok iyi, ufaklık. Seninle gurur duyuyorum."

Yüzünün ısındığını hissetti.

"Normalde itaatkârlara oyun odası zamanı konusunda seçenek sunmam ama burada bir istisna yapıyorum. Seninle yürüyebilirim, seninle orada buluşabilirim ya da senin benimle buluşmanı sağlayabilirim."

Ona bir seçenek sunuyordu çünkü Daniel'ın oyun odasından bahsedildiğinde geçirdiği panik atağı hatırlıyordu. Cole'la birlikteyken korkması için hiçbir neden olmadığını bir kez daha anlamıştı. Cole onun korkularını biliyordu ve onu güvende tutacaktı.

"Benimle yürümenizi istiyorum, efendim."

Yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu ama cevabı şöyleydi onay dolu. "Memnuniyetle." Ona bir elini uzattı. "Benimle gel."

Elini onun elinin içine koydu ve ayağa kalktı. Onun elini tutarken kendini daha güvende hissediyor ve doğru kararı verdiğini biliyordu. Garaja girdiler ve son ziyaretinden bu yana hiç değişmemiş olduğunu görerek rahatladı.

Onu garajın ortasına, tavana monte edilmiş kelepçelerin olduğu yere götürdü ve pozisyonu kendi onayını alana kadar ayarladı. "Bana bak," dedi. Kız gözleriyle buluştuğunda Cole'un yerini Efendi Johnson almıştı.

Bileklerini teker teker başının üzerindeki kelepçelere bağladı. Tüm bu süre boyunca onun yüzüne odaklandı, derin nefes aldı ve bir şekilde paniğini uzak tuttu. Onu sabitlemeyi bitirdi ve bir adım geri çekilerek bir kez daha gözleriyle buluştu.

"Gözlerini bağlayacağım ama bağlamadan önce durmamı istersen bana ne söyleyeceğini söyle." Bakışları sabit ve emindi ve ona devam etme cesareti verdi.

"Kırmızı, efendim."

"Eğer korkuyorsan ya da paniklemeye başladıysan, iki kere düşünmeni ya da söylemen gerekip gerekmediğini sorgulamamı istemiyorum. Hemen söyle, anladın mı?"

"Evet, efendim."

"Eğer biraz rahatsızsanız ve düşüncelerinizi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacınız varsa ya da çok hızlı gittiğimi düşünüyorsanız, ne dersiniz?"

"Sarı, efendim."

"Sana aşırı derecede güveniyorum. Sana duyduğum güveni anlıyor musun?"

Bu, BDSM'nin o ana kadar asla tam olarak kavrayamadığı ikilemiydi. Ama oyun odasında dururken, onun tarafından bağlanmışken ve onun merhametine kalmışken, sonunda ona güvendiği kadar ona da güvenmesi gerektiği anlaşıldı.

"Güveniniz yersiz değil, efendim."

"Zevk almam için bana bedenini veriyorsun, ama karşılığında ben de sana ruhumu veriyorum. Sana hükmederken

Çok az kişiye gösterdiğim bir parçamı açığa çıkarıyorum. Bu gece, o parçamı saklamanız için size veriyorum."

Sözlerinin ağırlığı kalbinin sıkışmasına ve gözlerinin yaşlarla dolmasına neden oldu. "Onu çok değerli tutacağım, efendim."

"Teşekkür ederim." Başparmağını kızın elmacık kemiğinde gezdirdi ve "Gözlerini kapat, Sasha" diye fısıldadı.

Kalan tüm şüpheleri uçup gitmişti ve gözlerini kapadı, memnuniyetten başka bir şey hissetmiyordu. O bağlandığında bile Başının etrafındaki göz bağı, onun dokunuşunda sadece güvenlik vardı.

"Hangi renktesin ufaklık?" "Yeşillerin en yeşili, efendim."

Arkasından kıkırdadı. "Güzel, teşekkür ederim. Ve Kendin göremediğin için, bağlı ve gözlerin bağlıyken ne kadar seksi görüldüğün konusunda benim sözüme güvenmek zorundasın."

Ona seksi ve ateşli görünmesi hoşuna gidiyordu. Onu bu şekilde hissettirmesini daha da çok seviyordu. Son birkaç aydır sadece var olduktan sonra ona yaşadığını hissettirmişti.

Elleri onun omuzlarını kavradı ve sıktı. Kendisini daha önce hiç olmadığı kadar canlı hissetmesini sağlıyordu. Ve elleri çok bilgiliydi. Gözlerinin bağlı olması ve onun için bağlanmış olması onu gergin ya da korkmuş hissettirmiyordu; kendini güvende ve emniyette hissediyordu ve adam ona dokunduğunda ihtiyaç duyuyordu.

Ellerini kadının sırtından aşağıya, kalçalarının etrafından dolaştırdı ve göğüslerini hafifçe sıyrarak ön tarafına doğru geri götürdü. Başparmağı ensesinde ve teninde daireler çizdi.

Vücudunda yarattığı hisler karşısında tüyleri diken diken oldu.

"Ne renk?" diye fısıldarken, ellerinden biri yine kızın yan tarafını taradı.

"Hâlâ yeşil, efendim. Elleriniz çok iyi hissettiriyor." "Ben de bunu istiyorum. Sadece rahatla."

Adam onu okşamaya devam etti ve kadın inlememek için yanağının içini ısırды ama bir tanesi kaçtı.

"Seni duymama izin ver, ufaklık. Kendini tutma."

Bir adım attı ve etrafındaki hava daha da soğudu. Onun ayak seslerini dinledi ama nerede olduğunu zihninde çözemedi geri dönmüştü.

"Bugün hepinizin sesini duymak istiyorum," dedi.

Bu sefer kızın üzerinde olan elleri değildi; onu gıdıklarken gülmesine neden olan tüylü bir şey kullandı.

"Durum gerektiriyorsa gülmekte bir sakınca yoktur."

Adam gıdıklama konusunda acımasızdı ve kız gülmeye devam ediyordu. Daha önce bir oyun odasında böyle bir Şey yaptığını hatırlamıyordu ve nedenini merak ediyordu. Cole onu gıdıklayarak kalan tüm korkularını gideriyordu. Tekrar konuştuğunda sesinde bir gülümseme vardı.

"GldĞnde sesin çok neşeli çıkıyor," dedi. "Ve senin neŐen bana zevk veriyor." Sırtında ereksiyonunu hissetmesi için yerini değiştirdi.

İnledi.

Ona doğru bastırarak teninin içine konuştu. "Söyle bana, küçüğüm, Şu anda çıplak olsaydın, ıslanır mıydın? Doldurulmak için çaresiz misin? İçine girme düşüncesi seni kayganlaŐtırır mıydı?"

"Evet, efendim."

"Ve bu da bana zevk veriyor."

Elleri yine kızın üzerindeydi, bu sefer biraz daha sert ve daha aceleciydi. Dokunuşu tahrik alevini körükledi. Yeniden canlanmanın ötesinde sndrlmesinden korkuyordu. Bunu incelemek için zaman ayırmak, sorgulamak ya da bunu ona hissettirenin sadece Cole olup olmadığını merak etmek istemiyordu. Sadece bunu deneyimlemek istiyordu.

Gözleri bağlı olduğu için Őkrederek zihnini boŐalttı. Cole ve onun dokunuşundan başka her Şey. Cole'un vücudunda yarattığı hisler karşısında neredeyse mırıldanacaktı.

Poposuna vurulan kırbaç darbesi onu yerinden sıçrattı.

"Benimle kal ufaklık." Sesi alaktı ve bir Şekilde rahatlatıcı. "Bu bana da zevk veriyor." Kırba tekrar yere indi. "Ne renksin sen?"

İki derin nefes aldı. "Yeşil, efendim."

"ok iyi. Seni altuzaya gtrmeyeceğim. Burada benimle olmanı istiyorum."

O her zaman ulaşmasının uzun zaman aldığını fark etmişti. Altuzay ve bunu bir Dom ile ilk kez yapması nadirdi. Bir süre sonra bu Şansı yakalayacağını umuyordu.

Cole ile tekrar oynamak için gelecek. Onu oraya götürüp götüremeyeceğini görmek için.

Kırbacı, kızın kafasının içinde kaybolmasına izin vermeyecek şekilde, düzensiz bir tempoyla vücudunun üzerinde gezdirdi. Her ne kadar nazik davranmasa da incitmek söz konusu değildi.

"Ne renk ufaklık?" "Yeşil, efendim."

Bağlarının içinde rahatladı. Cole kırbaçlamaya devam ederken, içinde bir şeylerin iyileştiğini hissetti. Nasıl düzeltereğini bilmediği bir şey. Gülümsedi ve o anda, her şeyin yoluna gireceğini biliyordu. O iyi olacaktı.

Çatıdan bağırmak istiyordu ve muhtemelen bağıracaktı Bunu yapabilirdi ama yaparsa adamın yanlış anlayıp durabileceğini biliyordu. Kuyruklarla ona vurmaya devam etti ve kadın

Her birini memnuniyetle karşıladı, anlamlarını aldı, kabul etti ve onayladı. Bir bakıma sanki aynı anda hem duvarını yıkıyor hem de onu inşa ediyordu.

Daha da rahatladı ve özgürdü. Sonunda özgürdü. Altuzaya hiç bu kadar çabuk çıkmamıştı.

"Sasha," dedi Cole zevk sisinin içinden. "Bana geri dön."

Gidecekti, ama sadece onun için. Çünkü o istedi ve ona kanatlarını veren o olduğu için.

Kıkırdadı. "Planlarım buraya kadarmış. Benimle misin ufaklık?"

"Evet, efendim. Teşekkür ederim."

"Altuzaya ulaşmasının zor olduğunu iddia eden biri için bu korkutucu derecede hızlıydı."

"Üzgünüm, üzgün değilim, efendim."

Kırbacı kullanmayı bıraktı ve şefkatle bileklerini çözdü. Kız ona doğru yığıldı, tutulmaktan son derece memnundu. Onu yakındaki bir kanepeye taşıdı ve orada göğsüne yasladı.

"Düşünürsen oldukça komik," dedi saçlarını okşayarak.

"Ne, efendim?"

"Bir keresinde sana nasıl da tahmin yürütüp dengeni bozacağımı söylemiştim, ama yine de" -alnından öptü- "bunu yapıyorsun.
benim için de aynı."

Altıncı Bölüm

T Beklediği ve korktuğu uyarı ertesi Pazar sabahı mesajla geldi: Cumartesi saat dörtte alacağımı tahsil edeceğim. Diğer talimatlar takip edilecek.

Elleri o kadar kötü titriyordu ki neredeyse telefonunu düşürecekti. Titreyen parmaklarıyla cevabını yazdı.

Evet, efendim.

Bir yanı, artık onun cezasını kaldırabilecek kadar ilerlediğini düşündüğü bir yerde olduğu için gurur duyuyordu. Ama daha büyük bir parçası ölümüne korkuyordu. En azından, diye düşündü, sonunda cezasını yoldan çekeceklerdi.

Oturdu ve örgü örmeye çalıştı, ancak iplik sürekli karışıyor ve parmakları düzgün çalışmıyordu. Ortasında olduğu bir romanı eline aldı, ancak aynı sayfayı onuncu kez tekrar okuduğunda vazgeçti. Sonunda, oflayıp puflayarak günlüğünü eline aldı. Dürüstlük mü istiyordu? Ona verecekti.

Temiz bir sayfaya geçerek, dört sayfayı doldurana kadar bilinçli düşüncelerini yazdı. Gerçi geriye dönüp baktığında sayfaların pek de okunaklı olmadığını düşündü. Elbette, günlük yazılarının okunaklı olması gerektiği konusunda hiçbir şey söylememişti.

Yazmanın ona yardımcı olacağını düşündüğünü söylemişti ve hiç şaşırtıcı değil, haklıydı. Zihni daha sakinleşmişti. Bunu yapabiliirdi. Daha önce de cezalandırılmıştı. Bayılana kadar kırbaçlanmıştı. Cole'un yaptığı hiçbir şey buna yaklaşılamazdı.

Günlüğünü sakladığı çekmeceye geri koydu ve Cumartesi gününü düşünmemeye karar verdi.

En erken cuma gecesi.

Cole'un elbette başka planları vardı.

Pazartesi günü ona bir e-posta göndererek cezasının tarihini, saatini ve yerini ihlal listesinin altına yazmasını istedi.

Salı günü gönderdiği e-postada, bu haftaki tek görüşmelerinin Cumartesi günü olacağını bildiriyordu.

Çarşamba günü, bunu aklından çıkarmaya çalışmaktan vazgeçti. onun yerine günlük e-postasında ne yazdığını düşündü. Genelde kuşluk vakti bir şeyler gönderirdi ama o gün öğleden önce hiçbir şey yoktu.

Sasha ve Julie o gün Kelly ve Abby ile Dena'nın bebek partisini konuşmak üzere bir öğle yemeği randevusu ayarlamışlardı. Kelly on birden kısa bir süre sonra aradı ve araştırması gereken bir hırsızlık olayı olduğunu ve öğle yemeğine gelemeyeceğini, ama onsuz devam etmesini söyledi. Abby öğlene doğru yerel şarküteriden aldığı sandviçlerle geldi ve Sasha telefonunu cepte. Tabii ki, yemeklerine beş dakika kala gelen bir e-postanın zili çaldı. Okumak için yemeğin bitmesini beklemeyi düşündü ama merakı daha ağır bastı ve kontrol etmek için telefonunu çıkardı.

Konu satırını okuduğunda neredeyse boğulacaktı.

"Sen iyi misin?" Julie sandviçini bırakıp ağzını silerek sordu.

Sasha e-postayı gözden geçirdi. "Vay anasını."

"Sasha?" Abby'nin sesinde endişeden daha fazlası vardı.

"Ben iyiyim," diye arkadaşlarına güvence verdi. "Sadece, kahretsin, o bir piç kurusu."

"Cole olmalı." Julie koltuğunda kıpırdandı, daha da yaklaştı Sasha'ya döndü ve boynunu büktü. "Ama şimdi çok merak ediyorum. Sana ne e-posta gönderdi?"

"Disiplin protokolü. Tam beş yüz sayfa. Lanet olası yazarlar." E-postanın en altına ulaştı ve tekrar yukarı kaydırıldı. Okumaya çalıştı ama ilk birkaç cümleyi beklemeye karar verdi.

birden fazla göz onu izledi ve telefonu cebine geri soktu.

"Ne? Okumayacak mısınız?" Julie sordu.

"Henüz değil. Şu anda açım." Dürüst olmak gerekirse, e-posta açılığının çoğunu yok etmişti. Abby'ye doğru baktı. "Gülümseme ne için?"

Abby başını salladı. "Piçin teki olabilir ama ne yaptığını çok iyi biliyor."

"Çünkü beş yüz sayfalık bir disiplini var. protokol?" Sasha kaşlarını çatı. "Bence bu sadece çok fazla boş zamanı olduğu anlamına geliyor."

"Hayır, çünkü birkaç ay önce, sadece Fiziksel bir sahne ile ilgili herhangi bir şey seni panik atağa sürüklerdi." Abby suyundan bir yudum aldı. "Ama şimdi, Sanırım sonunda seni disipline verecek ve içine kapanmak yerine biraz şımarıkça davranıyorsun. Ben buna ilerleme diyorum."

"Bilmiyorum," dedi Julie. "Eğer Daniel bana bir Disiplin protokolü, muhtemelen tepelere doğru giderdim. Bence bu biraz fazla."

"Öyle mi?" Abby sordu. "Ya da bir his veriyor mu Ne eksik ne fazla, tam olarak ne olacağını bilerek güvenlik mi? Sizden beklenen budur, bu yüzden kendinizi hazırlayın."

"Şey, sen böyle söyleyince ..." Sasha yardım edemedi ama bunun biraz mantıklı olduğunu kabul etti.

"Bir Dominant'ın yaptığı her şey için nedenleri vardır," dedi Abby. "Cole'un protokolü canı sıkıldığı için yazdığından şüpheliyim. Zihninizi rahatlatmak için yazdığını ve gönderdiğini tahmin ediyorum."

Sasha jambon ve peynirini geri aldı. "Hayır, bence bunu aklımı karıştırmak için gönderdi. "Çünkü şimdi, o e-postadan başka bir şey düşünmeyeceğim. okuma şansı."

"Okuduktan sonra bunu düşünmeyi bırakacağından şüpheliyim," diye ekledi Julie.

Abby gülümsedi. "İşte bu yüzden nedenler dedim. Güvenlik battaniyesi gibi sarılmış bir zihin sikişinden daha iyi ne olabilir?"

Sasha daha iyi olan en az üç yüz yirmi şey bulabileceğini düşündü ama düşüncesini kendine sakladı. Abby'nin söyledikleri çok mantıklıydı. Ama öğle yemeğinin geri kalanında telefonu cebinde bir delik açıyormuş gibi hissetti.

Julie öğleden sonraki randevusu için ayrıldığında ve Abby eve döndüğünde, Sasha e-maili okumak için telefonunu çıkardı. Abby'nin söylediklerini aklının bir köşesinde tutmaya çalıştı.

okurken aklına geldi. Doğrusu, arkadaşı haklıydı. Cole neler olacağını, nasıl davranacağını ve ondan beklentilerini ayrıntılı bir şekilde anlatmıştı. Bu bilginin verdiği bir rahatlık vardı.

Ama yatmadan önce ona "İki buçuk gün içinde bir sandalyeye domalacaksın, çıplak kışını disiplinime sunacaksın" yazan bir mesaj gönderdiğinde, onun bundan çok hoşlandığına karar verdi.

Aklını da sikeyim.

- - -

Cumartesi gününün gelmesi sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyordu ama geldiğinde Sasha haftanın uçup gittiğini hissetti. Sabah dükkânda çalıştı, saat iki olup da Julie'yle birlikte günü kapattıklarında rahat bir nefes aldı. Julie detayları sormamıştı ama Sasha'yı dikkatli gözlerle izlemişti.

Cole'un protokolüne göre, bir elbise giymesi gerekiyordu. Dolabına baktı. Çaya giderken giydiği elbiseyi giymek istemedi, onun yerine bir zamanlar birinin gözlerinin rengini ortaya çıkardığını söylediği açık yeşil pamuklu bir elbisede karar kıldı.

Duş aldı, her yerini tıraş ettiğinden emin oldu. Bildiği bir başka şey de, bu sefer çıplak olmasını istemeyeceğiydi. O kadar da gergin değildi.

onu çıplak görmesini istemiyordu. Onun kendisini görmesini istemiyordu.

Hazırlanmayı bitirdiğinde, Abby'nin sözlerinin gerçekliği bir kez daha yüzüne çarptı. Elbette gergindi ama Abby ne bekleyeceğini bilmesini sağlamıştı. Anahtarlarını, çantasını ve günlüğünü alıncaya kadar ne kadar gergin olduğunu fark etmemişti.

bu bilgiyi takdir etti.

Ancak, ne bekleyeceğini bilse bile, Cole'u üç parçalı bir takım elbise içinde görmek nefesini kesti.

"İyi günler, Sasha," dedi, sesi mükemmel bir beyefendi gibi çıkıyordu ve birazdan onu çıplak kıcı havada bir sandalyeye domaltacakmış gibi değildi.

"İyi günler, efendim."

Onu içeri almak için yana doğru hareket etti ve başını eğerek Baş, ofisine giden yolu göstermesi gerektiğini işaret etti. İçeri girdikten sonra günlüğünü masasının üzerine koydu ve yere diz çöktü.

Sessizce takip etti, oturdu ve günlüğünün arka sayfasını açtı. "Buraya hangi suçlar için geldiğinizi listeleyin."

Onları teker teker okudu ve bunu yaparken sesinin titremediğine dikkat etti. Şaşırtıcı, diye düşündü, çünkü diğer tüm organları titremeyi durduramıyordu.

"Teşekkür ederim." Kızın günlüğüne bir şeyler yazdı. "Davranışlarını düzeltmek ve kurallarımı pekiştirmek için sopamla altı vuruş yapmanı talep ediyorum. Bağlanmayacaksın. Birincisi, bana boyun eğdiğini göstereceği için, ikincisi de bunun zihinsel olarak senin yararına olacağını düşünmediğim için."

"Teşekkür ederim, efendim."

"Ayrıca, sizden çıplak olmanızı talep etmiyorum. Bunun benim disiplinin için tipik bir durum olmadığını belirtmek isterim.

oturumları."

"Bu düşünceniz için teşekkür ederim, efendim." "Her vuruşu sayacaksın."

"Evet, efendim."

"Son olarak, bugünden itibaren herhangi bir itaatsizlik ya da karşı gelmenin, suçun işlendiği anda tam ve hızlı bir şekilde ele alınacağını açıkça belirtmem gerekiyor."

"Anlıyorum, efendim."

Söylediği hiçbir şey sürpriz olmadı. Hepsi protokolde listelenmişti. Resmi bir davet beklemeyi biliyordu. Ama bilmek, deneyimlemekle kıyaslanamazdı. Daha önce yaptığı her şeyden çok farklıydı.

Cole, elbette, her zamanki kontrolünden başka bir şey göstermedi. Bunun tek nedeni cezasının suçtan zaman olarak çok uzak olması mıydı? Muhtemelen hayır - Cole'un kızginken hiç böyle davrandığını hayal bile edemiyordu.

"Oturma odasında her şey hazır," dedi. "Gidip kendinizi hazırlayabilirsiniz."

"Teşekkür ederim, efendim."

Ayağa kalktı, bacakları biraz daha titriyordu ve kalbi odaya girdiğinden biraz daha hızlı atıyordu. Resmi protokol bir yana, daha önce de sopa yemişti; canının yanacağını biliyordu.

Daha kötülerini de yaşadım.

Peter'la yaşadığı olaydan olumlu bir şey çıktığını düşünüyordu. acı verici olmaya yakın.

Ancak oturma odasına adımını atıp hazırlandığını görünce başka bir gerçekle yüzleşti: Yakın bir cezayla karşı karşıya kaldığında, daha acı verici bir şey yapmış olduğunu bilmenin gerçekten bir önemi yoktu. Derin nefesler aldı, kendine bunun için yeterince güçlü olduğunu söyledi ve oturma odasına doğru yürüdü. Bekleme koltuğuna.

Cole beş dakika içinde odada olacaktı. Ne zaman Bunu ilk okuduğunda çok uzun bir süre bekleyeceğini düşünmüştü. Şimdi ise yeterince uzun olmadığını düşünüyordu. Yapabileceği en kötü şey, o içeri girdiğinde yerinde olmamaktı.

Avuçlarını elbiseye sildi. "Sinirlerimin canı cehenneme. Bunu yapabilirim."

Aksini düşünmeyi bir kenara bırakarak sandalyeye doğru eğildi, eteğini yukarı sıyırdı ve kollarını alt minderin üzerine koydu. Kahretsin, bu utanç verici.

Sonra gözleri, görmeden edemeyeceği şekilde sergilenen bastona takıldı ve birdenbire artık utanmıyordu ama olacakların son derece farkındaydı. Parmakları sandalyenin kenarını kavradı, tırnakları ahşabı çizdi

Odaya sessizce girdi. Orada olduğunu bilecek kadar yüksek sesle, ama ürkütecek kadar değil. onu. Garipti ama onun varlığı bir şekilde onu sakinleştirmişti. Onun görüş alanında durmak için yürürken ayak sesleri yankılandı ve sonra ceketini çıkarıp kollarını sıvadı.

Adam sopayı alıp kadının arkasına geçerken hiçbir şey söylenmedi. Ama adam beklenmedik bir şekilde elini sırtının alt kısmına koyduğunda kadın sarsıldı.

"Harika gidiyorsun," dedi alçak bir sesle. "Geri kalanını sen alabilirsin."

O söylediğinde daha çok yapabileceğini hissetti.

Eli kayarak kadının arka tarafını bir kez hafifçe okşadı ve sonra "Say" diye emretti.

İlk vuruş hayal ettiği kadar canını yaktı ve "Bir" diye boğulmadan önce birkaç derin nefes almak zorunda kaldı.

İkincisi ilkinin hemen üstüne indi ve aynı derecede acı verdi. Protokolü, sayma dışında sessiz kalmasını ve hareketsiz kalmasını gerektiriyordu. Yanağının içini ısırarak Çıkmak için çırpınan çığlığı bastırmak yerine sadece "İki" dedi.

Bağlı olmamanın itaatkârlığını pekiştireceğini söylemesi mutlak bir gerçektir. Üçüncü darbeyi engellemek için geriye uzanmasını engelleyen sadece onun iradesinin gücü ve ona itaat etme arzusu idi.

Dördüncüden sonra yanakları ıslanmıştı ama ağladığının farkında değildi. Arkası yanıyormuş gibi hissediyordu ve güvenli bir şekilde ifade vermeyi ciddi ciddi düşündü. Geriye kalan iki

Vuruşlar iki yüz tane de olabilirdi, çünkü onların hassas tenine indiğini hayal bile edemiyordu.

Arkasından hırıltılı bir nefes sesi geldi ve Cole'un kendi savaşıını verdiğini fark etti. Hazır olduğu konusunda onu haklı çıkarmak istiyordu, bu yüzden kendini mümkün olduğunca rahatlamaya zorladı ve devam etmesini diledi.

Onu "kırmızı" diye bağırmaktan alıkoyan tek şey Beşinci vuruşta sadece bir tane daha olacağını biliyordu. Nefes nefese kaldı, hıçkırıklar boğazından kaçmak için çılgınca pençeliyor ve sıcak gözyaşları yanaklarından aşağı serbestçe akıyordu.

Son vuruş en zoruydu, ilk beş vuruşun çaprazına iniyordu. Hıçkırık ve hıçkırık karışımı bir sesle "Altı," demeyi başardı ve sonra nefesini tuttu, acı vücuduna sızarken gözlerini sıktı. Ama önceki beşinin aksine, bu kez iki güçlü kol tarafından kaldırılıp Kanepeye.

Onu göğsüne bastırdı ve saçlarını hafifçe okşadı. "Bırak içini, Sasha. Sorun yok. Dök içini."

Sanki içinde bir baraj patlamış gibiydi ve onun sözleriyle daha önce hiç ağlamadığı kadar çok ağladı. Onu gömdü yüzünü yeleğinin cızırtılı yününe yasladı ve ıslattı. beyaz gömlek giydirdi. Tüm bu süre boyunca ona sarıldı, saçlarını okşadı ve şefkatle mırıldandı.

Mümkün olduğunu düşündüğünden daha uzun süre ağladı ve sonunda sakinleşip burnunu çekmeye başladığında, ellerinin onu ölümüne kavradığını fark etti.

Gömleğini bıraktı. "Özür dilerim, efendim."

"Özür dileyecek bir şey yok. Daha iyi hissediyor musun?" Bir mendil aldı ve kızın gözlerini ve burnunu sildi.

"Çok." Hıçkırdı. "Buna ihtiyacım vardı."

"En son ne zaman ağladın?" "Böyle mi?"

Başını iki yana salladı. "Hiç ağlamadım."

"Peter'dan sonra bile mi?"

"Biraz ağladım ama önemli bir şey değil." Nefes alış verişi daha kolay geliyordu; kalp atışları yavaşlamıştı. Bir arınma hissi

Huzur geldi ve içini doldurdu. Onun bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı ve neden bu kadar az ağladığını anladı. "Bugünden önce kendimi hiç ağlayacak kadar güvende hissetmemiştim."

- - -

Yumuşak bir sesle söylediği sözler hem en büyük hayali hem de en kötü kâbusuydu. Çünkü onun yanında kendini güvende hissetmesini isterken, o noktaya geldiğinde duygusal olarak nasıl bağlanacağını hiç düşünmemişti. Kollarındaki kadına bu kadar bağlı olması onu sarstı.

"Hiçbir şey beni bunu duymaktan daha fazla memnun edemez." Onun yanağını okşadı ve gülümsedi. "Bana yeterince güvenmen beni onurlandırdı. bana gözyaşlarını hediye etmek için."

Kucağında çok yumuşak ve davetkâr hissediyordu. Başını eğip onu tatmak ne kadar kolay olurdu. Ama sadece onu öpmeyi göze alamamakla kalmıyordu, aynı zamanda duygusal olarak yoğun bir sahne. Koltuğun arkasına uzandı ve bekleyen portakal suyunu aldı.

"Benim için iç küçüğüm," dedi kamışı dudaklarına götürerek.

Meyve suyunun yarısı bittiğinde, ona çikolata yedirdi. Sonra meyve suyunu bitirdi ve onun kucağına daha da sokuldu. Dişlerini birbirine geçirdi ve sertleşen sikini hissetmemesini umdu. Onun şımarık olmasını planlamıştı. ve küstahtı ama kadının sevecen yanı onu şaşırtmıştı. Ve bu kombinasyon onu kendine çekti.

Onu biraz kaydırmadan önce uzun bir süre tuttu. "Yaralarına bakmam gerek ufaklık. Seni kanepede yüzüstü yatırabilir miyim?"

Tembelce başını göğsüne doğru salladı ve adam onu olabildiğince nazikçe hareket ettirerek başının altına bir yastık koyarak karnının üzerine yatırdı.

"Sana masaj yapacağım," dedi. Kadın zaten sakin ve rahatlamış görünüyordu ama adam sırtına masaj yaptı ve

omuzlarına, yavaşça beline doğru ilerliyor, arka tarafını atlıyor ve bacaklarındaki olası gerginliği hafifletiyordu.

Ancak kızın olabildiğince rahatladığından emin olunca merhemi aldı ve yaptığı izlerin üzerine hafifçe sürdü. Kız başlangıçta irkildi, bu yüzden adam işini bitirdiğinde ona masaj yapmaya devam etti.

Ellerinin altında hissettiklerini seviyordu. Yumuşak ve esnekti, belli yerlerine dokunduğunda iç çekiyordu. Onun tenini teninde hissetmek istiyordu, onunla arasında hiçbir şey olmasın istiyordu.

Vücudunu. Ama sırtı konusunda çok utangaçtı ve ona, görmeye hazır olduğunda kendisine söylemesini bekleyeceğine dair söz vermişti. Bir elini belinin iki yanına koydu ve elbiseyi aşağı doğru çekmeye başladı.

"Lütfen dur," diye fısıldadı.

"Sadece elbiseni indiriyorum küçüğüm, başka bir şey değil." Elbette onun elbiseyi çıkaracağını düşünmemişti.

"Biliyorum." Uzun bir nefes aldı. "Lütfen onun yerine çıkar."

"Sasha ..." diye başladı ama nasıl bitireceğini bilemedi. "Senden istiyorum. Artık senden hiçbir şey saklamak istemiyorum." Sesi acı doluydu. "Lütfen, efendim. Dokunun bana."

Aklına gelen her kötü ismi kendine taktı. elbiseyi yavaşça yukarı kaldırdı. Bunu yapmaması gerekiyordu. Şu anda çok duygusaldı. Ama lütfen demişti. ve onu görmeyi çok istiyordu. Ve kız "Dokun bana" dediğinde, işi bitmişti.

Eğilerek kulağına fısıldadı: "Uzun zamandır sana dokunmak istiyordum. Seni hissetmek. Seni görmek." Elbisenin üst kısmındaki fermuarı çekti ve indirdi. "Teşekkür ederim, küçüğüm."

Kollarını yukarı kaldırarak göğsünü hafifçe yukarı kaldırdı. yardım etti ve fermuarı tamamen indirip elbiseyi başının üzerine çekti.

Kadının sırtını gördüğünde donakaldı. Güzel tenini bir yara izi ağrı kaplamıştı. Göğsü daraldı ve nefesi boğazında düğümlendi. Yara izlerinin oraya nasıl geldiğini düşün-

Kırbacın gücü, kırbacı kullananın deneyimsizliği... Başını salladı.

"Sasha, ben . . . I . . ." Geçici olarak büyük çizgilerden birine dokundu.

"Bana üzgün olduğunu söyleme." Sesi acı doluydu. "Herkes bunu söylüyor ve ben bundan nefret ediyorum. Sanki bir şeyler yapabilirlermiş gibi. Sanki bunu durdurabilirlermiş gibi."

İki eliyle kadının kürek kemiklerini avuçladı. "Özür dilemeyecektim." Başını kadının omurgasının üst kısmına doğru eğdi ve dudaklarını oradaki yara izinin üzerinde gezdirdi.

Tenine doğru fısıldadı, "Keşke senin yerine ben alsaydım diyecektim."

Yumuşak bir şaşkınlık nefesi omuzlarını sarstı ve daha fazla düşünmeden dudaklarını uzun, buruşuk bir çizgide gezdirdi. Kalçalarının kabarıklığına ulaştığında, kadının teni tüylerle kaplanmıştı.

"Oh, Tanrım," diye inledi.

Bunun üzerine başını kaldırdı ve parmağıyla başka bir yara izini takip etti, yol boyunca usulca öpücükler kondurdu. Acele etmeden her bir yara izine aynı muameleyi yaptı, tenine şefkatli dokunuşlar ve sıcak öpücükler kondurdu. Bitirdiğinde kadın titriyordu.

"Lütfen," diye fısıldadı kaba bir sesle ve onu görebilmek için hafifçe döndü. "Cole, lütfen."

"Oh, Sasha." Onun yanağını kavradı ve dudaklarını onunkilerin üzerine indirdi. Tadı, meyve suyundan gelen tatlı ve gözyaşlarından gelen tuzlu bir karışımdı. Daha fazlasını alabilmek için onu daha yakına çekmekten kendini alamadı.

Kollarında dönerek onları daha yakına çekmeye çalıştı, ama bu hareketle yüzünü buruşturdu ve adam onun kışını umursamayışına lanet etti.

"Özür dilerim, yapmamalıydım..." diye başladı ve geri çekildi.

Ama kolları onu durdurdu. "Durma." Kadın tekrar ona doğru kaydı ve adam onun acısını gizlemeye çalıştığını gördü. "Lütfen?"

Gözlerinde, yüz ifadesinde sık sık fark ettiği o özlem dolu bakış vardı. Ve onu nasıl geri çevirebilirdi, bu Çok fazla acı bilen ve çok az şey isteyen zarif güzellik? Gerçek şu ki, onu geri çevirmek istemiyordu. Onu kucaklamak ve ona o kadar çok zevk vermek istiyordu ki, acı dolu anılar bir daha hatırlanmamak üzere kayıp gidecekti.

Kanepenin yanında durdu, kararını vermişti. "Üzerinde değil kanepeye. Seni yatak odasına götüreyim." Kadın ayağa kalkacak gibi oldu ama adam elini omzuna koydu. "Seni ben götüreyim dedim."

"Yürüyebilirim."

"Ve 'Tanrı Kraliçeyi Korusun' diye ıslık çalabilirim, ama bu tam şu anda bunu yapacağım anlamına gelmez." Kadın daha fazla itiraz edemedi, adam onu kollarına aldı ve koltuktan kaldırdı.

Kollarını onun boynuna doladı ve onu koridordan odasına kadar taşıdı. Başını çenesinin altına sıkıştırdığında, saçlarının limonlu nane kokusunu alabiliyordu. Teninin de aynı şekilde kokup kokmadığını merak etti ve başının üstünü öptü.

Evin küçük olmasına şükretmek için sessiz bir dua etti. Çıplak bir Sasha'yı kollarında tutmak, ona dokunmak için sabırsızlanmak ve kokusunu merak etmek kontrolünü zayıflatıyordu. Sasha'yı yatağın ortasına yatırdıktan sonra ona yatakta eşlik etti.

Bir elini başının iki yanına koydu, böylece ona doğru eğilip gülümsedi. "Ah, evet, bu kanepeden çok daha iyi. Seninle birlikte olmayı hayal etmiştim. çıplak ve yatağımda." Sesi bir oktav düştü. "Ve rüyalarımnda hep böyle başlıyorum."

Dudaklarını onun boynuna indirdi ve vücudunu keşfetmeye başladı. Son bir ay içinde onun hakkında çok şey öğrenmiş ve gözlemlemişti. Onun tepkilerini ve bazı şeylere nasıl karşılık verdiğini biliyordu ama çıplak haliyle tamamen yeni bir insandı.

Göğüslerinin kabarıklığından köprücük kemiklerinin yumuşak eğimine kadar, parmakları onu hissetmeye açtı ve

Ağız onun şekline susamıştı. Günün erken saatlerinde ona gözyaşlarını vermişti, ama şimdi onun inlemelerini, zevk soluklarını, nefes nefese fısıltılarını arzuluyordu ve her birini aldı ve tadını çıkardı.

Onu kenarda tuttu, bir kez daha vücuduna doğru ilerleyene kadar düşmesine izin vermedi. Kadının sonunda kendini bırakışını izlemek isteyen adam, parmağı klitorisine değene kadar elini karnından aşağıya indirdi.

"Bana zevk ver, Sasha. Boşaldığını göreyim." "Oh, Tanrım." Parmağı daha hızlı sürtünürken sırtı kavislendi ve daha hızlı. "İşte böyle."

"Böyle mi yoksa böyle mi?" Elini kaydırdı, böylece hala klitorisini çalıştırırken bir parmağını içine sokabildi ve kalçaları onu daha derine çekmeye çalışarak kalktı.

Yüksek sesle bir nefes verdi ve iç kasları parmağının etrafında kenetlenirken vücudu dondu. Hareketlerini sürdürmeyi ve onu başka bir orgazma doğru itmeyi çok istese de, bunun yerine parmaklarını geri çekmeye zorladı kendini.

Onun boşalmasını izlemek en iyi ıslak rüyasından bile daha iyiydi ve aleti rahatsız edici derecede sertleşmişti ama bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Boynuna ve yanağına öpücükler yağdırdı, sonra onu yan çevirdi ve etrafına kıvrıldı

Vücut.

"Şimdi dinlen küçüğüm." Ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve göğsüne yasladı. "Uyurken sana sarılmama izin ver."

Derin ve düzgün nefes alış veriş uyuduğunu gösterene kadar ona sarıldı ve ne kadar rahatsız olduğunu fark etti. Üzerinde hala takım elbisesi vardı ve gömleği de kurumuştur.

Sasha gözyaşlarıyla ıslattı, yelek yanlarından kırıkmış ve gömleğinin kolları kollarına dolanmıştı. Tamamen uyanık olduğundan bahsetmiyorum bile.

Sasha muhtemelen sabaha kadar uyuyacaktı, bu yüzden yavaşça çekildi ve kalktı, yataktan çıkarken onu bir çarşafı örttü. Araştırması üzerinde çalışmak üzere ofisine gitmeden önce üstünü değiştirmek için banyoda kısa bir süre durdu.

Bir süre sonra kadın ofise girdiğinde kafasını kaldırdı. Sonra saate baktı ve iki saat geçtiğini fark etti. Sasha solgun ve savunmasız görünüyordu.

Yatağından aldığı çarşafa sarılmıştı. Kahretsin, çarşafı yırtıp atmak ve onun o kayıp bakışı sonsuza dek yok olana kadar ona zevk vermek istiyordu.

"Sizi rahatsız mı ediyorum?" diye sordu.

Gözlüklerini çıkarıp masasının üzerine koydu. "Hayır, çalışmaya dalmışım. Yalnız uyandığın için üzgünüm. Orada olmak istedim."

Omuzlarını silkti ve yere baktı. "Sorun yok."

"Vücut diliniz farklı olduğunu gösteriyor."

"Hayır, anlıyorum. Çalışman gerekiyordu ve uykun yoktu." Kelimeleri söyledi ama yine de onun gözleriyle buluşmadı.

"Bana bak, Sasha."

İç çekti ama başını kaldırdı. Gözleri ıslak görünüyordu.

"İşte şimdi," dedi usulca. "Bana sorunun ne olduğunu söyle."

Gerçekten."

Omurgası dikleşti ve ona defolup gitmesini söylemeye hazırlanıyor gibi görünüyordu ki omuzları yığıldı. "Düşündüm ki ... sonra ... sen ... biz ..."

Kahretsin, telaşlandığında çok seksi oluyordu. Bir kaşını kaldırdı.

"Seks yaparız diye düşünmüştüm," dedi aceleyle.

Yavaşça kıpırdanmaya başlayan siki tüm dikkatini topladı. "Ah, anlıyorum."

"Yani, neden işin sadece yarısını yapıyorsun? Neden beni bir kez boşaltmakla yetiniyorsun? Neden bitirmiyorsun?" -bir an durakladı- "bitirmiyorsun?"

Parmaklarını masanın üzerine vurdu. "Aslında birkaç nedenden dolayı. Birincisi, seni daha yeni sopalamıştım ve rahatsız olmadığınızı hayal edin. İki, sen Oldukça duygusaldı ve bu durumdan faydalanmak istemedim. Üç, başlangıçta belirlediğim beklentiler

başlangıçta seks konusunda çok netti." Masasından geriye doğru itildi. "Devam edeyim mi?"

"Hayır, mantıklı." Tekrar yere baktı ve dudağını ısırdı. "Anladım."

"Komik." Ayağa kalktı ve ona doğru ilerledi. "Anladığımı hiç sanmıyorum. Çünkü herhangi bir şekilde seni çekici bulmadığım ya da seni istemediğim için seninle seks yapmadığımı düşünüyorsan, kesinlikle anlamıyorsun." Kadının elini tuttu ve ereksiyonuna bastırdı. Başını eğerek kızın kulağına fısıldadı: "İşin sadece yarısını yapmak istemedim. Seni bir kez boşaltmakla yetinmek istemedim. Ve bu işi bitirebilmek için o çarşafı vücudundan yırtmamak için tüm gücümü harcıyorum."

Sasha elini adamın elinden çekip aldı, geriye doğru bir adım attı ve adamı bir an için afallatan bir hareketle çarşafı yere bıraktı.

Cehennem ve lanet olsun, o muhteşemdi. Hâlâ çok zayıftı ve hâlâ çok duygusal olmasından korkuyordu ama onu karşısında çıplak, başı dik ve gözlerindeki bu konuda ne yapacaksın bakışı onu tahrik etmeseydi hayatta olmazdı.

Tekrar konuşabildiğinde alçak ve eşit bir sesle, "Şimdi gittin ve ne yaptığına bak," dedi. Bir parmağının köprücük kemiğinde gezinmesine izin verdi. "Az önce kuralları değiştirdin. Umarım sonuçlarıyla başa çıkmaya hazırsındır."

Yedinci Bölüm

Anticipation vücudunu elektriklendirdi ve sahip olduğu her sinir ucu önünde duran adamın aşırı farkındaydı. onu. Sadece ayakta durmakla kalmıyor, onunla alay ediyordu, Onu baştan çıkarıyor ve nefes aldığı alanı, havayı ele geçirmekle tehdit ediyordu.

"Bence," dedi tembelce bir omzundan diğerine köprücük kemiğini izlerken, "az önce neyi serbest bıraktığın hakkında hiçbir fikrin yok. Ne kadar çok şey yaptığım hakkında hiçbir fikrin yok.

geri durmak." Bir adım öne çıkarak onun alanını daha da işgal etti ve elini hafifçe boğazına dolayarak başparmağını boynunun çukuruna yerleştirdi. "Sana o çarşafı kaldırıp yatağına dönmen için beş saniye veriyorum. Bunu yap ve hiçbir şey olmamış gibi olacak. Burada kal ve ben de kendimi tutmayı bırakayım."

Çarşafı kaldırmaya niyeti yoktu. Sadece ne kadar titrediğini görmemesini umuyordu. Lütfen yapma Benimle alay ediyor, demeye yaklaştı. Artık kendini tutmasını istemiyordu.

Süresi dolup da kıpırdamadığında dudakları tembel bir gülümsemeye dönüştü. "Sınırlarını değiştirdin Anlaşmamız. Bunun ne anlama geldiğini tartışacağız." Adam bir an durakladı ve kadın adamın ona yatağına dönmesini söyleyeceğinden korktu. Ama onun yerine gülümsemesi daha da genişledi. "Yarın."

Adamın eli saçlarında, başını geriye doğru çekerek aç bakışlarıyla yüzleşmek zorunda kalmadan önce sözlerini ancak sindirebilmişti. "Şimdi sana, şımarık bir itaatkâr beni bir şey yapmakla suçladığında ne olacağını göstereceğim. iş yarım kaldı."

Sonra onu sadece ağız üzerinde, sert ve talepkâr olduğu ve başka hiçbir düşünceye yer bırakmadığı için algılayabildi. Daha önceki öpücüğü vücudundaki ateşi körüklemişti; bu seferki ise o ateşi onu tüketmek üzere serbest bıraktı.

Sadece boynunu kemirmek için yer kalsın diye geri çekildi. Kulak memesini ısırdı ve fısıldadı, "Bu sefer seni iyice becermeden bitirmeyeceğim ve bitirdiğimde de sikim gömülü olacak.

"İçine sokabildiğim kadar derine sokacağım."

İhtiyaç içinde inledi. Sadece kelimelerle orgazm olmak mümkün müydü? Denemekten geri kalmadı. Yine de uzun sürmeyeceğini hissediyordu, zaten bir titreyen bir karmaşa.

"Ofisime gelip o çarşafı bıraktığında istediğin bu muydu?" Elini vücutlarının arasına soktu ve iki parmağını kadının içine soktu. "Burada sikime mi ihtiyacın var? Seni doldurmamı mı? Ben içine iterken o amcığı germek derin ve sert?"

Bacakları titredi ve başını salladı.

"Kelimeler, Sasha. Bana kelimeler ver yoksa hiçbir şey alamazsın." "Evet, efendim." Ona karşı sallandı, şehvet ve

ihtiyacım var. "Ben de bunu istiyorum."

"O zaman ben sana bunu vereceğim ve sen de bunu alacaksın." Boynunu son bir kez sertçe ısırdı ve sonra geri çekildi. "Ve başlangıç olarak, onu ağızına alacaksın."

Bakışlarını adamın kasıklarına indirdi ve yutkundu. Evet, onu tatmak için sabırsızlanıyordu. Pantolonunun fermuarını açtı, aşağı doğru itti ve dışarı çıktı. Üzerinde iç çamaşırı yoktu ve lanet olsun, onun büyüklüğü amını ihtiyaçla sızlattı. O anda onu içine almak istedi ve onu almak için çok uzun süre beklememesini umdu.

"Bakmayı bırak ve em onu."

Adamın sesi onu kendine getirdi ve dizlerinin üzerine çöktü. Mümkün olduğunca hızlı hareket etti ama

O anla ilgili her şeyi hatırlayın: elleri bacaklarının arkasına doğru ilerlerken uyluklarındaki sert kasları, ellerinin saçlarını sıkıca ve inatçı bir şekilde kavrayışını ve dudaklarını dudaklarının ucuna kaydırdığında keskin nefes alışını

ve onu derinlemesine emmeden önce dilini ona doğru fiskeledi. "Lanet olsun, iyi hissedeceğini biliyordum."

Elleri tuttu

adam içeri iterken başını sabit tuttu. "Al beni, Sasha. Her santimimi al."

Ona alışması için zaman verdi ama bu konuda yavaş davranmadı. Adam daha derine itmeden önce kendini biraz rahat hissetmesi için yeterli zamanı vardı.

"İşte böyle," dedi, hareketsiz durarak. "Biraz daha." Ve daha derine indi.

Daha ne kadar olduğunu hissetmek için ellerini hareket ettirdi ama adam ellerini tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Ellerini kalçalarımdaya tut ve sikimi iyi hissettirmek için ağzını kullanmaya konsantre ol." Kalçalarını son bir kez sallayarak tısladı, "İşte. Sikeyim. İşte hepsi bu kadar. Şimdi sertçe em. Sikimi em."

En son oral seks yapmasının üzerinden aylar geçmişti ama onu boşaltmak ve zevk vermek için bildiği her şeyi kullandı. Elleriyle kızın başını yönlendirdi ve kız da onu inleten bir emme ve yalama kombinasyonu ile sikini çalıştırdı.

"Siktir, evet. Ağzın çok iyi hissettiriyor."

Hareketlerini sürdürdü, onu yalnızca kendi zevki için kullandı ve kadın buna bayıldı. Onu nasıl etkilediğini ve ağzında olmasını sevdi. Serbest kalması için kendini hazırladı ama adam homurdanarak geri çekildi.

"Yatak odası. Şimdi," diye emretti ve gömleğini çıkardı.

Ayağa kalkarken kalbi hızla çarpıyordu. Yatak odasına gitmek istiyordu ama adamın çıplak görüntüsü karşısında bir an afalladı. Adam asla kıyafet giymemeliydi.

Onunki gibi bir bedeni örtmek doğaya karşı işlenmiş bir

suçtu. "Acele etme, sonra bakarsın." Sesi hafifçe eğlendi. "Ama şu anda dört ayak üzerinde

Yatağın ortasına. Yüzünüzü yatak başlığına dönerek kendinizi benim kullanımıma sunun."

Sözleri onu sersemlikten kurtardı ama bunun tek nedeni onu bu şekilde bekleme düşüncesinin çok tahrik edici olmasıydı.

"Peki efendim," dedi ve ofisten dışarı çıktı. Mümkün olduğunca normal yürümeye çalıştı, ama adamın bakışları sırtında sıcaktı ve tüm vücudunu ısıtıyordu.

Koridorda ilerlerken heyecan ve "lanet olsun, ne yaptım ben" arasında gidip geldi. Arkasından hiçbir ses gelmiyordu ama onun varlığını hissediyordu.

Aynı şekilde. Pozisyonunu alırken omzunun üzerinden bakmamak için tüm iradesini kullandı.

Sözleri kafasının içinde tekrarlanıyordu ve ona boyun eğdiğinin son derece farkındaydı. Aslında, emin değildi

yatakta onu beklerken hissettiğinden daha itaatkâr hissetmemişti.

Onun odaya girdiğini duymasının tek nedeni, bunu onun istemesiydi. Yumuşak bir ayak sürçmesi ve hafif bir hışırtı onun orada olduğunu haber verdi. Mümkün olduğunca hareketsiz durdu.

Yatak onun ağırlığıyla hafifçe eğildi ve elleri kadının sırtına değdi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Çok ağrııyor, efendim."

"Bu durumda, bir dahaki sefere vuruşumu ayarlamam gerekecek."

Adam bir yaranın üzerine bastırınca nefesi kesildi.

"Devam edemeyecek kadar ağrııyor demek istemiştım" - durakladı, kelimeyi arıyordu- "devam etmek için."

Bir yanağını öptü. "Güzel." Elleri kızın vücudunda gezindi ve onu nazikçe öne doğru iterek ön kollarının üzerinde durmasını sağladı. "Bu ilk sefer oldukça hızlı olacak. Benim yavaş gitmek için çok kötü bir şekilde içinde. Ama ne zaman istersen gelebilirsin."

"Teşekkür ederim, efendim." Zaten o kadar tahrik olmuştu ki, boşalması için fazla bir şey gerekmeyeceğini biliyordu. En azından bu ilk seferinde sadece zevk alabilir ve kendini tutma konusunda endişelenmek zorunda kalmazdı.

Elleri kızın sırtını okşadı, yaralarından kaçınmaya dikkat

etti. Ve sonra, parmakları bacaklarının arasına kaydı ve

içine daldırdı. "Benim için ne kadar ıslak olduğunu hissetmek beni çok zorluyor. Beni ne kadar istediğini bilmek."

"Evet, efendim." Adamın parmakları içine girip çıkmaya başladığında inledi. "Çok kötü." Biriyle birlikte olmayalı on ay olmuştu ve o ana kadar hiç içinde bir erkek hissetmeyi ne kadar çok arzuladığını fark etti. En son Peter'la birlikte olmuştu. Hatırladıkça vücudu geriliyordu.

"Sasha?" Cole'un parmakları durdu.

"Özür dilerim. Küçük bir flashback yaşadım.

Lütfen durmayın." "Emin olmanı istiyorum."

"Eminim. Lütfen." Eğer durursa kendini asla affetmeyecekti. "Buna ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var."

"Eğer eminsen, bunu istemeni istiyorum." Parmakları yavaşça tekrar hareket etmeye başladı. "Yalvar bana."

Parmaklarının şehvetli kayışı onu bir kez daha ateşledi. "Lütfen. Becer beni." Onlar daha derine indikçe nefesi kesildi. "Oh, Tanrım. Evet."

"Bu yatakta kaç kişi var?" "İki, efendim."

"Az önce kimin sikini yaladın?"

Adamın parmaklarının daha hızlı hareket ettiğinden emindi. "Sizinki, efendim."

"Bu doğru. Sadece sen, ben ve yaptığımız şey." Adam kızın g noktasına bastırdı ve kızın nefesi kesildi. "Başka hiçbir şeye ve hiç kimseye izin yok. Anladın mı?"

"Evet, efendim."

Onun arkasına geçti, böylece siki kıkına bastırdı. "Seni buraya getirmek için sabırsızlanıyorum. Seni öyle bir noktaya getireceğim ki, neredeyse yalvaracaksın. Kıkındaki sikim için çaresiz kalmanı sağlayacağım." Aletini daha aşağıya indirdi. "Ama bu gece bu amcığı sikeceğim."

Adamın ucunun ıslaklığına değdiğini hissedince bacaklarını daha da araladı ve adam ileri doğru bastırmayınca neredeyse sızlanacaktı.

"Hissettin mi?" diye sordu. "Aletim saniyeler sonra içine itiyor? Seni açtığında ve içine girmeye başladığında nasıl hissedeceğini hayal ediyor musun?" Ucu kızın yarığı boyunca gezdirdi. "Kendini hissedebiliyor musun Kalınlığıma uyum sağlamak için esniyor musun? Ve derin bir nefes alıyorsun çünkü hala içine doğru itiyorum ve sadece yarısını aldığı fısıldıyorum."

Onu içinde hissetmeden bir saniye daha dayanabileceğinden emin değildi. O kadar çok istiyordu ki, içi acıyordu. "Lütfen, lütfen, efendim."

Ucunu hafifçe içine soktu. "Bir kere içine girdim mi Kendini tutma. Sert ve kaba olacak ve sana sahip olacağım."

O zaman onu alacağını düşündü, ama bunun yerine sadece ucunu içeri iterek onu tekrar kızdırmak için geri çekildi. "Oh, lanet olsun. Lütfen," diye yalvardı ve onu daha derine götürmek için kalçalarını geri salladı.

Kıçını tokatladı ve geri çekildi. "Henüz değil."

Daha fazla itiraz etmemek için dudağını ısırdı. Kahretsin, ama eğer onu beklentiyle öldürmeye çalışmıyorsa, ne yaptığını bilmiyordu.

"Çok iyi hissediyorsun." Tekrar içine girdi ve daha da derine indi. "Tüm fantezilerden daha iyi." Geri çekildi. "Çok ateşli."

Şimdi onunla oynuyor, sikinin ucunu içinde zıplatıyordu. ve kısa sığ itişlerle dışarı. Daha önce hiç bu kadar gergin, bu kadar gergin ve alınmaya bu kadar hazır hissetmemişti. Ve adam hâlâ zar zor içine giriyordu. Her geri çekilişte Geri dönen hamlesinin onu tamamen doldurması için hazırlandı ama bu asla gerçekleşmedi.

Adamın hafif vuruşları devam ederken kadın çarşafı yumrukladı. "Efendim, lütfen, size yalvarıyorum."

"Hazır olduğunu düşünüyor musun?" Çekildi ve hareketsiz kaldı.

Çarşafın içinde başını salladı ve adam onun kıçını tokatladı. "Kelimeler," dedi. "Kullan onları."

"Evet, efendim. Ben hazırım."

Bir elini belinin iki yanına koyarak onu sabit tuttu. "Tek bir sert hamle ve kabzasına kadar gömülene kadar durmayacağım."

Kadın nefesini tuttu ve adam onun sağ tarafını çimdikledi. "Nefes al."

İtaatkâr bir şekilde bir ciğer dolusu hava aldı ve nefesini verirken sonunda onun içeri girdiğini hissetti. Ağzında olduğu zamandan hatırladığından daha büyük hissetti ve ısırdı

onu ele geçirmeye devam ederken çarşaflar. Kahretsin, onu hissetmek. Hiç böyle olduğunu hatırlayamıyordu tamamen gerilmiş ve doldurulmuş.

"Aman Tanrım," diye soludu adam hareket etmeyi bıraktığında ve kasıklarını arka tarafında hissettiğinde.

"Kahretsin, Sasha. Aletimin amcığını yalarkenki görüntüsü ve beni içine alış şekli." Kalçalarını salladı ileri doğru iterek onu yatağın içine soktu. "Seni şimdi becermek zorundayım. Kendini hazırla."

Aldığı tek uyarı buydu. Bir sonraki nefesini alamadan, adam bir kısmını dışarı çekmiş ve geri itmişti. Acımasız bir vuruş ritmiyle içine girmeye başladı. Görünüşe göre onu sınırsızca kullanması, onu neredeyse anında doruğa çıkardı. Yine de içine girmeye devam etti, Her vuruş bir öncekinden daha derin ve sert hissediliyordu.

"Daha fazla," dedi, bir elini bacaklarının arasına kaydırarak ve Ritmi hiç bozmadan klitorisini ovuyordu. "Bana bir tane daha ver."

İkinci doruk noktası onu hazırlıksız yakaladı ve geçtiğinde, adam çekildi.

"Sırt üstü. Bu sefer boşalmanı izlemek istiyorum."

Nefes nefese kaldığını hissetti ama yuvarlandı ve adamın sikini okşadığını gördü. Kahretsin, görülmeye değer bir manzaraydı. "İki kez nadirdir, efendim. Üç asla olmaz."

Kadının bacaklarını ayırdı ve aralarına yerleşti. "Bu gece olacak." Aletini eline alarak kadının girişiyle hizaladı ve içine tekrar girdi, aletinin uzunluğu pozisyon değişikliği ile ona yeni şekillerde dokunmak.

"Bana bak, Sasha." Tekrar onun içinde hareket etmeye başladı. "Seni bu şekilde aldığımda, gözlerin benimkilerde olacak."

Azar azar, onun üzerindeki katmanları kaldırdığını hissetti. Uzun zamandır etrafını sardığı güvenlik. Bunu yavaş yavaş, küçük ince yollarla yapıyordu: bir dokunuş, bir kelime, bir bakış. Onun gözleriyle karşılaştı ve gözlerindeki yoğunluktan etkilendi.

İçgüdüsel olarak, vücudu onunkiyle birlikte hareket etmeye başladı, onu itiş için karşıladı, onu daha derine çekmeyi arzuladı, onu istedi onu tamamen sahiplenmek için.

"İşte böyle, benimle birlikte hareket et," dedi, bacaklarını tuttu ve beline sarıyor. "Bu şekilde dururken aramıza hiçbir şeyin girmesine izin yok."

Çok yaklaşıyordu, daha fazla dayanabileceğini sanmıyordu. Nefes alış veriş hızlanmıştı ve kasları gerilmişti. "Benimle gel, Sasha," diye nefes nefese kaldı. "Geldiğini görmeme izin ver."

Elini klitorisine bastırdı, daha önce yaptıklarından farklıydı ve bir şekilde teninden gelen sıcaklık, Vücudunun onu itip çekmesi ve gözlerindeki arzu ile birleştiğinde, vücudu başka bir doruğa doğru dönüyordu.

"Yapamam." Bu çok fazlaydı, bununla başa çıkamazdı. Bu zevk çok fazlaydı.

"Yapabilirsin." Sertçe itti ve kalçalarını salladı.

Üçüncü orgazmı onu kasıp kavururken vücudu sarsıldı. "Oh, Tanrım. Teşekkür ederim."

"Çok güzel," diye fısıldadı Cole ve sonra dudaklarını onunkilere bastırıp kendi doruk noktasına teslim oldu. Kıpırdamadan durdu,

Prezervatifin içine boşalırken harcadığı çabayla nefesi kesildi. Uzun dakikalar boyunca ona sarıldı, saçlarını okşadı ve kızarmış yüzüne öpücükler kondurdu.

"Hemen döneceğim," dedi ve yataktan sadece bir süreliğine ayrıldı. prezervatifi atmak için gereken süre kadar. O yataktayken yorganın altına girmeyi planlıyordu ama hareket etme düşüncesi bile harcayabileceğinden daha fazla enerji gerektiriyordu.

yönetti ve ona geri döndüğünde, kadın hareket etmemiştir.

"Buraya gel küçüğüm." Çarşafların arasına girdi ve onun için bir köşeyi tuttu. Yatağın onun tarafına geçme düşüncesi, kollarını ona dolayıp sırtını göğsüne yaslayacak şekilde yaklaştırdığında ortadan kalktı.

Normalde seksten sonra uyuyakalırdı. Son bir saati düşününce yorgun olmalıydı, sopadan bahsetmiyorum bile. Ama Cole'un kollarının onu sardığını hissettiğinde gözlerini kapatma düşünceleri yok oldu. Özellikle de başparmağı kolunu okşamaya başladığında. Görünüşe göre onun da uykusu gelmemiştir.

Sonra dudakları ensesine değdi ve nefesinin sıcaklığı omurgasından aşağı ürperti gönderdi.

Kıpırdamadan durdu, şu anda bulunduğu yerden yeterince emin değildi, arkasını dönmesini ya da ona yaslanmasını hoş karşılayıp karşılamayacağını bile bilmiyordu.

Sakin durma. Sakin durma. Durmayın.

Onun kollarında olma fantezisi gerçeğinin yanına bile yaklaşamıyordu. Gerçek Cole, neredeyse ezici bir yoğunlukla karışık sert erkek kaslarına sahipti, ancak altta yatan

emniyet ve güvenlik vaadi. Ayrıca Real Cole'un alay etme şekli ve o küçük gülümsemesi de vardı.

İçini çekti, kalp kırıklığına giden yolda ilerlediğini biliyordu.

"Sasha?" Cole sordu. "Bir sorun mu var?"

Olası kalp kırıklıklarını umursamadan başını eğdi ve adamın kolunu öptü. "Bir şey yok efendim."

Sonsuza kadar böyle kalabildiğim sürece.

Hafifçe kıpırdandı ve ereksiyonunun büyüklüğüne bakılırsa hiç de uykulu değildi. Dudakları tekrar ensesine bastırdı ama bu sefer oyalandı, kürek kemikleri boyunca yavaşça dişledi.

"Seni tekrar istiyorum," dedi omzunun üstünden. "Ağrın var mı?"

Eli çoktan vücudunun yan taraflarında gezinmeye başlamış, hafifçe okşuyor ve daha önceki birleşmelerinin tam olarak söndüremediği ihtiyacı uyandırıyor. Adamın parmak uçları bacaklarının arasına dokunup onu tahrik ederken kadın boğazının altından inledi.

"Senin için asla çok acımaz." Bacaklarını kaydırarak ona daha iyi erişim sağladı.

Adam ne olduğunu anlayamadığı bir şeyler mırıldandı ve kadın prezervatif paketinin açıldığını duydu. Sonra kendini onun içine bıraktı ve onu daha da yakınına çekti. "Nazik olacağım," diye fısıldadı.

Sözüne sadık kaldı ve birlikte yavaşça hareket ettiler. Daha önce birbirlerine sahip olmak için duydukları aciliyet gitmiş, yerini aralarındaki bağın tadını çıkarma ihtiyacı almıştı. Hızını o belirledi ve her ince hareketi, her hafif itiş ve her Onu memnun ederken ve kendi nefesini alırken keskin bir nefes aldı.

"Ellerimi tut," dedi ve parmaklarını birbirine doladı.

Bir şeyler söylemek, bir şekilde ona kendisini ne kadar inanılmaz hissettirdiğini ve onunla birlikte olmanın daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemediğini anlatmak istiyordu. Ama hâlâ çok yeniydiler ve kelimeler bir türlü gelmiyordu.

Onun yerine parmaklarını sıktı ve kafasının içinde dile getiremediği düşünceleri fısıldadı.

Seninle olduğumda iyileşiyorum.

Sekizinci Bölüm

He göğsünde onunla uyandı, kolları ona sarılmıştı, bacakları birbirine dolanmıştı. Bu kaçınılmazdı, o artık biliyordu. Geriye dönüp baktığında, muhtemelen kafedeki o ilk buluşmadan beri biliyordu.

Ona karşı kıpırdandı ve kaşlarını çattı. Adam gülümsemesini bastırdı. Bu sabah birinin kafası karışmıştı.

"Yatağında kaş çatmak yasak," diye fısıldadı kulağına. "Sadece zevk nefesleri, coşku çığlıkları ve şehvetli yalvarışlar. Kaş çatmak yok."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve adam güldü.

"Günaydın," dedi.

"Cole, efendim." Ondan uzaklaştı ve elleriyle yüzünü kapattı. "Oh, adamım."

"Pişmanlık da yok. Ciddiyim, Sasha." Sasha parmaklarının arasından bakarken onu izledi. "Bu eninde sonunda olacaktı ve ikimiz de bunu biliyorduk. Şimdi ellerini bırak da sana düzgün bir günaydın dileyebileyim."

Ellerini hareket ettirdi. "Günaydın."

"İşte oldu. Günaydın." Hareketleri anatomisinin alt kısmının kıpırdanmasına neden oldu ama onu tekrar almadan önce konuşmaları gerekiyordu. Bir iniltiyle ayağa kalktı. "Kahvaltıya başlayacağım ve senin için banyoya kıyafet koyacağım. Tabii masaya çarşafı getirmek istemezsen?"

"Hayır, efendim."

"Pekâlâ, bunu sonraya saklayalım." Adam, kadının itirazları arasında yataktan çıktı.

Yarım saat sonra masada ona katıldığında biraz mahcup görünüyordu. Başıyla bir sandalye işaret etti ve ona biraz meyve suyu doldurdu.

"Hiç kahvem yok," diye açıkladı.

"Sorun değil, senin kreplerin var." Ona bakmadı ama tereyağı ve şuruba uzandı.

Yemeğini hazırlamasına izin verdi, ama birkaç dakika sonra geçti ve kadın hâlâ onu umursamıyordu, adam boğazını temizledi. "Kendin gibi davranmıyorsun," dedi. "Bir şey mi var yanlışı mı?"

Çatalını bıraktı, derin bir nefes aldı ve sonunda onun gözleriyle buluştu. "Senin yanında nasıl davranacağımı bilmiyorum. Bu"-kolunu masanın üzerinde salladı-"kafa karıştırıcı. Ben

Size efendim ya da Cole diyebilir miyim? Benden ne beklediğinizi ya da ne beklediğinizi bilmiyorum."

Kendini tekmeleyebilirdi. Her şeyin tanımlanmasına ihtiyaç duyduğunu bilecek kadar onu tanıyordu. Kurallar olmadığında strese giriyordu.

"Özür dilerim, Sasha. Daha önce bir şeyler söylemeliydim. Bana Cole demeni istiyorum. Diğer beklentilere gelince, bunları yemekten sonra konuşuruz."

Anlaşıldığı üzere, kahvaltının geri kalanında ona hiçbir şey demedi. Aslında, tek kelime bile etmedi. O da Sonunda olabildiğince hızlı bir şekilde yemeğini yedi ve mutfağı temizlemek için kalktı. Ona on beş dakika içinde oturma odasında buluşmalarını söyledi.

Her şeyi toparlamayı bitirene kadar koltuklardan birine oturup onu bekledi. Daha önce hep kanepeye. Yanına oturmasını diye sandalyeyi seçtiğini düşündü. Bu sorunu bir sediri çekip önüne koyarak ve üzerine oturarak çözdü. Kadın huzursuz bir nefes aldı.

Kendisine sakın kalmasını söyledi. "Bir şey konuşmadan önce, bu sabah seni neyin rahatsız ettiğini bilmem gerekiyor."

"Bu aptalca."

"Uyandığımızdan beri bana on kelime bile söylemedin. Eğer bu seni üzüyorsa, aptalca değil."

Yorgun gözlerle ona baktı. "Eğitimimin bittiğini söyleyeceğini sanmıştım."

"Sizi temin ederim ki böyle bir durum söz konusu değil. Diğer her şey gibi bunu da zamanı geldiğinde konuşacağız." Kızın rahatlamış bir şekilde iç çekmesi üzerine başını eğdi. "Şimdi her şey yolunda mı?"

Ona günün ilk gerçek gülümsemesini verdi. "Her şey yolunda."

"Eğitiminizin bir sonraki aşaması hakkında konuşmaya hazır mısınız?"

"Evet," dedi saklamaya çalışmadığı bir heyecanla. "Her şeyi nasıl ayarlamamız gerektiğine dair bazı düşüncelerim var.

ve sizin görüşlerinizi almak istiyorum."

Öne doğru eğilip ellerini kendi ellerinin arasına alarak onu şaşırttı. "Bana aklında ne olduğunu söyle."

Birbirlerine kenetlenmiş ellerine baktı. Bu ilkti ona ilk dokunduğu zamandı. Kalbi boğazında bir yere sıkışmış gibi hissediyordu. "Pekâlâ," dedi usulca. "Dün gecedan sonra seks sınırını kaldırmak istiyorum."

Başparmağıyla adamın parmak eklemine okşadı. "Dün geceki gibi her türlü pisliğe bulaşmışken, birdenbire her şeyin yolunda gitmesi beni öldürüyor. Seks sınırını kaldırmak istiyorum." Sözlerini sahte bir İngiliz aksanıyla ve arsız bir gülümsemeyle tekrarladı.

"Şöyle düşünün: Dün gece gerçek bendim ve şu anda sadece aşırı miktarda kontrol uyguluyorum."

Gülümsemesi şımarıklığının bir kısmını kaybetti. "Gerçekten mi?"

"Şu anda konuşmak yerine seni anlamsızca becermeyi mi tercih ederdim? Evet, tabii ki."

"O halde," dedi, adamın sikini sızlatan boğucu bir sesle, "konuşmamızı bitirsek iyi olacak."

"Düşünme tarzını seviyorum, Sasha Blake. Belki bugün tekrar orgazm olmana bile izin veririm." Onu görmezden geliyormuş gibi yaparak boğuk bir öfkeyle devam etti. "Başka bir kontrol listesi doldurmanı istiyorum. Çarşamba gününe kadar bana e-posta ile gönderin ki hafta sonunu planlamak için zamanında elimde olsun."

"Evde sakladığım boş bir tane var."

"Mükemmel. Unutmayın, eğer zor bir limit olarak işaretlenmemişse, sizi sadece test etmekle kalmayacağım, zorlayacağım da. Ve zor bir limit olmayacağı için, bunu aşmak için elinizden gelenin en iyisini yapmanızı bekliyorum."

"Anlıyorum."

"Senin üzerinde tıkaç kullanmak benim için hâlâ zor bir sınırdır." "Benim için de öyle."

Kapının çalınması düşüncelerini böldü.

Sasha omzunun üzerinden kapıya doğru baktı. Cole kaşlarını çatı. Kimseyi beklemiyordu ve konuşmasının yarıda kesilmesine biraz sinirlenmişti.

"Bunun kim olabileceğini bilmiyorum." Ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerledi. "Hemen döneceğim. Her kimse ondan kurtulmama izin verin."

Sasha ayağa kalkarken sandalye gıcırdadı. "Kahretsin. Julie olabilir. Muhtemelen arabamın gece kaldığını görmüştür."

Neredeyse kapıya varmıştı ki, kadının sözleri üzerine geri döndü. "Senin yetişkin bir kadın olduğunun farkında mı?"

"Endişeleniyor."

"Ben bir canavar değilim, Sasha." Kırılmamak için çok çaba sarf ediyordu ama Julie onu her sorguladığında bu daha da zorlaşıyordu.

Kapı tekrar çaldı.

"Bir dakika." Sasha'ya bir bakış fırlattı ve kapıyı açmak için döndü. Gelenin Julie olduğundan o kadar emindi ki, gerçekte kim olduğunu anlaması uzun bir dakika aldı.

"Kate?"

- - -

Kate
mi?

Sasha kafasını Cole'un etrafına çevirdi ama Cole çok büyüktü. Ön kapıyı görmesini engelledi.

"Hey, Cole," dedi yumuşak bir kadın sesi. "Kusura bakma çok erken uğradım ama yolda iyi zaman geçirmek istedim."

Cole hareket etmedi ya da bir şey söylemedi.

"İçeri girip bunu bırakabilir miyim? Daniel buralarda mı? Uzun zaman oldu. Bir merhaba demek isterim. Cole?" dedi, o kımıldamayınca.

Sarsılarak kendine geldi ve kenara çekildi. "Özür dilerim. İçeri gelin. Şu kutuyu alayım."

Uzun siyah saçlı zarif bir kadın ona tahta bir kutu uzattı ve iki adım atarak içeri girdi. Sasha'yı görünce durdu. Kate'in bakışları evin geri kalanına bakmadan önce Sasha'nın üzerinde gezindi. Sasha, gözleri bastonun hâlâ dayandığı yersiz sandalyeye takıldığı anda bunu anlamıştı. Ayrıca Cole'un gömleklerinden birini giydiğinin de farkındaydı.

"Kahretsin," dedi Kate. "İşte bu yüzden önce ben aramalıyım."

"Evet," diye kabul etti Cole. "Bu kesinlikle bunu daha az garip hale getirirdi."

Adil olmak gerekirse, diye düşündü Sasha, Kate içinde bulunduğu durumdan dolayı oldukça sıkıntılı görünüyordu.

"Çok özür dilerim. Hiç düşünmemiştim." Kate aceleyle özür diledi. "Sözünüzü kesmedim, değil mi?"

Cole, Kate'in sandalyeye doğru başını salladığında bastonu fark etti. İç çekti. "Yaptın ama bunu değil."

Kate ikna olmuş görünmüyordu. "Gidebilirim."

"Zaten buradasın. Bir süre dinlenmelisin." O Sasha'nın yanında durmak için birkaç adım attı. "Sasha, Kate. Kate, Sasha."

Sasha onun elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum." "Özür dilerim," diye fısıldadı Kate.

Neden sürekli özür dilediğini anlayamıyordu.

"Bunun için endişelenme. O dündü," dedi Sasha onu rahatlatmak için.

"Sasha," diye uyardı Cole.

"Ne?"

"Öyle miydi?" Kate sordu.

Cole boğazını temizledi ve Kate kaskatı kesildi. "Sasha," dedi ve kutuyu ona uzattı. "Bunu gidip yatak odasına koyar mısın?"

Aslında gitmek istemiyordu ama Cole'la daha az tartışmak istediği için kutuyu aldı ve koridordan aşağı taşıdı. Görüldüğünden daha ağırdı ve yatağın yanında yere koydu. Cole'un kısık sesini duyabiliyordu koridorun sonundan geliyordu ama ne dediğini anlayamadı. Oturma odasına geri döndüğünde Kate kısa süre önce boşalttığı sandalyede, Cole da kanepede oturuyordu.

Başka ne yapacağını bilemediği için Cole'un yanına oturdu. Adam kanepenin ortasına doğru oturduğu için, kadının bacağı adamın bacağının boyuna uzanıyordu. Adamın sıcaklığı bir nebze olsun rahatlatıyordu ama daha önce olduğu gibi rahatlayamıyordu. Omurgası kaskatı kesilmiş bir halde oturuyordu. Belki de Cole'a dokunmazsa daha iyi olacaktı. Kurnazca ondan uzaklaşmaya çalıştı ama Cole bir kolunu ona doladı ve o seksi gülümsemesiyle onu kendine çekti. Onun dokunuşuyla vücudundaki gerginlik kayboldu ve Cole ona doğru eğildiğinde omzunu sıktı.

Kate'e içecek bir şeyler ikram edip edemeyeceğini düşündü.

Kate sonunda, "Burası çok rahat," dedi.

Sasha homurdandı. "Cehennem kadar garip, olan bu." "O da öyle," diye onayladı Kate.

Kapının çalınmasıyla daha fazla konuşmaktan kurtuldular.

Cole cevap vermek için ayağa kalkarken Sasha, "Julie olacak," dedi. o.

"Evet, haklı olduğunuza neredeyse eminim." Kapıyı açtı Kapı. "Julie, içeri gel. Biz de tam senden bahsediyorduk." "Özür dilerim." Julie eve adımını attı. "Ben sadece çünkü Daniel'ın batı kapısında yardımınıza ihtiyacı var."

Cole ellerini ceplerine soktu ve topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Telefon bu yüzden icat edilmiş olmalı."

"Ona geleceğimi söyledim. Sasha'nın arabasının bütün gece burada olduğunu gördüm." Odaya baktı ve bastonu görünce yüzü soldu. "Ben, uh ..."

"Endişelen," diye bitirdi ve onu içeri buyur etti. "Biliyorum. Gel ve onun iyi olduğunu gör. Bu Kate. Bazı eşyalarımı bırakmak için uğradı."

Sasha, Julie'nin Cole'un eski sevgilisinin oturma odasında oturduğu bilgisinden etkilenmiş gibi görünmediğini düşündü. Sasha'yı görür görmez dinlemeyi bırakmış gibi görünüyordu. Cole'un gömleğini giyiyordu. Julie'nin dudakları sıkıca birbirine yapıştı.

Cole kızgın görünüyordu ama sakince "Daniel kapıya geldi mi?" diye sordu.

"Evet."

Başıyla onayladı. "Kate, ben dönene kadar kalabilirsin. Sasha, tartışmamıza daha sonra devam ederiz."

Gerginliğin bir kısmı onunla birlikte gitmiş olsa da Sasha Julie'yle konuşmak istemişti ama Kate odadayken bunu yapamazdı.

Julie yürüdü ve Kate'in elini sıktı. "Selam Kate, ben Julie."

"Tanıştığımıza memnun oldum. Sen Daniel'ın denizaltısı olmalısın."

Julie içgüdüsel olarak bir parmağını yakasında gezdirdi ve yüzünü memnun bir gülümseme kapladı. "Öyleyim."

Kate Sasha'ya, "Sen de Cole'un stajyerisin," dedi.

Yakasının olmaması, gömleğini giymesi ve yan odadaki bastondan da anlaşılaacağı üzere? Sasha söylemek istedi ama kendini tuttu. Bu Kate'ti ve artık birlikte olmasalar da, koyu saçlı kadının Cole için hâlâ önemli olduğunu düşünüyordu. Yine de gerçek şu ki, hayatının en iyi seksinin ertesi sabahıydı ve Cole'la bunun tadını çıkarmak yerine onun eski sevgilisi ve kendi en iyi arkadaşıyla vakit geçiriyordu. "Bu kadar açık mı?"

"Hayır. Bana söyledi."

Sasha ona küçük bir gülümseme verdi. "Üzgünüm, keyfim yerinde değil. Sadece, sabahımın böyle olacağını hayal etmemiştim."

Julie ikisini de izledi. "Muhtemelen aramam gerekirdi ama araban bütün gece buradaydı ve dün ne olacağını bildiğim için seni görmem gerekiyordu. İyi misin?"

"Evet, ben iyiyim. Bunu sonra konuşuruz."

"Bana aldırmayın," dedi Kate. "Onun sopasını defalarca yedim." Sözleri kesindi ama ifadesinde bir tür soru vardı.

Julie, "Bastonlar benim için hâlâ zor bir sınır," dedi.

Kate başıyla onayladı. "Akıllı kadın, bu şekilde devam et."

"Bilmiyorum," dedi Sasha. "Tüm bu olanlarda katartik bir şeyler var."

Bunun mümkün olabileceğini hiç düşünmemiş olsa da, sopadan sonra yaptığı ağlama seansı arındırıcı gelmişti. Bu sanki taşıdığını bile bilmediği bir yük kalkmış gibiydi.

"Doğru," dedi Kate. "Bunu kesinlikle anlıyorum. Ama koyduğu kuralları da eklediğinizde, katartik etkiyi ortadan kaldırıyor.

parçası."

Sasha, Kate'in hafta başında gönderdiği protokolü kastettiğini düşündü ama kurallarla neyi kastettiğine dair bir fikri yoktu. Yine de sormak pek kibarca görünmüyordu. Ne de olsa kadınla yeni tanışmıştı ve Kate'in yüzündeki ifadeye bakılırsa bunu söylediğine pişman olmuştu.

"Ne tür kurallar?" Julie sordu, belli ki sormaktan çekinmiyordu. "Bu sana gönderdiği protokolden farklı mı Sasha?"

Kate başını iki yana salladı. "Yapamam... daha doğrusu yapmamalıyım-" "Bu özel bir konu Jules," dedi Sasha.

Kate ona teşekkür eden bir bakış fırlattı ve Sasha ona küçük bir gülümseme verdi. Cole ile olan ilişkisinin detayları hakkında konuşmak istemediği için kadını suçlamadı. Üstelik bu Julie'yi hiç ilgilendirmiyordu.

"Konuyu açan o," diye karşı çıktı Julie. "Ben sadece seninle farklı olup olmadığını anlamaya çalışıyordum."

Sasha, "Bunu sormak tamamen uygunsuz bir şey," dedi. "Ve bu seni ilgilendiren bir şey değil."

"Bence uymanızı beklediği belirli kuralları varsa, size söylemeli."

"Öyle. Her zaman."

"Yani bunlara ek olarak bunlar da var. Hiç mi ilgilenmiyorsun?" Julie sordu.

Öyleydi. Kurallar hakkında inkar edilemez bir merakı vardı. Cole Kate'e vermişti. Ama kendi kendine çok daha farklı bir ilişkileri olduğunu söylemişti.

"Cole bir kurala uymamı isterse bana söyler. Sonuç olarak. Bırak onu."

"Evet, ama-"

"Julie."

Cole'un sesiyle üç kadın da döndü. Kapı aralığında durmuş, kollarını kavuşturmuş, gözlerinde öfkeyle ve yüzünde saf bir hoşnutsuzluk ifadesi vardı.

Cole soğuk bir sesle, "Daniel'i yıllardır tanıyorum ve itaatkârından nasıl davranmasını beklediğini çok iyi biliyorum," dedi. "Ne kadar ilgili olduğunuzu iddia ederseniz edin, Efendinizin şu anki konuşmanızdan memnun olacağını hayal etmekte zorlanıyorum."

Cole ona doğru yürürken Julie'nin yüzü soldu.

"Kate ve Sasha'dan özür dileyeceksin," dedi. Sasha o buz gibi gözlerin kendisine odaklanmamış olmasından memnundu. "Ve bugün ilerleyen saatlerde Daniel'ı bu konuşmadan haberdar edeceksin. Benim yerime ilk senden duyarsa senin için daha iyi olur, bana güven."

"Evet, efendim," diye mırıldandı Julie.

Cole döndü ve Sasha'ya doğru ilerledi. Arkasından. Adam ellerini yanlarından geçirip avuç içlerini kalça kemiklerinin üzerinde gezdirirken ürperdi. Adamın ne yaptığını biliyordu; onun üzerinde hak iddia ediyordu. Diğer iki kadına kimin yetkili olduğunu kesin bir dille bildiriyordu. Ve kimin ona ait olduğunu.

"Şimdi," dedi. "Eğer başka uygunsuz soru yoksa, Daniel herkesi ana eve davet etti."

- - -

Ertesi gün dükkânda işler kesattı ve siparişleri yetiştirdikleri için saat ikide Sasha Julie'ye öğleden sonra izin almasını söyledi. Julie, Sasha'nın

Büyük olasılıkla Daniel ona yapmamasını söylemişti ama bu Julie'nin onu izlemesini engellememişti.

Bütün gün biraz fazla yakından. Tabii ki, Dom'uyla Kate hakkında yaptığı tartışma da çok muhtemeldi.

onunla bir ilgisi var. Sasha bunun iyi sonuçlanacağını düşünemiyordu.

Ama Julie neden sessiz olursa olsun, en iyi arkadaşı dükkânın dışındayken, Sasha sonunda nefes alabileceğini hissetti. Ve düşünebileceğini.

Cole ile dün başladıkları sohbeti bitirmeye fırsat bulamadılar. Herkes Daniel'in evine vardığında onun büyük bir kahvaltı hazırladığını gördü. Kate başlangıçta belirtilen saatten çok daha fazla kaldı ve ayrıldığında Sasha Pip'in bir gün öncesinden beri onun dairesinde yalnız olduğunu hatırladı.

Cole sadece başını salladı ve sonra konuşacaklarını söyledi. Mesaj atacağını düşünmüştü ama şu ana kadar ondan haber alamamıştı. Onunla geçirdiği gecenin acısı hâlâ üzerindeydi ve birlikte geçirdikleri zamanlardan bir görüntü aklına her geldiğinde bu onu gülümsetiyordu.

İç çekerek dinlenme odasına doğru yöneldi. Muhtemelen bugün başka müşteri gelmeyecekti. O Envanter üzerinde çalışması gerekiyordu ama onun yerine okuduğu bir romanı eline aldı.

Daha birkaç sayfa okumuştü ki kapı zili çaldı ve içeri birinin girdiğini haber verdi.

"Hemen geliyorum!" diye bağırdı.

Hayalinde, Cole konuşmalarına devam etmek için uğramıştı. Bunu çok net bir şekilde hayal ediyordu: dinlenme odasında sohbet edecekler ve her şeyi çözdükten sonra onu dairesine davet edecekler. Dairesine girdikten sonra onu yatak odasına götürecekti.

Görüntüler zihninde o kadar canlıydı ki, Cole'u görmeyi umarak hızla ana odaya girdi, ancak bir Peter'ı gördüğünde tamamen durdu.

Vücudundaki her hücre itiraz etti ve çok tanıdık olan panik onu ele geçirmekle tehdit etti. Buna karşı koymak için kendini Cole'un ayaklarının dibinde diz çökmüş, o da saçlarını okşarken hayal etti. Zihninde onun "Güvendesin ufaklık" dediğini duydu.

Onu o kadar net duydu ve o kadar gerçek hissetti ki, vücudu gerçekten gevşedi.

"Peter," dedi. "Burada ne yapıyorsun?"

Dükkânın etrafına göz gezdirdi ve ellerini pantolonunun ön kısmına sürttü. Kahverengi saçları yıkanmamış görünüyordu.

Gözleri koyu halkalarla çevriliydi. "Biraz çiçeğe ihtiyacım var. Burada bir tek sen mi varsın?"

"Wilmington'da beş bin çiçekçi daha var. Eğer beni görmek istemiyorsanız, belki de onlardan birini seçmeliydiniz."

"Beni gruptan attılar, biliyorsun. Çünkü seni aradım."

"Bence Greene Usta'nın sana aramanı söylediği yalanını söylediğin için kovuldun."

Yüzünde bir öfke dalgası parladı. "William Greene bir korkak."

Julie'ye eve gitmesini söylememiş olmayı diledi. Keşke uğrayan gerçekten Cole olsaydı. Ve gerçekten, Peter'ın gerçekten gitmesini diledi. "Dedikleri gibi, birini tanımak için biri gerekir. Şimdi ne tür çiçeklere ihtiyacınız var?"

"Az önce bana korkak mı dedin?"

"Çiçekler. Ne tür?"

"Cole denen adamın seni becermesine izin verilmediğini duydum. Neden? Aletini kaldıramıyor musun?"

Cole'un neyin sahte olduğunu bilmekle ilgili yorumu Çünkü gerçek olanı çok iyi biliyordun. Bu doğrudu. Peter da ondan daha fazla Dom değildi.

Cole ile kıyaslandığında, o bir özentî, bir sahtekâr.

Çok aydınlatıcı bir güç hissi kapladı içini. Peter bir hiçti. Sahteydi. Bir hiçti. Ve o güçlüydü.

Çenesini kaldırdı. Peter'ın dükkânında olması için hiçbir neden yoktu. Onun şiddet uygulayabileceğini düşünmüyordu ama üzücü gerçek ise asla bilemeyecek olmanızdı. "Seni dükkanımda istemediğime karar verdim. Git ve çiçeklerini başka yerden al. başka."

"Özel hayatınızı işinizle karıştırmak pek akıllıca değil. Elimdeki büyük bir hesabı kaybedebilirsin."

"Bu almak istediğim bir risk. Şimdi git, ben de polisleri aramayayım." Ciddi olduğunu göstermek için parmaklarını telefona doğru uzattı. "Ve bir dahaki sefere Petal Pushers'a uğrama isteği duyduğunda, bunu görmezden gel."

"Sen bir kaltaksın, Sasha."

"Güle güle." Parmaklarını ona doğru salladı.

Peter her zaman ısırmaktan çok havlardı. Doğrusu, onunla boy ölçüşemezdi. Ne zaman daha iyi olduğunu biliyordu. Kapıya yönelmeden önce ona son bir kez baktı.

"Bir şey daha var," demekten kendini alamadı. "Cole'un aleti hakkındaki söylentiler ciddi şekilde azaldı. Onun siki seni kıskançlıktan ağlatır."

Peter kapıdan yeterince hızlı çıkamadı.

Uzun bir süre sadece ön kapıya baktı ve sıırttı. Başardı. Kabusuyla yüzleşmişti. O kendine sarıldı. Kahretsin, bu iyi hissettirdi. Cole'a mesaj atmak için karşı konulmaz bir istek duydu.

Ceplerini yokladı. Lanet olsun. Cep telefonunu bırakmıştı. arka odadaki telefon. Saniyeler sonra, telefonu

okuduğu kitap. Kapı zili çaldığında rehberinde geziniyordu.

Öfkeyle iç çekti. "Yemin ederim, o uyuz kıcıını dükkânıma geri getirirsen, ağlayacağın tek şey Cole'un siki olmayacak."

Dükkanın önünden hiç ses gelmiyordu. Kahretsin.

Umarım bir müşteri değil de Peter'dı. Gidip bakmaya neredeyse korkuyordu ama yapılması gerekiyordu. Onu itti Sessizlik, dizlerinin bağıını çözen günahkâr ve şehvetli bir aksanla bozulduğunda telefon cebindeydi.

"Kiminle konuşuyorsun ve neden benim sikim için ağlıyorlar?"

Dokuzuncu Bölüm

S birkaç saniye boyunca felçli bir şekilde durdu.
Kahretsin.

Dükkânında Cole'un siki hakkında bağırmadı, değil mi?

"Sasha?" Cole aradı.

Kahretsin. Vardı.

Mükemmel yontulmuş yüzü kapı aralığında belirdi. "İşte buradasın." En azından gülümsüyordu. "Biraz erken kapatırsan işimizi bitirebiliriz diye düşünerek uğradım. Dünkü konuşma. Ama şimdi sikimi kiminle tartıştığınızı merak ediyorum."

Adamın dükkânında öylece durmasından o kadar telaşlanmıştı ki, hiç düşünmeden "Peter" diye ağzından kaçırdı.

Bir anda Cole'un yüzündeki gülümseme kayboldu. "Peter burada mıydı?

Bugün mü?"

"Az önce."

Yumruklarını açıp kapattı. "Onun ağzını burnunu kıracağım."

Ona doğru ilerledi ve elini uzattı. "Bekle, hayır. Sorun yok-"

"Bu hiç de iyi değil."

"Dinle." Kadının ses tonundaki bir şey onu etkilemiş olmalıydı, çünkü yüzündeki ölümcül ifade kaybolmuştu. O da başıyla onayladı. Kadın devam etti. "Kim olduğunu ilk fark ettiğimde korktum ama bana öğrettiğin şeyi yaptım ve sakın kalıp paniklemedim. Sonra ona gitmesini söyledim. ve asla geri dönmeyeceğim. Ve başka bir şey daha fark ettim." "Neymiş o?" Dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Sonunda onun sahte olduğunu anladım. Tıpkı senin söylediğin gibi."

Başını salladı. "Bir Dom'dan ne istediğini düşünüyordun."

Gözlerini onun gözlerinde tutmaya ve "Hayır, seni düşünüyordum" demeye zorladı.

Nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve uzun adımlarla yerde ilerledi. Kız onun ne yaptığını düşünmeye fırsat bulamadan, adam kollarını ona doladı ve dudaklarını onunkilere yapıştırdı.

Ağız şaşkınlıkla açıldı ve öpüşmeyi derinleştirmek için onu kendine çekti. Adamın ellerinden biri saçlarına dolanırken diğeri sırtından aşağı kayarak kıçını kavradı. Kalçalarını onunkilere doğru sallayarak sertliğini hissetmesini sağladı.

"Tıpkı seni düşündüğüm gibi," diye fısıldadı ağzına karşı ve sonra onu tekrar öptü. Bu sefer daha yumuşaktı ama daha az yoğun değildi. Aksine, öpücük yavaşça iletilen bir söz gibi hissettirdi.

ona tam olarak ne düşündüğünü gösterecekti. Ama önce konuşmaları gereken başka şeyler vardı.

Gırtlaktan gelen bir iniltiyle geri çekildi. "Başka bir şey yapmadan önce konuşmamız gerek."

Sasha başıyla onayladı ve tabelayı kapalıya çevirmek için kapıya doğru yürüdü. Kapıyı kilitledikten sonra "Yeterince kolay," dedi. "Benim dairem mi yoksa dinlenme odası mı?"

Çoktan mağazanın arka tarafına doğru yürümeye başlamıştı. "Mola odası."

Arkaya dönüp kapının kilitli olup olmadığını kontrol ettikten sonra onu takip etti. Ona katıldığında adam oturmaya başlamıştı bile. Parmakları masaya vuruyordu ve oturduğu yerin karşısındaki duvara konsantre olmuş gibi görünüyordu.

Aslında o kadar derin düşüncelere dalmıştı ki boğazını temizledi. "Cole?"

Kendini trans halinden sıyırdı ve gülümsedi. "Gel ve otur. Sadece düşünüyordum."

Çok yaklaşmamaya dikkat ederek onun yanına oturdu. Gerçi bunun neden önemli olduğundan emin değildi. Seks hakkında konuşacakları belliydi.

Ve Cole olarak, doğrudan konuya girdi.

"Hâlâ köle eğitimiyle ilgileniyor musun?" diye sordu.

Kız gözlerini kırptırdı. İki kez.

"Konuşacağımızı düşündüğüm şey bu değildi," dedi sonunda.

"Dürüst olmak gerekirse, buraya gelme sebebim bu değildi. Ama Peter'la nasıl başa çıktığını duymak bazı şeyleri yeniden düşünmemi sağladı."

Adamın kendisine yirmi dört/yedi yaşam tarzını tattırmayı gerçekten düşüneceğini sanmıyordu. Şimdi kulağa öyle geliyordu ki

O, hem tahrik olmuş hem de korkudan aklını kaçırmıştı.

Cole, "Birlikte geçirdiğimiz zamana daha fiziksel bir unsur eklemeyi tartışabilmek için uğradım," dedi. "Ama şimdi, sanırım buna hazır olabilirsin, ne diyordun? Efendi/köle ilişkisinin nasıl bir şey olduğunu tatmaya."

"Neden fikrini değiştiren şey bu oldu?"

Öne doğru eğildi. "Çünkü birine yedi gün yirmi dört saat hizmet edebilmek için güçlü olmanız gerekir."

Sence ben güçlü müyüm?

"Hafta sonu boyunca gösterdiğin davranışlardan ve bugün olanlardan sonra bence hazırsın. Söyle bana Sasha, hâlâ sana tattırmamı istiyor musun?"

Kalbi o kadar sert çarpıyordu ki, vücudu sarsılıyordu. Cole'un tadına bakmak. Yeterli olur muydu? Sadece bir tat? Cevabı bildiğinden korkuyordu ama bu onu durdurmayacaktı.

"Evet," dedi nefes nefese bir cevapla. "Ben de bunu istiyorum." "Bunun ne kadar zor olacağını anlamamı istiyorum ve

İstedığinin bu olduğundan emin ol. Yoğun olacak ve benim farklı bir yönümü göreceksin ve deneyimleyeceksin. Birlikte geçirdiğimiz zamana değer vermeye başladım." Başını iki yana salladı. "Ben istemiyorum. Bunu mahvedecek hiçbir şey."

"Senin hakkındaki fikrimi değiştirecek bir şey düşünemiyorum."

"Daha her şeyimi görmedin."

Bu sözleri onu vazgeçirmek için söylemişti ama işe yaramıyordu. Onun her şeyini görmek istiyordu. İhtiyacı vardı her yönünü deneyimlemek istiyordu. Ve doğrusu, onun sert ve zorlayıcı olması fikri onu tahrik ettiği kadar korkutmuyordu.

Masadan geriye doğru itti ve ayağa kalktı. Sandalyesi uzakta değildi, onun yanında olmak için sadece birkaç adım atması gerekiyordu. Oraya vardığında dizlerinin üzerine çöktü ve başını öne eğdi. "Lütfen efendim. Sizi her yönünüzle görme ve deneyimleme onurunu bana bahşedin."

Nefesini içine çekti ve parmaklarını kızın saçlarına gömdü. "Sasha, küçüğüm. Beni silahsızlandırıyorsun. Buna nasıl karşı çıkabilirim ki?"

Başı öne eğik ama yüzünde bir gülümsemeyle, "Değilsin," diye cevap verdi.

- - -

Cole, ona bir şey tattırmaya bile hakkı olmadığını biliyordu. Efendi/köle ilişkisini seviyordu. Ama dükkâna girdiğinde ve kız ona Peter'la yaptığı konuşmadan bahsettiğinde, aklına bir fikir geldi: Bu senin birlikte olman gereken kişi. Ve bu kadının, bu itaatkârın, tüm yaraları, geçmiş ve duygusal takıntılarıyla, onun mükemmel eşi olabileceği göğsüne çarptı.

Ve lanet olsun ki, eğer kız yirmi dört/yedi saat hizmet etmenin nasıl bir şey olduğunu görmek istiyorsa, bunu geri çevirecek değildi. Tabii ki, artık kabul ettiğine göre, ayrıntıları halletmeleri gerekiyordu.

Parmaklarını kızın saçlarının arasına daha da soktu. "Pekâlâ o zaman. İki haftalık bir eğitim öneriyorum. Çok uygun değil ama sadece tadına bakman için yeterli olacağını düşünüyorum."

"Eğer uygun değilse, neden uzatmıyoruz? Bir ay yapalım."

Onun coşkusu çok hoş bir şekilde tazeleyiciydi. Bunun kaybolduğunu görmekten nefret ediyordu ama bir sonraki söyleyeceği şeyle birlikte kaybolacağını biliyordu. "İki haftamız için en iyi ne düşündüğümü duyduğunda bir ay yapmak isteyeceğini sanmıyorum." Ağzının köşeleri alçaldı ve devam etti. "Bu iki hafta boyunca benim yanıma taşınacaksın. Yanında bir şey getirmene gerek yok, ihtiyacın olan her şeyi ben karşılayacağım. Ve bu iki hafta boyunca dükkan."

"Çalışmıyor muyum? Ne? Ama en azından önümüzdeki ay için etkinliklerimiz tamamen dolu. İki hafta ..." Adamın başını salladığını fark edince argümanları dudaklarında kayboldu.

"Sadece iki hafta yapabilirim ve açıkçası buna değmez. Günde sekiz saatinizi çalışarak geçirirseniz ne yaparsınız? Bir de şu açıdan bakın. Size sadece Efendiniz izin verirse çalışacağınızı söylediğimi hatırlıyor musunuz? Bu, çalışmanıza izin vermeyen benim."

"Pazarlığa açık değil mi?"

"Diğer seçenek bunu yapmamak olduğu için müzakere edilebilir."

Kadın sessizdi. Zihninin seçenekler üzerinde çalıştığını neredeyse görebiliyordu.

"Julie benden nefret edecek," dedi sonunda.

"Hayır," dedi. "Nefret ettiği kişinin ben olacağımdan oldukça eminim."

"Onunla yarın konuşacağım."

"İstediğim şeyin geri kalanını duyman gerektiğini düşünmüyor musun?"

Başını salladı.

"Herhangi bir şeye başlamadan önce daha fazla tartışacağız, ancak genel olarak her akşam yemekte gününüzün nasıl geçtiğini gözden geçireceğiz, üzerinde çalışılması gereken sorunlar veya konular hakkında konuşacağız ve size bir sonraki gün için beklentilerimi vereceğim."

"Hiç boş zamanım olacak mı? Arkadaşlarımı arayıp mesaj atabilecek miyim?"

Başını salladı. "Bunların hepsi senin için yeni ve başkaları

aynı fikirde olmasa da, senin için faydalı olacağını düşünüyorum.

her gün biraz boş zaman. Günde iki ya da üç saat

programınıza dahil edebilirsiniz. Bu süre zarfında arama yapmakta özgürsün. Yine de numaramı programınıza koymanızı öneririm.

giden mesaj. Bu şekilde, acil bir durum olursa, bu bilgiyi size ulaştırabilirim."

"Bu mantıklı." Başını salladı ve o sevimli haliyle başını öne eğdi. "Size nasıl hitap edebilirim?"

Bu konu üzerinde biraz düşünmesi gerekecekti. Kate'in Genellikle "Efendim" ya da "Usta "yı kullanırdı, alt protokolü uyguladığı ve ona ilk adını kullanma izni verdiği zamanlar hariç. Adının Sasha tarafından söylenmesinden hoşlansa da, onun "Efendim" demesini daha çok sevdiğini fark etti. Onun "Efendi" için hazır olduğunu düşünmüyordu. Ya da belki de hazır olmayan kendisiydi.

"Bence 'Efendim' şimdilik yeterli," dedi.

"Günlüğümü getirmeliyim, değil mi? Eminim benim için yazacak çok şeyiniz vardır."

"Evet, günlüğünüzü ve çantanızı getirin. Dediğim gibi, ihtiyacın olan diğer her şeyi ben sağlayacağım."

"Kıyafet ölçülerime ihtiyacınız var mı?"

Sesini olabildiğince kuru ve donuklaştırarak, "Kıyafet giyeceğinizi nereden çıkardınız?" diye sordu.

Gözleri kocaman açılmıştı. "Olmayacak mıyım?"

"Sasha, eğer bunu sormak zorundaysan, bunun gerçekten yapılacak doğru şey olup olmadığını sorguluyorum."

Ellerine baktı. "Hayır, biraz çıplak olacağımı biliyordum ama her zaman olacağını bilmiyordum." Ona doğru baktı. "Her zaman olacak mı?"

Kahkahasını yuttu. "Her zaman olmayacak ama istediğim kadar sık olacak. Ve söylemeliyim ki, artık seni çıplak gördüğüme göre-"

Yanakları pembenin en güzel tonuyla kızardı. "Ne zaman başlayalım?"

"İki hafta?" diye önerdi. "Bu hafta yeni eve taşınıyorum, bu bana biraz zaman kazandırır. yerleşti."

"Bu bana uyar."

Onun ayaklarının dibinde diz çökmüş, sakince, çok güzel görünüyordu.

iki hafta boyunca her gün onun emrinde olmayı tartışmak. Lanet olsun, tam bir piç kurusuydu.

Ama o istiyor.

Buna itiraz edemezdi. Gerçek şu ki, o da bunu istiyordu. Onu evinde, yatağında ve zincirlerinde istiyordu. Onu önünde diz çöktürmek istiyordu, Onu koltuğuna yatırmak ve kollarında sıkıca tutmak. Ona daha önce hiç kimsenin bakmadığı kadar bakmak ve onu güvende tutmak ve korumak için her zaman güvenilebileceği tek kişi olmak istiyordu.

Çok fazla şey istiyordu ve istemenin her zaman bir bedeli vardı.

Aradaki fark, onun yerine ödeyebilecek olmasıydı.

- - -

O akşamın ilerleyen saatlerinde Daniel ve Nathaniel'i konukevinde ağırladı. Her şeyi tersinden anlatıyordu ama Petal Pushers'da her şey çok hızlı gelişmişti. O da Jeff'i arayıp davet etti ama görünüşe göre o ve Dena hastanede bir tür derse katılıyorlardı.

"İçeri gelin," dedi. "Kutuların kusuruna bakmayın."

Daniel odanın etrafına bakındı. "Bir yer bulmana sevindim, ama itiraf etmeliyim ki senin burada olmana alıştım. Sensiz çok boş görünecek."

"Kutuları kıskanmıyorum," dedi Nathaniel. "Kutuları açmak sonsuza dek sürdü."

"O kadar çok şeyim olmayacak. Mobilyaların ve eşyaların çoğunun Kate'de kalmasına izin verdim. Ben her şeyi yeni alacağım."

Kate'i en son ne zaman düğündüğünü hatırlayamadığını fark etti ve bu sefer göğsünde eskiden olduğu gibi bir boğluk hissi yoktu. Sonunda hayatına devam ediyordu.

Uzun zamandır hiç olmadığı kadar özgür hissederek kanepeye doğru el salladı. "Buyurun oturun."

"Bu gece neden burada olduğumuzu bize söyleyecek misin, yoksa tahmin etmemizi mi istiyorsun?" Daniel sordu.

"Sanırım bir itaatkârın yeniden eğitilmesiyle ilgili bir şey." Nathaniel oturdu ve onu inceledi. "Haksız mıyım?"

"Öylesin," dedi Cole. Adım atma ihtiyacı hissetti ama arkadaşlarına bakarak kanepenin önündeki sedirin üzerine oturdu.

"Bir sorun mu var?" Daniel sordu.

"Hayır, aslında her şey yolunda gidiyor. Beklediğimden de iyi aslında."

İzin istiyormuş gibi hissetmekten nefret ediyordu. Tabii ki gerçekten istemiyordu. Sasha ile planlarını çoktan yapmıştı. Bu da sonunda izin yerine af dilediğin durumlardan biri miydi?

"Sasha çok iyi gidiyor," dedi.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Özellikle de bir gece kaldıktan sonra." Daniel'in yüzünde o her şeyi bilen ifade vardı.

"O ne?" Nathaniel belli ki grup dedikodusunu duymamıştı.

"Sasha geceyi burada geçirdi."

"Onunla seks yapmayacağını sanıyordum."

Nathaniel mutlu görünmüyordu. "Bu yüzden tavsiye edildin."

"Seks içermeyen kaç tane BDSM ilişkiniz oldu?" Cole sordu.

"Seks hayatımı tartışmıyoruz. Açıkça nasıl yatmayacağını söylediğini konuşuyoruz.

Sasha'yı yeniden eğitirken."

"Sizi temin ederim, Sasha hiçbir şeyden acı çekmedi. Bunu o istedi. Kötü bir şekilde."

"Abby de çok şey istiyor. Bu, bir sahnede her zaman istediğini elde edeceği anlamına gelmiyor."

"Tabii ki hayır." Cole kanının kaynamaya başladığını hissetti. Bu sadece iç sesinin ona Nathaniel'in Sadece Sasha'nın çıkarlarını gözetmek onu gerçekten ne hissettiğini söylemekten alıkoyuyordu. "Eğer itaatkârıma istediği her şeyi verseydim korkunç bir Dominant olurum. Ama ben bunu yapmam. Ve umarım bu konuda yeterince şey biliyorsundur.

bunu fark etmemi sağladı."

"Ertesi sabah onu gördüm," dedi Daniel. "Uzun zamandır olmadığı kadar sakin ve mutlu görünüyordu."

Nathaniel içini çekti. "Artık yapacak bir şey yok. Neler oluyor? Sanırım bizi buraya Sasha'yla yattığını söylemek için getirmedin."

"Aslında onun eğitimine bir seviye daha ekliyorum." "Olamaz," dedi Daniel.

Nathaniel kaşlarını çatı. "Ne oldu? Neden burada her şeyin on adım gerisindeymişim gibi hissediyorum?"

"Daniel beni nereye varmak istediğimi anlayacak kadar uzun süredir tanıyor."

Daniel başıyla onayladı. "Cole ve Kate yirmi dört/yedi yaşındaydı."

Nathaniel'in gözleri büyüdü ve sonra daraldı. "Aslında bunu önermiyorsun..."

"Hayır, hiçbir şey önermiyorum. İkinize de. Size Sasha'nın benden yirmi dört/yediyi tattırmamı istediğini ve benim de bunu kabul ettiğimi bildiriyorum."

İki adam da bir şey söylemedi. Neden yapmaması gerektiğine dair nedenler bulmaya çalışıyorlarsa, beyin güçlerini boşa harcıyorlardı. O bunları zaten biliyordu. Bunun Sasha'nın yararına olduğunu düşündüğünü anlamaları gerekiyordu.

"Sizi temin ederim, Sasha'ya zarar verecek hiçbir şey yapmayacağım. Ve bunu hemen kabul etmediğimi bilmelisiniz. Talebini bir süre önce yaptı ve ben de her ne olursa olsun onu geri çevirdim.

Muhtemelen düşündüğünüz nedenler. Ama iyi bir ilerleme kaydetti ve hazır. Açıkçası, tanımadığımız bir yabancıyı seçmesinden önce birlikte olduğu kişi olmayı tercih ederim."

"Sanırım benim düşüncelerimin bununla bir ilgisi yok, değil mi?" Nathaniel sordu.

Cole sonunda bunu gördüğüne sevinmişti. "Seni buraya izin istemek için getirmediim. Sadece nezaketen, eğitimin nasıl değiştiğini sana bildiriyorum."

"Nasıl gittiğini bilmemiz gerekecek. Bu süreç boyunca haftada birkaç kez benimle ya da Daniel ile görüşmeni istiyorum. Ayrıca Sasha'nın Abby ile görüşmeye devam etmesini de rica ediyorum."

Cole başını salladı. "Elbette, bu kulağa son derece mantıklı geliyor."

Nathaniel kıkırdadı. "Makul kelimesinin doğru olduğundan emin değilim."

Cole gülümsedi ve Daniel'a baktı. "Sasha Julie'ye kendisi söylemek istedi. Bunu yarın yapacak, o yüzden eğer Julie'ye bir şey söylememenin sakıncası var mı?"

"Sorun değil," diye güvence verdi Daniel. "Zaten bu konuşma için etrafta olmak istemiyorum."

- - -

"Biliyor musun, Sasha," dedi Julie ertesi gün ilk iş olarak. "Dün gece düşünüyordum ve Nathaniel'in Cole'u sana önermekte haklı olduğuna inanıyorum."

Sasha ödemekte olduğu faturalara baktı. Yine huzursuz bir gece geçirmişti ve saat beş civarında yataktan kalkıp çalışmaya başlamıştı. Bir an için doğru duyup duymadığını merak etti. "Ah?"

"Onun çok fazla olacağını düşündüm, biliyor musun? Çok sert ve inatçı. Ama düşündükten sonra -daha doğrusu Daniel beni gerçekten düşündürdükten sonra- daha mutlu ve rahat görünüyorsun." Julie ana odada vızıldayarak dolaşüyor, eşyaları düzeltiyor ve o günkü teslimatlar için gerekli kâğıtları çıkarıyordu.

Şimdi ya da asla.

Sasha dizüstü bilgisayarını kapattı. "Bunu söylediğine çok sevindim. Sana bunu söylediğimde aklında tut."

Julie dondu kaldı. "Uh-oh."

"Önümüzdeki haftadan itibaren iki hafta izin alacağım."

"Ne? Ciddi misin sen?" Bir kaşını kaldırdı. "Cole bu işe nasıl dahil oldu?"

"Ben tamamen ciddiylim. Bir geçici görevli ayarlıyorum. Gelip yardım et. Yarın burada olacak." Sasha ayağa kalktı ve Julie'nin durduğu tezgâha doğru yürüdü. "Cole'dan beni yeni bir seviyede eğitmesini istedim ve o da kabul etti ama şartı iki hafta boyunca çalışmamamdı."

"Bu çok saçma. Ne tür bir eğitim için ..." Gözleri belirgin bir anlayışla büyüdü. "Oh, hayır. Kesinlikle hayır. Aklını mı kaçırdın sen?"

Derin bir nefes alan Sasha olabildiğince sakin bir şekilde cevap verdi. "Aklımı kaçırmış değilim. Bu keşfetmek istediğim bir şey ve Cole da bunu kabul edecek kadar nazik davrandı."

"Kabul edecek kadar iyi mi? İki hafta boyunca bir seks kölesi olacak. Hangi erkek seni geri çevirir ki?"

"Aptal olma, bundan daha fazlası olduğunu biliyorsun. Yoksa bu her gün taktığın bir tasma değil mi?" Ona bir adım daha yaklaştı. "Daniel şu kapıdan içeri girse ve sana arka odaya gidip aletini yalamanı emretse bunu yapmayacağını söyleme bana."

Julie kollarını kavuşturdu. "Biz yirmi dört/yedi yapmıyoruz." "Cole yapıyor ve ben de tatmak istiyorum."

"Bunun her yerinde 'kötü karar' yazıyor. Seni tanıyorum. Korkunç bir köle olacaksın."

"Güvenoyu verdiğiniz için çok teşekkür ederim."

Julie'nin gözleri yumuşadı. "Sen benim en iyi arkadaşımsın. Seni seviyorum ve sana destek olmak istiyorum ama mantıklı olmalısın."

"Cole'un beni iki hafta boyunca köle olarak eğitmesinin nesi mantıksız?"

"Ortaya çıkan kelimeler: Cole, eğitim, köle ve iki hafta." Onları parmaklarıyla işaretledi.

"Sokaktan geçen rastgele bir yabancı olsaydın bu tavrınla daha iyi başa çıkabilirdim."

"Sen katatonik sınırdayken sokaktan rastgele bir yabancı haftalarca yanında oturmadı!"

Sasha, Julie'nin gözlerindeki endişe ve korkuyu gördü ama arkadaşının gerçekte yüzleşmesinin zamanı gelmişti. "Sen beni öyle görmeyi bırakana kadar asla kırık bir itaatkâr olmaktan vazgeçmeyeceğim."

"Ben-" diye başladı ama durdu.

"Cole beni güçlü ve seksi olarak görüyor. Onunlayken öyle hissediyorum. Bana kendimi kırılmış hissettirme Julie. Daha iyisini hak ediyorum."

Julie'nin yanağından aşağı tek bir damla gözyaşı süzüldü. "Tanrım, Sasha, özür dilerim. Seni bir daha böyle göremem."

Sasha onu kucakladı. "Bir daha asla öyle olmayacağım. Ben aynı kişi bile değilim. Ama bunu yapmak istiyorum. Bunu yapmam gerek."

"Bundan nefret ediyorum ve bunun berbat bir fikir olduğunu düşünüyorum." Julie onu hafifçe sıktı. "Ama seni, Cole ve senin köle eğitimi fikrinden nefret ettiğimden daha çok seviyorum, bu yüzden seni destekleyeceğim. Sadece bana dikkatli olacağına dair söz ver, fizikselden daha fazlasını kastediyorum."

Sasha dikkatli olacağına dair bir söz mırıldandı ama artık çok geç olduğunu hissediyordu.

- - -

Neredeyse iki hafta sonra, Cole'un yeni evinin girişinde durmuş, yapmaya hazırlandığı şey hakkında endişeli hissetmesinin doğal olduğunu söylüyordu. O devasa eve sadece çantası ve günlüğüyle gelmesi kendini savunmasız hissetmesine neden oldu. Bunu yakında atlatacaktı.

Cole ön kapıyı kapattı ve arkasından kilitledi. Ses durgun fuayede yankılandı. "Ne düşünüyorsun?"

Derin ve temiz bir nefes aldı. "Burada dururken kendimi ne kadar savunmasız hissediyorum."

"Güzel." Önünde durmak için yürüdü ve çenesini kavradı, böylece gözleriyle buluşmaktan başka seçeneği yoktu. "Şu andan itibaren savunmasızsın. Bunu yapmayı kabul ederek kendini tamamen benim kontrolüm altına soktun. I yaptığınız, söylediğiniz, giydiğiniz her şeyi ve neredeyse ne düşündüğünüzü belirler."

Kalbi daha hızlı atıyordu. Bu Cole'un yeni bir yönüydü, daha önce sadece anlık bakışlarını yakalamıştı.

"Tek hedefiniz, hayattaki tek amacınız bana hizmet etmektir. Bana itaatinizle, zihninizle ve bedeninizle hizmet edeceksiniz. İhtiyacın olursa güvenli sözlerin var, ama hadi çok açık." Ona doğru eğildi ve kulağına fısıldadı.

"Önümüzdeki iki hafta boyunca senin sahibin benim."

Omurgasından aşağı bir ürperti geçti ve tüyleri diken diken oldu.

Bir adım geri çekildi. "Vücudunu bana hizmet etmeye hazırlamak için bir saatin var. Ana banyoda İhtiyacınız olan her şey. Banyoda işiniz bittiğinde talimatları bulacaksınız."

Konuştüğünü kabul etmesini ya da anladığını söylemesini beklemeden arkasını döndü ve onu yalnız bıraktı. Kalbi çılginca çarpıyordu.

Vay anasını.

Elini göğsüne götürdü ve gözlerini kapattı. Az önceki davranışına bakılırsa, bu iş hiç de yavaş olmayacaktı. ve önümüzdeki birkaç haftaya kolay bir başlangıç. Görünüşe göre, son sürat koşmaya başlamışlardı.

Dudakları yavaşça gülümseme şeklinde kıvrıldı. Bekleyemezdi.

İkinci kata çıkan merdivenleri tırmanırken, adamın bakışlarının ağırlığını sırtında hissetti. Onu nereden izlediğinden emin değildi ama yürürken kalçalarını sallamayı ihmal etmedi. Merdivenlerin tepesinde, hâlâ onu izlediğini umarak gömleğini başından geçirdi, sütyenini çözdü ve üstsüz bir şekilde banyoya doğru yürüdü.

Geçen hafta boyunca yaptıkları konuşmalara dayanarak, banyoda onu nelerin beklediğini çok iyi biliyordu. Tezgâhın üzerinde düzgün bir sıra halinde ihtiyacı olan malzemeler vardı: vücut yıkama suyu, şampuan, losyon, tıraş kremi, tıraş bıçağı, diş macunlu diş fırçası, cımbız, saç fırçası ve bir tüp kayganlaştırıcı. Son maddeyi şimdilik bilerek görmezden geldi ve vücut yıkayıcısını aldı, Koklamak için açıyorum. Limon otu.

Bir havlu aldı ve duş mu küvet mi diye düşündü. Banyo için fazla gergin olduğuna karar vererek duşu açtı ve içine atlamadan önce buharın odayı doldurmasını bekledi.

Yıkanırken ve tıraş olurken, bu duşun her duştan ne kadar farklı olduğunun farkındaydı. daha önce hiç almamıştı. Bu duş temizlenmenin bir yolundan daha fazlasıydı. Cole'un istediği şekilde vücudunu ona hazırlıyordu. Cole'un istediği gibi olma arzusuyla doluydu.

Tam istediği gibi kokarak, bakarak ve hissederek onu bekliyordu. Kendini ona mükemmel bir şekilde sunmak istiyordu çünkü bu ona zevk verecekti.

Kurulandı ve adamın bıraktığı losyonu sürdü. Saçlarını şekillendirirken elleri heyecandan titriyordu. Burada geçireceği zaman daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemeyecekti. Endişelenecek ya da stres yapacak hiçbir şey olmayacaktı. Sadece Cole olacaktı.

Saate bir göz attıktan sonra cımbızla iki kez kontrol ederek jiletin gözden kaçırdığı kılları aldığından emin oldu. Dişlerini fırçaladı ve sonunda son bir parça. Almadan önce kayganlaştırıcıya göz attı. Açmaya gittiğinde siyah kalemle yazılmış yazıyı fark etti:

Bunu da yanında getir.

Rahat bir nefes aldı ve tüpü giysilerinin üzerine yerleştirdi. Belki de ona sadece planladığı şeyi hatırlatıyordu. Bu, bugün yapacağı anlamına gelmiyordu.

Yatakta onu bir jartiyer kemeri, şeffaf bir hortum, cimri bir külot ve dantel bir sütyen bekliyordu. Hepsi siyahtı. Koştu

parmaklarını iç çamaşırının üzerinde gezdirdi ve gülümsedi.
Hatırladı.

Fantezi parti kıyafetleri hakkındaki konuşma. Sadece hatırlamakla kalmadı, aynı zamanda bunu gerçekleştirdi.

Ve bu sıradan bir iç çamaşırı değildi. Normalde sıradan pamuklular giymesine rağmen, yüksek kaliteli bir marka olduğunu fark etmişti. Geçmişte birlikte olduğu Domlar onun ne giydiğini hiç umursamamışlardı. Bir keresinde Peter için seksi bir şeyler giydiğinde, Peter alay etmiş ve bunun anlamsız olduğunu çünkü uzun süre giymeyeceğini söylemişti. Ama bu?

Bu çökmüştü.

Her bir parçayı giymek için zaman ayırdı, hepsini giydiğinde nasıl görüneceğini hayal etti. Ama aynaya baktığında gördüğü şey karşısında hazırlıksızdı.

Julie'ye Cole'un kendisini güçlü ve seksi hissettirdiğini söylemişti ama bugün daha fazlasını yapmıştı. Bugün ona göstermişti ki aslında güçlü ve seksiydi. Aynanın önünde bir o yana bir bu yana gerindi. Hayalinde olduğundan daha iyi görünüyordu.

Kıyafetin yanına Cole'un el yazısıyla adının yazılı olduğu bir not bırakılmıştı.

Siyah ipekli ve dantelli resmini aklımdan çıkaramıyorum. Giyindikten sonra, benimle Mutfak. Hareketlerinizin sorumluluğunu almanın zamanı geldi.

Cole'un onu mutfakta götürmesi en sevdiği fantezilerden biriydi. Onun da aynı fanteziye sahip olduğunu düşünmek, merdivenlerden aşağı koşup kendisini alması için ona yalvarmak istemesine neden oluyordu. Muhtemelen değil en iyi hareket tarzıdır.

Çarpan kalbini görmezden gelmek için elinden geleni yaparak ve bu tür şeyleri her gün yapıyormuş gibi görünmeye çalışarak yürüdü sakın bir şekilde merdivenlerden inip mutfağa girdi. Adanın yanında durdu ve kadın içeri girerken onu değerlendirdi.

Bakışları

Erkeksi takdir ve arzu midesine taklalar attırdı.

"Çok güzel, ufaklık. Muhteşem görünüyorsun."

Başını eğdi. "Teşekkür ederim, efendim."

"Ama bir şeyi kaçırmıyor musunuz?"

Bir şey mi kaçırdın? Bu nasıl mümkün olabilirdi ki?

Gözleri genişledi.

Kahretsin!

"Kayganlaştırıcıyı unuttum, efendim."

"Diz çök, köle." Adamın sesi onu ürpertti.

Dizlerinin üzerine çöktü ve bu kadar erken batırdığı için kendine lanet etti.

"Sana basit bir talimat verdim, değil mi?" diye sordu aynı soğuk ses tonuyla.

"Evet, efendim. Çok basit."

"Kıçını kayganlaştırıcı olmadan almamın ne kadar acı verici olacağının farkında mısınız?"

Kıçı istemsizce sıkıştı. "Evet, efendim."

Ona doğru yürüdü; adımlarının her gümbürtüsü vücudunu titretiyor gibiydi. "Bunun nasıl biteceği konusunda kesin olan bir şey var. Ve o da, senin Kıçında sikim varken ada." Kabaca çenesini tuttu ve yüzünü kaldırdı. "Tek soru, sana izin verecek miyim? kayganlaştırıcı mı, değil mi?"

Vay anasını! Kayganlaştırıcı olmadan anal seks yapmayı denemezdi, değil mi? Tanıdığı Cole'un böyle bir şey yapacağını sanmıyordu ama o adam şu anda onunla birlikte olana kıyasla çok farklı görünüyordu.

Onun soğuk bakışlarından ürkmemeye çalıştı. "Özür dilerim, efendim."

Alçak sesle kıkırdaması düpedüz şeytanca geliyordu ve kadın bir sonraki söyleyeceğinden korkuyordu.

"Kayganlaştırıcıyı geri kazanman için üzgün olduğumdan daha fazlası gerekecek."

Ne demek istediğini anlamadı. Hareket etmedi.

"Orada öylece oturarak bunu kesinlikle kazanamazsın." Oh.

Ona sakso çekmek için izin istemeyi düşündü. Pantolonunun kıvrımlarına bakılırsa anatomisinin itiraz etmeyecek bir parçası olduğunu söyledi.

Tek yapması gereken dizlerinin üzerine çöküp kemerini çözmekti.

Dondu kaldı. Kemerini. Tabii ya.

"Eğer sizi memnun edecekse, efendim." Ayağa kalktı ve adanın önüne doğru ilerledi. "Sanırım bana daha önce itaatsiz kölelere mutfakta ne olduğunu söylemişsiniz."

Hiçbir şey söylemedi, ama tereddütsüz, yoğun bakışlarıyla onu değerlendirdi. Onu izliyordu - hayır, bundan daha fazlasıydı. Onu inceliyordu. Cevabını tartıyordu. Test ediyordu. Omurgasını dikleştirdi, onun kendisini eksik bulmasını istemiyordu.

Alçak ve kontrollü bir sesle, "Bu onu geri kazanmak için uzun bir yol kat eder," dedi.

Şaşırdı ama emin olup olmadığını sormadığı için memnun oldu.

"Hazırlandıktan sonra adanın üzerine eğilin."

Onun için nasıl hazırlanacağına karar vermesine izin veriyordu, bu normalde yapacağı bir şey değildi. Onun pişman olmasına izin vermeyecekti. Onun delici bakışları altında arkasına uzandı ve sütyeninin kancasını açtı. Her seferinde bir omzunu silkerek sütyenini çıkardı ve adamın aç gözlerle onu izlediğini fark etmedi.

Onun tüm dikkatinin kendisinde olduğunu bildiğinden, dantelli külotunu kalçalarından aşağı sıyırdı ve içinden çıktı. Sadece jartiyerini ve hortumunu giyerek ona arkasını döndü ve kendini adanın üzerine attı. Yine de Granitin soğuk olmasını beklese de çıplak göğüsleri soğuk taşa değdiğinde yine de nefesi kesildi.

Kemerin çözüldüğünü gösteren sesi duymak için kulak kabarttı ama ses hiç gelmedi. Bir şekilde kaçırmış mıydı? İlk darbeye hazırlandı ve onun yerine iki sıcak el omuzlarını kavradığında irkildi.

"Çok ürkek." Her iki elim de sırtından aşağı indi, kıcını sıktı ve tekrar yukarı çıktı. "Sana dokunuyorum çünkü bunu yapmak beni memnun ediyor. Burada olduğunu ve önümüzdeki iki hafta boyunca benim olduğunu bilmek."

Başka bir şey söylemedi ama mesajı açıktı ve elleri vücudunu dokunuşuyla uyandırırken bile sözlerinin ağırlığı zihninin derinliklerine işledi. Yaptığı masaj, onu birkaç dakika önce mümkün olduğunu düşünemeyeceği rahat bir duruma soktu.

Elinin kığına attığı ilk tokat neredeyse zevkle inlemesine neden oluyordu. Defalarca tokatladı, bazen sert bazen hafif ama her zaman ihtiyacını artırdı. Kız klitorisine bir şeyler vermek için kıvranıyordu. biraz sürtüşme.

Kığındaki kemerin şaklaması kıpırdanmasını durdurdu. "Kıpırdama," dedi adam. "Kayganlaştırıcıyı geri kazanacaksın. Sakın gelmeyi bile düşündüm."

Kendini deriye hazırladı ama sadece onun teninin sıcaklığı onu takip etti. Ona daha önce bir kez dengesini bozacağını söylemişti. Haklıydı ve nedenlerini ve nasıllarını belirlemeye çalışmak faydasızdı.

Yanağını çevirdi, böylece yanağı serin granit ve gözlerini kapattı. Adam acele etmedi ve kız acı çekmeyi beklese de ona zevk de verdi. Kemer ve elleri arasında, her iki his de birleşti ve birkaç dakika içinde her ikisini de arzuladı.

"Ne renk?" diye sordu ve kemeri kızın arka tarafına geçirdikten sonra iki parmağıyla klitorisinin etrafında dolaşmaya başladı.

"Yeşil, efendim."

Kemer daha sert indi, ama onun etiyile alay etmesi de öyle. Kendini hareketsiz kalmaya ve adamın ona verdiklerini kabul etmeye zorladı. Ne kadar zaman geçtiğinden emin değildi. O an için dünyasında ondan ve onun bedeninden çektiği duygulardan başka hiçbir şey yoktu.

"Son üçü sert ve hızlı olacak. Onları hareketsizlik ve sessizlik içinde alın ve kayganlaştırıcıyı almanıza izin vereceğim. Anladın mı?"

Üç tane. Üç tane daha alabileceğini biliyordu. O sadece Bunu sessizce ve hareket etmeden yapabileceğini umuyordu. "Evet, efendim."

Hazırlanmak için zamanı yoktu, kemer neredeyse kelimeler ağzından çıkmadan önce temas etti.

Bir.

İki.

Üç.

Gözyaşları gözlerini yaktı ama onları geri kırıptı. "Nefes al, küçüğüm."

Büyük bir yudum hava aldı. Artık hareket edebilir miydi? İzin için beklemeli miydi?

Adam kollarıyla onu sarıp yukarı çekerek yüzünü ona çevirdiğinde kararını değiştirdi. Şefkat mi yoksa sertlik mi beklemesi gerektiğini bilmiyordu ama adam dudaklarını onunkilere yapıştırıp hızlı ve sahiplenici bir öpücükle onu sersemlettiğinde her ikisini de gösterdi.

"Az önce kemerini bağladığım bir kıcı sikmek üzere olduğumu bilmek kadar beni sertleştiren bir şey yok." Kızın kulak memesini ısırdı. "Sende Kayganlaştırıcıyı alıp geri getirmek için 60 saniyen var. Başarısız olmasan iyi edersin."

Adam kızın geçmesine izin vermek için kenara çekildi ve kız adamın etrafından dolanarak merdivenlerden yukarı uçtu. Hiç yavaşlamadı. yataktan tüpü aldı ve aceleyle mutfığa geri döndü.

Adam çıplak bir halde adanın yanında duruyordu ve kadının, önünde diz çökmeden önce adamın vücuduna takdir dolu bir bakış atacak zamanı vardı. Tüpü uzattı.

"Üç saniye kaldı," dedi. "Fena değil. Ama kayganlaştırıcıyı istemiyorum. Sen kullan."

Onun üzerinde mi?

Aletini yumrukladı. "Acele etsen iyi olur. Bekleyebileceğim kadar bekledim. Kıçın benim."

Ellerine biraz sıktı ve adamın sikini kapladı. "Yeterince kullandığından emin ol, yeterince sert olacak ilk seferinde. Bunu olması gerekenden daha zor hale getirmeyin."

Tüpü aldı ve doğrudan adamın üzerine bol miktarda sıktı. Adam kıkırdadı.

"Sanırım şimdilik bu kadar yeter ufaklık. Gerisini bana ver."

Tüpü ona uzatırken neredeyse elinden kayıyordu. Adam tüpü adanın üzerine koydu ve adam tekrar karşısına çıktığında kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. Kahretsin, adamın ne kadar büyük olduğunu unutmuştu. Ne kadar kayganlaştırıcı kullanmış olursa olsun, onun sığabileceğinden şüpheliydi.

Elbette onun kararsızlığını fark etti. Kollarını kavuşturdu. "Eğer bu konuda aşırı endişelenirsen, kendini gerginleştirirsin ve canın yanar. Bana güvenirsen çok daha kolay olur."

"Evet, efendim," dedi ama bunu kastettiğinden emin değildi.

"Elbette benim için öyle ya da böyle fark etmez; her iki durumda da inerim." Adaya doğru başıyla işaret etti. "Seni tekrar üzerinde istiyorum, bu sefer bacaklarını daha fazla açarak."

Kendini onun istediği şekilde konumlandırdı, granitin sıcaklığı bu sefer daha az şaşırtıcıydı. Adam ona doğru bastırdı ve başını taşa yaslaması için aşağı doğru itti. Adamın ellerinden biri bacaklarının arasından geçerek amciğiyle oynadı ve birkaç saniye içinde kadın kıvrınma dürtüsüyle savaşmaya başladı.

"Köle amciğimi hissetmeyi seviyorum, tamamen ıslak ve sıcak ve benim sikim için çaresiz. Ama bugün seni buraya götürüyorum." Yağlanmış bir parmağını kızın kıkına soktu. "Ve bitirdiğimde, bu delik başka birinin horozu için mahvolacak." Bir parmak daha ekledi. "Çünkü sadece becermekle kalmayacağım, ustalaşacağım da."

Parmaklarını daha derine sokarken aynı zamanda diğer eliyle klitorisini okşadı. Ve kahretsin, daha önce hiç bu kadar iyi hissetmemişti.

"Buna ne diyorsun köle?" Parmakları dışarı kaydı ve kadın bu kayıp karşısında neredeyse sızlanacaktı.

"Lütfen efendim, kıcımlı sakin."

Parmaklarını içine sokup çıkarmaya başladı, diğer eliyle hâlâ klitorisini çalıştırıyordu. "Neyle sikeyim?"

"Oh, Tanrım, sakiniz, efendim."

Kadın ihtiyaçtan nefes nefese kalana kadar parmaklarını sokmaya devam etti. Tam artık dayanamayacağını düşündüğü anda durdu. Bir sonraki nefesinde adamın sikinin başını kıkında hissetti.

"Umarım yeterince kayganlaştırıcı kullanmışsındır, çünkü her santimimi içine alacaksın." Tek eli klitorisini hiç bırakmamıştı ve onu kızdırmaya devam etti. "Rahatla ufaklık. Bırak beni içeri."

Aletin ısrarlı girişine karşı rahatlamak için elinden geleni yaptı, ama ucu içeri girdiğinde gözleri büyüdü. Lanet olsun. Onu daha önce hiç gerilmediği kadar geriyordu. Tıkacılar hiçbir şeydi.

"Eğil," dedi gergin bir sesle.

Vücudunu hareketsiz bıraktı, şimdi amının içinde gevşeyen ve yavaşça içeri ve dışarı pompalamaya başlayan parmaklarından başka hiçbir şey hareket etmiyordu. Başparmağı klitorisine sürtündü. Uyarılma gibi içinde kabarıırken, fısıldamaya başladı.

"Lanet olsun, çok ateşlisin."

Biraz itti ve ucu kadının içine girdi. Kadın bu his karşısında irkildi.

"Evet," diye tısladı. "Her çığlığı, her iç çekişi, her sesi duymak istiyorum." Yavaşça içeri itti. "Çünkü seni duymak beni çok sertleştiriyor ve seni daha sert ve daha derin becermek ve asla durmamak istiyorum."

Adam daha da yavaş hareket etti ve kadın gözlerinin yuvalarından fırlayacağını sandı. Adam vücuduna girdiğinde kaçan nefesini tutamadı.

"Çok derindeyim, biraz daha ve seni hiç sikilmediğin gibi sikeceğim." Kızın kıkına bir tokat attı. "Nefes al."

Derin bir nefes aldı ve nefesini verdiğinde, adam yolun geri kalanını itti.

"Lanet olsun. Evet." Normalde pürüzsüz olan sesi sanki çakıl yutmuş gibiydi.

Adam kıpırdamadan durdu ve kadın onun içine bu kadar derin gömüldüğünü hissedince nefes nefese kaldı. Sikeyim. Hiç bu kadar dolu hissetmemişti, bu kadar

Ele geçirilmişti. Kadın onundu ve az önce onu mümkün olan en ilkel şekilde sahiplenmişti. Ve şimdi onu sahiplendiğine göre, onu kendi zevki için kullanacaktı. Sadece bu şekilde düşünmek bile onu daha çok tahrik etti ve kalçalarını döndürdü.

Kıçına inen tokat anında geldi. "Kıpırdama köle. Seni dinlemek istediğimi söyledim, her yerde kıvranmanı değil. yer."

Adam geri çekilirken ve öncekinden daha büyük bir güçle ileri doğru iterken bile kendini hareketsiz kalmaya zorladı. Adamın hareketleri onu sarstı ve vücudunun alt kısmı adanın kenarına çarptığında homurdandı.

"Sana gerçekten çarpmaya hazırlanıyorum." Konuştuğu süre boyunca hızını ve yoğunluğunu giderek artırdı. "Bu kıçın kime ait olduğunu gösterme zamanı."

Parmakları çılgınca tutunacak bir şey arıyordu. için.

"Ellerini arkana koy," diye tersledi ve sonra kendini yeniden konumlandırdıktan sonra devam etti. "Şu anda tek yapman gereken kıpırdamadan durmak ve sana verdiklerimi almak."

Aldı da. Elleri arkasındayken onun merhametine kalmıştı. Yine de bu düşünceyi dile getirmedi. Aksine Bunu hareketleriyle kanıtladı, defalarca içine girdi. Sert ve inatçı olmasına rağmen, klitorisine olan ilgisini sürdürdü ve nefes nefese kalması çok uzun sürmedi, umutsuzca orgazmını geri tutmaya çalışıyordu.

"Lütfen gelmeme izin verin, efendim," diye yalvardı. "Hayır," dedi adam adımlarını bozmadan.

Doruk noktası içinde kabardı ve onu uzak tutmak için her şeyi denedi. Zihninde nefret ettiği şeyleri canlandırdı: örümcekler, saldırgan sürücüler, çiçeklerin arasına saçılmış çöpler ve hala orgazmın kıyısında tehlikeli bir şekilde sallanıyordu.

"Lütfen efendim," diye tekrar denedi, başını kaldırıp ona baktı. "Yapamam-"

"Sessiz ol."

Kelimeleri söyleyemedi, kafası

granitin üzerine geri iten el tarafından

onu okşuyordu.

"Bana ne yapamayacağını söyleme. Söylediğim her şeyi yaparsın ve şu anda yapabilirsin" -her kelimeyi ona sert bir şekilde sokarak noktaladı- "daha fazlasını al."

Adamın içinde hareket ettiği hissi, onu adaya karşı hareketsiz tutan gücüyle birleştiğinde, arzusunu uyandırdı ve onu sınıra yaklaştırdı. Titremeye başladı.

"Henüz değil," diye uyardı.

Kendini sakinleştirmek için birkaç derin nefes aldı. Bu sadece birkaç saniye işe yaradı; bir sonraki hamlesinde tekrar titremeye başladı.

"Dayan." Sesi sert bir komut gibiydi. "Yap şunu Çünkü ben senin Efendimim ve bunu yapmanı istiyorum. Benim için yap."

"Sizin için efendim," diye fısıldadı. İzin verene kadar dayanırsa onaylayacağını hayal etti ve buna odaklandı.

Arkasında, adamın nefes alışları kısa ve kesik kesik olurken, kadının içine vuruşları yavaş ve derin oldu.

"Bir dahaki sefere çekerim ve sırtına boşalırım." Sesi gergindi ve bir homurtuyla tekrar içine girdi. "Ama şu anda, senin sıcak küçük köle kışının derinliklerine geliyorum."

Zevkten nefesi kesildi ve ellerini sıkı yumruklar haline getirdi. Adam sikini daha derine soktu ve tek bir kelime söyledi.

"Şimdi."

Onuncu Bölüm

COle, Sasha'yı kollarına aldı. Zayıf ve titriyordu, göz kapakları ağırlaşmıştı ve cehennem gibi görünüyordu.

açık tutmaya kararlıydı. Ama adam onu mutfaktan çıkarıp alt kattaki, kendisinin olduğunu iddia ettiği yatak odasına götürdüğünde ona karşı koymadı.

Onu nazikçe yatağın ortasına yatırdı ve kalın bir battaniyeyle örttü. "Burada kal ufaklık. Seni temizleyeceğim ve sonra dinleneceksin."

Boğazının altından bir ses çıkardı ama bunun onaylama mı yoksa protesto mu olduğunu söylemek imkânsızdı. Adam elinin tersiyle yanağını okşadı ve kadın yüzünü buruşturduğunda

Battaniyenin içine girdiğinde anlaşılmaya vardığına karar verdi.

Onunla mutfakta buluşmadan önce gerekenleri hazırlamıştı ama yine de her şeyi topladıktan, şortunu giydikten ve yatak odasına döndükten sonra uyuyordu.

Yan yatmış, hâlâ battaniyeyle örtülüydü ve memnuniyet dolu gülümsemesi adamın kalbini delip geçti. Ona karşı sert davranmış, biraz geri çekilmiş, Efendi/köle ilişkisini biraz olsun kavramasını istemişti ve kız kaçmak yerine onun yatağında huzur bulmuştu.

Onu uyandırmadan yıkayabildiği kadar iyi yıkadı. ve sırtına merhem sürdü. Ne kadar uyuyacağını tahmin etmesine imkân yoktu. Onu sopaladıktan sonra, sadece birkaç saat uyumuştı. Bu sefer uyandığında orada olmak istiyordu.

Kararını verdi, yatağa onun yanına tırmandı ve vücudunu onunkinin etrafına sardı. Kadın kıpırdanarak adamın kucağında daha da derinleşti ve "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

onu. Dudaklarını kızın ensesine bastırdı ve iki haftanın sonunda onu bırakacak gücü olup olmadığını merak etti.

Bir saat kadar uyudu ve uyandığında ne yapacağını bilemez haldeydi, adamın kollarında iki büküm oldu ve kim olduğunu hatırlamaya çalışır gibi birkaç saniye ona baktı.

Kızın yanağını okşadı, kötü bir rüya görmüş olmasından korkuyordu. "İyi misin?"

İç çekti ve adamın eline sürtündü. "Evet, efendim. Bana sarıldınız."

Bir sahneden sonra itaatkârları hep kucağıma alırım, diyordu neredeyse ama kendini durdurdu. Gerçek bu olsa da, onu tutmak diğer itaatkârlarla olduğu gibi aynı şey değildi.

Kate bile uzun süre kucağa alınmak istemediği bir noktaya gelmişti. Kesinlikle, asla sarılıp yakınlaştı ve uykusunda ona teşekkür etti.

"İstedim," diye belirtti. "Tatlı ve sevecen bir doğanız var ve ben de tatlı ve sevecen olmak istedim.

sana karşı şefkatliydi. Seni mutfağa götürme şeklimde çok az sıcaklık olduğunu biliyorum."

Elini onunkine sardı. "İzninizle efendim, beni alışınızda bir sıcaklık vardı. Tipik bir sıcaklık mıydı? Muhtemelen değildi, ama bu onun değerini düşürmez. Farklı olmak onu farklı yapmaz. daha az."

Bir kaşını kaldırdı. "Açıklayın lütfen."

"Beni hazırlamak için özen gösterdin. Kendi zevkinizi alırken bile beni ilginizin merkezinde tuttunuz. Sınırlarımı zorlamamamı sağladınız."

"Ne diyorsun ufaklık?"

Tereddüt etti, biraz geri çekildi ve yutkundu. "Diyorum ki efendim, belki de sıcaklığa nasıl baktığınızı yeniden tanımlamanız gerekiyor. Bu sadece sarılmak ve öpmek değildir; bazen sıcaklık ayrıntılarda bulunabilir. Ve bazen en önemli şey ayrıntılardır."

Kelimelerin içine işlemesine izin verdi. Bir ay kadar önce ona kelimelerin anlamları olduğunu ve

Bu gerçeğin farkına vardığında, çok ihtiyacı olan bir ders almıştı. Onu hazırlıksız yakalamak isteyen adam, onu kollarına aldı ve ikisini de altına alacak şekilde yuvarladı.

"Sürprizlerle dolusun. Bunu sana daha önce söyleyen oldu mu?" diye sordu.

"Bir ya da iki kez, efendim. Ama ikimiz de çıplakken asla."

"Çıplak değilim. Üzerimde şort var."

Omuz silktili. "Rüyamda çıplaktın."

Çok sevimli görünüyordu, yatağında, battaniyesine sarılmış, düştükten sonra çıplak kalmakla ilgili sohbet ediyordu.

çok felsefi bir şey. Ellerini tuttu ve başının üzerine getirdi.

"Seninle ilgili her şey beni tahrik ediyor. Sen öyle bir karmaşık çelişki." Ağzını kızın kulağına götürdü. "Bu çok ateşli."

Sonra onun dudaklarına sahip oldu, onu ne kadar tahrik ettiğini kelimeler olmadan gösterecek şekilde dudaklarını aldı. Kelimeler için bir zaman vardı, bunu herkesten çok o biliyordu ama aynı zamanda eylem için de bir zaman vardı. Kollarındaki kadına kelimeler verilmişti ama çoğu zaman arkası gelmemişti.

Dudaklarını ısırıldı ve diliyle keşfetti, son diş fırçalamasından arta kalan nanenin tadına baktı. O da kendi hareketleriyle karşılık verdi ve alt dudağını ısırp emdiğinde, adam zevkle inledi. Lanet olsun, bu kadını yeterince öpmemişti.

Kalçalarıyla onu yatağa bastırdı, her santimini hissettiğinden ve içinde olmayı ne kadar çok istediğini şüphesiz bildiğinden emin oldu. Pamukla kaplı ereksiyonunu kadının korunmasız cinsel organına doğru itti ve kadın karşılık olarak nefes nefese kaldığında ağzını yağmaladı.

Onu kollarında titreyene ve yaklaşmak için kıpırdayana kadar öptü. Onu rahatlatmak çok kolay olacaktı.

Şortunu indirecek, bacaklarını açacak ve ikisine de istediklerini verecekti. Kolaydı ama planı bu değildi.

Gerekli olduğunu düşündüğünden daha fazla kontrol kullanarak geri çekildi. Kadın inledi.

"Ellerini başının üstüne koy, köle, ve sakın kıpırdatma."

Anında iniltisini yuttu ve onun emrini yerine getirdi.

"Aferin kızıma. Şimdi bana amımı göster."

Onun incelemesi için kendini açarken yine hiç tereddüt etmedi.

"Çok güzel." Bir parmağını yeni tıraş olmuş teninde gezdirdi. "Kendini düzgün bir şekilde hazırladığından emin olmak için seni daha önce incelemek istemiştım. Ne yazık ki başka şeylerle meşguldüm, bu yüzden şimdi bunu düzeltereğim. Kılını bile kaçırmadığından emin olmanın en iyi yolu ne biliyor musun ufaklık?"

Düşünürken kaşları çatıldı. "Büyüteçle mi?"

"Hayır, ağızımla." Adam kıza sözlerini anlaması için zaman tanımadı, hafifçe kaykıldı, başını eğdi ve kızın amını yaladı. Kadın sarsıldı ve adam onu nazikçe ısırdı. "Kıpırdama köle."

Sadece onun hareketsiz kalacağından emin olduğunda devam etti. Klitorisine dokunmadığından emin oldu, çevresindeki ete odaklanmayı seçti. Kalçalarının titremeye başladığını fark ettiğinde sadece saniyeler geçmişti. Zavallı Sasha, doğal dürtülerine karşı çalışmak zorunda kalalı muhtemelen uzun zaman olmuştu. Ve şu anda, hareket etmemek için gücünün çoğunu harcıyordu.

Ellerini onun üst, iç uyluklarına koyarak yardım etmeye karar verdi. Vücudunun onun dokunuşu altında hareketsiz kalması onu memnun etti ve yarığını aşağıdan yukarıya doğru yaladı, Dilinin ucunu sürükleyerek zar zor içeri itti.

"Şimdiden ısladın mı köle?" diye alay etti. "Efendin seni ilk seferinde yeterince sikmedi mi?"

"Elimde değil efendim" diye cevap verirken yerinden kıpırdamadı. Vücuduma yaptıkların."

Ona bir yalama daha verdi. "Bu beni memnun etti. İlk olarak, Çünkü bana karşı çok güçlü bir tepkin var. İkincisi, seni kullanmak istediğime karar verirsem hazırlıklı olmanı sağlar. O kadar ıslaksın ki, sikimi sıcak deliğinin derinliklerine kaydırmakta hiç zorlanmam."

Tek cevabı burnundan ağır bir nefes vermek oldu. "Ama şu anda sadece onu yemek istiyorum."

Ve böylece konuşmayı bıraktı ve sadece onun tadını çıkardı. Dişledi, kemirdi ve emdi, tadını çıkardı, ama bundan daha fazlası, çıkardığı yumuşak seslerden ve hareketsiz kalmak için harcadığı bariz çabadan zevk aldı. Eylemlerini ikiye katladı, klitorisini emdi ve dilini üzerinde gezdirdi.

Bacakları yeniden titremeye başladı ve sırf kötülük olsun diye iki parmağını içine soktu. "Hayır. Hiç olmazdı hiç sorun değil. Aslında, sikimin rahatlamaya ihtiyacı var. O yüzden iyi bir köle ol ve ben seni becerirken kıpırdama, belki izin veririm. tekrar gel."

- - -

Vücudunun belden aşağısı hemen hemen her yeri ağrıyordu. İki ibuprofen ve başka bir yatıştırıcı aldıktan sonra bile Cole'un masajı, öğleden sonranın büyük bir kısmını nasıl geçirdiğine dair hoş bir farkındalık olarak kaldı.

Zihni Julie'nin onun seks kölesi olmakla ilgili söylediklerini tekrarlardı ama Sasha kendini kullanılmış hissetmiyordu. Kendi zevkini alırken bile Cole onu öyle bir ilgiyle izliyordu ki

Yoğunluk ve odaklanma, korunduğunu ve önemsendiğini hissetti. Ve eğer dünyayı sarsan orgazmlar yeterli değilse, ne zaman

bitirdiklerinde, onu uzun bir süre göğsüne yakın tutacaktı.

Siyah iç çamaşırını merdivenlerden yukarı çıkardı ve giymesini söyledi. Ofisinde olması gerekmeden önce yirmi dakikası vardı. Dantelli külotu giyerken, kendi kendine her zaman bugünkü kadar iyi olmayacağını söyledi.

Ŗu anda yaŖadığı Ŗey k le eēitiminin balayı d nemiydi. Bu Ŗekilde d Ŗ nmek zorundaydı, yoksa asla ayrılmak istemezdi.

DiŖlerini tekrar fır aladı. Cole onu yataēına aldıktan sonra kendisini temizletmiŖti. Hem mutfaka hem de yatak odasına girdikten sonra iyileŖmek i in zaman. Aēzında tekrar sertleŖtiēinde kızın ŖaŖkınlığına g lm Ŗti. Yine de bitirmedi. Onun yerine temizlenmesini ve onunla ofisinde buluŖmasını s ylemiŖti.

Birka  dakika sonra kadın i eri girdiēinde masasında oturuyordu. G zl kleri geliŖig zel bir Ŗekilde burnunun  zerine yerleŖtirilmiŖti ve diz st  bilgisayarındaki bir Ŗeye kaŖlarını  atmıŖtı. İstemeden onu rahatsız ederek odanın ortasında diz   kt .

"Yanımda ol, Sasha," dedi baŖını kaldırmadan.

Onun bu isteēinden beklenmedik bir memnuniyet duyarak ayaēa kalkmaya baŖladı.

"S r n." H l  bilgisayarından baŖını kaldırmamıŖtı.

Dondu kaldı, adamın isteēi karŖısında biraz hazırlıksız yakalanmıŖtı. Daha  nce de oyun oynarken emeklemiŖti ama Ŗu anda bir sahnede deēillerdi.

Sonraki iki hafta boyunca her g n bir sahnede olması dıŖında.

M mk n olduēunca hızlı bir Ŗekilde onun yanına s r nd  ve baŖını eēerek sandalyesinin yanında diz   kt . Kendini sakinleŖtirir sakinleŖtirmez, adamın eli sa larını okŖadı.

"Teredd t ettin."

 nk r dudaklarında dans etti. Ya da bir bahane. Ger ekten hızlı d Ŗ n rse, muhtemelen birka  tane iyi bahane bulabilirdi. Ama ger eēi anladığında kalbi hızla  arpmaya baŖladı ve yapacak tek bir Ŗey olduēunu biliyordu.

"Evet, efendim." Sa larındaki parmaklar sıkılaŖtı ve ekledi, " z r dilerim."

"AkŖamı dinlenerek, belki de film izleyerek ge irmeyi planlamıŖtım. Ancak Ŗimdi, zamanınızı emekleme, sembolizmi ve anlamı  zerine bin kelime yazarak ge irmenizin daha iyi olacaēını d Ŗ n yorum."

Tırnaklarını üst baldırlarına geçirdi. Hayır! Bağırarak istedi. Akşamı onunla birlikte film izleyerek geçirmek istiyordu, aptal bir yazı ödevi üzerinde çalışarak değil. Ama Başının üzerindeki el ona bu evde bulunma amacını hatırlattı ve o da "Evet efendim" diye cevap verdi.

"Son söylediğim cümlede onun kelimesinde kesme işareti var mıydı, yok muydu?"

Ne oluyor lan? Bu da nereden çıktı? "Kesme işareti yok, efendim."

"Çok güzel, ufaklık. Bu gece uygunsuz kelimeler kullanmanı beklemiyorum, ama bu sefer sana müstehcen cümleler ezberletmeyeceğimi bilmelisin." Olmak için zamanı yoktu

"Cümleleri ben kuracağım, siz de onları canlandıracaksınız." diye eklemeyen önce rahatladı.

Ve cümleleri şeytani ve kötücül olurdu. Onun bu yönünden çok hoşlansa da, muhtemelen onu kıskırtmaması gerektiğini hissediyordu. "Anlıyorum, efendim."

Adamın eli başını bıraktı ve kadın adamın işine geri döndüğünü düşündü. Madem bir şey söylemeyecek ya da yapmayacaktı, o zaman neden ofise gelmesini istemişti? Yapabileceği diğer şeyleri düşündü ama sonra durdu. Cole'un evinde yapabileceği pek bir şey yoktu.

Kendine bir kez daha köle olmanın nasıl bir şey olduğunu tattığını hatırlattı. Olmalı Efendisini nasıl memnun edeceğini düşünüyordu - dakikalar önce berbat ettiği bir şey.

Belki de ne yapacağını iyice düşünseydi Emekleme üzerine yazsa, tamamlaması o kadar uzun sürmezdi ve yine de akşamı birlikte geçirebilirlerdi. Buna rağmen, çalışıyor olabilir. Şu anda kesinlikle dalmış görünüyordu.

Sandalyesinde geriye doğru itilmeden önce oda fark edilir derecede karanlıklaşmıştı. "Bazen başka bir insanın basit varlığı tüm farkı yaratır. Odada benimle birlikte olman çok hoşuma gitti, çünkü birkaç işimi hallettim.

bir. Öyle ki, bunu düzenli bir olay haline getireceğimizi düşünüyorum."

Bu açıklama karşısında yaşadığı şoku gizlemeye çalıştı ve bir fark yarattığı için biraz gurur duydu. "Elbette efendim."

"Gel kucağıma otur."

Bir elini uzattı ve yüzünü kendisine dönerek kucağına oturmasına yardım etti. Bir parmağını yanağında gezdirdi. "Siyah dantelin içinde çok güzel görünüyorsun ama sanırım yarın seni bütün gün çıplak istiyorum."

Yutkundu. Çıplak zaman geçirmeyi bekliyordu ama bütün günü çıplak geçirmeyi planlamamıştı. Üzerinde değil ikinci gün.

"Evet," diye düşündü. "Sanırım seni güzel bir sanat eseri gibi sergileyeceğim. Belki bir masanın üzerinde. Çalışırken güzelliğini takdir edebilirim, bir yandan da yapmak istediğim tüm iğrenç şeyleri hayal edebilirim. vücuduna yap. O gün işim bittiğinde hepsini yazacağım ve sana bir tanesini seçtireceğim."

Masada mı oturacaktı? Bütün gün mü?

"Bu bir kaş çatma mı?" diye sordu.

"Sadece benim masada olmamın nasıl işleyeceğini anlamaya çalışıyorum efendim."

"Ben nasıl dersem öyle olacak. Anlamak sana düşmez. Anlaman gereken tek şey, her şeyin kontrolüm altında olduğudur."

"Beynim kapanmakta zorlanıyor, efendim."

"Evet, biliyorum. Şimdi neden bu iki hafta boyunca dükkânda çalışmamanın en iyisi olduğunu anlıyor musun?"

"Evet, efendim."

"Bunun ulaşılması zor bir ruh hali olduğunu biliyorum, ancak bir kez ulaştığınızda her şeyi bu kadar çok analiz etmeyi bırakacaksınız."

"Mücadelelerimi anladığınız için teşekkür ederim, efendim."

Parmağıyla kızın dudaklarında gezindi. "Sanırım yardımcı olabilecek bir şeyim var."

"Bu bir anal tıkaç değil, değil mi?" Lütfen anal tıkaç olmasın.

Şaşkınlıkla homurdandı, derin bir nefes aldı ve başını salladı. "Hayır, tıkaç kadar korkunç bir şey değil. Aslında, bence bu hoşuna gidecek. Git odanın ortasında diz çök."

Onun kucağından inerken, akli şu soruları düşünmeye çalışıyordu Ne olabileceğini hayal etti ama hiçbir şey bulamadı. Bir çekmecenin açılma sesi onu çekmecenin onda olduğuna inandırdı.

ve bu onun kafasını daha da karıştırdı. Bu da Masasının çekmecelerinde sadece ofis malzemeleri olduğunu düşünebilirdi.

"Bana bak, Sasha," dedi birkaç metre önünden. Sesi biraz boğuk geliyordu, ki bu hiç mantıklı değildi. Bütün gün konuşmuştu ve birkaç dakika öncesine kadar bile sesi normal geliyordu. Başını kaldırdı ve nefesi kesildi.

Elinde bir tasma vardı.

Heyecan damarlarına ve kalbine yayıldı. Beş millik bir koşuyu yeni bitirmiş gibi çarpıyordu. Doğru baktığından emin olmak için gözlerini kırptırdı.

"Bu bir eğitim tasması," diye açıkladı. "Sadece bu iki hafta için."

Adam yaklaşırken gözlerini yakasından ayırmadı. Siyah deriden ince bir bant gibi görünüyordu.

"Bir köleyi tasmalıyor olsaydım, tasma boynuna kilitlenirdi ve anahtar sadece bende olurdu. Bu tasmada bir toka var, kolayca çıkarılabilir. İki hafta konusunda anlaşmış olsak da, kapımdan çıkıp gitmeni engelleyen hiçbir şey yok."

Kendisine bir iş teklif edildiği için ne kadar şaşırılmış ve mutlu olsa da

Cole'un basit eğitim tasmasında, konuşurken gizleyemediği duyguların izini kaçırmamıştı. Tasmanın boynunda kilitli olması Kate'in kapıdan çıkıp gitmesine engel olmamıştı.

"Tasmanın ne anlama geldiğinin farkında olduğunuzu biliyorum," dedi. "Ve bu sadece geçici olsa da, bu iki hafta boyunca takmanın faydalı olacağını düşünüyorum."

Muhtemelen haklıydı. Kim olduğunu hatırlattığında Bu zamana kadar ona aitti, her zaman boynundaydı.

zihninin onu tereddüde sürüklemesine izin vermemenin daha kolay olacağını düşündü.

Uzandı ve kızın yanağını avuçladı, başparmağı kızın tenini nazikçe okşadı. "Eğitim tasmanı takacak mısın, küçüğüm?"

Eğitim tasması yüzünden gözleri yaşardı. O zihinsel olarak kendini azarladı. Bu gerçek bir tasma bile değildi; geçiciydi. Ama daha önce hiç tasma takılmamıştı, eğitim amaçlı bile olsa... Birinin ona tasma takmayı teklif edeceği tek anın bu olabileceğine dair korkularını bastıramıyordu.

"Evet, efendim. Eğitim tasmanızı memnuniyetle takacağım," dedi, sesinin ne kadar boğuk çıktığına şaşırarak.

Arkasına uzandı ve tasmayı yerine taktı, parmak uçlarını derinin kenarında gezdirerek tüylerinin diken diken olmasına neden oldu. Gözlerini kapattı. Cole onu az önce tasmalamıştı ve o an için Sadece iki haftalığına değilmiş gibi davrandım.

"Boynun bir Efendi'nin tasmasını sergilemek için yaratıldı," diye fısıldadı. "Tıpkı vücudunun onun egemenliği için yaratıldığı gibi. Tasman sana çok yakıştı, köle."

Yakam. Bu da iyi hissettirdi. "Teşekkür ederim, efendim."

"Burada bu pozisyonda kalmanı istiyorum. Eğitim tasmanı takmanın seni doğru zihin yapısında tutmaya nasıl yardımcı olacağı üzerine meditasyon yap. İşin bittiğinde, akşam yemeğinden önce bir saatlik serbest zaman için kıyafetlerini giyebilirsin. Bu akşam yemekte de kıyafet giymene izin vereceğim."

"Bir sorum var, efendim." "Evet?"

"Boş zamanımda yazı ödevime başlayabilir miyim?"

Bir kaşını kaldırdı. "Yapabilirsin, ama boş zamanın sınırlı ve muhtemelen yarın gece kendine daha fazla zaman ayırabileceksin."

"Biliyorum. Sadece-" Bir an durakladı, sonra kendine cesur olmasını söyledi. "Bu akşamı seninle geçirmek istiyorum."

yazmak yerine."

"Ben de akşamı benimle geçirmeni tercih ederim. Eğer ödevini bitirirsen ve ben de ona bakma fırsatı bulabilirsem, belki birlikte olmak için biraz zamanımız olur."

"Teşekkür ederim, efendim."

- - -

Birkaç saat sonra yemek masasında ona katılan kadın sakin ve memnun görünüyordu ve ilk fark ettiği yaralı itaatkâra hiç benzemiyordu. Sasha artık güçlüydü, fiziksel ve zihinsel olarak evet, ama kendine inandığı için daha da güçlüydü. Dönüşümden memnun olsa da, eğitiminin sonunda onu bırakması gerektiğini biliyordu. Sadece onunla değil, diğer Dominantlarla da güçlü ve kendinden emin olabileceğini görmesi gerekiyordu.

Gülümseyerek onun karşısına oturdu. Kahretsin, tasma takınca çok güzel görünüyordu.

Ama herhangi bir yaka değil. Onun tasması. Sadece eğitim için olsa bile.

Akşam yemeğinin hazır olmasını beklerken ona günlüğünü vermişti. Gözden geçirme fırsatı bulamamış olsa da, bu gece hiçbir hata ya da gramer hatası olmayacağını hissediyordu. Şimdiye kadar Sasha pek de bir şeyi birden fazla kez öğretmek zorundaydı.

Bu gece giymesi için dekolteli bir gömlek seçmişti. Ne kadar eğlenceli olduğunu hatırladı onun için alışveriş yapardı. Onu aldığı kıyafetler içinde nasıl da hayal ediyordu. Şu anda giydiği tişört ona göğüslerinin güzel bir görüntüsünü veriyordu, ama daha da iyisi, yakasını gösteriyordu. Çok sevmişt

Siyah derinin boğazını sarışını. "Alındı" diyordu. Sahiplenilmiş. Senin için kullanılamaz.

Ve yine de ona daha fazlasını fısıldıyordu. Seninkini. Al beni. Kullan beni.

O fısıldayan sesi kontrol altında tutması gerekiyordu. Teknik olarak, önümüzdeki on üç gün boyunca sadece onun olacaktı. On üç gün.

Ve on iki gece.

"Yemek harika kokuyor efendim," diyerek dikkatini gece için yaptığı planlardan uzaklaştırdı.

"Kıyafet giydiğin zaman bana Cole diyebilirsin." "Eğer senin için de uygunsa, Sir'ü kullanırken daha rahatım. zaman."

Akşam yemeği için giyinirken hafif bir makyaj yapmıştı ve dudakları dolgun ve kırmızıydı. Bu renk ruj sürdüğünde ağzından başka bir şey düşünmek oldukça zordu. Ya da ağzı değilse bile, onu derin derin boğazlarsa rujunun sikini lekeleyip lekelemeyeceğini düşünüyordu.

Sanki bir yanıt bekliyormuş gibi başını eğdi. "Özür dilerim, ne dedin?"

Gülüşü müzikaldi. "Dedim ki, eğer senin için de uygunsa, her zaman Efendim'i kullanmak benim için daha rahat."

"Alt protokolü uygularken kendini çekingen hissetmeni istemiyorum. Eğer benim ismimi kullanabilirsen hatırlamanın daha kolay olduğunu fark ettim."

Kadın öne doğru eğildi ve o da içgüdüsel olarak aynı şeyi yaptı. Alçak bir sesle, "Size efendim demek için sadece bu iki haftam var. Ondan sonra, grupla birlikte olmadığımız sürece sadece Cole olacaksınız. Lütfen size efendim dememe izin verin. Söz veriyorum, kıyafet giydiğimde kendimi çekingen hissetmeme izin vermeyeceğim."

Her yerinde "Kötü Fikir" yazıyordu. Ona hayır demeli ve kendisine Cole demesi için ısrar etmeliydi. Ama bu çok küçük bir şeydi.

Nadiren bir şey isterdi. Elbette ona bunu verebilirdi. Masanın öbür ucuna uzandı ve onun elini tuttu. "Pekâlâ, küçüğüm, eğer Beyefendi'yi kullanmak istiyorsan, seni başka türlü yapmaya zorlamayacağım."

Gülümsemesi tüm yüzünü değiştirdi ve sanki ona lanet olası ayı satın almış gibi ona baktı. Lanet olsun. Ona efendim demesine izin verecek kadar aptal mıydı ki böyle bir tepki veriyordu?

Çatalını daha sıkı tuttu. Konuyu değiştirme zamanı gelmişti. "İlk birkaç saatlik köle eğitiminden sonra kendini nasıl hissediyorsun?"

"Zihnim benimle düşündüğümde daha fazla savaşıyor. Geri çekilmenin ve kontrolü sana bırakmanın kolay olacağını düşünmüştüm ama bu çok zor."

"Hayatınız boyunca güçlü ve kendi kendinize yeterli olmak için çalıştınız. Elbette zor. Ve herkes tam zamanlı bir köle olmak için yaratılmamıştır."

Dudaklarında küçük bir gülümseme dans etti. "Bence bu kararı vermek için biraz erken, sence de öyle değil mi?"

"Belki de. Belki de değil. Eğer gerçekten nefret ediyorsanız ..."

Başını iki yana salladı. "Gerçekten nefret etseydim, eğitim tasmanını daha önce kabul etmezdim."

"Anlaşıldı."

"Sanırım en azından bir gün daha bekleyeceğim. Seninle tam bir gece geçirmeden karar vermek istemem."

Kelimeler onu terk etti. Ağzını açtı ama ağzından hiçbir şey çıkmadı. Gözlerinde bir şey parladı ama o ne olduğunu anlayamadan başını tabağına eğdi.

Konuyu değiştirerek cebinden telefonunu çıkardı.

"Bugün kimse aramadı ya da mesaj atmadı. Biriyle iletişime geçmen gerekiyor mu?"

"Hayır." Çatalına pirinç doldurdu. "Aileme şehir dışında bir iş konferansına gideceğimi ve müsait olduğumda onları arayacağımı söyledim, ama muhtemelen bu sık olmayacaktı."

Bir kaşını kaldırdı. "Ailene yalan mı söyledin?"

"Dięer sečenek, bir yıldan az süredir tanıdığım bir adamla birlikte yaşadığımı, böylece beni köle olarak eğitebileceğini ve muhtemelen çok sık arayamayacağımı söylemekti.

"Zamanımın büyük bir kısmında siki ağzımda olacaktı."

Kadının gerçekçi ifadesi o kadar hazırlıksız söylenmişti ki, adam şarabını yudumlarken boğuldu. "Evet, neden ilk sečenęi tercih ettiğinizi anlayabiliyorum."

Omuz silkti. "Onlara gerçeği söylemekten mutluluk duyarım ama muhtemelen bunu pek hoş karşılamayacaklardır."

"Ailenle yakın mısın?"

"Fazla değil. Florida'da emekli oldular, bu yüzden onları genellikle sadece Şükran Günü ya da Noel'de görüyorum."

"Kardeşler mi?"

Cevap vermeden önce pirinçten bir ısırık aldı. "Birdenbire ailemle ilgilenmeye mi başladın?"

"Bugün olduğun kadına nasıl dönüştüğünle ilgileniyorum."

Bakışları tabağına kaydı ama adam bir gülümsemenin başlangıcını gördüğünü sandı. Başını kaldırıp baktığında bundan emindi ve söylediği söz karşısında gözlerindeki sevinci gördü.

"Benim bir ağabeyim var," dedi.

"Uh-oh, korkmalı mıyım?"

Güldü. "Sen söylemezsen ben de söylemem. Dover'da bir araba satıcısı. Çok yakın değiliz ama onu ailemden daha sık görüyorum. Çok ortalama ve normal bir çocukluk geçirdim. Liseyi bitirdim ve Julie ile tanıştığım üniversiteye gittim."

"Üniversite aynı zamanda itaatkâr eğilimlerini keşfettiğin yerdi."

"Evet."

"Bu yaşam tarzının içinde kalmanızı sağlayan neydi? Grup üyelerinden biri olarak yani. Neden sadece bir amatör olmayasın ki?"

Soruyu düşünmek için zaman ayırdı. "Bunu yarım yamalak yapmanın bir anlamı olduğunu düşünmedim. İtaatkâr olduğumu neredeyse hemen anladım, bu yüzden sadece benzer düşünen insanları aramak mantıklı geldi."

"Birkaç hafta önce bana itaatkâr olmanın sevdiğin yanlarından birinin kontrolü devretmek olduğunu söylemiştin.

korunmaktadır."

Başını salladı.

"Sizi en çok ne koruyor?"

"Bir sahne sırasında mı yoksa dışında mı?" "Her ikisi de."

"Bugün erken saatlerde, mutfak adasından sonra beni yatak odana götürdü. Bu beni güvende ve korunmuş hissettirdi. Yani, bunun bakım sonrası olduğunu ve bunu yapmak zorunda olduğunuzu biliyorum, ama bana sarıldığınızda kendimi çok güvende hissettim. Sanki başka hiçbir şey ve hiç kimse bana dokunamazmış gibiydi."

"Sonradan bakım olabilir ve sahne ne olursa olsun bunu yapabilirim ama emin olun size sarılmaktan ben de en az sizin kadar keyif aldım."

"Dominant olmanın bu kısmını hiç anlamadım."

"Her Dominant adına konuşamam ama bir sahneden sonra sana sarılmaya ihtiyacım var. Seni kollarımda hissetmeye ihtiyacım var, çok yumuşak ve tatmin edici ve iyi olduğunu bilmeye. İyi olduğumuzu bilmek. Bir sahneden sonra sana sarıldığımda, bu yeniden bağ kurmanın ve ilişkimizin büyümesini sağlamanın bir yoludur. Ayrıca, birbirinize sarıldığınızda konuşmanın her zaman daha kolay olduğunu fark etmişimdir."

"Bana pek sarılacak bir tip gibi gelmedin."

"Belki de kucaklaşmak yanlış kelimedir."

"Yanlış kelimeyi seçtiğini hiç düşünmemiştim," diye alay etti, şarap kadehinin kenarından dikkatle onu izliyordu.

"Bütün yazarların editörleri vardır." Sandalyesinde arkasına yaslandı, neşeli sohbetin tadını çıkarıyordu. "Bir bakalım. Sarılmak yerine başka bir kelime kullanmam gerekseydi şöyle derdim: 'Ten tene sarıldığınızda ve bedenleriniz ağzınızın konuşamayacağı kadar yakın olduğunda konuşmanın her zaman daha kolay olduğunu düşünmüşümdür.'"

İçmekte olduğu şarap kadehi şimdi masayla dudakları arasında asılı duruyordu.

"Sasha?" diye sordu.

"Uh, ne?" Bardağı yere bıraktı. "Ten tene temas ile ağız arasında bir yerde kayboldum."

Güldü. Sasha etraftayken gülmek her zaman daha kolaymış gibi görünüyordu. "Mutfağı temizlemene yardım

edeyim, sonra da izleyecek bir film bulabilir miyiz diye
bakarız."

Ertesi sabah uyandığında yatağı boş bulduğuna şaşırmadı. Ona erken kalkan biri olduğunu söylemişti. Ne oldu? Şaşırtıcı olan, bir gece önce hiçbir şey yapmamış olmalarıydı. Yatağa vardıklarında, adam onu kendine çekmiş ve daha çok zamanları olduğunu fısıldamıştı.

Gerindi, hâlâ bir gün öncesinin hafif ağrı ve sızılarını hissediyordu. Ona sabah rutininin ne olması gerektiğini söylemişti, bu yüzden yataktan aceleyle çıktı, onu yaptı ve banyoda tazelendi.

Çıplak bir halde, yatak odasının arka bahçeye bakan büyük penceresine doğru yürüdü. Sadece bir Bir an dışarıya baktı ve bunu yaparken verandadaki Cole'u fark etti. İzleyip izlemediğine bakmadan diz çöktü ve yeni sabah ritüeli olan meditasyona başladı.

Daha önce hiç meditasyon yapmamıştı ama Cole ona tek beklentisinin sessizce düşünerek vakit geçirmesi olduğunu söylemişti ve zamanı dolduğunda ona haber verecekti. Bunu yapabilirdi.

Ama dizlerinin üzerindeyken zihnini sakinleştirmenin zor olduğunu fark etti. Sayısız soru birbiri ardına ortaya çıkıyordu: bugün ne yapacaklardı, o dışarıda ne yapıyordu, uyuyakalmış mıydı, kahvaltı ne olacaktı?

Taktik değiştirerek nefes alış verişine odaklandı ve derin bir nefes alıp yavaşça verdi. Zihninde Cole'un onu öven sesini duydu: "Aferin kızıma." Birkaç döngüden sonra vücudu beklediği sessiz huzura kavuştu.

Cole'a ve önümüzdeki birkaç hafta boyunca onunla birlikte olacağı için ne kadar heyecanlı olduğuna odaklandı.

Ayak sesleri bilincine doğru ilerledi. Cole geri dönmüştü; zamanı dolmuş olmalıydı. Kıpırdamadan onun bir şey söylemesini bekledi.

Ama adam sessizce ilerlemeye devam etti ve kadının önünde durdu. Ayakları çıplaktı. Başı eğikken gördüğü tek yeri buydu. Ve hâlâ hiçbir şey söylememiştir.

Sonunda hareket etti. Ayaklarını birbirinden daha uzak olacak şekilde kaydırđı. Bir saniye sonra kot pantolonu ayak bileklerinden aşığı kaydđı.

Bu muhtemelen onun düşündüğü anlama geliyordu, ama onun varsayımda bulunmasını ya da talimatları beklemesini ister miydi? Kadın

öfkeyle yumruklarını sıktı. Bilmiyordu çünkü ona söylememiştir.

Çenesini kavradı ve başını hafifçe kaldırarak ereksiyonuyla göz hizasına getirdi. "Bu sabah geçirdiğın sessiz zaman hoşuna gitti mi ufaklık?" diye sordu fısıltıyla.

"Evet, efendim." Onun tadına aç bir şekilde dudaklarını yaladı. "Detaylandır."

"Önce nefesime odaklandım ve sanki bana talimatlar verdiğınızı duyar gibi oldum. Zihnim sakinleştğinde, bu haftayı ve seni görmeyi düşünebildim. Sana hizmet etmeyi."

"Ve hala devam etmek istiyor musun?" "Hem de çok, efendim."

"Teşekkür ederim ufaklık. Bunu duyduğuma sevindim." Önce bir bacağını, sonra diğeri sallayarak pantolonunu çıkardı.

Tamamen. Bir avuç saçını yakaladı ve başını kasıklarına yaklaştırdı. "Göster bana."

Ona sadece oral seks yapmak istemiyordu, o anda hissettiğı her şeyi onun sikine boşaltmak istiyordu. Çekingen bir tavırla ellerini adamın üst kalçalarına koydu ve uzun aletini ağzına aldı. Önce onu olabildiğince derine götürdü, sonra geri çekildi ve dilini döndürdü ucunun etrafında. Her iki eliyle de tabanda çalıştı.

Parmakları sıkılaşıarak saçlarını hafifçe çekti. "Mmm, küçüğüm. İşte böyle. O alete tap. Bana onu ne kadar sevdiğini göster. Sana ne yaptığını."

Övgü dolu sözleri kadının içini sıcaklıkla doldurdu. Onu boğazına kadar aldı ve kıpırdamadı, bu şekilde içinde olma hissinin tadını çıkarmasına izin verdi. Tüm varlığıyla Dudaklarını, dilini, ellerini ve en önemlisi aklını kullanarak onun sikine saygı gösterdi.

Bu onun üzerinde istenen etkiyi yarattı. Nefes alıp vermesi arttı. Parmakları kızın saçlarını neredeyse acı verici bir şekilde kavramıştı. Adam yakındı ve kadın hazırdı. Onu ne kadar tahrik ettiğinin kanıtını tatmak istiyordu.

Ama tam boşalacağını düşündüğü anda, adam tamamen durdu ve ağzından sarsılarak çıktı. Kadın Poposu topuklarının üzerinde duracak şekilde geriye doğru eğildi ve adamın ayaklarına baktı.

"Gözlerini benden ayırma, ufaklık. Yutkunmanı izlemek hoşuma gidiyor ama şimdi her yerine boşalacağım. Başını daha yukarı kaldır. Henüz yüzüne boşalmayacağım."

Lanet olsun. Bu eninde sonunda yapacağı anlamına geliyordu, değil mi?

Bu düşüncenin onu ne kadar tahrik ettiğini itiraf etmek istemedi.

Başını kaldırdığında, ereksiyonunu çalıştırdı ve saniyeler içinde göğsünü ve omuzlarını boşalmasıyla boyadı. Boşalması teninden aşağı kayarken önünde diz çökmek vahşi bir histi. Bundan hoşlanmaması gerekirdi. İğrenmesi gerekirdi. Ama tiksinimedi. Hoşuna gitmişti. Onu işaretlemiş gibi olmasını sevdi. Bu parçasını ona vermesini.

Ona elini uzattı ve ayağa kalkmasına yardım etti. "Yakamdan ve spermlerimden başka bir şey giymeden seninle kahvaltı etmekten keyif alacağım."

En hafif tabiriyle alışılmadık bir kahvaltıydı. Cole, kızın düşündüğü gibi onu masada karşısına oturtmamıştı. Ona kucağına oturmasını istediğini söyledi ve kendi tabağından yedirmeye başladı.

"Gerçekten yemek yapamıyor musun?" diye sordu.

Ağzındaki omlet lokmasını yuttu. "Gerçekten yapamam."

"Hiçbir şey mi?"

"Hiçbir şey."

"Benim için o kadar büyük bir mesele değil, ama bir noktada bir Efendi/köle ilişkisine girmek isterseniz, ev içi hizmete ihtiyaç duyan Efendiler var."

"Çok güzel kahve yaparım." "Çay konusunda da fena değilsin."

"Teşekkür ederim, efendim."

Adam portakal suyu bardağını kızın dudaklarına doğru uzattı ve kız birkaç yudum aldı.

"Yemek yapmaktan bahsetmişken," dedi Sasha, "bugün buraya bir paket teslim ettireceğim. Bozulabilir bir şey. Geldiğinde bana haber verirsiniz, icabına bakarım."

Bir kaşını kaldırdı. "Yemek mi?"

"Sayılır. Julie bana malzemeleri gönderip tarifini verdikleri bir siteden bahsetti ve sözde düzeltmesi kolaymış."

"Gerçekten mi?"

"Bunun üzerinde çalışmam gereken bir alan olduğunu biliyorum. Siz bir şey söyleyene kadar tamamen unutmuşum. Geçen hafta sipariş ettim."

Kız daha cümlesini tamamlayamadan, adamın dudakları kızın dudaklarındaydı ve ona ayak parmaklarını kıvıran bir öpücük veriyordu ve kucağında çıplak olduğunun farkına varmasını sağladı.

"Beni şaşırtmaktan hiç vazgeçmiyorsun," dedi. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Bilmiyorum ama bir daha yaparsam bir öpücük daha alacak mıyım?" "Sana bir öpücükten fazlasını vereceğim."

Onu şaşırtmak için farklı yollar bulması gerektiğine karar verdi.

- - -

Paket öğle yemeğinden kısa bir süre sonra, Sasha Cole'un ona verdiği bir yazı ödevi üzerinde çalışırken teslim edildi. Kutuyu mutfağa taşıdı ve sonra onu almaya gitti.

Kadının oturup yazı yazdığı güneşlenme odasının kapısını çaldı. "Paketin geldi ufaklık. Gidip ilgilenmen gerekiyorsa, ödevini daha sonra bitirebilirsin."

Duvardaki saate bir göz attıktan sonra ayağa kalktı ve diz çöktüğü adama doğru yürüdü. "Teşekkür ederim, efendim. Yemeğe başlamam sizin için sorun olur mu?"

"Elbette. Her ne yapıyorsanız dört gözle bekliyorum."

"Gerçekten tadına bakana kadar beklemek daha akıllıca olabilir, efendim."

Onun saçlarını okşadı. "Geliştirmek istediğin bir alan üzerinde çalışmak için inisiyatif aldın. Bu benim yaptığım bir şey değildi.

ya da istediğim herhangi bir şeyi. Sen yaptın.

çünkü sen istedin. Tadı nasıl olursa olsun, harika olacak."

Bunun ne kadar nadir olduğu hakkında bir fikri var mıydı? Birinin böyle bir güdüye sahip olması onu etkilemişti. Peki ya duygu beslediği itaatkâr bir kadın olması? Bu onun aklını başından almıştı.

Başparmağını kızın dudaklarında gezdirdi.

"Mutfağa gidebilirsin küçüğüm. Ve üzerine bir şeyler giyebilirsin."

Ayağa kalktı ve onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Teşekkür ederim, efendim."

Evet. Aklım başımdan gitti.

Oturma odasındaki küçük masasına oturmadan önce onun mutfağa gelmesini bekledi. Bunu yaparken Çalıştığı izlenimini veriyordu ama aslında bu ona kadını izleme fırsatı veriyordu.

Kutuyu dikkatlice açtı ve içindekileri çıkarıp her şeyi tezgahın üzerine yerleştirdi. İşini bitirdiğinde sebzeler, etler ve baharatlar mutfağın her tarafını kaplamıştı. Bir adım geri çekilip her şeye baktı.

"Kahretsin."

Julie'nin "düzeltmesi kolay" tanımını merak etti.

Kararlı bir iç çekişle tarif kartını çıkardı ve okudu, ilerledikçe malzemeleri sıraladı. Oturduğu yerden bir çeşit pilav ya da makarna yemeği gibi görünüyordu. Dolaptan bir tencere ve birkaç kase çıkardı ve çalışmaya başladı.

Havuçlara gelene kadar her şey yolunda gidiyor gibi görünüyordu. Görünüşe göre, onları soyması ve dilimlemesi gerekiyormuş.

Söyleyebildiği kadarıyla Sasha daha önce ikisini de yapmamıştı. Bıçağı kullanırken parmağını kaybetmemesini umuyordu.

İkinci havuca ulaştığında, kaynamaya bıraktığı su tencerenin üstünden fokurdamaya başlamıştı. Bunu kontrol altına aldıktan sonra havuçlara geri döndü ve ikincisini de bitirmeyi başardı. Geriye kaç tane kaldığını görünce omuzları çöktü.

İki tanesini çöp kutusuna attı, kalan yığına bir kez daha baktı ve bir tane daha attı.

"Kimin bu kadar havuca ihtiyacı var ki?" diye sordu boş mutfığa. "Ciddiyim."

Parmaklarını tezgâha vurdu ve hiçbir uyarıda bulunmadan dönüp ona doğru yürüdü. Gözlerini indirdi ve çalışıyormuş gibi yaptı.

"Böldüğüm için özür dilerim efendim," dedi. "Ama kısa bir sorum var."

"Evet, ufaklık?"

"Bahçenizde tavşan var mı?"

Gülümsemesini gizlemeye çalıştı. "Tavşanlar mı?"

"Evet, efendim. Elimde biraz havuç kaldı ve acaba onları dışarıya koyabilir miyim?"

"Ben hiç tavşan görmedim. Neden onları pişirdiğin şeylerde kullanmıyorsun? Havuçlara bayılırım."

"Gerçekten mi?"

Başını salladı. "Evet, ya Sasha?"

"Mmmm."

"Yanık kokusu alıyorum."

"Siktir!" diye bağırdı ve mutfığa geri koştu.

Kahkahalarını kendine sakladı. Zavallı Sasha, yemek yapmaya çalışıyor ve havuçlar yüzünden dikkati dağılıyordu. Ona yardım etmeyi düşündü ama olduğu yerde kaldı. Büyük ihtimalle onun mutfakta olmasından hoşlanmayacaktı. Bu yemeği tek başına yapmak istiyordu, o yüzden ona izin verdi.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye küfretti mutfaktan, kaynattığı her şeyi kurtarmak için elinden geleni yapıyordu.

Her şeyi kontrol altına aldığıında bir adım geri çekildi ve koluyla burnunu sildi. İç çekişi oturduğu yerden duyulabiliyordu. Ama durmadı, havuç soymaya ve diğer sebzeleri hazırlamaya devam etti.

Ona Web sitesinde bir yemeği baştan sona otuz dakikada pişirebileceğini söylemişti. Şimdiye kadar tüm zamanını havuç ve kaynar suyla geçirmişti.

"Otuz dakika, kırımın kenarı," dedi, onun düşüncelerini yankılayarak.

Akşam yemeğini bir saat sonra bitirdi. Mutfak bir felaket alanına benziyordu; neredeyse bütün kâseler, tencereler ve tavalar lavaboya yığılmıştı. Havuç kabukları tezgâhı kirletmişti. Yere bilinmeyen bir sıvı dökülmüştü ve havada hâlâ yanmış yemek kokusu vardı.

Ama tüm bunların ortasında Sasha gülümseyerek durdu ve ona bir kâse uzattı. "Tadına bakın, efendim. İyi olup olmadığına bakın."

Onu aldı ve masaya yöneldi. "Kendine bir kâse getir ve benimle otur."

"Bilmiyorum, efendim." Bir kâseye biraz makarna koydu ve üzerine sos döktü. "Ya berbatsa?"

"Harika kokuyor ve mutfağım sanki biri yirmi kişilik yemek hazırlamış gibi görünüyor. Berbat olmasına imkan yok."

İkna olmuş görünmüyordu. "Mutfak için üzgünüm. Ben temizlerim."

"Şimdi endişelenme. Hadi yiyelim."

Geçici bir ısırık aldı ve tadına bakarak zevkle mırıldandı. "Sasha, bu inanılmaz."

Sanki adam ona bir milyon dolar kazandığını söylemiş gibi bakıyordu. "Gerçekten mi?"

"Tadına kendiniz bakın." Çatalını kızın ağzına doğru uzattı. Kadın bir ısırık aldı. "Vay canına."

"Çok iyi iş çıkardın," dedi.

"Teşekkür ederim, ama yemek pişirirken bir şeye karar verdim."

"O da neydi?"

"Benden yemek yapmamı bekleyen bir Efendiye asla hizmet etmeyeceğim. Bir kere yetti. Sadece havuçlar bile beni çileden çıkarmaya yetti." Başını iki yana salladı. "Ve bunu günde iki ya da üç kez yapmak zorunda kalacağımı düşünmek? Tabii ki hayır."

Yemeklerini bitirdiler ve kadın boş kaseleri lavaboya götürdü.

"Dostum, bunları temizlemem gerektiğini unutmuşum."

"Yardım edeceğim," dedi. "İkimiz de tezgahı temizleyeceğiz, sonra sen yıkayacaksın, ben de kurulayacağım."

"Gerçekten de sizin gibi birinin bu tür şeyler için birilerini görevlendireceğini düşünürsünüz."

"Hayır, mahremiyetimi çok seviyorum."

Tezgâhı temizlemek için birlikte hızlıca çalıştılar ve Sasha kısa süre içinde bileklerine kadar köpüklü suya battı. "Bunun için bulaşık makineleri var, biliyorsun."

"Kirli bulaşıkları oraya koymayı sevmiyorum."

"Önce onları yıkarsanız bulaşık makinesinin amacını boşa çıkarmış olursunuz."

"Belki, ama en azından bu şekilde mutfağında bir sürü kirli bulaşık olmuyor."

"Ama bulaşık makinesindeler. Oh, sinek!" Böceği uzaklaştırmak için elini salladı ama bunu yaparken üzerine sıçrattı.

"Sasha." Yüzündeki suyu sildi. "Özür dilerim efendim, kulağında uğultu vardı."

Sert davranıyormuş gibi yaptı. "Ve bu beni ıslatmanı normal mi kılıyor?"

Ciddi olup olmadığını anlamak için sözlerini ve ifadesini tartıyormuş gibi onu inceledi. "Açıkçası, daha iyi olacak tek şey her tarafının ıslak olması." Elini tekrar salladı, bu sefer üzerine daha fazla su geldi.

Adam şok içinde ona baktı. "Bunun bedelini ödeyeceksin." "Eğer beni yakalayamazsan." Ve o cevap vermeden önce, dönerek mutfaktan çıktı, oturma odasından geçti ve kıkırdarak arka kapıdan çıktı.

Oyun başlasın.

Onun birkaç saniye öne geçmesine izin verdi ve sonra onu takip etti. Yeni masasının arkasındaki verandada bekledi.

"Üzerime su sıçratıp kaçmak mı?" Başını iki yana salladı.

"Birisi çok kötü bir kız olmuş."

"Bir hataydı," dedi sırtarak.

"İlk seferinde bir hataydı. İkincisi kasıtlıydı."

"Islakken seksi görünmen benim suçum değil."

"Bu doğru mu?"

"Büyük bir kafaya sahip olmanı falan istemiyorum ama evet. Öylesin."

Gözünü kızıdan ayırmadan verandaya doğru yürüdü. Kadın masadan uzaklaştı, hâlâ kıkırdıyordu, çimlerin üzerine çıktı, ellerini kaldırarak uzak dur işareti yaptı.

Zihninde, kadının fiskiye sistemine göre nerede durduğunun haritasını çıkardı. Sol ayağı neredeyse fiskiyelerden birinin başındaydı. Telefonu çalışıyormuş gibi yaptı ve cebinden çıkardı.

"Berbat bir zamanlamadan bahsediyoruz." Bir metin okuyormuş gibi ekrana baktı ama aslında aradığı uygulamayı bulana kadar uygulamaları arasında gezindi.

İşte oradaydı, fiskiyelerini akıllı telefonundan kontrol etmesini sağlayan yeni uygulama. "Bekle, bunu gerçekten hızlıca halletmem gerekiyor."

Elleri vücudunun yanlarına düştü ve rahatladı, onun tekrar oynamasını sabırla bekliyor gibi görünüyordu.

"İşte aradığım şey." Yukarı baktı

Aynı saniye fiskiyelerin çalışması için düğmeye bastı.

Sasha soğuk su ona çarptığında çığlık attı ve ellerini yüzüne götürdü. "Hile yaptın."

"Kuralları koyan benken nasıl hile yapabilirim?"

"O zaman sanırım onları kıran benim." Ve bununla birlikte kıyafetlerini çıkarmaya başladı.

"Dikkatimi dağıtmaya mı çalışıyorsun?"

"Tabii ki hayır, efendim. Sadece ıslak kıyafetleri sevmiyorum."

Ona inandığından emin değildi. Bahçesinde çıplak ve ıslak bir şekilde durması dikkatini oldukça dağıtmıştı. "Sen de ıslak halinle oldukça ateşli görünüyorsun," dedi ona.

"Gelip bana katılabilirsin." Ellerini vücudunda gezdirdi. "Burada tek başıma durmak beni yalnızlaştırıyor."

Bir sonraki adımda ne yapacağını düşünürken, gömleğini başının üzerinden çekip avlunun tuğla zeminine fırlattı.

"Bunu yapamayız," diye kabul etti. "Yalnız kalabilirsin."

"Ve yalnız olduğumda kötü şeyler yapıyorum." "Buna kesinlikle izin veremeyiz."

Ona doğru yürümeye başladı ve avluyu geçerken bakışlarını ondan ayırmadı. İfadesini nötr tuttuğundan ve yavaşça hareket ettiğinden emin olarak, onun yanına vardığında hiçbir şeyden şüphelenmedi.

"Gördün mü?" dedi. "Gömleğini çıkarınca çok seksi görünüyorsun. Şimdi tek yapmamız gereken seni ıslatmak."

Fıskiye doğru bir adım attı ama daha ayağını yere basmadan adam onu kollarından çekip omzunun üzerinden fırlattı.

"Hey!" Onun sırtına vurdu. "Ne yapıyorsun?" "Kuralları uyguluyorum," dedi gülümseyerek.

"Kuralları nasıl çiğnedim?"

"Ah, bilemiyorum. Belki Dom'unuza su sıçratmak, ondan kaçmak ve başlangıç olarak çıplaklığınızla dikkatini dağıtmaya çalışmak."

"Ah, şu kurallar."

"Kesinlikle." Kızın bunların uydurma eğlence kuralları olduğunu ve başının gerçekten belada olmadığını anlamasından memnundu. O gelmeden birkaç gün önce arka bahçesini oyun için hazırlama öngörüsüne sahip olduğu için daha da memnundu. "Yine de sırtıma vurmayı bırakmanı tavsiye ederim."

Sasha'nın elleri durdu ve adam onu bahçenin ağaçlık olan uzak bir köşesine taşıdı. Devrilmiş bir kütük bulup oturdu ve Sasha'yı dizinin üzerine yerleştirdi.

"İşte bu çok hoş bir manzara." Elini kızın arka tarafında gezdirdi. "Seni daha önce hiç bu pozisyona getirmemiştim ama sanırım hoşuma gitti. Aslında, her gece yatmadan önce seni dizimin üzerinde çevirebilirim."

Sadece inledi.

"Söyle bana, köle. Kucağımda yüzüstü yatmanın hayalini kurdun mu?" Köle bir şey söylemeyince kışına bir tokat attı. "Söyle bana."

"Evet, efendim."

Az önce tokatladığı yeri ovuşturdu. "Aferin kızıma. Şimdi bana fantezinde ne yaptığımı anlat."

"Bana şaplak attın."

"Benim elimle mi?"

"Bazen."

"Bazen mi?" Kütüğün arkasına uzandı ve günler önce bulduğu anahtarı aldı. "Bu birden fazla fantezi anlamına mı geliyor?"

Adamın istediği kadar çabuk cevap vermedi. Adam düğmeyle kızın arkasına vurdu. "Cevap ver."

"Evet, efendim. Birden fazla."

"Bana en sevdiğinden bahset."

"Bir fanteziyi öne çıkaran şey aslında ne yaptığınız değildir, efendim."

"Oh?"

"Önemli olan ne söylediğiniz ve nasıl söylediğinizdir."

"Çok ilginç. Bana bir örnek ver." Anahtarı daha sert indirdi ve aynı zamanda Bacaklarının arasındaki hassas et.

"Birinde bana külotumu indirmemi ve kucağına eğilmemi söyleyeceksin. Bir diğerinde ise, bana şaplak atmak üzereyim. Bana şaplak atmanı istediğim şeyi almamı sağla ve sonra benim üzerinde çalışmanı iste. göt."

O konuşurken, bir eliyle alay etmeye devam etti ve diğer eliyle de anahtarla kışını işaretledi.

"Şu kışa bak, ellerimin altında pembeleşmeye başladı bile. Devam etmemi ne kadar çok istediğini göster bana. Benim için kaldır."

İnledi ama yine de yaptı.

"Yaramaz bir köle oldun, değil mi? Efendinle dalga geçiyorsun ve sonra da onun sana şaplak atmasını hayal ediyorsun." O

iki parmağını içine soktu, o kadar ıslaktı ki. "Bak ne kadar tahrik oldun. Sana şaplak atacağım ve sonra seni bir ağaca yaslayıp sikeceğim. Kulağa nasıl geliyor?"

"Yeni favori fantezim gibi, efendim."

"Ben zaten fantezimi yaşıyorum. Ve sen de dizlerinin üzerinde, nasıl istersem öyle almam için kendini bana sunuyorsun." Anahtarı sertçe indirdi ve aynı anda iki parmağını içine soktu. "Zevk ve acı. Bir süre sonra aynı hissettirmeye başlıyorlar, değil mi?"

"Evet, efendim."

"Kaldır şu kışını. Ve kucağımda kıpırdanmayı kes. Ben ne zaman istersem o zaman boşalacaksın, bir dakika bile erken değil." Onu tekrar tokatladı. "Sikime açsın, değil mi?"

"Her zaman, efendim."

"Güzel. Çünkü onu sana vermeye hazırım." Anahtarı bıraktı. "Git sağ tarafımdaki ağaca yaslan. Gördüğünde tanıyacaksın."

Kucağından inip ağaçlara doğru yürüdü. Ona karşı durmasını söylediği ağacı bulduğunda anladı çünkü bir anlığına durdu. İlk bakışta biraz korkutucu görüldüğünü hayal etti. Onu ip ve zincirlerle kurmuştu.

"Sırtını ağaca yasla ve yukarı uzanıp ipleri tut." Kız pozisyonunu alıncaya kadar bekledi ve sonra önünde durmak için yürüdü. Pantolonunun fermuarını açtı. "Ağaç nasıl hissettiriyor?"

"Sert, efendim."

"Sırtın sert olacak ve çiziklerin olacak. Bu senin için sorun olur mu?"

"Evet efendim," dedi hiç tereddüt etmeden.

Pantolonunu aşığı itti ve dışarı ıktı. "Hala benim için ıslak mısın?"

"Evet, efendim."

Kadının bacaklarını kaldırdı ve beline doladı. "Onları burada tut. Seni şu ağaca arpacağıım."

İnledi.

"İşte başlıyoruz. İçeri gireceğıiz." Onu içine itti. "Ah, evet. Böyle çok iyi."

Adam daha derine inmeye başladığıında kadın bacaklarını adamın etrafında sıktı. Sasha'nın nesi olduğunu bilmiyordu. Ona kendisini güçlü kıldığıını söylemişti ama asıl gerçek suydu ki güçlü olmasını sağladı. Onunlayken, kendisi olabildiğıini hissediyordu.

Ellerini kızın yüzüne götürdü. "Bana bak."

Yeşil gözleri şehvetten puslanmıştı. Devam etti onun bakışlarını tutarken içinde hareket ediyordu. Birlikteliklerinin yoğunluğu onu göğsünün ortasından vurdu. Ona yaralı ve iyileşme arzusuyla gelen bu kadın bir şekilde onu iyileştirmişti.

"ok fazla," dedi, onun düşüncelerini yankılayarak. "Bu çok fazla."

"Hayır, küçüğüm." Sesi hissettiğıinden çok daha yumuşaktı. "Bu asla yeterli olmayacak."

"Biliyorum. Biliyorum." Başını ağaca yasladı ama gözlerini onunkilerden ayırmadı.

Birdenbire, onun içinde olmak yeterli gelmemeye başladı. Daha fazlasına ihtiyaı vardı. "Dokun bana. Sana sarılacağıım," diye nefes nefese kaldı. "Kollarını bana dolamanı istiyorum."

Tehlikeliydi ama ipleri bıraktı. Adamın da güçlü olmaktan başka çaresi yoktu. Ne de olsa onu korumak zorundaydı. Onu sadece kolları ve ağaç tutuyordu. Tırnakları omuzlarına batıyordu ve bu şimdiye kadar yaşadığı en hoş acıydı çünkü bunu ona veren oydu.

Bir itaatkârın, bir Dom'un kontrolü altındayken hissettiğı şeyin bu olup olmadığıını merak etti.

Bu düşünce onu daha güçlü yaptı ve daha fazla dayanamayacaktı.

"Yakın mısın?" Yanıt beklemedi ve eğer ihtiyacı varsa yardım etmek için elini hareket ettirme riskini göze alamayacağından, "Oraya git" diye ekledi.

"Daha sert. Sırtımı işaretle." Dudakları ayrıldı ve birkaç değerli saniye boyunca aynı havayı paylaştılar.

Onun etrafında sıkışmaya başladığını hissetti ve gözleri ona yalvardı. Biraz daha dayanmak istedi. Kadın kendini çok iyi hissediyordu. Ama fısıltılı isteği onu serbest bıraktı ve istediğini vererek onu ağaca çarptı.

"Neredeyse. Lütfen," diye fısıldadı.

"Evet," diye yanıtladı, kendini tehlikeli bir şekilde yakın hissederek.

Serbest bırakılmasını, nefesinin en şehvetli şekilde kesilmesi ve boğazından gelen inilti izledi onu kontrolünün sınırına itti. Ona son bir kez daha sokuldu ve dudaklarını kendi öpücüğüyle kapladı. o anda hissettiklerini ifade etmenin yakınından bile geçmiyordu.

Ancak duygularını gösterememekten ya da anlatamamaktan duyduğu üzüntü, ezici bir düşünce tarafından gölgelendi.

Bu sadece geçiciydi. O gerçekten onun değildi.

- - -

Cole nazikçe ayağa kalkmasına yardım ederken **Sasha** inledi. Şu an için her yeri ağrıyordu. Şikâyetçi olduğundan değil. Duygusal olarak, uzun zamandır olmadığı kadar iyi hissediyordu.

uzun bir süre. Cole'da onu rahatlatan bir şeyler vardı, hatta onu çıldırtacak kadar buyurgan davrandığı zamanlarda bile.

"İyi misin?" diye sordu.

"Sadece hoş bir ağrı, efendim."

Başını salladı. "Hadi seni içeri götürelim de şu ağrıyan yerlerine düzgün bir bakım yapayım. Tuğla veranda hakkında ne dediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet, efendim. Bitirdiğinizde itaatkârınızın dizlerini hatırlamayacağını söylemişsiniz."

"Bakalım haklı mıyım?" İtiraz çığlıklarını duymazdan gelerek onu kollarının arasına aldı.

Onu avludan geçirip evin içine taşıdı ve yatağa yatırana kadar durmadı. Hâlâ çıplaktı ama onu yatırır yatırmaz bir şort giydi.

"Yüzüstü yat, ufaklık. Önce sırtınla ilgilenmem gerek."

Yuvarlandı, onu izleyemediği için biraz sinirliydi, özellikle de onun uzaklaştığını duyduğunda. Nereye gitmişti? Başını kaldırmayı düşündü ama Sekslerinin yoğunluğundan, ona bakma ve onun da kendisine bakmasını sağlama şeklinden sonra aniden çok yorulmuştu. Göz kapakları ağırlaştı. Çok gerçeküstü görünüyordu.

"Bazı çiziklerin var." Cole'un sesi onu uyandırdı.

"Yüzeyi gerçekten kıran bir şey yok. Kıpırdamadan dur, sırtını yıkayacağım."

Çok nazikçe, ılık, ıslak bir bezi ensesine bastırdı ve yavaşça aşağı doğru kaydırdı, bastırdı ve okşadı.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye sordu.

"Harika, efendim." Önceden de yorgundu ama şimdi sıcak el bezine ek olarak ona dokunduğu için gözlerini açık tutmasına imkân yoktu. Yine de onun üzerinde uyuyakalmak doğru görünmüyordu.

Ona hizmet etmesi gerekiyordu. Öylece kestiremezdi. Uyuyabilir miydi? Sırtının alt kısmına doğru ilerledi ve sıcak bir havlu alıp omuzlarına koydu.

"Hâlâ iyi misin?" diye sordu.

"Çok uykum var." Kelimeleri çıkarmak için çok çaba harcadı. "Gözlerini kapat ve dinlen."

"Kendini kötü hisset."

Dudakları kadının sırtının alt kısmına değdi. "Kötü hissetmene gerek yok. İyi dinlenmiş bir köleye ihtiyacım var. İstedğin kadar zaman ayırabilirsin."

Memnun bir şekilde gözlerinin kapanmasına izin verdi ve rüya gördüğünde Cole'u hayal etti. Gerçi Cole yatağına tırmanıp kollarını ona doladığında gerçekten gerçekçi görünüyordu.

Uyandığında başını onun göğsünde buldu. Gözlerini kırıştıtararak açarken gerindi ama bu hareket sırtını acıttı. "Ow."

Eli onun omzunu okşadı. "Sırtın mı ağrıyor?"

"Evet, efendim. Ama çok fazla değil. Sadece bunu beklemiyordum," dedi. Adam bir şey söylemedi. Kız onun bir şey söylemediğini umuyordu.

sahneyi ikinci kez değerlendiriyor. "Bir bakıma hoşuma gitti." "Nasıl yani?"

"Sanki yaralarımı yok etmişsin gibi. Ya da en azından onları kendi izleriyle örtmüşsün."

Gülüşü içini ısıttı. "Düşünme tarzını seviyorum, Sasha."

"Belki de bunu her gün yapmalıyız. Derimi örtmeni istiyorum."

"Bu cazip bir düşünce."

"Şimdi, bacaklarım farklı bir hikâye." Onu kızdırmak, sakladığını bildiği oyuncu adamı ortaya çıkarmak istiyordu. Cole çok karmaşık biriydi ve onun kişiliğinin her bir yönünü sevdiğini fark etti. Her biri çok farklı ve yine de mükemmel Cole.

Parmakları kadının üst baldırını sıyırdı. "Bacaklarının nesi var?"

"Onlar da biraz ağrıyor. Bunu her gün yapabileceğimden şüpheliyim."

"Eminim seni başka türlü ikna edebilirim."

"Eminim yapabilirsin." Bir dirseğine yaslandı ve ona baktı. Adamın kendisine baktığını görünce söylemeyi planladığı sözler aklından uçup gitti. Aslında, kendini çimdiklemek için çok güçlü bir dürtüsü vardı. Gerçekten Cole'un yatağında mıydı?

Önümüzdeki bir buçuk hafta boyunca.

Bu geçiciydi. Sadece onun yatağındaydı çünkü Bu şekilde eğitilmeyi o istemişti. Sanki o istemişti ya da kalıcı değillerdi.

İşaret parmağı kızın dudaklarında gezindi. "Neden kaşlarını çatıyorsun ufaklık?" "Bir şey yok."

Adam kaşlarını kaldırdı ama kadın ona gerçekten ne düşündüğünü söyleyecek olsa lanetlenirdi. Neredeyse ona kıyafetlerini dışarıda bıraktıklarını düşündüğünü söyleyecekti ve o da

daha sonra yağmur yağacağını düşündü. Ama ona bu şekilde yalan söyleyemezdi. Ayrıca, o bilecekti ve o kadar güzel bir gün geçirmişlerdi ki, bunu mahvetmek istemedi.

"Bilmen gerekiyorsa," dedi. "İzlerinizin kalıcı olmasını ne kadar isterdim diye düşünüyordum."

Köprücük kemiğinin izini sürdü ve eğitim yakasını okşadı. Ağzı bir şey söyleyecekmiş gibi açıldı ama kapattı.

Kahretsin, şimdi de onu rahatsız etmişti. Parmağını onun göğsünde gezdirdi. "Yani, Peter'ın yerine. Sen biliyor musun?"

"Bana bak, Sasha." Sesi normalden daha sertti ve gözlerinde tuhaf bir ifade vardı. "Neden bahsettiğini çok iyi biliyorum."

- - -

Ertesi gün öğleden sonra yatağını düzeltirken adamın koridordan gelen ayak seslerini duydu. Vücudu Dondu kaldı ve onun kendi yolunda yürüyüp yürümediğini anlamaya çalıştı. Günün erken saatlerinde bir telefon görüşmesi yapmıştı ve dinlememiş olmasına rağmen onun tedirgin olduğunu anlayabilmişti.

"Sasha?" diye sordu odaya bakarak. "Oh, işte buradasın."

Adam sinirlenmiş görünmüyordu; belki de kadın bir şeyleri yanlış anlamıştı. Ona doğru yürüdü ve ayaklarının dibinde diz çöktü. "Bana ihtiyacınız var mı, efendim?"

Bu, bugün eklediği bir gereklilikti. Bu hoşuna gitmişti ama bir şey yapmanın tam ortasındaiken bunun nasıl bir sorun yaratabileceğini de görebiliyordu.

"Bu akşam yemekte misafirimiz olduğunu bilmeni istedim," dedi. "New York'ta geçici olarak çalışan iyi bir arkadaşım uğrayacak."

"Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum efendim."

Kelimeleri söyledi ama doğrusu Cole'u paylaşmak zorunda kaldığı için hayal kırıklığına uğramıştı. Zamanları yeterince kısıtlıydı ve şimdi de bu arkadaşı gelip onu bölüyor muydu?

"Bir araya gelmeyeli uzun zaman oldu. Ben de dört gözle bekliyorum."

"Arkadaşınız New York'ta ne tür bir iş yapıyor, efendim?"

Ya arkadaşı kadınsa? Ya aylar önce birlikte demo yaptığı kadınsa?

Gerçekten, gerçekten, gerçekten onun olmamasını umuyordu.

"O bir müteahhit. Şu anda Nathaniel ve Jeff'in tanıdığı biri için bir proje üzerinde çalışıyor."

İşle ilgili kısmı neredeyse kaçırıyordu çünkü erkek olduğu için sevinmekle meşguldü.

"Sizi önceden uyarayım. Çok iri bir adam. Gergin ve dominanttır."

Önemli bir şey değil. Cole'la başa çıkabiliyorsa, Bay Büyük ve Yoğun Dominant'la da başa çıkabilirdi.

"Ona nasıl hitap edebilirim, efendim?" diye sordu.

"İtaatkârların kendisine Herr Brose diye hitap etmesini tercih ediyor." "Ne?"

"O bir Alman. Amerika'da çalışmadığı zamanlarda hâlâ orada yaşıyor."

"Onu nereden tanıyorsunuz, efendim? Sormamın sakıncası yoksa."

Bir elini aşağı uzattı. "Ayağa kalk ve benimle mutfağa gel."

Koridorda ilerlediler ve sonunda konuşurken nasıl tanıştıklarının onu ilgilendirmediğini kabul etti.

"Fritz Brose ile yaklaşık on yıl önce tanıştık. O benim akıl hocamdı." Ona bir gülümseme gönderdi. "BDSM hakkında öğrendiğim her şeyi ondan öğrendiğimi söyleyebilirsin."

"Bunu üniversitedeyken araştırdığını söylediğini sanıyordum." "Araştırdım. O benim ana bilgi kaynağımdı ve ben

daha uygulamalı bir yaklaşım benimsemeye karar verdiğinde, doğru şekilde öğrendiğimden emin olacağını söyledi." Durdu

mutfağın dışında. "İnsanların tek bir doğru yol olmadığını söylediklerini duydunuz mu?"

Başını salladı.

"Fritz buna inanmıyor. Bir onun yolu var, bir de yanlış yol."

Birkaç saat sonra kapı çaldığında bu sözler hâlâ kafasında yankılanıyordu.

Cole ona oturma odasında beklemesini söyledi ve özellikle söylememiş olmasına rağmen kanepenin yanında diz çöktü. Ayağa kalktığında dizlerine kadar gelen yeşil bir elbise giymişti.

Gözlerindeki yeşili ortaya çıkardığını ve dalan yakasının yakasını gösterdiğini düşünüyordu.

Komik, çok fazla elbisesi yoktu ama Cole'un giymesi için bir numaralı eşyasıydı ve onları sevmeye başlamıştı. İşe giderken elbise giymeye başlarsa Julie'nin ona nasıl bakacağını hayal edebiliyordu. Şu anda iş ve Julie çok uzakta, sanki başka bir dünyaya aitmiş gibi görünüyordu.

Koridordan erkek kahkahalarının sesi geldi. Mükemmel pozisyonda olduğundan emin olmak için zihninde duruşunu iki kez kontrol etti ve derin bir nefes aldı.

Kapı aralığından konuşan Cole'un sesi gururla dolu gibiydi. "İçeri gelin. Seni görmek isteyen biri var."

"Ah, sevgili Kate," diye cevap verdi sert bir ses ve ardından aniden ekledi, "O Kate değil."

Gözleri yaşardı ama daha da kötüsü, panik atağın o tanıdık, amansız pençesi boğazına doldu. Vücudu titriyordu. Bir şeyler söylemeye çalıştı ama ağzından çıkan tek şey bir ciyaklamaydı.

"Lanet olsun, Fritz." Gurur artık Cole'un sesini doldurmuyordu ve aniden yerde, onun yanındaydı. "Sırtına dokunacağım," dedi, haftalar önce onunla nasıl konuştuğuna geri dönerek.

Başını bile sallayamıyordu ama adamın eli iyi geliyordu ve fısıltıyla söylediği "Nefes al küçüğüm," sözleri onu sakinleştirmeye yardımcı oldu. Titrek bir nefes aldı.

"Aferin kızıma," dedi. "Benim için nefes ver." Vücudu çaba harcamadan itaat etti. "İşte başlıyoruz. Tekrar." Derin nefes al. Bırak.

Eliyle sırtını rahatlatıcı daireler çizerek ovdu. "Yine benim için. Güvendesin. Ben buradayken hiçbir şey sana zarar veremez."

Güvenli.

Panik azaldı.

"Mükemmel. Bir kez daha." Eli kızın sırtında ilerledi ve eğitim tasmaına dokundu. "Ben kimim?"

"Cole," diye fısıldadı. "Sen Cole'sun." "Bu doğru, peki sen nesis?"

"Güvenli."

"Güvendesin, Sasha. Güvendesin ve hiçbir şey sana dokunmayacak ya da sana zarar vermeyecek." Konuşurken onun sırtını ovmaya devam etti. "Ve burada diz çökerken çok güzel görünüyordun.

bizi bekliyordu. Daha önce hiç bu kadar güzel bir

manzara görmemiştim." "Özür dilerim." Neden özür dilediğini bilmiyordu.

Belki arkadaşıyla buluşmasını berbat ettiği için, belki de Kate olmadığı için.

"Özür dileycek bir şey yok ufaklık. Bu benim hatam."

Aslında, şimdi zihni berraklaştığına göre, bunun gerçekten Fritz'in hatası olduğunu düşünüyordu. Tek kelime etmeyen Fritz tüm değişim boyunca.

"Benimle kanepeye oturabilir misin?" Cole sordu.

Başını salladı, Fritz'le tanışmaya hazır olduğundan emin değildi ama denemek zorundaydı. Ayağa kalkarken odanın etrafına aceleyle bir göz attı. Oda boştu.

Cole onu kanepeye götürdü ve kucağına çekti.
"Mutfakta bekliyor."

Kolları onun etrafında çok iyi hissettiriyordu.
Barınaklarından hiç ayrılmak istemiyordu.

"Özür dilerim," dedi. "Benim hatamdı. Fritz'e Kate'le ayrıldığımızı söylemedim, o da oturma odasında onun beklediğini sandı. Dürüst olmak gerekirse, neredeyse dokuz aydır. Son zamanlarda o kadar aklımdan çıktı ki, ona söylemek aklıma bile gelmedi."

Onun kucağına daha da sokuldu.

"Fritz'in mutfakta kendini dövdüğünden oldukça eminim. Onu tanımadığınızı biliyorum ama bu sık rastlanan bir durum değil. Müsait olduğunuzda sizden özür dilemek isteyeceğini biliyorum."

"Burada biraz daha oturabilir miyim, efendim?"

"Ne kadar istersen." Ve o düşünmedi
Kollarının onu sardığını hayal etti. "Tanrım, Sasha. Bu dünyada seni incitecek hiçbir şey yapmayacağımı bilmelisin."

Onun kokusunu içine çekerek derin bir nefes aldı.
"Biliyorum."

"Titremeye başladığını gördüğümde ..."

"Beni daha iyi hissettirmek ve bunu durdurmak için ne söyleyeceğini her zaman biliyorsun."

"Bugünden önce, son saldırınızdan bu yana epey zaman geçti, değil mi?"

"Evet, efendim."

"Güzel. Artık sende olmadığında çok heyecanlanacağım."

"Sen de ben de."

Başını öptü ve kolunu okşadı ve o anda gözlerini kapadı ve kendini onun içinde kaybolmaya bıraktı.

Kucaklamak. Sadece bir anlığına, onun kendisinden olduğunu ve paniği önlemek için her zaman yanında olacağını düşündü.
devralıyor.

Ama kolları ne kadar rahatlatıcı olsa da ve kucağında olmaktan ne kadar keyif alsa da, sonsuza kadar böyle kalamazlardı. Geri çekildi. "Onunla tanışmaya hazırım, efendim."

"Emin misin? Eğer buna hazır değilsen, onu gönderirim ve daha sonra gelmesini söylerim."

Ondan bunu yapmasını asla istemeyecek olsa da, bunu söylemesi bile onu ona daha da sevdirdi. "Eminim."

Ayağa kalkmasına yardım etti ve mutfığa doğru yürürlerken kolunu ona doladı. Fritz masada oturuyordu ama içeri girdiklerinde ayağa kalktı.

Alman mirasını yansıtan keskin, köşeli yüz hatlarıyla şeytani bir yakışıklılığa sahipti. Saçları koyu renkti ve yakasının üzerinde kesilmişti. Gözleri samimi bir değerlendirmeye onun üzerinde gezindi ve sonra Cole'a baktı. İzin almak için, diye düşündü. Cole'un ona dokunma şekliyle ilgili her şey "Benim" diyordu. Kız ona baktı ve o da başını salladı.

"Sasha," dedi Fritz. "Korkunç derecede yanlış bir varsayımda bulundum ve sana acı verdiyse çok özür dilerim. Niyetim bu değildi."

"Özrünüz kabul edildi, Herr Brose. Bunun ne kadar şok edici olduğunu anlayabiliyorum."

"Daha iyi hissediyor musun?"

"Evet. Efendi Johnson bana yardım etti."

"Anlıyorum." Cole'a bakışı sorularla doluydu sormak için sabırsızlandığını biliyordu. Kendini üçüncü teker gibi hissediyordu.

Adamların konuşmak istedikleri, ancak bunu onun huzurunda yapmaktan rahatsız oldukları belliydi.

Başını yukarı kaldırdı. "İzninizi isteyebilir miyim, efendim? Ben Yorgun hissediyorum ve gidip uzansam daha iyi olacağımı düşünüyorum." Cole'un alnı kırıştı. "Sadece yorgun olduğuna emin misin? Artık saldırı yok mu?"

"Çoktan gitti. Şu anda sadece biraz yorgunum, efendim."

Eğildi ve dudaklarını kızın yanağına değdirdi. "Git ve uyu, küçüğüm. Yakında seni kontrol edeceğim."

Adamları mutfakta bıraktı ve Cole'un yatak odasına gitti. Kapının önünde bir an tereddüt etti ve sonra kapıyı sonuna kadar kapatmamaya karar verdi. Yatağa sürünerek girdi ve adamların konuşmalarını duyabildiğini fark etti.

"Bir dahaki sefere sekiz yıllık kölenizden ayrıldığınızda bana bir e-posta ya da mesaj atmaya ne dersiniz, böylece yeni kölenizi şoka uğratmamış olurum?"

"Sasha benim kölem ya da itaatkarım değil. O benim stajyerim."

"At boku."

"Bunu sana söyleten ne?"

"Gözlerim var."

"Gözlük al. Gelecek hafta dairesine ve hayatına geri dönecek, hepsi bu."

Fritz homurdandı. "Doğru."

"Öyle. Onun için doğru kişi ben değilim." "Bunu biliyor mu?"

"Evet, beklentilerimizde çok nettik." "Daha önce birlikte olduğun hiç kimseye benzemiyor."

Zayıf, kısa siyah saçlı. Güzel bacakları var. Senin için biraz sessiz görünüyor. Kate, şu bir türlü susturamadığın."

"Bu konuşmayı yapmayacağız."

"İyi o zaman. Kate nasıl? Kahretsin, ayrıldığınıza inanamıyorum. Sonsuza dek birlikte olacak biri varsa o da sizsiniz sanıyordum."

"O iyi, New York'un dışında kendi başına yaşıyor. Muhtemelen bir kez olsun yalnız kalacağı için heyecanlanmıştı." Fritz homurdandı.

"Bundan şüpheliyim."

"Onun ne yaptığı benim için önemli değil. Al." Buzdolabının kapısı açıldı. "Biraz acı al ve sana evi göstereyim. Sonra bana Luke ve Nathaniel için ne yaptığını anlattırısın."

Sesleri uzaklaştı ve huzursuz bir uykuya dalmadan önce uzun süre tavana baktı.

On Birinci Bölüm

T Fritz'in ziyaretini takip eden Cuma gecesi Cole, Sasha'yı Linden, New Jersey'e götürdü.

Luke DeVaan'ın kulübü. Normalde bu tür etkinliklere gitmezdi ama Fritz projenin müteahhidiydi ve onu davet etti, o da gitmek zorunda hissetti.

Sasha şehre gelirken yol boyunca kıpırdandı. Koltuğunda kıpırdandı, kıyafetlerini karıştırdı ve parmaklarını kol dayama yerine vurdu. Sonunda ona neden bu kadar gergin olduğunu sordu.

Göz ucuyla baktı, ama adam Gergin olmadığını söylemeye bile çalışmadığına memnun oldu. "Birçok nedeni var. Bir kulübe gitmeyeli en az bir yıl oldu, bu kulübe hiç gitmedim, her şeyi berbat etmekten korkuyorum, ve korkarım ki size bu şekilde hizmet etmek için uygun değilim."

"İçine atmak için çok fazla şey var ufaklık." "Sanırım hâlâ nasıl daha iyi iletişim kurabileceğimi öğreniyorum."

"Evet, bana ne hissettiğini söylemelisin. Çünkü Örneğin, endişelendiğin şeyin bu olduğunu bilseydim, sana bütün gece yanında olacağımı söyleyebilirdim, yani aradan ne kadar zaman geçtiğinin bir önemi yoktu. bir kulübü ziyaret etmişsin. Sana bunun senin olmadığını söyledim. Bana hizmet etmek için uygun olup olmadığın konusunda endişelenmene gerek yok çünkü bence olağanüstü bir iş yapıyorsun. Ve son olarak, eğer işleri berbat edersen, bununla başa çıkacağımızı ve yolumuza devam edeceğimizi söyledim."

Derin bir nefes aldı. "Böyle söyleyince kulağa çok önemsiz geliyor."

Uzandı ve onun elini tuttu. "Duygularını önemsizleştirme, Sasha. O şeyleri seni üzme için söylemedim."

kötü hissediyorum. Sadece bunları benimle paylaşırdınız daha erken yardımcı olabileceğimi bilmenizi istedim."

"Daha iyisini yapmaya çalışacağım," diye fısıldadı.

Adam onun elini sıktı ve yolun geri kalanında rahatça sohbet ettiler.

Mütevazı tuğla binaya yanaştılar ve park ettiler.

"Ortaklar grubundan sadece Abby ve Nathaniel'in burada olacağını mı söylediniz?"

"Benim anladığım bu. Evet, öyle. Görünüşe göre, Nathaniel Ortaklar grubu için benzer bir kulüp açmayı düşünüyor.

Bu yüzden buradalar."

İçeri girdiler ve adam onun gözlerinin her şeyi kavramaya çalışarak etrafta gezinmesini izledi. Kulübü daha önce görmemişti ama olağanüstü görünüyordu. Uzanmak, yemek yemek ve oyun oynamak için ayrı alanlar vardı ve cilalı bir Mermer bar bir duvar boyunca uzanıyordu. Tüm mekânın canlı ve çağdaş bir havası vardı. Sasha'nın elini tuttu ve onu salon alanına doğru götürdü.

Belki de bir sonraki oyun alanını keşfedeceklerdi. Yukarıda birkaç yeni ekipman vardı. Oyuncak çantası arabadaydı ve onu almak için her zaman geri dönebilirdi. Sasha kısa eteğinin ve dar gömleğinin altına siyah iç çamaşırı giymişti. Onun nasıl olduğunu gerçekten görmek istiyordu.

toplum içinde oynamasını engelledi.

Sasha'yı bağlamak için hangisini seçeceğine karar vermeye çalışarak banklara, haçlara ve kırbaç direklerine baktı. Kesinlikle kırbaç direğini değil. Ama haç eğlenceli olabilirdi. Onu bağlayıp tam sınıra getirecek ve sonra orgazm olmasına izin vermeyecekti. Eve dönene kadar onu böyle mi tutacaktı?

Halkın içinde çalmak her geçen saniye daha da iyi geliyordu.

"Efendim," dedi kapalı kapıları olan bir duvarın önünden geçerlerken. "Şu resimlere bakabilir miyiz?"

Fotoğrafları daha önce fark etmemişti ama onun sözüyle onlara baktı. Siyah ve beyazdılar.

ve çoğunlukla esaret altındaki bir kadını gösteriyordu. Birkaç çekim profilini gösteriyordu ama çoğu sırtını gösteriyordu. Gözlerini kısmıştı. İtaatkârın yüzünü göremiyordu ama tanıdık geliyordu.

"Çok sürükleyici, öyle değil mi?" diye sordu. "Evet, çok şehvetli ve ruhani bir kaliteleri var. onları."

Birkaç dakika daha onları incelediler ve sonra Cole devam etmeleri gerektiğini belirtti.

Oturma alanı, birden fazla gruba izin verecek şekilde düzenlenmiş kanepeler ve aşk koltukları ile iyi tasarlanmıştı. sohbet alanları vardır. Şu anda çoğu konuk tam da bunu yapıyordu. Ama gece daha erkendi. Akşam ilerledikçe oyun alanlarına doğru kaymaya başlayacaklardı.

Cole aynı zamanda erkeklerin sayısından da etkilendi. Monitör tişörtleriyle dolaşıyordu. DeVaan burayı satın almadan önce Abby'nin bu kulüpte neredeyse saldırıya uğradığını duymuştu. Umarım bir daha benzer bir şey olmazdı.

Nathaniel onlar yaklaştığında ayağa kalktı, ama Abby yere diz çöktü ve hareket etmedi. Ya da en azından Nathaniel omzuna dokunup fısıldayana kadar hareket etmedi, "Arkadaşlarımızla konuşmaktan çekinmeyin. Sasha ile konuşmak istediğini biliyorum. Efendi Johnson için sorun yoksa?"

Cole başını salladı. "Evet, tabii ki. Sasha, Abby'yle birlikte yakındaki boş aşk koltuğuna oturmak istersen, buyur. Nathaniel ve ben burada olacağız."

Abby gülümseyerek ayağa kalktı ve Sasha'ya kendisini takip etmesini işaret etti. Daha yeni oturmuşlardı ki kafalarını birleştirerek konuşuyorlardı.

"Bütün gün Sasha'dan başka bir şey konuşmadı. Onun nasıl olduğunu duymak için sabırsızlanıyordu." Nathaniel ona sert bir bakış attı. "Şimdiye kadar beni kontrol etmiş olmanı beklerdim. Bu, o günkü anlaşma."

"Bu gece burada olacağını biliyordum ama Abby'yi strese soktuğum için özür dilerim."

İki kadın kendilerini tamamen konuşmalarına kaptırmışlardı.

"Madem ikimiz de buradayız, hadi oturalım da bana nasıl gittiğini anlat." Yakındaki açık bir kanepeye doğru yürüdüler.

"Gerçekten iyi gidiyor. Öğretilebilir bir ruhu var, nadiren bir hatayı tekrarlıyor ve cesaretini geri kazanıyor."

Nathaniel iki kadını izledi. "Gerçekten iyi görünüyor. O kadar zayıf değil ve kendine has bir huzuru var." Meraklı bakışlarını Cole'a çevirdi. "Sen nasılsın?"

"Ben mi? Ben harikayım."

"Bayan Blake evinizde kalma süresini uzatacak mı?"

Sanki odadaki hava aniden çekilmiş gibiydi. "Ne? Hayır. Ben değilim. Biz de değiliz. Bu. Lanet olsun. Hayır."

Nathaniel kollarını kavuşturdu ve yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtışla arkasına yaslandı. "Böyle, değil mi?"

"Ben onun için çok fazlayım."

"Yine de iyi görüldüğü ve iyi durumda olduğu konusunda hemfikiriz." Cole başını salladı. "İkimiz için de çok erken."

Ayrıca, planımız bu değildi."

"Komik, yaşlandıkça öğreniyorum ki en iyi plan her zaman ilk karar verdiğiniz plan olmayabiliyor."

Cole Sasha'dan daha fazlasını istemeyi düşünmemiş değildi, sadece bunu yapmanın ikisinin de yararına olmayacağından korkuyordu. Sekiz yıllık bir ilişkinin sona ermesinden sonra ihtiyacı olan son şey bir başkasına atlamaktı. Elbette dokuz aydan fazla olmuştu ama bir süreliğine yalnız kalmaya ihtiyacı var mı? Kate'in efendisinden başka bir şey olmak için mi?

Ya Sasha? Ciddi bir şeye hazır olmasının ne kadar süreceğini kim bilebilirdi ki? Yolculuğunun bu noktasında ondan bunu istemek bencillik olurdu. Diğer Dom'ları deneyimlemesi, dışarıda başka erkekler olduğunu görmesi gerekiyordu. güvenebilirdi.

Ama onun başka bir adamla birlikte olduğunu düşünmek bile adamın yumruğunu bir yere çarpmasına neden oluyordu.

Uzun boylu sarışın bir kadının gelmesiyle bunu itiraf etmekten kurtuldu. Nathaniel'i görünce biraz şaşırmış gibi göründü ama sonra ifadesi değişti ve odaya baktı. Abby'yi gördüğünde yüzünü kocaman bir gülümseme kapladı.

Nathaniel de yeni geleni fark etmişti ve yüksek sesle öksürdü. Ses üzerine Abby'nin kafası yukarı kalktı.

"Meagan?" diye sordu.

"Abby," dedi sarışın, kadınların yanında durmak için hareket ederek. "Seni burada görmeyi beklemiyordum."

Abby ve Sasha onunla birlikte oturmak için yer açmak üzere hareket ettiklerinde Cole tekrar Nathaniel'e döndü.

"Kim o?"

"Bu, dostum, patlamayı bekleyen bir saatli bomba." Onlara doğru yürüyen bir adama el salladı. "Ve işte maç geliyor."

- - -

Abby, az önce Sasha'ya patronu olarak tanıttığı sarışın kadına, "Sorun, saat iki yönünde," dedi.

Sasha o yöne doğru baktı ve aşk koltuklarına doğru ilerleyen bir adam gördü. Adam ona tanıdık gelmemiştir. Neredeyse Nathaniel kadar uzun boyluydu ve dalgalı kahverengi saçları vardı. umutsuzca bir kesime ihtiyacı var.

"Lanet olsun." Meagan da az önce onu gördü. "Birkaç dakika huzur bulmayı umuyordum."

"Normalde sana yardım ederdim ama Nathaniel'in onayı olmadan bir kulüpte Domlarla konuşamam ve o sadece başını salladı."

Sasha Cole'a baktı. "Ben de öyle," dedi Cole'un ağzından çıkan "hayır "a.

"Sorun değil," dedi Meagan. "Ben halledebilirim."

"Kim o?" Sasha fısıltıyla Abby'ye sordu.

"Luke DeVaun. Kulübün yeni sahibi. Meagan'la bir geçmişi var. Sadece ne olduğunu bilmiyorum."

"Meagan, tatlım." Luke uzun boylu sarışının önünde gülümseyerek duruyordu. "Açılış gecesine gelmeyeceğini açıkça belirttiğini sanıyordum. Meşgul olduğunu söylemiştin hani?"

"Kapa çeneni, Luke."

"Bilekliğinizden anladığım kadarıyla bu gece burada itaatkâr olarak bulunuyorsunuz. Bana hitap şeklini yeniden düşünmek isteyebilirsin."

"Naçizane özürlerimi sunarım, Efendimiz ve Efendimiz." "İşte böyle. Tekrar söyleyebilir misin?"

"İğneleme mi?"

"Muhtemelen hayır."

"Sorun değil. Sabırlı olacağım." Önce Nathaniel ve Cole'a, sonra da Abby ve Sasha'ya baktı. "Burada arkadaşlarıyla mı?"

"Seni ilgilendirmez ama biriyle buluşacağım. Bir erkekle. Bir Dom."

"Ve o henüz burada değil mi? Sana yakışmıyor, tatlım. Seni gerçek Domlarla tanıştırayım."

"Efendi V gerçek bir Dom."

Abby'nin Meagan'ın sözleri karşısında kaskatı kesilmesi Sasha'nın hayal gücü değildi.

"Efendi V?" Luke başını öne eğdi. "Bu isim neden tanıdık geliyor? Evet, bu gece içeri girmeye çalıştı. Gitmesi istendi. Burada hoş karşılanmıyor."

Meagan, Luke'a öyle bir bakış attı ki, daha küçük bir adam olsa dizlerinin üzerine çökebilirdi. Gözlerini onun üzerinde tutarak çantasına girdi ve cep telefonunu çıkardı. Ekranı kaşlarını çatarak baktı.

Luke onun telefonunda ne bulduğu ya da bulamadığı ile ilgilenmiyor gibiydi. Sadece başını eğdi. "Eğer sen fikrini değiştirirsen, buralarda

olacağım." "Domuzlar uçarken."

Luke'un ifadesi bir anda değişti. "İşte bu ikinci kez, Meagan. Daha azı için epeyce kış yıprattım. Bir dahaki sefere kışın benim."

Meagan akıllıca davranarak bir şey söylemedi ama Sasha ve Abby'nin arasındaki koltuğa oturdu. Luke başıyla Nathaniel ve Cole daha sonra kalabalığa dönüp uzaklaştılar.

"Cidden Meagan," dedi Abby. "İkinizin nesi var?" "Artık kimsenin umursamadığı uzun, sıkıcı bir geçmiş." "Az önce tanık olduğum sahneye bakılırsa En azından hâlâ umursayan iki kişi var," dedi Abby.

Meagan elini salladı. "Yok, yok. Gerçekten." Sasha'ya döndü. "Bana Nathaniel'in yanında oturan şu yakışıklı adamdan bahset. Senin mi?"

Sasha "keşke "yi ısırdı ve basitçe, "Ben onun stajyeriyim. Şu anda yirmi dört/yedi çalışıyoruz."

"Hiçbir zaman tam zamanlı hizmetle ilgilenmedim, ancak onu? Muhtemelen ikna edilebilirim."

Meagan muhtemelen daha çok Cole'un normalde oynardı. Sasha tek bir bakışla onun gücünü anladı. Neredeyse ondan sızıyordu. Meagan muhtemelen biri ona yanlış isim taktığı için hiç panik atak geçirmemişti.

Ama Meagan'ın sözlerinde Sasha'yı etkileyen başka bir şey daha vardı.

O da yirmi dört/yedi saatle hiç ilgilenmemiştir.

Cole'dan önce hizmet. Aslında bunu başka biriyle yapmayı hâlâ hayal bile edemiyordu. Bu onun için kendini değiştirdiği anlamına mı geliyordu?

Kim olduğunu ve ne istediğini yüzde 100 doğrulukla bilmezse nasıl ilerleyebilirdi? Cole at gözlüklerini çıkarması gerekiyordu. Gerçek şu ki, gelecek haftadan sonra dairesine geri dönecek ve hayatına kaldığı yerden devam edecekti. Cole'la geçirdiği bu zamanın geçici olduğunu kendine hatırlatması gerekiyordu.

"Bu çok ciddi bir ifade köle," dedi Cole. Sasha sıçradı.

Onun hareket ettiğini bile fark etmemiştir.

"Özür dilerim efendim. Bir şey düşünüyordum."

"Tam zamanında geldim o zaman. Düşünmeyi bırakıp işi bana bırakmanın zamanı geldi." Elini uzattı. "Biz

En sağ k  seye geç. S  r  nmeni isterdim ama o siyah hortumu mahvetmeni istemiyorum."

Ayağa kalktı ve dizlerinin titrediğini fark etti. İnsanların   n  nde oynayacaklardı. O ve Cole. O ve Cole. daha   nce defalarca halk içinde oynamıştı. Bundan hoşlanıyordu ama Cole ile oynamak ne kadar farklı olurdu?

"Beş dakika içinde çarmıhta olacağım. Diz  k  p beni beklemeni istiyorum."

Başını salladı ve adamın g  sterdiği boş oyun istasyonuna gitti. Tasmaşı takılı olduğu için kimse onunla konuşmadı ama yine de onu izleyen birkaç kişinin ağırlığını hissetti.

Dizlerinin   zerinde onu beklerken, tiş  rt  n   çıkarmasını isteyip istemeyeceğini merak etti. Elbette, hatırlayacaktır   sts  z olmayı sevmezdi.   zellikle de bu kadar insanın   n  nde. Ama bunun   zerinde durursa istemedenden de olsa bir panik atağa yol açabilirdi. Içinde gizlenen potansiyel korkunun   n  ne geçmek için g  zlerini kapadı ve birkaç temizleyici nefes aldı. Bunu yapabilirdi. G  l  yd  . O bir b  t  nd  .

"ok g  zel, ufaklık," dedi Cole arkasından. "Seni beni b  yle beklerken g  rmekten bıkacağımı hiç sanmıyorum."

Onun için diz  kmekten yorulacağını hiç sanmıyordu.

"Ayağa kalk ve benim için soyun. Sırtın haa dayalı olacak, bu konuda endişelenme. Ve pozisyonunu alana kadar   rt  nmeni sağlayacağım."

"ok naziksiniz efendim. Benim için bu zahmete katlandınız." Bu s  zleri s  ylerken bile rahatladığını hissetti. v  cuduna doğru ilerliyor.

"Sorun değil ufaklık. Ancak bu senin sınırlarından biriydi ve bana g  venmiş olsan da v  cudunun o kısmını kul  ple paylaşmak istemediğini biliyorum."

Ayağa kalkıp giysilerini ve i çamaşırlarını çıkarmaya başladığında kendini kırk kilo hafiflemiş hissetti. G  mleğini ve s  tyenini bıraktı.

son kez. Cole onun önünde durdu ve her şeyin açık olduğundan emin olmak için etrafına bakındı.

"Devam et ve haçın önüne geç," dedi. "Sırtın ona dönük olsun. Ben meraklı gözleri sırtından uzak tutarken sen de soyunmayı bitirebilirsin."

Kadın adamın dediğini yaptı ve gözleri şeytani bir zevkle dolu olan adamın ona yaklaşmasını izledi. Bir bileğini aldı ve başının üstünde bağladı.

"Oynamaya hazır mısın ufaklık?" diye fısıldadı kulağına. "Tüm bu insanların önünde ateşli ve rahatsız olmaya hazır mısın?"

"Evet, efendim."

Diğer bileğini başının üstünde bağladı. "Ayak bileklerini de bağlayacağım. Bacaklarını benim için aç. Vücudun üzerinde çalışabilmem için bana yer aç."

Ayak bileklerini ahşap çerçeveye bağlarken hınzır fısıltılarına devam etti. Geri çekilip gözlerinde şehvetle ona baktı ve kadın bağlandığı için hiç bu kadar minnettar olmamıştı. Eğer bağlı olmasaydı, yerde bir su birikintisi olacağına şüphe yoktu.

Adam eline ağır bir kırbaç aldı ve kadının kalbi hızla çarpmaya başladı. Bununla mı başlayacak? Kadın yutkundu.

"Ben bir soru sormadıkça ya da güvenli kelimeye ihtiyaç duymadıkça konuşmak yok. Hareket etmek yok. Gelmek yok. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

"Bunu benim için alacaksın."

Bu bir soru değildi, o yüzden bunu bir emir olarak algıladı. Evet, yapacaktı. Arkasındaki bir hareket dikkatini çekti ve daha yakından baktı. Nathaniel ve Abby. İzlemek istemeleri mantıklıydı. Abby, Cole'dan haber alamadığı için Nathaniel'in endişelendiğini söylemişti. Belki bu geceden sonra o kadar endişelenmezdi.

Cole, "Gözlerini kapat," diye emretti.

Gözlerini kapattı ve kırbacın ilk darbesi için hazırlandı. Adam ağır bir kırbaç aldığı için canının yanmasını bekliyordu. Ama olmaması gereken bir hareketle

onu şaşırttı, üst baldırına hoş bir gümbürtüyle indi.

"Ne düşündüğünü biliyorum ufaklık." Kuyruklar diğer kalçasına çarparken konuştu. "Ve eğer hatırlarsan, sana söz konusu ben olduğumda dengesiz olmayı beklemeni söylemiştim. Değil mi?"

"Evet, efendim."

"Seni sınıra çok yaklaştıracam ama izin almadan gelmene izin yok."

Bundan sonra konuşmadı, ama başka bir kırbaç almış olmalıydı, çünkü kısa süre sonra ona iki farklı türde kuyruk iniyordu. Hafif olanı vücudunun üst kısmıyla dalga geçerken, daha ağır olanı kalçalarına odaklandı. Daha ağır kırbaçlar hiç umurunda olmamıştı ama Cole'un elinde, daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu.

Sonra içlerinden biri, kadının doldurulmak için can attığı yere gittikçe yaklaşmaya başladı. Bir süre o noktada kaldı, onun bu duyguya alışmasına izin verdi ve sonra

uzaklaştı ve dikkatini kızın üst kalçalarına yöneltmeye devam etti.

Hayal kırıklığına uğramış bir çığlık attı. Biraz sürtünme için bacaklarını bir araya getirebilseydi ...

Ama hayır. Ona gelmesine izin verilmediğini söylemişti. Ona Ayrıca onu uç noktalara götüreceğini de söylemişti. Bunu akılda tutarak, kuyruklardan birinin klitorisine inmesi sürpriz olmadı.

Kahretsin, bu iyi hissettirdi.

Tekrar düşmesini bekledi ve düştüğünde bir iniltiyi bastırdı.

Çok iyi.

"Ne renk ufaklık?" diye sordu. "Yeşil, efendim. Çok, çok, çok yeşil."

Onun kıkırdamalarına başkaları da eşlik etti.

Kuyrukları tekrar tekrar aşağı indirdi ve sonra kayboldu. Kayıp onu çok boş ve muhtaç hissettirdi. Ancak, ağır gümbürtü aniden klitorisine tekrar çarpma kadar ne kadar muhtaç olduğunu fark etmedi. Bu duygu

Serbest bırakma arkasından koştı ve kontrol edemedi, kırbacın bir sonraki vuruşuyla onu kenara itti. Doruk noktası onu ele geçirirken vücudu titredi.

Kırbaçlar hemen durdu ve tüm kulüp ürkütücü bir sessizliğe büründü.

"Yeni mi geldin, köle?" Cole'un sesi daha önce hiç duymadığı kadar soğuktu.

"Evet, efendim." Şimdi vücudu farklı bir nedenden dolayı titriyordu. "Sana gelmen konusunda ne demiştin?"

Kelimeleri söyleyip söyleyemeyeceğini bile merak ediyordu. "Senin iznin olmadan yapamayacağımı."

"İzin verdim mi?" "Hayır, efendim."

Hiçbir şey söylemedi. Gözleri hâlâ kapalıydı ve onları sonsuza kadar öyle tutmak istediğine karar verdi. Ya da en azından sesi o kadar soğuk olmayana kadar.

Adamın bir adım öne çıktığını duydu ve teker teker bacaklarını çözdü.

"Sopa getirmedi, bu yüzden cezayı doğaçlama yapacağız. Bana bak."

Yavaşça gözlerini açtı. Memnun görünmüyordu ama kendini kontrol edebiliyordu.

"Sol tarafımdaki boş yastıklı masaya geçmeni istiyorum. Sırt üstü yatmanı istiyorum. Dizlerini aç. İzin almadan boşalmak mı istiyorsun? Seni o kadar çok boşaltacağım ki, orgazmın durması için yalvaracaksın."

Oh, lanet olsun.

Daha önce hiç zorla orgazm olmamıştı ama bu konuda konuşulduğunu duymuştu. İçinden bir ses, gece bitmeden, keşke takım elbisemi ve bastonumu da getirseydim diyeceğini söylüyordu. Birinin gerçekten de hayatın tatsız anlarını ileri sarmanın bir yolunu bulması gerekiyordu.

"Git," dedi.

İleri doğru bir adım attı ve omuzlarına bir battaniyenin düştüğünü hissedene kadar masaya doğru yürürken sırtının açıkta kalacağını hatırlamadı. Bu adam

Ona itaatsizlik ettiğinde bile gözlerinin yaşardığını hatırlıyordu.

O, kendisinden çok daha iyi bir efendiydi. Aralarındaki muazzamlığı daha önce hiç o anda hissettiği gibi hissetmemiştir.

Masanın üzerine tırmandı, sırt üstü yattığında battaniyeyi çıkardı. Ayakları masanın üzerinde düz dururken dizleri açıldı ama bacakları titriyordu ve bundan nefret ediyordu. Her şeyin canı cehenneme. Bunun eğlenceli bir gece olması gerekiyordu ve o her şeyi berbat etmişti.

Cole'un onun yanında olması uzun sürmedi. O asla Aklındaki gibi bir sahne yaptı, ama bir saniyeliğine bile olsa onun birden fazla kez gelmeyi bırakın, bir kez bile gelemezdi. Bu düşünceyi kendine saklamasının en iyisi olduğuna karar verdi.

Başının yanına bir tüp kayganlaştırıcı ve bir vibratör yerleştirdi. "Neden masadasın, köle?"

"İzinsiz geldim efendim."

"Evet, söyledin ve açıklığa kavuşturmak için söylüyorum, masadayken istediğin zaman gelebilirsin."

"Teşekkür ederim, efendim." Serbest bırakılmasına izin verdiği için ona teşekkür etmeme hatasını daha önce bir kez yapmıştı. Bu gece tekrarlanmayacaktı.

"Çok iyi, ufaklık." Hafif bir övgü, ama şu anda bunu kabul ederdi.

Parmağına biraz kayganlaştırıcı sürüp klitorisine uyguladı ve daha fazlasını içine kaydırdı. "Seni bağlamam gerekiyor mu?"

masaya?"

Bunu daha önce hiç yapmadığı için başıyla onayladı. "Lütfen, efendim. Bence yapmanız iyi olur."

"Dürüst olduğun için teşekkür ederim."

Dakikalar sonra o kadar sıkı bağlanmıştı ki hareket edemiyordu. Adam onu masaya bağlarken haçtaki kalabalığın onu izlemek için kaldığını fark etmişti. Nathaniel, Abby ve Meagan yakınlardaydı ve emin değildi ama Fritz'in kenarda durduğunu düşündü.

"Gözlerini bağlamayacağım," dedi Cole. "Gözlerinin üzerimde olmasını istiyorum."

Gözleri bağlı olmayı tercih ederdi. Ya da en azından gözlerini kapatabilmeyi.

"Bunun zor olduğunu biliyorum. Öyle olması gerekiyor." Sesi gözlerindeki kesin kararlılıkla eşleşiyordu. "Yavaş başlayacağız."

Vibratörü açtı ve onunla alay etti, klitorisinin yakınında gezdirdi ama asla doğrudan dokunmadı. Ona kendisini izlemesini söylemesine rağmen, gözleri her zaman onun üzerinde değildi, ama ona odaklanmaya devam etti. Eğer ona doğru bakarsa, onun talimatlarına uyduğunu görmesini istiyordu.

Adam onunla alay etmeye devam ettikçe, onu çok hafife aldığını fark etti. Belli ki onu nasıl tahrik edeceği konusunda çok zekiydi. Onu nasıl tahrik edeceğini masadayken hiç boşalamıyordu ama Cole onun vücudunu tanıyordu. Ve sahip olduğu her bilgiyi onu azdırmak ve rahatsız etmek için kullandı.

Doruk noktası yaklaşırken vücudu gerildi.

"İlki çok kolay," dedi. "O kadar kolay ki bunun bir ceza olduğunu neredeyse unutabilirsiniz."

Tıpkı söylediği gibi, ilki geldi ve gitti. zevkten başka bir şey değildi, ama bu zevk biraz da endişeyle karıştı. Birlikte geçirdikleri ilk gece Onunla üç kez. Şimdi onu kaç kez zorlayacaktı? Beş mi? Altı mı? Bundan fazlasını yapmazdı, değil mi?

"Sanırım ikincisi de o kadar zor değil." Vibe'ı kızın klitorisine yaklaştırmak gözleri niyetliydi. Bir parmağını içine soktu ve okşadı. "Tabii ki teknik olarak bu senin için üç. O yüzden o kadar kolay olmayabilir."

Vücudunu olabildiğince gevşetti ve sadece hissetmeye odaklandı. Orgazmı savaşırsa belki o kadar kötü olmazdı. Ona doğru baktı ve yaklaşan boşalmanın tanıdık hissi arttıkça yüzü okunamaz hale geldi.

"Ver onu bana," dedi ve kadın yumuşak bir çığlık atarak ve nefes nefese boşaldı.

Bu, nispeten kısa bir süre içinde üç oldu. Vücudunun bunu tekrar yapmasının mümkün olmadığını düşünüyordu. Cole onun üzerine eğildi.

"İşte o zaman zorlaşıyor. Bir tane daha yapamayacağını düşündüğün zaman. Ama vücudun sana ihanet edecek ve bunu durduramayacaksın. Güvenli sözlerin neler?"

Aman Tanrım, güvenli kelimeler mi istiyordu? Bu ima hoşuna gitmemişti.

"Yeşil, sarı ve kırmızı, efendim."

Başını salladı. "İhtiyacın olursa kullan."

Derin bir nefes aldı ve başını salladı.

"Anlayın, sadece güvenli kelimeyi söylerseniz duracağım."

Tırnakları avuçlarının içine battı. "Anlıyorum, efendim."

Başka bir şey söylemedi, ama vibe'yi aldı ve doğrudan klitorisine yerleştirdi. Sinir yumağı çoktan önceki doruk noktalarından sonra hassaslaştı ve vızıldayan alet ona daha fazla işkence ederken haykırdı.

Bu, şimdiye kadar deneyimlediği en garip zevk/acı ve cennet/cehennem kombinasyonuydu. Sanki beynindeki kablolar birbirine karışmış ya da karışmış gibiydi. Bir yanı boşalmasının imkânsız olduğunu düşünüyordu ama bacaklarının arasındaki hissin tam da bunu yapmaya başladığını hissetti. Gerildi çünkü canının yanacağını biliyordu.

Bu orgazm sakın, huzurlu ya da sessiz olmayacaktı. Orgazm yaklaşırken gözlerini kapattı.

"Gözler üzerimde," dedi Cole.

Doruğa ulaştığı anda gözleri fal taşı gibi açıldı ve bir çığlık attı.

"Orgazmlarının sahibi kim?" Cole sordu.

"Öyle, efendim." Belki de şu lanet şeyi şimdi kapatırdı. Lütfen kapatmasına izin verin.

"Çok iyi. Tekrar geleceksin."

Lanet olsun, titreşimi bir kademe daha yükseltti. Uzaklaşmaya çalışırken kalçalarını oynattı. "Hayır, efendim. Yapamam. Yapamam."

"Kıpırdama yoksa kışında bir tane daha bulursun."

İnledi. Vücudunun alt kısmı bir dizi duyguyla karıncalandı. Bu lanet titreşim onu çıldırtacaktı. Bir doruğa daha dayanabileceğini sanmıyordu. Ama Cole acımasızdı ve onu tam klitorisinin üzerinde tuttu. Alnında boncuk boncuk ter birikmişti.

"Ne zaman geliyorsun?" diye sordu. "Aman Tanrım, kapat şunu."

Bedeni bir orgazm daha yaşamaktan çekiniyordu ama bunu biliyordu.

yine de olacaktı. Şeytani vızıltı, o boşalana kadar durmayacaktı.

"Ya durdurmak için doğru kelimeyi söyleyin ya da soruya cevap verin."

Sözcük. Bir kelimeyle durdurabilirdi. Kırmızı. Kırmızı onu durdururdu.

Cole onun gözleriyle buluştu ve bakışlarında ihtiyacı olan şeyi buldu.

"Söylediğiniz zaman gelirim, efendim." "Bu doğru."

Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun. Yine sesini yükseltmiş. Nefes nefese kaldı ve kalçalarını sabit tutmaya çalıştı. Bir sonraki ona doğru koşuyordu ve onu ezeceğinden emindi. Bunu yapamazdı. Yapamıyordu. Yapamadı. Yapamadı.

"Gel," dedi Cole.

Doruk noktası onu tüketirken sırtı masanın üzerine çıktı. Tükendi. Boş. Boşluk. Cole'u aradı ama elbette o da oradaydı. Ona söylemek zorundaydı. Mecburdu.

"Kırmızı."

- - -

Her şey puslu görünüyordu. Ya da belki de vibratörü kaldırdığını bilmesine rağmen hâlâ devam eden vızıltıydı.

"Buldum," dedi birine. "Bana bak, Sasha. İyi misin?" Elleri kızın kol ve bacaklarını çözmekle meşguldü.

Nefesi hâlâ kesik kesik geliyordu. "Evet, efendim. Duracak mı?"

Yanağını okşadı ve eli sıcacıktı. "Olacak." "Ne zaman?"

Başka bir his dalgası onu sararken sarsıldı.

vücudunun üzerinde.

"Çok yakında, sanırım." Bu sağ tarafa baktı. "Şu battaniyeyi bana ver. Hayır, o oturmadan önce bana lazım."

Oturmak istemedi. Hiç hareket etmek istemedi.

Battaniyeyi aldı ve onun üzerine serdi. "Seni sırtını örtecek şekilde kucağıma alacağım ve özel oda. Senin için sorun olur mu?"

"Evet, efendim."

Adam onu kucağına aldığı anda hâlâ titriyordu ama kollarında huzur buldu ve yakın zamanda onu bırakmamasını umdu. Gözlerini kapattı ve özel odaya vardıklarını ancak adam oturduğunda anladı.

Onu kucağına oturttu ve yakınında tuttu. "Hala durmadı mı?"

"Neredeyse, Efendim," dedi vücuduna bir titreme daha vururken. "Güvenli kelimeni kullanmana sevindim, Sasha. Bu seni beni bildiğinden daha fazla rahatlatıyor."

"Kulağa çılginca geliyor ama bunu kullanma şansım olduğu için mutluyum. Bu garip mi?"

Konuşurken onun saçlarını okşadı. Bir şey yoktu. dokunuşunda cinsel bir şey yoktu; daha ziyade onu rahatlatıyordu. Ve bunun onu da rahatlattığı izlenimine kapıldı.

"Hayır," dedi onun sorusuna cevap olarak. "Bunun tuhaf olduğunu düşünmüyorum. Peter'la olan sahneden sonra, bence güvenli sözcük kullanman ve her şeyin durduğunu görmem gerekiyordu. Bunu yapman benim niyetim olmasa da, yaptığına sevindim."

"Diğer bir şey de, bunu yapmam gerektiğini anladığımda söylemekte tereddüt etmedim."

Onu alnından öptü. "Güzel. Ve sadece farkında olman için söylüyorum, Sahneyi sonlandırmama saniyeler kalmıştı. Yeterince acı çekmiştin."

Derin bir iç çekti ve ona daha da yaklaştı.

"Ancak bu, güvenli kelimeler kullanmadan oynamamız gerektiği anlamına gelmez."

Peter'la nasıl oynadığına dair el altından yaptığı gönderme onu biraz soğuttu. "Biliyorum, efendim."

"Piçlik olsun diye söylemedim."

"Bunu ben de biliyorum efendim." Yine de bunu söylemiş olması neden onu kötü hissettiriyordu?

"İşte." Yanındaki masaya uzandı ve bir şişeyi kızın ağzına dayadı. "Benim için iç, küçüğüm."

Suyu yudumladı. "Tadı güzel."

"Benim de çikolatam var." Eğlenceli büyüklükte bir çikolatayı havaya kaldırdı. "Daha da iyi." Çikolatayı yerken ona gülümsedi ama

Zorlanmıştı. Kendi kendine bunun sadece o sahneden sonra duygularının kontrolden çıkması olduğunu söyleyerek, sabah her şeyin daha farklı hissedeceğinden emin bir şekilde onun kollarına geri yerleşti.

On İkinci Bölüm

S Cole, ertesi sabah Sasha'nın diz çöküp ellerini yıkamasını izlerken bir şeylerin ters gittiğini düşündü. sabah meditasyonu. O kadar incelikliydi ki Günün büyük bir kısmında onun etrafında olmasaydı fark ederdi. Doğru şeyleri söylüyor, doğru şeyleri yapıyor ve her zaman içini ısıtan bir gülümseme takınıyordu.

Peki neydi o?

Bir gece önce ona karşı dürüst olmuştu. Son orgazmdan sonra durmayı planlamıştı ve ihtiyaç hissettiğinde güvenli kelimesini söylemesi onu rahatlatmıştı.

Eve döndüklerinde, adam bir banyo hazırladı ve onu yıkadı. Sonra ikisine de biraz şarap doldurdu ve yatakta biraz daha sarıldılar.

En azından önümüzdeki yirmi dört saat boyunca cinsel bir şey yapmasını planlamıyordu. Vücudu dün gece test edilmişti ve toparlanmaya ihtiyacı vardı. Daha da önemlisi, muhtemelen zihninin de ihtiyacı vardı.

Normalde meditasyon yaptıktan sonra ağzını almasına rağmen, bugün onun önünde durdu ve elini uzattı.

"Sabahlığını giy ve benimle kahvaltıya gel," dedi.

Başını kaldırıp ona baktığında gözleri kızarmış ve ıslanmıştı.

"Sasha?" Sasha'nın yanına çöktü ve kollarını ona doladı. Bu bir panik atak değildi, daha fazlasıydı. "Neyin var? Neden ağlıyorsun?"

Hıçkırarak hıçkırarak ağladı. "Bilmiyorum."

"Evet," dedi. "Çok büyük bir düşüş yaşıyorsun." Vücudunun endorfin seviyelerindeki düşüşe uyum sağlaması

hiç bu kadar şiddetli olmamıştı ama önceki gece nedeniyle beklenmedik bir durum değildi.

"Daha önce hiç bu kadar kötü olmamıştı."

"Sanmıyorum ama ben buradayım ve bunu atlatacağız."

Dizlerini göğsüne çekti ve onlara sarıldı. "Tamam."

"Yapmanız gereken ilk şey üzerinize bir şeyler giymek ve bir şeyler yemek. Sen giyinirken ben de kısa bir telefon görüşmesi yapayım." Bugün için birkaç telefon görüşmesi planlamıştı ama Sasha'yla birlikte olması gerekiyordu. Telefon görüşmeleri bekleyebilirdi.

Banyodan çıktığında narin ve kırılgan görünüyordu. Adam elini uzattı ve kadın aceleyle elini tuttu. En azından hâlâ kendisine dokunmasından hoşlanıyordu.

"Yemeğe hazır mısınız?"
diye sordu. "Evet,
efendim."

"Sanırım hızlıca bir şeyler yapacağım. Yulaf ezmesi iyi olur mu?"

"Mükemmel, efendim."

Zihninde, onunla birlikte olabilmek için planlarını güncelledi. Kahvaltı eder ve arazinin etrafında yürüyüşe çıkarlardı. Egzersiz yapmak genellikle zayıflamaya yardımcı oluyordu ve Sasha'nın çevre düzenlemesi hakkındaki fikrini almak ve bahçeyi iyileştirmek için herhangi bir fikri olup olmadığını görmek istiyordu.

Merdivenlerden inerlerken onun elini sıktı. Umarım bu öğleden sonra ya da akşama kadar kendini daha normal hisseder.

Yemeklerini yerlerken, kadın onu tamamen şaşırtan bir konudan bahsetti. "Ne yapmak istediğimi biliyor musun?" diye sorduğunda bir fincan çay yapmayı henüz bitirmişti.

"Ne?"

"Bir çay partisi düzenlemeni ve herkese benim servis yapmamı istiyorum."

Çay fincanını tekrar yerine koydu. "Gerçekten mi? Bu da nereden çıktı?"

Başını eğdi. "Çayını içerken seni izliyordum ve sana çay ikram etmekten ne kadar hoşlandığımı düşündüm. Sonra bunu birden fazla kişi için yapmak istediğimi düşündüm. Daha önce bahsettiğin gibi. Hiç bir gruba çay servisi yapmamıştım. Ve bir parçam insanlara dün geceki halimden daha iyi olduğumu göstermek istiyor."

Sözleri aceleyle söylenmişti, sanki onu geri çevireceğinden ya da hayır diyeceğinden korkuyordu.

"Zihnin bir zevk, Sasha." Hafifçe kızardı.

"Bence bir parti harika bir fikir olurdu, ama senden çünkü bunu yapmak istiyorsunuz. Zaten düzeltilmiş olan bir hatayı telafi etmeye çalışmanıza gerek yok."

"Anlıyorum."

Fikrini değiştirecek gibi görünmüyordu, bu yüzden sadece "Biraz düşüneceğim" diye ekledi.

- - -

Ertesi Çarşamba akşamı, insanlar gelmeden on dakika önce, Sasha mutfakta durmuş, zihninde Cole'un o günkü planlarını gözden geçiriyordu. Yemeklerin hepsi hazırlanmış ve servise hazır. Henüz çay için su kaynatmanın zamanı gelmemişti. Porselenleri daha önce yemek odasına taşımıştı. Cole çaya sadece kıdemli Dominantları davet etmeye karar vermişti.

Avuçlarını Cole'un giymesi için seçtiği siyah elbiseye bastırdı. Kıyafet giymek çok garip hissettiriyordu. Sanki bir şeyler saklıyormuş gibi hissediyordu. İçinden gergin bir kıkırdama geçti. Evde çıplak ya da iç çamaşırlarıyla yürürken giyinik olmaktan daha rahat hissedeceğini kim düşünebilirdi ki?

"Bu kadar komik olan ne ufaklık?"

Cole'un sesiyle sıçradı. Lanet olsun. Onun mutfığa girdiğini nasıl fark etmemişti? Mutfakta duruyordu.

takım elbise giymiş ve kravat takmıştı. Elleri gelişigüzel ceplerine sokulmuştu ve yüzünü geniş bir sırıtma kaplamıştı.

Farkında olmadan yakalandığı için yanakları kızarmıştı. "Sadece Çıplak olduğumda ne kadar rahat olduğumu ve bir ay önce bunun mümkün olduğunu düşünmediğimi düşünüyorum."

Odayı geçip kızın yanına geldiğinde sırıtışı hâlâ yerindeydi ama gözleri kararmıştı. Eliyle kızın çenesini kaldırdı. "Bir yetişkin olarak gelişimini görmekten son derece memnunum.

itaatkâr ve eğitimini nasıl benimsemişsin." "Teşekkür ederim, efendim."

"Ve bugün bana verdiğiniz hizmette örnek olacağınızdan hiç şüphem yok."

Odağının nerede olması gerektiğine dair çok da ince olmayan bir hatırlatma. "Size hizmet etmekten gerçekten keyif alıyorum efendim." Dudağını dişledi, başka bir şey söyleyip söylememesi gerektiğini tartıştı. Birkaç gün içinde ondan ayrılacağı, yakasını çıkaracağı düşüncesi onu sessiz tuttu. Bir parmağını kenarında gezdirdi.

"Sasha?"

Ama şimdi tam olarak ne kadar büyüdüğünü gösterme zamanıydı. Birlikte oldukları kısa süre içinde çok şey başarmış gibi hissediyordu. Ona hizmet etmek daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu ve o da çok sabırlı davranarak yolculuğunda ona yardımcı olmuştu. O olmasaydı şu anda bulunduğu yerde olamayacağını bilmek için yaşadığı alt düşüş sırasında onunla nasıl ilgilendiğini düşünmesi yeterliydi.

"Sadece bu iki haftayı kabul ettiğin için teşekkür etmek istedim. Çok şey öğrendim ve sanırım doğru Dom istediğinde hazır olacağım."

Eli yanağını okşamak için kaydı ve elini bıraktı.

Böylece dudakları neredeyse onunkilere değecekti.

"Sanıyorsun ya da biliyorsun

hazır olacak

mısın?"

"Biliyorum,

efendim."

"Kelimeler, küçüğüm." Nefesi kızın teninde ılıktı.

"Anlamları var."

"Bildiğim başka bir şey daha var."

"Evet?"

"İki gün içinde ayrılmak istemediğimi biliyorum."

Dondu kaldı. Nefes aldığını sanmıyordu. Ve sonra "Lanet olsun Sasha," diye homurdandı neredeyse ve ayak parmaklarında hissettiği derin bir öpücükle dudaklarını aldı.

Mutluluk ve ihtiyaç karışımı bir duyguyla inledi, Adamın verdiği tek cevabın onu daha yakına çekmek olmasından memnundu. Parmakları saçlarına dolandı ve saçlarını çekiştirdiğinde inledi.

Lanet olsun, onun öpücüklerine asla doyamayacaktı.

Kapı zilin sesi ikisinin de sıçramasına neden oldu.

Onun gözleriyle karşılaşmaya hazır olmadığından başını göğsüne gömdü. Ama her zamanki gibi, onun saklanmasına izin vermedi.

"Bana bak, Sasha."

Ona baktı ama yüz ifadesini okuyamadı. "Efendim?"

"Bu konuşmayı daha bitirmedim. Herkes gittiğinde, kaldığımız yerden devam edeceğiz." O Onu çabucak alnından öptü ve gitti.

Bu değişim onu dizlerinin bağı çözülmüş ve titrer halde bırakmıştı ve kendini toparlamak için sahip olduğu birkaç dakika için minnettardı. Odak noktasının yaklaşan çay servisi olması gerekiyordu. Cole ile konuşması beklemek zorundaydı.

Kıdemli Domlardan birkaçı oturma odasında durmuş konuşuyorlardı. Daniel ve Evan bir kenarda Nathaniel'le konuşuyorlardı. Jeff oturmuş biriyle mesajlaşıyordu. Muhtemelen Dena'ydı. Efendi Greene'i görmemişti. Sasha'nın rolü, yardım etmenin yollarını aramak, ancak mümkün olduğunca göze batmadan. Cole'un izni olmadan kimseyle konuşmayacaktı.

Cole onun girişiyle başını hafifçe eğdi ve ağzının sağ tarafı hafif bir gülümsemeye kalktı. Sasha ona kendi gülümsemesinden bir tane verdi ve ardından her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için odaya göz gezdirdi. Kelly Bowman'ı fark etti, Kadın Domme, Cole'la aralarında geçenleri izlemişti.

Üçüncü kez masayı kontrol etmek için arkasını döndü. ve gruba geri döndüğünde Kelly onun yanındaydı.

"Efendi Johnson," dedi dikkatini çekerek. "Sasha ile konuşmak için izninizi alabilir miyim?"

"Yapabilirsin, ama kısa tut. Kendisi meşgul." Sasha'ya baktı. "Beş dakika konuşabilirsin."

Sasha'nın içinden Kelly'yi koridorda sürüklemek geldi, böylece baş başa konuşabileceklerdi. O ana kadar kız kıza konuşmayı ne kadar özlediğini fark etmemişti. Julie ile konuşmak ya da

Abby'nin telefonda konuşması biriyle aynı odada bulunmakla aynı şey değildi. Ayrıca, çay partisi bir grup etkinliği olduğu için, Domme ile dedikodu yapma özgürlüğü yoktu.

Kelly onu sessiz bir köşeye çekti. "İyi görünüyorsun. Her şey yolunda mı?"

"Kendimi nadiren bu kadar memnun hissetmişimdir, Hanımefendi."

"Seni gördüğüm duyulur duyulmaz, Julie ve Dena ayrıntıları öğrenmek için peşime düşecekler. Bir sonraki Beş dakika, ben sadece Kelly'yim." Saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Eğer bunun çok saygısızca olduğunu düşünüyorsan, yine de yap ve ben de Efendi Johnson'a yaramazlık yaptığını söyleyeyim.

Böylece seni cezalandırabilir."

Sasha güldü. "Teşekkürler Kelly. Cidden, bu zamanın bitmesini hiç istemiyorum. Göz açıcı ve aydınlatıcı oldu ve o, şey, o inanılmaz."

"Yüce Tanrım, Julie çıldıracak." "Büyük ihtimalle."

"Cole'la konuştun mu? Nasıl hissettiğini biliyor mu?" "Bu gece, herkes gittikten sonra konuşacağız."

"Umarım istediğin her şeye sahip olursun, Sasha. Çok şey yaşadın ama kötü bir durumla karşılaştın ve bundan ders çıkararak daha da güçlendin."

"Teşekkür ederim. Kendimi daha güçlü hissediyorum."

Kelly yaklaştı. "Bu konuda hiçbir şey hissetmiyorum. Sen daha güçlüsün. Sahiplen bunu. Gururla sahiplen."

Cole, Daniel, Nathaniel ve Evan arasındaki konuşmayı sadece yarı yarıya dinliyordu. Dikkatinin büyük bir kısmı Sasha'nın Kelly ile yaptığı konuşmaya odaklanmıştı. Domme, Sasha'yı güldüren bir şey söylemişti ama geri kalanı Konuşma daha kasvetli bir hal almış olmalı; sadece bir kez güldü. Sasha duvar saatine bakıp Kelly'ye sarılana ve herkesin memnun olduğundan emin olmak için odada bir tur atana kadar birkaç dakika daha konuştular.

Kelly olduğu yerde kaldı ve sanki onu ilk kez gözlemliyormuş gibi ona baktı. Gençliğinde bir kızın babasıyla tanıştığında hissettiği gibi hissetti. genç. Kıpırdanma dürtüsüyle savaştı ve bunun yerine Kelly'ye doğru bir kaşını kaldırdı. Kelly dikkatini telefonuna çevirmeden önce birkaç saniye daha onu inceledi.

Odada dikkatini gerektiren bir şey olmadığından emin olan Sasha dikkatini ona yöneltti. Onu bakarken bulunca gülümsedi

Gözlerini indirmeden önce kısa bir süre. Yine de onu izledi kanepelerden birinin yanında durmak için hareket etti. Yoldan çekilmişti ama gerekirse hazırды. Dikkatli ama zorba değil. Seçtiği elbise onu tüm doğru yerlerinden sarıyordu ve hem zayıf hem de kayıp görünümünü kaybettiğini fark etmekten memnun oldu.

Sonuç olarak, sinmiş bir kızdan Daniel'in oyun odasında tanıştığı itaatkâr. Zeki, güçlü ve çok seksiydi. Onu olduğu gibi kabul etmiş ve son bir buçuk hafta içinde ona attığı her şeye katlanmıştı.

Gitmek istemediğini itiraf ettiğinde onu şok etmişti, çünkü o da gitmesini istemiyordu. Artık onsuz çalışmayı hayal bile edemiyordu.

Odanın içinde, ayaklarının dibinde örgü örmeden haberleri takip ediyor ya da vücudunun sınırlarını zorluyordu. İzlemeyi severdi

Onu tekrar aşığı indirmeden önce bilinmeyen bir zevk yaşadı. Ve o olmadan nasıl uyuyabilirdi ona sarılmış, ona olan güveninden dolayı dehşete düşmüştü?

Bunu hayal bile edemezdi ve yapmazdı da. Herkes gittiğinde, konuşurlar ve bir şekilde çalışırlardı. bir şeyler bulmaya çalışıyorlardı. Eğer onun tasmaını kalıcı olarak takmak istemiyorsa, orta yolu bulacaklardı.

Kadın hafifçe kaşlarını çatarak ona doğru baktı ve adam herkesi yemek odasına götürmekte geç kaldığını fark etti. Lanet olsun, muhtemelen yemek ve zamanlama konusunda endişeliydi su. Onu endişelendirmişti ve niyeti asla bu değildi. Ona destek olması gerekiyordu, gereksiz strese neden olması değil.

Özür dilerim, benim hatam, diye mırıldandı ve yüzündeki endişe çizgileri kayboldu. Adam başıyla onu selamladı ve kadın aceleyle mutfığa giderken adam da herkesi toplayıp yemek odasına götürdü.

Herkes yerine oturup Sasha servis yapmaya başlayınca rahat bir nefes aldı. Her şey harika gidiyordu. Son birkaç gündür endişeliydi. Onu rahatlatmak için elinden geleni yapmıştı ama içten içe sadece servisi gerçekten yapmanın şüphelerini sileceğini biliyordu.

Gözleri gurur ve arzusun garip bir karışımıyla masanın etrafında onu takip etti. Lanet olsun. Çay servisi yapan bir kölenin onu bu kadar tahrik etmesinin sebebi neydi? Onu sonsuza kadar izleyebilirdi ve neyse ki herkes konuşuyordu. Bu yüzden havadan sudan konuşma ihtiyacı hissetmedi.

Evan'ın su doldurmadan önce bardağını kapatmak için uzanan elini neredeyse kaçıırıyordu. "Ben sadece buzlu su alacağım, Teşekkürler."

Sasha başını sallayıp masanın etrafında dönmeye devam etmeden önce bir anlığına duraksadı. Büyük olasılıkla

Evan'ın suyunu almadan önce çayı bitirdi. Tam olarak ona yapmasını söylediğı şey.

Kelly masanın öbür ucundan, "Birinin aynı anda hem göt hem de sik olduğunu görmek nadirdir," diye takıldı.
Kadın

Evan'la hiç geçinememişti ama kimse nedenini tam olarak bilmiyordu.

"Bunun seni ne kadar ilgilendirdiğini anlamıyorum, K," dedi Evan. "Ben sadece sıcak çay sevmiyorum."

"Bütün meseleyi kaçıyorsunuz. Eğer durum buysa, bugün buraya neden geldiniz?"

"Bir noktada grup işi hakkında bir tartışma olacağını varsaydım. Ben de bunun bir parçası olmak istedim."

"Bu durumda, çayı hazırlamasına izin veriyorsun ve içmiyorsun. Ahırda mı büyüdün?"

Sasha Cole'a doğru ilerlemişti ve masanın karşısından sakın görünse de yakından bakınca Cole onun titrediğini anlayabiliyordu. Evan yüzünden mi yoksa başka bir şey yüzünden mi?

Cole uzandı ve kızın bileğini hafifçe okşadı. ona hizmet etti. Onun harika bir iş çıkardığını ve kendisiyle ne kadar gurur duyduğunu bilmesini istiyordu. Onun dokunuşuyla rahatladı.

"Harika bir iş çıkardın ufaklık," diye fısıldadı ve kız mutfağa girdi, tavrı bir kez daha sakindi.

Daha sonra Evan'ı kenara çekip onunla konuşacaktı. Görünüşe ve sese bakılırsa Kelly iyi bir iş çıkarıyordu. onu yola getirdi. Bir süre birbirlerine girmelerine izin verdi ama Sasha dönmeden önce buna bir son vermesi gerektiğini biliyordu.

"Kelly, Evan," dedi, kasıtlı olarak unvanlarını atlayarak. "Sasha her an dönebilir ve tartışmayı hemen kesmenizi şiddetle tavsiye ediyorum. Eğer onu herhangi bir şekilde strese sokarsanız bunu kişisel olarak algılayacağım."

"Üzgünüm Cole," dedi Kelly, masanın karşısındaki düşmanına son bir bakış fırlatarak. "Haklısın."

Evan ofladı ama bir şey söylemedi.

"Dışarı çıkmamız gerekiyor mu?" Cole genç Dom'a sordu. "Onu strese sokmayacaksınız."

"Sizi temin ederim, Efendi Johnson, ona zarar gelmesini istemiyorum."

Cole ona başıyla onay verdi ama Sasha yeniden ortaya çıktığında hava hâlâ gerginlikle uğulduyordu. Daniel devraldı

Melanoma bağış kampanyasında çalışacak gönüllüler isteyerek konuyu değiştirdi.

Dakikalar sonra Sasha herkese sorunsuzca servis yapıyordu ve Daniel birkaç pozisyonu doldurmuştu. Cole omuzlarını yuvarladı ve sandalyesinde rahatladı. şimdi, umarım, basitçe çayının ve ona hizmet eden kölenin tadını çıkarıyor.

Odanın uzak ucundan gelen boğuk bir çığlık herkes sıçradı. Jeff sandalyesini masadan geriye itti ve ceplerini karıştırdı. Elleri titriyordu.

Nathaniel ona dokunmak için uzandı. "İyi misin? Hayalet görmüş gibi görünüyorsun."

"Dena," dedi acı dolu bir fısıltıyla. "Kanaması var."

- - -

Birkaç dakika içinde Cole, Jeff'i hastaneye götürüyordu. Sasha arka koltuktaydı ve Daniel da Jeff'in kamyonetiyle onu takip ediyordu. Nathaniel Abby ve Julie'yi almak için ayrılmıştı. şimdiye kadar yaptığı en uzun yolculuk gibi hissetmesine rağmen, Cole Jeff için nasıl bir his olduğunu hayal edin.

Jeff ya gözlerini dikmiş önüne bakıyor ya da telefonundan haberleri kontrol ediyordu. Hiç bitmeyen yenilemeler hiçbir güncelleme olmadığını doğruluyordu. Sasha da aynı şekilde sessizdi. Arka koltukta büzülmüş bir şekilde oturuyor, arada sırada burnunu siliyordu.

Hastaneye giden yolun yarısında Jeff yumruğunu ön panele vurdu. "Lanet olsun. Daha hızlı sür. Tek başına." Sesi kırıldı. "Orada olmak zorundayım. Bunu tek başına atlatamaz."

Zaten hız sınırının yirmi mil üzerinde gidiyordu ama Cole gaz pedalına bastı ve daha da hızlandı. Saatler gibi gelen bir süreden sonra nihayet Acil Servis'e yanaştı. Arabanın acil serviste olduğundan emin değildi.

Jeff emniyet kemerini çözüp kapıyı açıp dışarı atladığında tamamen durmuştu.

İçeri girdiklerinde karşılaşacaklarını bildiği şeyle yüzleşmek istemediği için park etmekte acele etmedi. Dena'nın ilk hamileliklerini düşük yaparak kaybettiklerini anlattığı zamanki boş bakışlarını çok iyi hatırlıyordu.

Sasha onun düşüncelerini paylaşıyor gibiydi. Yavaşça hareket etti, bu onun açısından kasıtlı bir gecikmeydi. "Bu hiç adil değil," dedi.

ana kapıya yaklaştılar. "Sadece bir çocuk istiyorlar." İç çekti. "Geçen sefer ne olduğuna bir bak. Bununla tekrar uğraşmak zorunda kalmamalılar."

Cole elini onunkine doladı. "Olumsuzluklara bakmanın kolay olduğunu biliyorum ama spekülasyon yapmayalım. Neler olduğunu yakında öğreneceğiz."

İçeri girdiklerinde bir hemşire onları bekleme odasına yönlendirdi. Cole bir kanepeye çöktü, Sasha'nın da aynısını yapmasını bekliyordu ama onun yerine ayaklarının dibinde dizlerinin üzerine çöktü. Şu anda bekleyen tek kişi onlardı ama bu her an değişebilirdi.

"İstersen yanıma oturabilirsin," dedi ona. "Hastanede herhangi bir resmi protokol konusunda ısrarcı olmayacağım."

"Burada oturmama izin verin. Lütfen. Açıklayamıyorum ama böyle daha huzurlu hissediyorum."

"Rahat olduğun ve istediğin zaman yanıma oturabileceğinin farkında olduğun sürece."

"Evet. Teşekkür ederim, efendim."

Ayaklarının dibinde yere bağdaş kurmuş oturuyor, dergi sayfalarını rastgele çeviriyordu. Onun gerçekten bir şey okuduğunu düşünmüyordu, sadece zihnini meşgul etmeye çalışıyordu.

"Örgünü getirmeyi düşünmeliydim," dedi. "Jeff'i buraya getirmeye o kadar odaklanmıştım ki."

Gözyaşlarıyla dolu gözlerle ona baktı. "Önemli değil. Dena için bir şey üzerinde çalışıyordum. Bu şartlar altında daha fazlasını yapabileceğimi sanmıyorum."

Uzandı ve başparmağıyla onun gözyaşlarını sildi. Her şeyden çok ona şunu söyleyebilmeyi diledi

Her şey yoluna girecekti ama tam tersi olmasından çok korkuyordu.

Daniel ve Julie bekleme odasının içine baktılar. Nathaniel ve Abby arkalarındaydı.

"İşte buradasınız." Daniel onun yanına oturdu. "Henüz bir şey duymadın mı?"

"Hiçbir şey," diye yanıtladı Cole.

Sasha, Julie'nin yanına oturabilmesi için onun bacağına yaklaştı. "Henüz bir haber olmamasının iyi mi kötü mü olduğuna karar veremiyorum."

"Belki de çok uzun sürmez." Julie dizlerini önünde birleştirdi ve kollarını dizlerine doladı. "Bence durum kötü olsaydı Jeff buraya gelir gelmez öğrenirdi."

Cole, bunun Jeff'in onlara kötü haberi vermek için acele edeceği anlamına gelmediğini düşündü. Aylar önce Dena'nın onunla yaptığı düşük hakkında konuştuğunu hatırladı. O bebeği kaybetmesi, hayatına son vermesinde katalizör görevi görmüştü. Jeff ile ilişkisi. Ama çift artık daha güçlüydü ve kısa süre önce evlenmişlerdi.

Yine de çiftler her zaman çok daha küçük meseleler yüzünden ayrılırlar.

Oda sessizliğe gömüldü ve Kelly geldiğinde bile sadece başlarını sallayarak onayladılar.

Sasha'nın dergisi yere atılmıştı. Abby, yanında Nathaniel olduğu halde pencereden dışarı bakıyordu. Julie sallanıyordu ve Kelly volta attı.

Kapı açılıp da içeriye karmakarışık görünümlü ama gülümseyen bir Jeff girdiğinde hepsi neredeyse sıçrayacaktı.

"İkisi de iyi." Bir damla gözyaşını sildi. "Ultrason bebeğin mükemmel olduğunu gösterdi."

Herkes aynı anda konuşmaya başladı ve Jeff ellerini havaya kaldırdı. "Durun bakalım. Bir dakika bekleyin. Tamamen tükenmiş değiller.

Ormanda. Plasenta ile ilgili bir sorun var, bu yüzden Dena öngörülebilir bir gelecek için yatak istirahatinde. Biz de geçmişimiz nedeniyle tedbir amaçlı olarak bir gece

kalacağız."

"Onu görebilir miyiz?" Sasha sordu.

Jeff başıyla onayladı. "Her seferinde iki kişinin geri dönmesine izin veriyorlar.

Neden sen ve Julie onu görmeye gitmiyorsunuz?"

Daniel Jeff'e sessizce sarılırken iki kadın Dena'yı görmeye geri döndü. Cole kendini garip bir şekilde yerinde hissetmiyordu. Bu bir

garip ve beklenmedik bir duyguydu. Alışılmadık ya da egzotik yerlere sızmaya ve uyum sağlamaya alışkındı. Yine de burada, Wilmington, Delaware'deki bir hastanede, Ay'da da olabilirdi.

Sasha Dena, herkesi görmenin ne kadar güzel olduğu ve genel olarak hamilelik hakkında sohbet ederken bile tedirginliği evine kadar sürdü. Hamilelik muhabbeti onu rahatlatmamıştı. Sadece Kate'le yaşadığı tartışmaları aklına getirdi.

Evden çok uzaklaşmadan onun ruh halini anlamış gibiydi. Konuşması tamamen kesilmeden önce biraz yavaşladı. Araba yoluna girdiklerinde, kadın sessizce pencereden dışarı bakıyordu.

Yola çıktıklarında öğleden sonra olmasına rağmen, güneş dönüşleri çoktan ayarlanmıştı. Sasha sessizce eve girdi ve beklentiyle omzunun üzerinden arkasına baktı.

Lanet olsun. Konuşmaları gerekiyordu.

İçini çekti. "Her şey göz önüne alındığında, Sasha, çok yorucu bir öğleden sonra ve akşam oldu. Sanırım en iyisi görüşmemizi yarına erteledik." "Evet, efendim."

"Ve yetişmem gereken işler var. Sen yatağına gidebilirsin. Beklemenize gerek yok."

Başını salladı ve merdivenlerden yukarı çıkmadan önce sadece "İyi geceler efendim" dedi.

Cole onun üst kata çıkışını ve koridorda ilerleyişini izledi. Sonra hiçbir işin yapılamayacağını bildiği ofisine doğru döndü.

Sasha yuvarlandı ve Cole'un komodininin üzerindeki saate baktı. İki. Yastığını yumrukladı. Ve Cole henüz yukarı çıkmamıştı.

Hastanede bir şeyler olmuştu. Onu eve bırakan adam, oraya götüren adamla aynı kişi değildi. Konuşmak için ertesi güne kadar beklemek istemesi mantıklıydı. Ama kadının bir yanı bu konuşmadan korkuyordu. şimdi bitirmek istedim.

Yakında konuşmazlarsa, söylemesi ve yapması gerekenleri yapacak kararlılığa sahip olacağından emin değildi.

Çay içerken farkına varmıştı. Evan onunla o şekilde konuştuğunda ürküp kaçmıştı. Nazik gülümsemesiyle William bile onu etkilemeye yetmemişti. O sadece tek bir adam, tek bir Efendi, tek bir Efendim istiyordu. Sadece Cole'un yanında kendini güvende hissediyordu. Sadece Cole içindeki itaatkârı ateşleyebilirdi.

Başka bir deyişle, yeniden eğitim tam bir başarısızlıktı.

Ona söylemeli miydi? Yoksa bu, onun eğitimi için başka Domlar getirmesine mi yol açacaktı? Bunu istemiyordu. Belki de ona söylememeliydi.

Eğitimde şu ana kadar yapabildiği tek şey ona güvenmesini sağlamaktı. Ona boyun eğmesini sağlamaktı. Cole yanındayken Evan ve William'a verdiği tepkileri veriyorsa, Cole yokken tepkileri ne kadar kötü olabilirdi?

Bugünkü çay partisi ona boyun eğme konusunda hâlâ yapması gereken işler olduğunu göstermişti. Cole ona kullanması için gerekli araçları vermişti; sadece bu araçlarla pratik düzeyde çalışması gerekiyordu. Ve itiraf etmek istemese de, Cole yanında olmadan.

Cole'dan ayrılmayı düşünmek istemiyordu. Onunlayken her şey o kadar doğru geliyordu ki. Onunla ilgilenmesi, onu gözetmesi, onu memnun etmesi ve hatta onu cezalandırması bile. Hiçbir Dom'un onun koyduğu yüksek çıtaya ulaşamayacağına dair içini kemiren bir şüphesi vardı.

Çarşafı üzerinden tekmeledi. Yatak, içinde o olmadan doğru gelmiyordu. Yastığını aldı ve ona sarıldı

göğsüne sıkıca bastırdı, onun rahatlatıcı kokusunu içine çekti ve halsiz bir uykuya daldı.

Dakikalar gibi gelse de gözünü açtığında saat yedi buçuğu gösteriyordu. Kollarını başının üzerinde gerdi ve acıyı sevdiğine karar verdi yoğun bir gecenin ardından uykusuzluğun getirdiği sertlikle oynamayı seviyordu. Cole'un yanında uyanmayı da seviyordu ama yatağın onun tarafındaki el değmemiş görüntüsüne bakılırsa Cole üst kata hiç çıkmamıştı.

Meditasyon yaparken ona gelmedi. Ne zaman Ona meditasyonla ilgili ilk talimatları verdiğinde, on beş dakika boyunca ya da kendisi gelene kadar diz çökmesini söylemişti. Bundan önceki her sabah onun için gelmişti. O da orada kaldı.

emin olmak için yirmi dakika beklemek zorunda kaldı. O zamana kadar artık sadece biraz daha beklemesi gerekiyormuş gibi davranamazdı. Bu sabah gelmeyecekti.

Yavaşça ayağa kalktı ve onun için herhangi bir kıyafet hazırlamadığını gördü, bu yüzden hızlı bir duştan sonra çıplak olarak merdivenlerden aşağı indi ve onu verandada kitap okurken buldu.

Onun ayaklarının dibinde diz çöktü. "Günaydın, efendim."

Göğsü ağrıyordu, muhtemelen onu bu şekilde karşılayacağı daha fazla zaman olmayacağını biliyordu. Gözlerini kapadı ve onun başını okşamasını bekledi ama dokunuş hiç gelmedi.

"Konuşmamız gerek, Sasha. Ama önce giyinmen ve yemek yemen gerek."

Sözleri onu şaşırtmamıştı. Son iki hafta içinde, duygu ve düşüncelerinin paralel ilerlediğini çabucak öğrenmişti. Görünüşe bakılırsa, o da kendisiyle aynı şüpheleri yaşıyordu.

Beş dakika sonra giyinmiş ve onunla birlikte verandaya geri dönmüştü. Adam ona bir kase yulaf ezmesi pişirmişti. Üzerine de çok sevdiği kuru yaban mersini ve cevizleri ekledi. Gözleri yaşlarla doldu. O her zaman her şeyi ve hiçbir şeyi kaçırmadım.

Aç değildi ve yemek yerine yulaf ezmesiyle oynuyordu. Yeniden eğitimin hiçbir işe yaramadığını şimdi anladığını ona söylemiş miydi? İç çekerek kaşığı yere bıraktı.

"İyi misin?" diye sordu. "Sasha?"

Kargaşasını daha fazla içinde tutamadı. O Titrediğini görmemesi için ellerini kucağına itti. "Dün çay partisinde bir şeyin farkına vardım ve bu beni korkuttu."

Sabırla bekledi.

"Ben sadece sana boyun eğecek kadar güçlüyüm." Başını iki yana salladı. "Bu yüzden burada daha fazla kalmamam gerektiğini düşünüyorum. Bana verdiğin bilgi ve yöntemleri kullanarak kendimi başkalarına hizmet etmeye hazırlamalıyım."

Çünkü yeniden eğitimin amacı buydu, onu diğer Domlara hizmet etmeye hazırlamak. Ayrıca Cole birçok kez ciddi bir şey aramadığını söylemişti.

Ellerini masanın üzerinde yumruk yaptı. "Çay partisinden önce söyleyeceğin şey bu değildi, değil mi?"

"Hayır, efendim."

Nefesinin altında küfretti. "Sasha, eğer seni diğer Domlara hizmet etmekten caydırdıysam, niyetimin asla bu olmadığını bilmelisin."

"Öyle olmadığını biliyorum. Bence sorun, çıtayı o kadar yükseğe koyuyorsunuz ki, başka hiç kimse ona ulaşmaya yaklaşamıyor."

"Belki de içimdeki en iyiyi ortaya çıkarıyorsun."

Güldü ama sesi kulaklarına boğuk geliyordu. "Bir keresinde benimle başa çıkmak için belli bir tür Dom gerektiğini söylemiştin."

"Hatırlıyorum."

"Dün gece de bir şey hakkında konuşmak istemiştin."

Elini salladı. "Önemli değil." Ama yüz ifadesi sözlerini yalanlıyordu. "İki haftamızı tamamlamak ister misin, yoksa şimdi eve dönmeyi mi tercih edersin?"

İçini parçalayan sözleri söylerken onun gözlerinin içine bakabilmek için tüm gücünü harcadı. "Eve gitmek istiyorum."

"Emin misin? Başka Domlar da getirebilirim. Başka birini tanımana izin veririm."

Tanrım, hayır. Bunun dışında her şey. Başka birine boyun eğmeyi düşünmek yeterince kötüydü, ama bunu onun önünde yapmak?

"Lütfen. Bırakın eve gideyim."

- - -

Evinde bir tuhaflık vardı.

Birinin zorla girdiği ya da evinde olduğu anlamında değil, daha ziyade belirli bir kişinin yokluğuydu. Eşikten geçer geçmez farkı hissetti ve gün ilerledikçe bu fark daha da arttı.

Geçtiğimiz bir buçuk hafta boyunca neredeyse tüm zamanı ona odaklanmıştı: onun ihtiyaçlarına, isteklerine ve tercihlerine. Bu olmadan kendini biraz eksik hissediyordu. Parmakları düşüncelerini yazma ihtiyacıyla kaşınıyordu ve bunu yaptıktan sonra duygularını bir buçuk sayfa karaladıktan sonra güldü.

Ona daha önce itaatkârının zihnine girmek istediğini söylemişti ve onunla yaptığı şey de tam olarak buydu. Ona baksana, yazıyordu!

Bu saçmalık karşısında başını salladı ve örgüsünü eline aldı. Artık Jeff ve Dena için her şey yolunda görüldüğüne göre, tereddüt etmeden hediyesini bitirebilirdi.

O kadar dikkatle çalışıyordu ki telefonu çaldığında yanlışlıkla her şeyi düşürdü. Birkaç kelime mırıldanarak ekranı kontrol etti.

Cole.

Cevap verirken kalbi çarptı ve parmakları titredi.

"Merhaba," dedi.

"Selam, Sasha. Benim. Eve vardığından ve yerleştiğinden emin olmak istedim."

Ona her şeyi anlatma isteğiyle savaştı. Hâlâ onun evinde olsaydı, anlatırdı. Ama değildi ve

öyleymiş gibi davranmamalıydı.

"Evdeyim ve yerleşmeye çalışıyorum." Gerçeğe yeterince yakındı. "Sadece şimdi farklı."

"Sanırım öyle. Konuşmak istersen ben buradayım. Ya da belki Abby ile sohbet etmelisin."

"Bu iyi bir fikir. Ya da belki Dena. Bu şekilde tutsak bir izleyici kitlem olur. Yatak istirahatinde olduğu için kaçabilecek gibi değil."

Kıkırdadı. "Doğru."

Onunla telefonda konuşmak çok garipti. Onlar aynı odada olmalı. Kadın adamın ayaklarının dibinde diz çökmüş olmalı ve adamın elleri kadının saçlarında olmalı.

Dışarıdan gelen ayak sesleri, birinin onu görmeye geldiğini haber veriyordu. İç çekti. Muhtemelen Julie'ydi.

"Sanırım Julie dışarıda, gitsem iyi olacak."

"Seni yarın ararım, toplantıdan önce?" dedi ve ona gerek olmadığını söylemesi gerektiğini hissetti. O onun Dom'u ya da eğitimci bile değildi. Ama onun sesini duymak istiyordu, özellikle de toplantıdan önce, bu yüzden vedalaşmadan önce kabul etti.

Julie kapıyı çalamadan o kapıyı açtı. "Hey, tatlım. Ben geldim," dedi şaşırarak arkadaşına.

"Arabayı gördüğümü sandım," dedi Julie içeri girerken. "Her şey yolunda mı?"

Kahretsin, herkesin bunu sormasından bıkmıştı. "Amacım bir gün birinin bana bakıp 'Nasıl olduğunu sormama bile gerek yok, her yerinde yazıyor' demesini sağlamak."

'''

"Sadece düşündüğümde daha erken döndüğün için sordum."

Kanepeye oturdular. Sasha bir yastık aldı ve vücuduna sarıldı. "İhtiyacımız olan her şeyi hallettik."

Neyse ki Julie onun belirsiz cevabı hakkında yorum yapmadı ama bir kaşını kaldırdı. "Hâlâ eğitim tasmanı takıyorsun."

Sasha henüz bunu düşünmek istemiyordu. Yarın bununla uğraşmak yeterince zor olacaktı. "Kısa bir süre Partiden önce toplantı. Cole o zaman çıkaracak." "Köle olmak nasıl bir şey?"

"Vahşi, çökmekte olan ve çiğ. Yoğun ve korkutucu ve şehvetli. Şimdiye kadar yaptığım en zor şeydi ama yine de bir dakika içinde tekrar yapardım." Gözlerini kapattı ve nasıl hissettiğini hatırlamak için kendine bir an izin verdi.

Kafasını kaldırdığında Julie'nin kıpırdamadan oturduğunu gördü. "Bu iyi mi?"

"Bu harika."

Julie konuşmaya başladı ama durdu ve ayağa kalktı. "Aşağıya dönsem iyi olacak. Seni hemen görmek istedim."

- - -

Sasha oyun partisinden korkuyordu, ama o kadar da değil. Cole ile sadece bir avuç üyenin hazır bulunacağı toplantısından korkuyordu. Cole onu bir saat önce aramıştı ama o yine kısa tutmuştu. Artık onun düşündüğü ve hissettiği her şeyi bilmeye ihtiyacı yoktu. O artık bazı şeyleri kendine saklamasına izin verildi. Ancak kısa süre sonra bazı şeyleri kendine saklamanın sadece midesini ağrıttığını keşfetti.

Yine de kendini Cole'un önünde, diğer kıdemli grup üyelerinin önünde bir kez daha diz çökmüş bulana kadar karın ağrısının ne olduğunu gerçekten anlamamıştı.

Başını eğdi ve bunu son kez yapacağını düşünmemeye çalıştı. Adam onun saçlarını okşadı, Parmaklarını yanağını hafifçe sıyırmak için aşağı indirdi ve kalbi o kadar çok acıdı ki neredeyse nefes alamıyordu.

"İyi iş çıkardın, küçüğüm." Başparmağı kızın elmacık kemiğini okşadı. "Bu nedenle seni eğitimden muaf tutuyorum." Küçük kız

Yüzüne uzanan eli daha aşağı indi ve boynundaki tasmayı çözdü.

Kaybını hemen hissetti ve tekrar takmak için ellerini havaya kaldırmamak için kendini zorlamak zorunda kaldı. Dena'nın bir keresinde Jeff'in tasmayı geri aldığında onu hapse göndermiş gibi olduğunu söylediğini duymuştu. O zaman anlamamıştı. Ama şimdi çok iyi anlıyordu.

"Benim için ayağa kalk."

Yavaşça ayağa kalktı ve adamın onun iç kargaşasını hissedip hissetmediğini merak etti. Ama onun bakışlarıyla karşılaştığında sadece onunkileri gördü.

"Umarım senin bana hizmet ettiğin kadar ben de sana hizmet etmişimdir." Onu itaatkâr olarak işaretleyen kırmızı plastik bandı

Sonra başını eğerek fısıldadı: "Güçlü, tatlı ve çok seksisin. En büyük umudum aradığın kişiyi bulman ve onun da sana layık."

Ayaklarının üzerinde sallandı.

"Sakin ol," dedi ve onu sabitlemek için ellerini uzattı.

"Teşekkür ederim, efendim." Gerçekten de hastaneye gitmek istemiyordu.

Parti. Eve dönmeyi düşündü ama orada olmayı daha da az istiyordu. En azından partide yalnız olmayacaktı.

"Bu gece DM'deyim. Bir şeye ihtiyacın olursa, gel beni gör." "Teşekkür ederim, efendim."

En azından DM olarak partide kimseyle oynamayacaktı. Bunu izlemeye dayanabileceğinden emin değildi. Elbette onu biriyle görmesi an meselesiydi.

Başka biri. Belki de şimdi yoldan çekilmek daha iyi olur. Bir tür yara bandını sökmek gibi. Kırılmayı tamamla.

Cole onun omzunun üzerinden baktı ve başını salladı. Saniyeler sonra Daniel toplantıyı bitirdi. Ve böylece Cole ile geçirdiği zaman sona erdi.

Ona son bir kez uzun uzun baktıktan sonra görevlerini yerine getirmek üzere ayrıldı. Sasha kendine sarıldı ve gizlice kimsenin ondan oynamasını istememesini umdu. Bu gece sadece onun oynaması yeterli olacaktı.

buradaydı. Odaya göz gezdirdi ve Julie'ye doğru ilerledi.

Yürürken sayısız bakışın ağırlığını hissetti ama umursamadı bile. Bir tanesi bile ondan gelmemiştir.

"Biliyor musun," dedi Julie onun yanına vardığında, "nasıl olduğunu sormama bile gerek yok. Yüzünün her yerinde yazıyor."

Sasha bir gün önceki sözlerini duyunca boğuldu. "Bunu ben mutlu olduğumda söylemeni kastetmişim."

"Bunun olmasını sağlayacak tek bir şey var, o da gitmesine izin vermek."

"Mecburdum. Ona giderek daha fazla bağımlı hale geliyordum."

"Bağımlılık, bağlı bir ilişkinin en iyi yanlarından biridir."

Sasha kollarını kavuşturdu. "Bunu Cole ve benim hakkımda olumlu hiçbir şey söylemeyen kadın mı söylüyor?"

Julie yumruk yemiş gibi nefesini içine çekti. "İ Bunu hak etmişti. Sadece, onu görmediniz. Yüzünün her yerinde bu yazıyordu."

"Neydi?"

"Seni bırakması ona ne kadara mal oldu?"

- - -

Cole çoğu zaman bir partide DM olmaktan nefret ederdi. Genellikle, istekli bir partner bulmayı ve birkaç saatini hedonistik bir zevkle geçirmeyi tercih ederdi. Ancak bu gece, herhangi bir istekli partner istemiyordu, Sasha'yı istiyordu. Kısacası, seve seve DM olurdu.

İşin kötü yanı, kendini sık sık onu kontrol ederken buluyordu. Ve her ne kadar kendine sadece onun iyiliğini düşünürken, gerçeğin bu olmadığını biliyordu.

Oturma odasına geri döndü. Odanın öbür ucunda, Evan'ın arka duvarı itip kendisine doğru yürüdüğünü gördü.

"Efendi Johnson," dedi. "Sizinle bir dakika konuşabilir miyim?"

Cole başını salladı.

"Sasha'dan oynamasını istediğimi bilmek ilgini çeker diye düşündüm."

Cole vücudunu sarsan sahiplenici öfkeye hazırlıksızdı. Evan'ın suratına yumruk atmamak için yanındaki sandalyeye tutunmak zorunda kaldı.

"Oh?" diye çıkmayı başardı.

"Onu benimle garaja gelmesi için davet ettim. Orada daha rahat edebileceğini düşündüm. yalnız."

Ya kısa bir sahne olmuştu ya da onu geri çevirmişti. Cole ikincisini umuyordu. "Ne oldu?"

"Teklif için teşekkür etti ama beni geri çevirmek zorunda olduğunu söyledi." Yüzünü muzip bir gülümseme kapladı. "Sıcak çay sevmeyen biriyle oynayamayacağını söyledi. Bunun zor bir sınır olduğunu söyledi."

Cole'un kahkahası birkaç kişinin dikkatini çekti. Evan kıkırdadı. "Evet, bundan hoşlanacağını düşünmüştüm."

"Ele avuca sığmaz biri," diye itiraf etti Cole.

Evan Cole'un sağ tarafına doğru başını salladı. "William çay içti. Belki daha iyi bir şansı olur."

Cole bunu yapmak istemedi ama omzunun üzerinden Efendi Greene'in Sasha ile konuştuğu yere baktı. "Gidip kontrol edeceğim," dedi Evan'a.

Genç Dom onun sırtını tokatladı. "İyi eğlenceler."

Cole odanın karşısına geçti. William kollarını kavuşturmuş, Sasha'ya bakıyordu. Sasha'nın yüzünde kararlı bir ifade vardı. Uh oh.

"Efendi Greene, Sasha, her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Oynamak ister mi diye sormaya geldim," dedi William.
"Sana cevabını söylemesine izin vereceğim."

Cole ona baktı ve bir kaşını kaldırdı. "Sasha mı?"

İçini çekti. "Ona bana kontrol listesini verebileceğini, bunu dikkate alacağımı ve onunla tekrar temasa geçeceğimi söyledim.

bu hafta içinde. Ama uzun mesafeli bir ilişkisi olduğunu biliyordum ve kimsenin listesinde iki numara olmak istemiyordum."

Cole kahkahasını yuttu. "Sıcak çay içen biri için bile mi?"

"Şimdiden duydunuz mu efendim?"

"Haber çabuk yayılır."

"Evet, sıcak çay içen biri için bile."

Kafasını kaldırdığında William'ın gitmiş olduğunu gördü.
"Potansiyel Domları kaçırıyorsun, Sasha."

"Zamanımı harcamaya değer olsalardı kaçmazlardı."

- - -

Bir hafta sonra, konuşma yapacağı New York'a doğru yola çıktığında, kadının sözleri hala kulaklarında çınliyordu. nişanlıydı. Konuşmak için uygun zihin yapısına sahip olduğunu düşünmüyordu, hele de Kate'in kadın kulübüne hitap edeceği kadın grubuna. Bir yıl kadar önce, Kate'le hâlâ birlikteyken kulüpte on beşinci yüzyıl İngiltere'si hakkında konuşmayı kabul etmişti. Sırf artık Kate'le birlikte olmadığı için iptal etmek doğru gelmemiştir. Kahretsin, keşke iptal etseydi.

En azından oraya gidip bir günde dönebilirdi. Yeterince erken çıkarsa ve eve bir günde dönmeyi umursamazsa karanlıkta. Tabii ki, uzun yolculuk ona düşünmek için çok fazla zaman verdi.

Sasha'yla yaptığı her şeyi tekrar gözden geçirdi.
Ona bir kölenin hayatını tattırmakla hata mı etmişti?

Başka kimseye boyun eğemeyeceğini hissetmesine neden olan şey bu muydu?

Onun başka biriyle birlikte olmaktan rahatsız olmasından nefret etmek istiyordu. Ama bunu yapmaya bir türlü cesaret edemiyordu.

İçten içe, gizliden gizliye memnun olmuştu. Onun başka bir Dom'a hizmet ettiğini hayal etmek bile istemiyordu, buna tanık olmak şöyle dursun.

Partide onun sözlerini tekrarlayıp durdu. Kız Genelde çok açık sözlüdür ama kovulmaması gerektiğini mi kastetmişti? Kalması için ısrar etmeli miydi?

Başka hiçbir şey düşünmeden dört saatten fazla araba kullandıktan sonra, hiçbir cevap alamadan tarihi evin garaj yoluna girdi. Kate onun geldiğini gördü ve onu karşılamak için kapıyı açtı. Saat onu biraz geçiyordu ve toplantı on bir buçuğa kadar başlamayacaktı, yani şimdi eski sevgilisiyle bir saatten fazla zaman geçirmesi gerekiyordu. Harika, sadece harika.

"Kate," dedi arabanın kapısını kapatırken. "Merhaba Cole, bugün geldiğin için teşekkürler."

Her zamanki gibi çok güzel görünüyordu. Mükemmel bir şekilde bir araya getirilmişti, hiçbir şey yerinde değildi. Kalbi atan her erkeğin başını döndürürdü ama onun için hiçbir şey yapmıyordu. Onun

Fantezi, parmaklarını geçirebileceği uzunlukta kısa saçları olan alıngan bir esmerle ilgiliydi.

"Hiçbir şey düşünme," dedi.

Onun arkasından baktı. "Yalnız mısın?"

"Evet."

"Sasha'nın seninle olacağını sanıyordum."

Lanet olsun, onun adını duymak bile acı veriyordu.

"Sasha artık benim stajyerim değil."

"Stajyeriniz olarak burada olmasını beklemiyordum."

Kate'le yalnız zaman geçirmek zorunda olması yeterince kötüydü, ama bunu onunla Sasha hakkında konuşarak geçirecekse lanetlensin.

"Bu konuşmayı yapmayacağız," dedi.

Yıllardır gördüğü için tanıdığı bir hareketle başını eğdi ve

onu inceledi. Henüz tanışmamış olmalarına rağmen

Aylardır birlikteydiler, yıllara dayanan ortak bir geçmişleri vardı. Gerçeği görmek için muhtemelen sadece ona bakması yeterliydi.

"Üzerinde çalışmam gereken bir şey var. Oturabileceğim bir yer var mı? Dışarıda belki?"

Eve doğru el salladı. "Arka tarafta masa ve sandalyelerin olduğu bir veranda var."

"Teşekkürler," dedi. "Bana ihtiyacın olursa dışarıda olacağım."

Evrak çantasını arka avluya taşıdı ve hatta birkaç kağıt çıkardı, ancak hiçbir şey başaramadı. Vazgeçip ayağa kalkmadan önce aynı paragrafı dört kez okudu.

Evin arka bahçesi titizlikle düzenlenmişti. Evin düğünler ve benzeri etkinlikler için yıllar öncesinden rezerve edildiğini hayal etti. Özel bir konut olsaydı, sahiplerinin dışarıda çok zaman geçirdiğini kolayca görebilirdi. Derin bir nefes alarak yeni kesilmiş çimlerin kokusunu içine çekti. Aklına öğleden sonra onu ıslattığı ve ağaca doğru götürdüğü an geldi.

Onu onunla hayal etmenin bu kadar kolay olduğu zamanlar çok uzun zaman önceymiş gibi geliyordu. Ne değişmişti ki? İlişkileri, daha fazla zaman geçirdikçe güçlenmekten başka bir şey yapmamıştı. birlikte vakit geçirmek. Lanet olsun. Onun kendisini kovalamasına izin vermişti. Kalıp savaşıması gerekirken kaçmıştı.

"Cole?" Kate'in sesi düşüncelerini yarıp geçti.

"Evet," dedi, başka bir şey hakkında düşünmeye ve konuşmaya hazırды.

"Bu konuda konuşmak istemediğini biliyorum ama bilmek zorundayım." Kate'in gözleri meraklıydı. "Sasha'yla farklıydı, değil mi?"

"Ne demek istiyorsun?" Tabii ki farklıydı. Sasha ve onunla ilgili her şey farklıydı. Sadece bunun herkes için bu kadar açık olduğunu bilmiyordu.

"Sana şunu sorayım, biz birlikteyken ve sen benim için bir şey yaptığında, bu zorunluluktan mı yoksa bağlılıktan mı kaynaklanıyordu?" "Ne diyorsun Kate?"

Benim için bir şey yapmadığımı mı ima ediyorsun? Sana sadık mı?"

"İyi bir Efendi olmaya bana olduğundan daha çok bağlı olduğunu düşündüğümü söylüyorum." İtirazını durdurmak için bir elini kaldırdı. "Bu kötü bir şey değil ve uzun süre işimize yaradı. Ama şimdi geriye dönüp baktığımda, sanırım herhangi biri olabilirdim."

Ayağa kalktı ve verandanın kenarına doğru yürüdü. Hafif esinti saçlarını karıştırarak yüzünden uzaklaştırdı ve yüz ifadesinde hiçbir üzüntü bulamadı. Az önce yaptığı açıklamadan sonra bile.

"Sana hizmet ederken, bana bakıp daha fazlasını bilmek istedin mi hiç? Benim hakkımda her şeyi öğrenmek, hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğun havaymışım gibi beni içine çekmek istedin mi?

Sana keyif verdiği için mi beni memnun ettin? Yoksa Ustam olarak bilmen gerekenleri öğrendin ama daha fazlasını öğrenmedin mi?

Görevin olduğu için mi beni memnun ediyorsun?" Onunla tamamen yüzleşmek için döndü. "Ben hiçbir zaman senin havan olmadım Cole. Sen bir köle istedin, ben de bir Efendi, ama sonunda bu benim için yeterli olmadı. Bebek meselesi son çivi idi."

Karnına yumruk yemiş gibi hissetti çünkü biliyordu, onun haklı olduğunu biliyordu. "Kate, özür dilerim."

Elini sallayarak onun özrünü geçiştirdi. "Sorun değil. Sen de benim havam değildin. Olmanı istedim, seni yaratmaya çalıştım ama sonunda bunu zorlayamayacağını anladım. Ayrılmamın gerçek sebebi buydu. Birine, onun bana ihtiyacı olduğu kadar ihtiyaç duymak istiyorum. İşte bu yüzden o senin için farklıydı."

Birkaç kalp atışı boyunca bakışlarını onun üzerinde tuttu ve konuşmaya başladığında ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu. Biliyordu çünkü gerçeğin onu boğmakla tehdit ettiğini hissediyordu.

"Sasha senin havan, Cole."

- - -

Sasha kapı zilinin çalmasıyla kaşlarını çattı. Pazar günüydü, yani dükkân kapalıydı. Julie aramış olmalıydı. Ama aramadı.

Kimseyle konuşmak istemiyordu, yarın çalışacaktı ve bu da yeterli olacaktı. Eğer görmezden gelirse, belki gelen her kimse uzaklaşırdı. Ya da belki Cole'du? Kalbi hızla çarpmaya başladı ve elleri titreyerek kapıyı açtı.

Abby'ydi.

"Ah, Abby." Hayal kırıklığını sesinden uzak tutamadı. "İçeri gel."

"Özür dilerim. Görmek istediğin kişi olmadığımı biliyorum. Ama oyun partisinde olmadığım için konuştuğumuzdan emin olmak istedim."

Sasha onu içeri götürdü ve kanepeye oturdular. Sasha Cole hakkında konuşmak istemiyordu çünkü bir kez konuştuğunda oynayacak başka bir Dom bulmasının bekleneceğini biliyordu. Ve bu yakın zamanda olmayacaktı. Olursa tabii.

Ama Abby ona hiçbir şey sormadı. Öne doğru eğildi. "Nathaniel ve ben ilk tanıştığımızda Dominant ve itaatkâr olarak birlikteydik. Sadece seksti. Duygu yoktu. Hiçbir şey yoktu."

Sasha'nın gözleri büyüdü. Kur yaptıklarını duymamıştı. Önce çıkmamışlar. Bu şaşırtıcıydı.

Özellikle de şu anda birbirlerine ne kadar deli gibi aşık olduklarını düşünürsek. "Hiçbir şeyi şekerle kaplamayacağım. O bir pislikti. I

Nasıl olduğu hakkında detaylara girmeyeceğim, çünkü bu geçmişte kaldı. Tek bilmeniz gereken onun bir pislik olduğu. Beni duygusal olarak incitti ve ben de onu terk ettim. Onun önünde yakasını çıkardım, masanın üzerine koydum ve çıkıp gittim."

"Vay canına."

"O olaydan sonra aylarca konuşmadık. Aslında, en iyi arkadaşım olmasaydı bir daha konuşabilir miydik emin değilim.

arkadaşı kuzeniyle evlendi." Abby hatırlayarak başını salladı.

"Ama evlendiler ve Nathaniel sağdıç, ben de nedime oldum."

"Sanırım siz ikiniz bunu çözdünüz?"

"Yaptık. Bilmenizi istediğim şey, erkekler pislik olabilir. En iyi erkekler bile. Dominant erkekler bile. Belki de özellikle

baskın olanlar. Çünkü onlar

Bizi koruyorlar ya da bizim için en iyi olanı yapıyorlar. Ama tek yaptıkları kalbimizi kırmak."

Sasha bir kaşını kaldırdı. "Cole Nathaniel ile konuştu mu?"

"Hayır." Abby başını salladı. "En azından benim bildiğim kadarıyla. Cole'un bir kadın kulübünde konuşma yapacağını duydum ama hepsi bu. Erkeklerin nasıl olduğunu bilirim ve Cole'u da tanırım. Onsuz olmanın senin yararına olacağını düşünseydi, bu onu öldürse bile gitmene izin verirdi."

"Onu bir pislik gibi gösterse bile mi?"

"Bir erkek gibi davrandığını söylemiyorum. Sadece erkekler için içine duygular girdiğinde her zaman net düşünemezler."

"Yine de anlamıyorum. Yıllarca Kate'le birlikteydi." "O ilişkinin nasıl gittiğini bildiğini sanma. Sadece Yıllarca birlikte olmaları, hatta yirmi dört/yirmi yedi bir ilişki içinde olmaları, birbirlerinin hayatlarının aşkı oldukları anlamına gelmez."

"Ama sekiz yıl."

Abby tekrar başını salladı. "Bunun bir anlamı yok. Birlikte kalmanın yeni birini bulmaktan daha kolay olduğunu düşünmüş olabilirler. Gerçi bu durumda çocukların da işin içine girdiğini biliyorum."

"Cole'un çocuğu mu var?" Kahretsin, onu hiç tanı mıyordu. "Hayır, sorun da buydu. Sana söylemedi mi? Kate çocuk istedi ama o istemedi. Ya da istemiyor."

"Oh." Bu ilginçti. Çocuk istemediğinin neden hiç gündeme gelmediğini merak etti. Özellikle de onunla ayaklarının dibinde örgü örüyordu. Hiçbir şey söylememişti.

"Sanırım bana söylememiş olması çok şey anlatıyor."

Abby alnını kırıştırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Çocuk meselesi onun için bu kadar önemli olsaydı ve ben de onun için bu kadar önemli olsaydım, bana söylerdi. Bana söylememiş olması, beni o kadar da önemsemediğine inanmama yol açıyor."

"İşte bu noktada yanıyorsun ufaklık."

Hayal gördüğünü düşündü ama her ihtimale karşı kapıya baktı ve nefesi kesildi.

Yüzünde kocaman bir sırıtışla kapının önünde durdu. "Kapını gerçekten kilitlemelisin. Başka türlü bırakmak güvenli değil." Abby'ye doğru başını salladı. "Abby."

"Hey, Cole," dedi Abby.

Sasha hâlâ bir UFO'dan inmiş gibi ona bakıyordu. Cole buradaydı. Onun dairesinde. "Cole," dedi. "Nesin sen? . neden?"

Odanın içine doğru yürüdü. "Abby, sakıncası yoksa Sasha'yla özel olarak konuşmak istiyorum. Aslına bakarsan, seninle bir anlaşma yapalım. Eğer özel olarak konuşmamıza izin verirsen, Nathaniel'e pislik konuşmasından bahsetmeyeceğim."

"Lütfen." Elini salladı. "Nathaniel pislik konuşmasını yazdı."

Cole bir kaşını kaldırdı.

"Tamam, tamam." Abby ayağa kalktı. "Ben buradan gidiyorum. Ara beni, Sasha. Ve seni." Cole'u işaret etti. "Bir sebep için seçildin. Ona uygun yaşa."

"Yapacağım," dedi Cole. "Şimdi dışarı."

Sasha gözlerini ondan alamıyordu, başka tarafa bakarsa kaybolacağından korkuyordu. Ama o hiçbir şey söylemiyordu.

"Neden buradasın?" diye fısıldadı.

"Kısa cevap, beni kovalamana izin vermeyeceğim."

Nefesi kesildi. "Ne?"

"Ben senin zamanına layık bir Dom'um." Ona doğru üç adım attı. "Bu yüzden beni kovalamana izin vermeyeceğim. Ne kadar süreceği ya da ne yapmam gerektiği umurumda değil. Yapacağım."

"Sana ustalık edebilecek adam olduğumu kanıtla."

Ayağa kalktı ve onun önünde durduğunda durdu. Dokunacak kadar yakın değildi. "Fikrini değiştiren ne oldu?"

"Senden sadece benimle birlikte olmanı istememin doğru olmayacağını düşündüm. Bir şekilde seni aldatmış olacağımı"

Eğer benim yaşadığımdan daha fazlasını yaşamadıysan teklif etti." Yüz ifadesi ciddileşti ve ilk kez emin görünmüyordu. "Ama seni seviyorum Sasha ve eğer

Belki benim için de aynı şeyi hissediyorsundur, belki de başka Dominantları deneyimlemenin bir önemi yoktur diye düşünüyorum."

Onu seviyor muydu?

Aptalca sırtıtışına engel olamadı. Onu seviyordu.

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı. "Ve hayır, öyle değil. Sadece seninle olmak istiyorsam bu güçlü olmadığım anlamına gelmez. Sadece seninle olmak istediğim anlamına geliyor. Bunu yapmadığım için üzgünüm.

Daha erken anlayın ve beni hayal kırıklığına uğrattığınızı hissettirdiysem özür dilerim."

"Korkularımın ve şüphelerimin beni yenmesine izin verdiğim için özür dilerim." Aralarındaki mesafeyi kapattı ve onun yüzünü kavradı. "Sen güçlü olmaktan çok daha fazlasısın, ikimiz için de yeterince güçlüsün."

Parmaklarını onunkilere doladı. "Hiçbir şeyden korktuğunu düşünemiyorum. Neden korkuyorsun?"

"Abby haklıydı. Ben çocuk istemiyorum. Asla. Kate ile ilişkiyi bitiren şeylerden biri de buydu. Yapmalıydım. Sana daha önce de söyledim ama seninle bir gelecek düşünmeme izin vermediğim için neden söylemem gerektiğini anlamadım."

"Cole, ben-"

"Bekle," dedi. "Bitirmeme izin ver. Sen benim havamsın, sana ihtiyacım var ve eğer çocuk istiyorsan, bunu bir şekilde hallederiz. Ama bunun bizi ayırmasına izin vermeyeceğim." Gülümsemesi kalbindeki acıyı hafifletti.

"Sen benim havamdan daha fazlasısın, sen benim güneşimsin, ayımsın, yorgun ve bitkin olduğumda sığınağımsın." Başını alnına değecek şekilde eğdi. "Ben de senin için aynısını yapayım."

Başını kaldırdı ve ıslak yanakları adamın çenesine değdi. "Seni seviyorum Cole. Seninle, senin için, senin yanında ve ayaklarının dibinde yaşamak istiyorum. Ve çocuk sahibi olmamak beni rahatsız etmiyor."

"Bir gün fikrini değiştirebilirsin."

"Ve mor uzaylılar Dünya'yı istila edebilir, ama gelecekte olabilecek bir şeyin şu andaki mutluluğumu elimden almasına izin vermeyeceğim."

"Beni alçaltıyorsun. Benden çok şey kabul ediyorsun. Diğer herkes hep beni değiştirmeye çalıştı." Parmak eklemlerini kızın elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. "Sen harikasin. Has

size hiç kimse söyledi

mi?" "Hayır, efendim."

Beyefendiye neredeyse hırlayacaktı. "Lanet olsun, Sasha."

Cevap veremedi çünkü adam onu kollarının arasına aldı. ve tüm vücudunun daha fazlası için yalvarmasına neden olan bir öpücükle ağzını onunkinin üzerine yerleştirdi. Ağzı aç ve aceleciydi

ve onun tadına bakmak için dudaklarını ayırdı. Adam parmaklarını kadının omurgasında gezdirdi. Kadın ellerini onun beline götürdü. Onu hissetmek istiyordu.

Geri çekildi. "Bekle."

"Neden?" Hayal kırıklığı içinde inleyebilirdi.

"Güven bana."

"Her zaman."

"Sizi tekrar almadan önce, konuşma görevimden dönerken bulduğum bir şeyi size göstermek istiyorum."

Öpücüğün nereye varacağını düşünmekten daha öncelikli olarak ona ne göstermek isteyebileceğini düşünmeye çalıştı.

"Bir şeyi anlamaya çalışırken burnunuzu kırıstırırsınız. Bunu biliyor muydun?"

"Öyle mi?"

"Evet." Onun burnunun ucunu öptü. "Bu beni gülümsetiyor."

Ellerini göğsüne götürdü ve başladı gömleğinin düğmelerini açıyor. "Seni gülümsettiğine sevindim. Şimdi bana bulduğun şeyi gösterir misin, böylece öpüşme kısmına geri dönebiliriz?"

"Çok sabırsızsın ufaklık."

Korkunç bir alaycılık yapıyordu. "Benim dairemdesin. Yalnızız. Ve yatak odam koridorun sonunda. Bana sabırsızlanmamam için bir sebep söyle."

"Beni küçümsüyorsun. Sana beş vereceğim: Bir, çünkü ben öyle dedim. İki, seni seviyorum. Üç, seni istiyorum. Dört, seni istiyorum."

Herkes benim olduğunu bilsin. Ve beş."

elini cebine soktu ve ince bir kutu çıkardı. "Seni tasmamın içinde istiyorum. Ve bu sefer eğitim tasmasında değil."

Gözleri yaşlarla dolarken kutuya baktı. "Aman Tanrım."
"Sasha?"

Bu çok fazlaydı. Onun dairesine gelmesi ve Onu sevdiğini söylüyor ve sonra ona tasmasını uzatıyordu. En güzel günlerinin hepsi bir araya toplanmıştı. Duygu Boğazında bir şeyler düğümlendi ve bir hıçkırık boğazından kaçarken yüzünü ellerinin arasına gömdü.

"Ağlama, küçüğüm."

"Ben sadece..." Başını kaldırıp baktı. "Hiç hayal etmemiştim." "Ben de başka bir şey hayal edemiyorum. Takacak mısın?"

Alt dudağını ısırdı. Evet demeyi çok istiyordu ama heyecanın sağduyusunun önüne geçmesine izin vermemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. "Eğer bunu giymeyi kabul edersem, senin itaatkar mı yoksa kölen mi?"

"Benim olduğun sürece, nasıl çalışacağımız konusunda esnekim." Parmak ucu kızın köprücük kemiğinde gezindi. "Hangisini tercih edersin?"

Verdiği yanıt, kızın olmasını istediği her şeydi. "İ Senin itaatkârın olmaktan keyif aldım ama beni tamamlayan kölen olmaktı."

Başını öne eğdi. "Şu anda seni bir köle olarak tasmalamakta tereddüt ediyorum, ama sanırım yapılandırılmış, günlük bir Dominant / itaatkar rolüyle başlayabilir ve Master / slave'e doğru çalışabiliriz."

"Bu hoşuma giderdi." Kollarını onun boynuna doladı. "Burada mı yaşayacağım yoksa senin evinde mi?"

"Mümkün olduğunca sık evime gelmeni istiyorum ama dairenin sende kalmaması için bir neden yok. Dükkânınızın üstünde bir yabancıнын yaşamasını isteyeceğinizden şüpheliyim."

Birdenbire kendini bu dairede daha uzun süre yaşayacak gibi görmemeye başladı. Her gece, her sabah, her zaman onunla birlikte olmak istiyordu.

"Evet efendim, tasmanızı gururla takacağım. Lütfen."

Kutuyu açtı ve kadının nefesini kesen bir kolye çıkardı. Kolye, birbirine kenetlenmiş beyaz altın, siyah seramik ve elmas. "Gördüğüm anda anladım. Bana seni hatırlatan eşsiz bir duygusallık taşıyor."

"Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim."

Onunla göz göze gelip zarifçe yere doğru kayarken hiçbir şey konuşulmadı. Ancak dizlerinin altındaki zemini hissettiğinde bakışlarını yere indirdi.

Parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi ve fısıldadı: "Evet."

Boynuna geçirdiği tasma teninin sıcaklığını taşıyordu. Gözleri şişmeye karşı kapandı duygular içinde toplanıyordu. Parmakları köprücük kemiğinin etrafında oyalandı.

"Sana her zaman layık olacağıma yemin ederim," dedi tasma yerine otururken. "Benim için ayağa kalk, Sasha."

Titrek bacakları üzerinde yükseldi, boynundaki tasmanın ağırlığını hissederken aynı zamanda ağırlıksız ve hafif hissediyordu. "Umarım seni her zaman memnun ederim."

Elini tuttu ve onu kendine çekti. "Beni ne kadar memnun ettiğinden bir an bile şüphe etme." Onun gözlerine bakarken gülümsedi. "Gözlerin ışıldıyor ve artık kayıp ve belirsiz görünmüyor. Gülümsemen çok içten ve beni de gülümsetiyor. Ve kendini taşıma şeklin, cehennem kadar seksi olan içsel bir gücü gösteriyor. Beni memnun etmeyen tek bir parçan bile yok."

Buna gerçekten alışabilirdi ama nedense hiç alışamayacağını düşünüyordu.

"Bunun dışında," dedi ve kadının nefesi kesildi. Onu memnun etmeyen bir şey mi vardı?

"Kıyafetlerin," diye devam etti. "Onları giyiyorsun ve beni yerde daha çok memnun edecekler."

Onunla dengesinin bozulmasını beklemesini söylediğini hatırlayarak güldü. Tişörtünü başından geçirirken, başka türlü süsünü istemeyeceğini biliyordu.

Sonsöz

Abby

Bir hafta sonra

Cole'un evinin önünde durdu ve yeni çifti geniş ön bahçeye bakarken el ele tutuşuyorlardı. I gülümsemekten kendini alamadı. Cole, Sasha'yı yirmi dört/yedi hizmet konusunda eğitmeyi kabul ederek grupta birkaç kişinin başını döndürdüğünü düşündüyse, Nathaniel'in onu yakaladığında aldığı telefonları duymak istemezdi.

Neyse ki Nathaniel, insanların haberi bile olmadan onlara nasıl hadlerini bildireceğini çok iyi biliyordu. "Ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı düşündüklerinden emin değilim," dedi böyle bir aramadan sonra. "Yani, resmi olarak tanışmamızın üzerinden bir hafta geçmeden seni yakaladım. Ve daha birlikte bile yatmamıştık."

"Muhtemelen bunu tercih edilen bir uygulama olarak görmemelisin," diye takıldım.

Güldü ve beni kucağına çekti, şu anda biraz farklı bir şey yapmayı tercih ettiğini mırıldandı.

Arabadan inip el sallarken bu anı beni gülümsetti. Görünüşe ve Sasha ile konuşmalarına bakılırsa, tam da olması gerektiği gibi davranıyor ve yaşıyordu. Ayak parmaklarının üzerinde yükseldi, Cole'u öptü ve sonra koşarak yanıma geldi.

"Selam, Abby. Cole ve ben de tam ne yapacağımızı gözden geçiriyorduk. baharda bahçeyle ilgili ne yapmak istediğimi sordum." Yanıt beklemedi ama onu eve kadar takip etmemi işaret etti. "I

bir Şeye bakmak için gelmeni istedi. İerideydik. birkaç gün önce tavan arasında. Orayı temizlememiz gerekiyordu ama Cole açıktaki kirişlerden ilham aldı ve sonra biraz ip buldu ve Şey ..."

"Zamanında bir ya da iki tavan arasını temizlemişliğim var," diyerek onu temin ettim.

"nceki sahibi orada çok fazla eşya bırakmış." O beni oturma odasına götürdü. "Her neyse, oyalanmayı bıraktıktan sonra bulduğumuz bazı eski sandıkları karıştırdık. | İçinde bir sürü kitap olan bir tane açtım ve tabii ki aklıma sen geldin."

Oturma odasının ortasında eski bir sandık duruyordu. Parmaklarım onu açıp içine bakmak için kaşınıyordu.

"Bu kadar mı?" Ben sordum.

"Evet, Cole arabana koyacağını söyledi ama önce sana bunları göstermek istedim."

Masanın zerine yayılmış eşyalara baktım. "Dergiler mi?"

"Evet."

Birini aldım. "Neden?" On beş yıl öncesine ait bir moda dergisiydi. Kapak modeli güzeldi ama görünüşü modası geçmişti. Bekle. Gözlerimi kıstım. "Bu düşündüğüm kişi mi?"

"Patronun, Meagan," diye onayladı Sasha. "Ve şunu dinle. Fotoğraf kredisine göz atın."

Gözlerim kapağın altındaki küçük yazıya kaydı. "Lanet olsun."

"Bu o, değil mi? Cole'un bir yandan da fotoğrafçılık yaptığını söylediğini hatırlıyorum."

"Luke DeVaan. Bu o."

"Artık hikyenin bir kısmını biliyoruz," dedi Sasha. "Ve bahse girerim ki bu buzdağının sadece görünen kısmı."

Tara Sue Me'nin İtaatkâr serisinin bir sonraki kitabına göz
atmak için okumaya devam edin,

Maruz Kalma

Ekim 2016'da satışa sunulacaktır.

Önsöz

Abby

Meagan masasından başını kaldırdı. "Bunları nerede buldun?"

Başımı salladım. "Ben değildim. Cole ve Sasha'yı hatırlıyor musun? Luke'un evindeki açılış gecesinden?"

"Kısa siyah saçlı ve seksi İngiliz olan itaatkâr mı? Onu unutmak pek mümkün değil."

Güldüm, pek çok insan Cole'a böyle tepki veriyordu. "Seksi İngiliz aslında kısa siyah saçlı itaatkârı birkaç hafta önce yakaladı. Ayrıca yakın zamanda bir ev satın aldı ve Sasha karşılaştığında tavan arasında temizlik yapıyorlardı. Şunlar." Dergi yığınını işaret ettim.

Kapak modelini hemen tanıyamamıştım. Ön sayfadan bize bakan genç kadın sarı saçları ve buz mavisi göz farı vardı. Şu anda karşımda oturan şık, düz saçlı ve doğal makyajlı kadından dünyalar kadar uzaktı. onun özelliklerini geliştirdi.

"Bana baksana. Bu kadar genç olduğumu hatırlamıyorum bile." Meagan başını salladı. "Artık Luke'la olan geçmişimin bir kısmını biliyorsun. Bir ömür önce bir fotoğraf çekimi yapmıştık."

İçini çekti ve dergileri masasının köşesinde bir yığın halinde düzenledi, ama hemen başını kaldırıp bakmadı. Ve bunu yaptığında gözlerinde bir şey gizleniyordu. "Bunları getirdiğiniz için teşekkür ederim. Bir şekilde kopyalarımı kaybetmişim."

Onları bilerek yanlış yere koyduğu izlenimine kapıldım. "Özür dilerim," dedim. "Seni üzmemiştim. Sadece onları bulduğumuzu bilmen gerektiğini düşündüm."

"Sorun değil. Bunları görmek sadece bir şoktu. Çok uzun zaman oldu."

"Eskiden modellik yaptığını bilmiyordum." "Önemli bir parça olmaya alışkınım."

Bir adım geri çekildim ve onu inceledim. "Yine de görebiliyorum. Sende o bakış var. Daha önce hiç fark etmemiştim, ama şimdi? Kesinlikle fark ettim. Muhtemelen hâlâ yapabilirsin."

Meagan kaşını kaldırdı. "Model mi? Lütfen."

"Ya da haber sunuculuğu. Kamera önünde bir şey." "Hiç sanmıyorum," diye yanıtladı Meagan. "Ben çok mutluyum

bir masanın arkasında oturmak. Ayrıca, modellik yapmanın getirdiği stres hakkında bir fikriniz var mı? Ve eminim son birkaç yılda daha da kötüleşmiştir."

"Daha yaşlı ve bilge olduğunuzu ve artık daha iyi idare edebileceğinizi söyleyebiliriz."

"Ya da erken yaşta mezara gireceğim de söylenebilir."

"Sanırım bu konuyu zaten sahip olduğunuz iş."

Meagan güldü. "Muhtemelen haklısın."

O zaman konuyu değiştirdi ve ben de çok fazla burnumu sokmak istemediğim için ona uydum. Belli ki tartışmak istemediği bir konuydu.

Ancak iki hafta sonra ofisine uğradığımda dergiler hâlâ masasının köşesinde duruyordu.

Birinci Bölüm

MEagan Bishop kağıt kesiğini bir işaret olarak kabul etmeliydi. Yanıp sönen kırmızı ışıklı bir tabelada "Açık" yazıyordu.

sonra. Ama bunun yerine parmağını salladı ve ince keten kağıda kan bulaştırmadan davetiyeyi açmaya çalıştı. Zarfı açmakta ısrar ettiğine göre, gerçekten de içindekiler onu karnından vurduğunda sadece kendini suçladı.

Guy Ferguson Emmy'ye aday gösterilmişti ve onu kutlama yemeğine davet etmişti. Çünkü kusursuz senaryosundaki bir notta dediği gibi, bunu sensiz yapamazdım.

Emmy ödüllerinden nefret ederdi.

Hayır, bu değildi. Guy Ferguson'un aday gösterilmesinden nefret ediyordu. Guy Ferguson, yıllar önce insanlarla ilgili haberler yapan bir muhabir pozisyonu için yetiştirdiği adam. O zaten haberler için çalışıyordu. organizasyonuna katıldı ve içten içe işi istemesine rağmen, bunun yerine üniversiteden tanıdığı Guy'a arayışında yardımcı oldu. Teklifi aldığı anda Guy'ın gülümseyişini ve ona sarılışını hatırlıyordu. Ve sonraki yıllarda, şirket merdivenlerinde bir basamak daha tırmandığında ona her zaman bir not bırakırdı.

Kendine aynı medya kuruluşundaki yönetici pozisyonuna yerleştiğini söylüyordu ama gerçek şu ki, hala kamera önünde olmayı arzuluyordu.

Telefonu çaldı ve davetiyeyi masasının çekmecesine itip kim olduğuna bakmadan cevap verdi. "Meagan Bishop."

"Bayan Bishop, ben resepsiyondan Memur Smyth.
Bay DeVaam sizi görmek istiyor."

Luke burada mıydı? Onu görmek için mi?

Neredeyse güvenlik görevlisine çok meşgul olduğunu ve onu göndermesini söyleyecekti. Ama delicesine merak ediyordu.

Luke'un neden uğrayacağını.

"Onu yukarı gönder," dedi. Çantasından bir pudra çıkardı ve saçlarını kontrol etti, platin sarısı saç tellerini düzeltti ve dişlerinin arasında bir şey olmadığından emin oldu. Rujunu yeniden sürdü ve tüm bu süre boyunca kendini azarlardı.

Adam kapısını çaldığında ağzına bir nane şekeri atmıştı.

"İçeri gel," dedi.

Kapıyı açtı ve içeri girdi. Her zaman olduğu gibi, onu görünce kalbi biraz daha hızlı çarptı ve midesi bulandı. Elbette o hiç etkilenmiş görünmüyordu. Lanet olası adam. Kendini beğenmiş sırıtsı ve eğlenceyle dans eden gri gözleriyle orada öylece durmuş ona gülümsüyordu.

"Luke." Boş bir sandalyeye doğru el salladı. "Bugün seni buraya getiren nedir?"

"Beni kabul ettiğin için teşekkürler Meagan." Oturdu. "Meşgul olduğumu biliyorum. Çok fazla zamanınızı almayacağım."

"Bunu takdir ediyorum."

"Benden bir erotik kitap üzerinde işbirliği yapmam istendi. sanatsal fotoğraflar. Bir kahve masası kitabı. Gelecek vaat eden bir proje ama son zamanlarda kulüplerle oldukça meşgulüm ve eskisi gibi bağlantılarım yok."

Meagan, Luke'un erotik fotoğraflar çeken bir yan işi olduğunu biliyordu. Ondan bir kitap yazmasının istenmesi şaşırtıcı değildi. Asıl soru, neden onun bilmesi gerektiğini düşünüyordu?

"Kulağa harika bir fırsat gibi geliyor," dedi.

"Böyle düşünmene sevindim. Benim modelim olmanı isterim."

O kadar gerçekçi, o kadar kendi halinde konuşuyordu ki, doğru duyduğundan emin olamadı. "Ne?"

"Seni sergilemek istiyorum. Senin bir model olmanı istiyorum. resimler." İkinci kez söylediğinde artık bir anlam ifade etmiyordu.

"Aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu. "Son kontrol ettiğimde değildi."

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve ona ters ters baktı. "Sanırım ofisime gelip senin için modellik yapmamı istemeye cüret ediyorsun. Yanılıyorsam düzelt ama bunu daha önce bir kez denemiştik ve bunu yapmamamız gerektiğini söyleyen sendin. tekrar."

"Bu on beş yıl önceydi, Meagan." "Bir kız bazı şeyleri unutmaz."

Vücudunun onunkine karşı sıcak ve sert olması gibi. Kulağına seksi şeyler fısıldayan yumuşak sesi.

Ve günler sonra, sadece artık görüşemeyeceklerini değil, aynı zamanda yeni bir fotoğrafçı bulmasının en iyisi olacağı konusundaki ısrarı.

"Bu kadar uzun zaman önce olan bir şeye bu kadar sıkı tutunabileceğinizi bilmiyordum," dedi.

"Koyduğunuz sınırlara uymaya çalıştığım için beni bağışlayın."

"On beş yıl önce."

Ayağa kalktı. Luke onun zamanını yeterince tüketmişti. Bugün. "Başka bir şeyiniz yoksa, sizi geçirebilir miyim?"

Adam ayağa kalktı, gitmeye hazırdı, kadın bundan emindi ama sonra adam yere baktı ve dudakları kendini beğenmiş bir gülümsemeye kıvrıldı. "Sınırlar, ha? Bu kapağı yıllardır görmemiştim."

Abby'nin getirdiği şu lanet dergiler. Masasının köşesinde durduklarını unutmuştu. Tabii ki onları görecekti. Elbette görecekti. Eğer zamanını rujunu tazelemek yerine masasını temizlemeye harcasaydı.

"Bunları Abby getirdi. Tanıdığım biri onları bulmuş ve beni tanımış."

Parmağı yüzünün görüntüsünde gezindi. "Bu doğru mu?"

"Evet. Senin adın bile geçmiyordu." Ekledi
sırf onu ne kadar az düşündüğünü göstermek için

ziyareti ve fotoğrafçılık becerileri.

Başını kaldırdı ve ağzının köşesinde başlayan sırıtış tüm yüzüne yayıldı. "Sanırım biraz fazla itiraz ediyorsun."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Hâlâ gülümseyerek masanın onun tarafına doğru ilerledi ve fazlasıyla yakın durdu. "Görüyorsun ya tatlım, ne zaman Sürekli bir şeyler söylediğinizde, sanki kendinizi bu gerçeğe ikna etmeye çalışıyormuşsunuz gibi görünür."

Gözlerini devirdi. "Unutmuşum. Sen sadece fotoğrafçı değilsin, aynı zamanda lanet bir zihin okuyucusun. Söylesene, sana her şeyi bildiğini düşündüren şey kamera arkasındaki deneyimin mi yoksa Dom olman mı?"

Kıkırdadı ve sesi sıcak, davetkâr ve baştan çıkarıcıydı. "Şimdi, her şeyi bildiğimi iddia etmediğimi biliyorsun. Ama bunu biliyorum." Elinin tersiyle kızın elmacık kemiğini okşadı. "Hâlâ kanının hızlı akmasına ve kalbinin çarpmasına neden oluyorum. Seninle bitmemiş bir işimiz var ve bugünlerde bunu tamamlayacağız."

Onu bu kadar iyi tanıdığı için ona lanet olsun. Sarsılarak uzaklaştı. "Daha iyi rüyalarından birinde, belki."

Onun iğnesini görmezden geldi. "Biliyorum çünkü sen benim Kanım hızlı akıyor ve kalbim çarpıyor ve bunu sonsuza kadar görmezden gelmeyeceğim."

Onun yanından hızla geçip kapıyı açtı. "Bunu sonsuza dek görmezden gelmeni beklemiyorum. Önümüzdeki elli yıl boyunca görmezden gelmek bana uyar."

"Kendine bunu söylemeye devam et, tatlım. Benimle gelmene gerek yok. Yolu biliyorum." Kapıda duraksadı ve geri döndü. "Bir zamanlar birlikte harikaydık Meagan ve açıkçası şimdi daha da iyi olacağımızı düşünüyorum. Eğer fikrini değiştirirsen ..."

"Fikrimi değiştirirsem, kendimi teslim ettiririm."

Hayali bir şapka çıkardı ve gitti.

Fotoğraf: Glen McCurtayne, Coleman/Rayner © 2013

Tara Sue Me ilk romanını on iki yaşında yazdı. İkincisini yazmak için kalemi eline almasının üzerinden yirmi yıl geçecekti.

Birkaç geleneksel romanı tamamladıktan sonra, elini daha baharatlı bir şeyde denemeye karar verdi ve The Submissive üzerinde çalışmaya başladı. Bir yazma egzersizi olarak başlayan bu çalışma kısa sürede kendi başına bir hayat kazandı ve devam kitapları olan The Dominant ve The Bunu kısa süre sonra eğitim izledi. İlk olarak internet üzerinden yayınlanan üçleme, dünyanın dört bir yanındaki okurlar tarafından büyük ilgi gördü. Kitapların her biri şu anda bir milyondan fazla kez okunmuş ve tekrar okunmuştur.

Tara kimliğini ve yazı hayatını gizli tutmuş, kocasına bile ne üzerinde çalıştığını söylememiştir. Bugüne kadar sadece bir avuç insan gerçeği biliyor (kocasına söylemiş olsa da). Birlikte güneydoğuda yaşıyorlar İki çocuklarıyla birlikte Amerika Birleşik Devletleri.

ONLINE BAĞLAN

tarasueme.com

Daha fazlasını mı arıyorsunuz?

Bu yazar hakkında daha fazla bilgi ve kitaplarının tam listesi için Penguin.com adresini ziyaret edin.

[Bir sonraki harika okumanızı keşfedin!](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.